

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
April 2021

“ મીઠા બાળકો - તમે ઈશ્વરીય સેલવેશન આર્મી (મુક્તિસેના) છો , તમારે બધાને સદ્ગતિ આપવાની છે , બધાની પ્રીત એક બાપ થી જોડાવડાવાની છે”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય પોતાની અક્કલ કઈ વાત માં લગાવે છે અને તમારે પોતાની અક્કલ ક્યાં લગાવવાની છે?

ઉત્તર :- મનુષ્ય તો પોતાની અક્કલ આકાશ અને સૃષ્ટિનો અંત પામવામાં લગાવી રહ્યાં છે પરંતુ આનાથી તો કોઈ ફાયદો નથી. આનો અંત તો મળી નથી શકતો. આપ બાળકો પોતાની અક્કલ લગાવો છો - પૂજ્ય બનવામાં. તેમને દુનિયા નહીં પૂજશે. આપ બાળકો તો પૂજ્ય દેવતા બનો છો.

ગીત :- તુમહેં પાકે હમને...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકો સમજી ગયાં છે, આ છે જ્ઞાન માર્ગ. તે છે ભક્તિમાર્ગ. હવે પ્રશ્ન ઉઠે છે કે ભક્તિમાર્ગ સારો કે જ્ઞાનમાર્ગ સારો? બે વસ્તુ થઈ ને. કહેવાય છે જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે. જરૂર કહેશે ભક્તિ અને જ્ઞાન બંને અલગ-અલગ છે. મનુષ્ય સમજે છે કે ભક્તિ કરવાથી જ્ઞાન મળશે ત્યારે સદ્ગતિ થશે. ભક્તિની વચ માં જ્ઞાન આવી નથી શકતું. ભક્તિ બધાનાં માટે છે, જ્ઞાન પણ બધાનાં માટે છે. આ સમયે છે પણ કળયુગ નો અંત તો જરૂર બધાની દુર્ગતિ થશે એટલે પોકારે પણ છે અને ગાએ પણ છે કે બીજો સંગ તોડી હવે તમારો સંગ જોડીએ. હવે એ કોણ છે? કોની સાથે જોડશે? આ તો સમજતાં નથી. ખાસ કરીને બુદ્ધિ કૃષ્ણ તરફ જાય છે. અમે સાચી પ્રીત તમારી સંગ જોડીએ. તો જ્યારે કૃષ્ણ થી જ પ્રીત જોડે છે તો પછી ગુરુ ગોસાઈ બીજા કોઈની દરકાર જ નથી. કૃષ્ણને જ યાદ કરવાનાં છે. કૃષ્ણનું ચિત્ર તો બધાની પાસે છે. કૃષ્ણ જયંતી પણ મનાવે છે પછી બીજા કોઈની પાસે જવાની દરકાર જ નથી. જેમાં મીરાએ એક સંગ જોડ્યો. કામ-કાજ કરતાં કૃષ્ણ ને જ યાદ કરતી રહી. ઘરમાં રહેવાનું-કરવાનું, ખાવાનું, પીવાનું તો હોય છે. સાચી પ્રીત એક કૃષ્ણ થી જોડી. જેમ કે તે આશિક અને તે માશૂક થઈ ગયાં. કૃષ્ણ ને યાદ કરવાથી ફળ પણ મળે છે. કૃષ્ણ ને તો બધાં જાણે છે. ગવાયેલું પણ છે સાચી પ્રીત અમે તમારાથી જોડી બીજા સંગ તોડી. હવે ઊંચે થી ઊંચા સાચાં તો પરમપિતા જ છે. બધાને વારસો આપવા વાળા એક જ બાપ છે. એમને કોઈ પણ જાણતું નથી. ભલે કહે છે - પરમપિતા પરમાત્મા શિવ, પરંતુ ક્યારે આવે છે, આ નથી જાણતાં. શિવ જયંતી હોય છે તો જરૂર આવતાં હશે. ક્યારે, કેવી રીતે આવે, શું આવીને કરે? કોઈને ખબર નથી. કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં કે સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. પરંતુ કેવી રીતે કરે છે? સદ્ગતિ નો અર્થ શું છે! કાંઈ પણ નથી સમજતાં. શિવબાબાએ તો જરૂર સ્વર્ગની બાદશાહી આપી હશે ને. આપ બાળકો જે તે ધર્મનાં હતાં, તમને આ ખબર નહોતી, ભૂલી ગયાં હતાં તો પછી બીજા કેવી રીતે જાણી શકશે. હમણાં શિવબાબા દ્વારા તમે જાણ્યું છે અને બીજાઓને બતાવો છો. તમે છો ઈશ્વરીય સેલવેશન આર્મી (મુક્તિસેના). સેલવેશન કહો કે સદ્ગતિનાં આર્મી કહો. હવે આપ બાળકો પર જવાબદારી રહી. તમે ચિત્રો પર પણ સમજાવી શકો છો. ભાષાઓ ખૂબ છે. મુખ્ય ભાષાઓમાં ચિત્ર બનાવવાં પડે છે. ભાષાઓની પણ મોટી ઝંઝટ છે, એટલે પ્રદર્શની પણ બનાવવી પડે. ચિત્રો પર સમજાવવું ખૂબ સહજ થાય છે. ગોળા માં પણ બધું જ્ઞાન છે, સીડી ફક્ત ભારતવાસીઓનાં માટે છે. આમાં બીજા કોઈ ધર્મ છે જ નહીં. એવું થોડી ભારત તમોપધાન બને છે તો બીજા નથી બનતાં. તમોપધાન તો બધાં બને છે. તો તેમનાં માટે પણ હોવું જોઈએ. આ બધાં બુદ્ધિમાં સર્વિસ (સેવા) નાં વિચાર આવવાં જોઈએ. બે બાપનું રહસ્ય પણ સમજાવવાનું છે. વારસો રચયિતા થી મળે છે. આ પણ બધાં ધર્મવાળા જાણે છે કે લક્ષ્મી-નારાયણ ભારતનાં પહેલાં મહારાજા-મહારાણી હતાં અથવા ભગવાન-ભગવતી હતાં. અરુદા તેમને આ સ્વર્ગ નું રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું? જરૂર ભગવાન દ્વારા મળ્યું. કેવી રીતે ક્યારે મળ્યું, આ કોઈને પણ ખબર નથી. ગીતામાં કૃષ્ણનું નામ નાખ્યું પછી પ્રલય દેખાડી દીધી છે. રીઝલ્ટ કંઈ પણ નથી. આ આપ બાળકોએ સમજાવવાનું છે. ચિત્ર તો બધી તરફ છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પણ હશે. ભલે ડ્રેસ, ફીચર્સ વગેરે બીજા હશે. જેમણે જે આવડ્યું તે બેસી બનાવ્યું છે. શ્રીનાથ-શ્રીનાથિની, આ રાધા-કૃષ્ણ છે ને. શ્રી રાધા, શ્રીકૃષ્ણ તો તાજ વાળા નથી. કાળા પણ નથી. રાજધાની લક્ષ્મી-નારાયણ ની છે, ન કે રાધા-કૃષ્ણની. મંદિર તો અનેક પ્રકારનાં બનાવ્યાં છે. નામ તો એક જ રાખશે લક્ષ્મી-નારાયણ. ડિનાયરસ્ટી લક્ષ્મી-નારાયણ ની કહેશે. રામ-સીતાનો સંપ્રદાય, લક્ષ્મી-નારાયણનો સંપ્રદાય, રાધા-કૃષ્ણનો સંપ્રદાય નથી હોતો. આ વાતો મનુષ્યોનાં વિચારમાં જ નથી. આપ બાળકો પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો, જેમને સર્વિસ નો શોખ છે - તે તો ઉછળે છે. કોઈ કહે છે અમે સમજીએ છીએ પરંતુ ધીરે-ધીરે મુખ ખોલવાની પણ યુક્તિઓ રચવી પડે છે. ઘણાં સમજે છે વેદ-શાસ્ત્ર અધ્યયન કરવાથી, યજ્ઞ, તપ વગેરે કરવાથી, તીર્થ વગેરે કરવાથી પરમાત્મા ને પામી શકાય છે. પરંતુ ભગવાન કહે છે આ બધાં મારાથી દૂર કરવાનાં રસ્તા છે. ડ્રામા માં બધાએ દુર્ગતિ ને પામવાનું જ છે તો પછી એવી વાતો બતાવે છે. આગળ હું પણ કહેતો હતો કે ભગવાન જેમકે ચોટી છે, કોઈ ક્યાંય થી પણ જાય, તો મનુષ્યોએ અનેક પ્રકારનાં રસ્તા પકડ્યાં છે. ભક્તિમાર્ગ નાં રસ્તા પકડી-પકડી

જ્યારે થાકી જાય છે ત્યારે પછી પણ ભગવાન ને જ પોકારે છે, કે હું પતિત-પાવન, તમે આવીને પાવન બનવાનો રસ્તો બતાવો. તમારાં વગર પાવન થઈ નથી શકતાં, થાકી ગયાં છીએ. ભક્તિ દિવસ-પ્રતિદિવસ પૂરું થકાવશે. હમણાં મેળા વગેરે પર કેટલાં લાખો જઈને ભેગાં થાય છે, કેટલી ગંદકી થાય છે. હવે તો છે અંત. દુનિયા બદલવાની છે. હકીકત માં દુનિયા એક જ છે. બે ભાગ બનાવ્યાં છે. તો મનુષ્ય સમજશે સ્વર્ગ, નર્ક અલગ-અલગ દુનિયા છે પરંતુ આ અડધી-અડધી છે. ઉપર માં સતયુગ પછી ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ. કળયુગ માં તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. સૃષ્ટિ જૂની થાય છે, આ વાતોને કોઈ સમજતાં નથી. મૂંઝાયેલાં છે. કોઈ કૃષ્ણ ને ભગવાન, તો કોઈ રામ ને ભગવાન કહી દે છે. આજકાલ તો મનુષ્ય પોતાને ભગવાન કહી દે છે. અમે ઈશ્વરનાં અવતાર છીએ. દેવતાઓથી પણ મનુષ્ય આગળ થઈ ગયાં છે. દેવતાઓ ને તો પણ દેવતા જ કહેશે. આ તો પછી મનુષ્ય ને ભગવાન કહી દે છે. આ છે ભક્તિમાર્ગ. દેવતાઓ તો સ્વર્ગમાં રહેવાવાળા હતાં, હમણાં કળયુગ આયરન એજ માં પછી મનુષ્ય ભગવાન કેવી રીતે થઈ શકે? બાપ કહે છે - હું આવું જ છું સંગમયુગ પર, જ્યારે કે મારે આવીને દુનિયાને ટ્રાન્સફર (પરિવર્તન) કરવાની છે. કળયુગ થી સતયુગ થઈ બાકી બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશે. તે છે નિરાકારી દુનિયા. આ છે સાકારી દુનિયા. નિરાકારી ઝાડ પણ સમજાવવા માટે મોટું બનાવવું પડે. બ્રહ્મ મહત્ત્વ પણ એટલું મોટું છે, જેટલું મોટું આકાશ છે. બન્ને નો અંત પામી ન શકાય. ભલે કોશિશ કરે છે - એરોપ્લેન (વિમાન) વગેરેમાં જઈશું પરંતુ અંત નથી પામી શકતાં. સમુદ્ર જ સમુદ્ર.... આકાશ જ આકાશ છે. ત્યાં તો કંઈ પણ છે નહીં. ભલે કોશિશ ખૂબ કરે છે પરંતુ આ બધી વાતો થી ફાયદો શું. સમજ છે અમે પોતાની અક્કલ નીકાળીએ છીએ. આ છે મનુષ્ય ની અક્કલ, સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નો ધમંડ પણ મનુષ્યોમાં છે. ભલે કેટલો પણ કોઈ અંત પામે, પરંતુ તેમને આખી દુનિયા પૂજશે તો નહીં. દેવતાઓની તો પૂજા થાય છે. આપ બાળકોને બાપ કેટલાં ઉંચ બનાવે છે. બધાને લઈ જાય છે શાંતિધામ. ભલે આ બધાં જાણે છે, અમે મૂળવતન થી આવીએ છીએ પરંતુ જે પ્રકારે તમે સમજો છો તેમ દુનિયા નથી જાણતી. તે શું છે, કેવી રીતે આત્માઓ ત્યાં રહે છે પછી નંબરવાર આવે છે. આ કોઈ નથી જાણતું. બ્રહ્મ મહત્ત્વ માં નિરાકારી ઝાડ છે. આ નથી સમજતાં, સતયુગ માં થોડા રહે છે. બાકી બધી આત્માઓ મૂળવતન માં રહે છે. જેમ આ સાકારી વતન છે તેમ જ મૂળવતન છે. વતન ક્યારેય ખાલી નથી થતું, ન આ ન તે. જ્યારે અંત થાય છે તો ટ્રાન્સફર થઈ જાય છે. કોઈ તો આ વતનમાં રહે છે. આખું વતન ખાલી થઈ જાય પછી તો પ્રલય થઈ જાય. પ્રલય થતી નથી. અવિનાશી ખંડ છે ને. આ બધી વાતો બુદ્ધિ માં રાખવાની છે. આખો દિવસ આ જ વિચાર ચાલતાં રહે અમે કોઈનું કલ્યાણ કરીએ. તમારા સંગ પ્રીત જોડાઈ તો એમનો પરિચય આપીએ ને. એ બાપ છે, એમનાથી વારસો મળે છે. કેવી રીતે મળે છે, તે અમે બતાવી શકીએ છીએ. બતાવવા વાળામાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ તો ખૂબ સારી રીતે ભાષણ કરે છે, કોઈ કરી નથી શકતાં તો શીખવું પડે. દરેક બાળકે પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. જ્યારે કે રસ્તો મળ્યો છે તો એક બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. દિલ થાય છે બીજાઓને પણ બાપ થી વારસો અપાવીએ. રુહાની ખિદમત (સેવા) કરીએ. બધાં એકબીજા ની સેવા કરે છે.

બાપ આવીને રુહાની સેવા શીખવાડે છે બીજું કોઈપણ રુહાની સેવા નથી જાણતું. રુહાની બાપ જ રુહો ની સેવા કરે છે. શારીરિક સેવા તો જન્મ-જન્માંતર ખૂબ કરી, હવે અંતિમ જન્મમાં રુહાની સેવા કરવાની છે, જે બાપે શીખવાડી છે. કલ્યાણ આમાં છે બીજા કોઈમાં ફાયદો નથી. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં પણ રહેવાનું છે, સંબંધ નિભાવવાનો છે. તેમને પણ આ જ સમજાવી ને કલ્યાણ કરવાનું છે. પ્રીત હશે તો કંઈક સાંભળશે. ઘણાં તો ડરે છે કે ખબર નહીં અમારે પણ સંન્યાસ કરવો પડે. આજકાલ તો સંન્યાસી ખૂબ છે ને. કફની પહેરી બે અક્ષર સંભળાવ્યાં, ખાવાનું તો મળી જ જાય છે, ક્યાંય ને ક્યાંથી. કોઈ દુકાન પર જશે, બે પૂરી આપી દેશે. પછી બીજા પાસે જશે, પેટ પૂજા થઈ જાય છે. ભીખ માંગવા વાળા પણ અનેક પ્રકાર નાં હોય છે. આ બાપ થી તો એક જ પ્રકાર નો વારસો મળે છે. બેહદની બાદશાહી મળે છે, સદા નિરોગી બને છે. સાહુકાર મુશ્કિલ આવે છે. ગરીબોનું પણ કલ્યાણ કરવું જોઈએ. બાબા પ્રદર્શનીઓ ખૂબ બનાવડાવી રહ્યાં છે કારણ કે ગામડા ખૂબ છે ને. મિનિસ્ટર (મંત્રી) વગેરે સમજશે છે કે આ નૌલેજ સારું છે તો બધાં સાંભળવાં લાગી પડશે. હાં, આગળ ચાલીને તમારું નામ પ્રસિદ્ધ થશે, પછી ખૂબ આવશે. કટ નીકળવામાં સમય લાગે છે. રાત-દિવસ કોઈ લાગી જાય તો કદાચ નીકળી પડે. આત્મા પ્યોર (પવિત્ર) થઈ જશે પછી આ શરીર પણ છોડશે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. પ્રદર્શનીમાં પણ સમજાવવાનું છે. મુખ્ય છે બધી ભારત ની વાત. ભારતનું રાઈઝ (ઉત્થાન) થઈ જાય છે તો બધાનું રાઈઝ થઈ જાય છે. પ્રોજેક્ટર થી પણ પ્રદર્શની માં વધારે સર્વિસ થઈ શકે છે. ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ ને પામતાં જશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમારું નામ પ્રસિદ્ધ થતું જશે. આ પણ લખવું જોઈએ કે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ એવું થયું હતું. આ તો ખૂબ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે. બાબા ઈશારો આપે છે. બાળકો ઘણી વાતો ભૂલી જાય છે. કંઈ પણ થાય છે તો કહેશું આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આવું થયું હતું. છે ઘણી કિલચર (સ્પષ્ટ) વાત. પરંતુ જ્યારે કોઈની બુદ્ધિ માં આ બેસે. સમાચાર પત્ર માં નાખી શકાય, તો કંઈ સમજે તો ખરા. જ્ઞાનમાર્ગ માં ખૂબ ફસ્ટક્લાસ અવસ્થા જોઈએ. એવી-એવી વાતોને યાદ કરી હર્ષિત પણ રહેવાનું હોય છે. પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) પડી જાય તો પછી અવસ્થા ખૂબ ખુશમિજાજ થઈ જાય છે. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બીજા બધાથી બુદ્ધિ ની પ્રીત તોડી એક બાપ થી જોડવાની છે બીજા બધાની પ્રીત એક બાપથી જોડાવવાની સેવા કરવાની છે.
2. સાચ્યા-સાચ્યા રુહાની ખિદમતગાર (સેવાધારી) બનવાનું છે. પોતાનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે અને બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવવાનો છે. અવસ્થા ખૂબ ખુશમિજાજ બનાવવાની છે.

વરદાન :- એક બાપ ની સ્મૃતિ થી સાચાં સુહાગ નો અનુભવ કરાવવા વાળા ભાગ્યવાન આત્મા ભવ જે કોઈ પણ આત્માનાં બોલ સાંભળવાં છતાં સાંભળતાં નથી, કોઈ અન્ય આત્માની સ્મૃતિ સંકલ્પ કે સ્વપ્નમાં પણ નથી લાવતાં અર્થાત્ કોઈ પણ દેહધારી નાં ઝુકાવ માં નથી આવતાં, એક બાપ બીજું ન કોઈ આ સ્મૃતિમાં રહે છે તેમને અવિનાશી સુહાગ નું તિલક લાગી જાય છે. એવાં સાચાં સુહાગ વાળા જ ભાગ્યવાન છે.

સ્લોગન :- પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ બનાવવી છે તો અંતર્મુખી બની પછી બાહ્યમુખતા માં આવો.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાન સાગર બાપ આવ્યાં છે - આપ બાળકોનાં સમ્મુખ જ્ઞાન ડાન્સ કરવાં , તમે હોશિયાર સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બનો તો જ્ઞાનનો ડાન્સ પણ સારો થાય”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર આપ બાળકો પોતાનામાં કઈ આદત પાડો છો?

ઉત્તર :- યાદ માં રહેવાની. આ છે રુહાની હોબી (આદત). આ આદતની સાથે-સાથે તમારે દિવ્ય અને અલૌકિક કર્મ પણ કરવાનાં છે. તમે છો બ્રાહ્મણ, તમારે બધાને સાચી-સાચી કથા જરૂર સંભળાવવાની છે. સર્વિસની પણ આપ બાળકોમાં આદત હોવી જોઈએ.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા...

ઓમ્ શાંતિ ! જેમ કોઈ હોસ્પિટલમાં બિમાર હોય છે તો પેશન્ટ દુઃખ થી છૂટવાની આશ રાખે છે. ડોક્ટર થી પૂછે છે શું હાલ છે, ક્યારે આ બીમારી છૂટશે? તે તો બધી છે હદ ની વાતો. આ છે બેહદ ની વાત. બાપ આવીને બાળકો ને સલાહ આપે છે. આ તો બાળકો જાણી ચૂક્યાં છે કે બરાબર સુખ અને દુઃખ નો ખેલ છે. આમ તો આપ બાળકોને સતયુગમાં જવાથી પણ વધારે ફાયદો અહીંયા છે કારણ કે જાણો છો કે આ સમયે આપણે ઈશ્વરીય ખોળામાં છીએ, ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. આ સમયે આપણી ખૂબ ઉંચ થી ઉંચ ગુપ્ત મહિમા છે. મનુષ્ય માત્ર બાપ ને શિવ, ઈશ્વર, ભગવાન પણ કહે છે, પરંતુ જાણતાં નથી. બોલાવતાં રહે છે. ડ્રામા અનુસાર જ એવું થયું છે. જ્ઞાન અને અજ્ઞાન, દિવસ અને રાત. ગવાયેલું પણ છે પરંતુ તમોપદ્રાન બુદ્ધિ એવાં બની ગયાં છે જે પોતાને તમોપદ્રાન સમજતાં જ નથી. કોઈની તકદીર માં બાપ નો વારસો હોય ત્યારે તો બુદ્ધિ માં બેસી શકે. બાળકો જાણે છે કે અમે બિલકુલ જ ઘોર અંધકારમાં હતાં. હવે બાપ આવ્યાં છે તો કેટલો પ્રકાશ મળ્યો છે. બાપ જે નોલેજ સમજાવે છે તે કોઈ પણ વેદ, શાસ્ત્ર, ગ્રંથ વગેરેમાં છે નહીં. આ પણ બાપ સિદ્ધ કરી બતાવે છે. આપ બાળકોને રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નો પ્રકાશ આપું છું, તે પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. મારાં વગર પછી કોઈને જ્ઞાન મળી ન શકે, પછી આ જ્ઞાન પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. સમજમાં આવે છે કે કળયુગ ભૂતકાળ થયું પછી ૫ હજાર વર્ષ બાદ રિપીટ થશે. આ છે નવી વાત. આ તો શાસ્ત્રોમાં છે નહીં.

બાપ તો આ નોલેજ બધાને એક જેવું ભણાવે છે, પરંતુ ધારણા માં નંબરવાર છે. કોઈ સારા સર્વિસેબલ બાળકો આવે છે તો બાબાનો ડાન્સ પણ એવો ચાલે છે. ડાન્સિંગ ગર્લ (નૃત્ય કરનાર) ની આગળ જોવાવાળા ખૂબ શોખીન હોય છે તો તે પણ ખુશીથી ખૂબ સારું નૃત્ય કરે છે. થોડા બેઠાં હશે તો સાધારણ રીતે થોડું નૃત્ય કરશે. વાહ-વાહ કરવા વાળા ખૂબ હશે તો તેનો પણ ઉલ્લાસ વધશે. તો અહીંયા પણ એવું છે. મુરલી બધાં બાળકો સાંભળે છે, પરંતુ સમ્મુખ સાંભળવાની વાત બીજી છે ને. આ પણ દેખાડે છે કે કૃષ્ણ ડાન્સ કરતાં હતાં. ડાન્સ કોઈ તે નહીં. હકીકત માં છે જ્ઞાનનો ડાન્સ. શિવબાબા સ્વયં બતાવે છે કે હું જ્ઞાનનો ડાન્સ કરવાં આવું છું, હું જ્ઞાનનો સાગર છું. તો સારી-સારી પોઈન્ટ નીકળે છે. આ છે જ્ઞાન ની મુરલી. વાંસ ની મુરલી નથી. પતિત-પાવન બાપ આવીને સહજ રાજયોગ શીખવાડશે કે લાકડી ની મુરલી વગાડશે? આ કોઈને વિચારમાં નહીં હશે કે બાપ આવીને આવી રીતે રાજયોગ શીખવાડે છે. હમણાં તમે જાણો છો બાકી કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર ને આ બુદ્ધિ માં આવી ન શકે. આવવા વાળામાં પણ નંબરવાર પદ પામે છે. જેમ કલ્પ પહેલાં ક્યો છે તેમજ પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. તમે જાણો છો કે કલ્પ પહેલાં માફક બાપ આવે છે, આવીને બાળકોને બધું રહસ્ય ખોલી ને બતાવે છે. કહે છે કે હું પણ બંધનમાં બંધાયેલો છું. દરેક આ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલાં છે. જે કંઈ સતયુગમાં થયું હતું, તે ફરી થશે. કેટલી અનેક પ્રકારની યોનીઓ છે. સતયુગ માં આટલી યોનીઓ થોડી હશે. ત્યાં તો થોડીક વેરાયટી (વિવિધતા) હોય છે. પછી વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. જેમ ધર્મ પણ વધતાં જાય છે ને. સતયુગમાં તો હતાં નહીં. જે સતયુગમાં હતાં તે પછી સતયુગમાં જ દેખાશે. સતયુગમાં કોઈ પણ છી-છી ગંદ કરવા વાળી વસ્તુ હોઈ ન શકે. તે દેવી-દેવતાઓને કહે જ છે ભગવાન-ભગવતી. બીજા કોઈ ખંડ માં ક્યારેય પણ કોઈને ગોડ-ગોડેઝ કહી ન શકે. તે દેવતાઓ જરૂર હેવન (સ્વર્ગ) માં રાજ્ય કરતાં હતાં. એમનું જુઓ ગાયન કેટલું છે.

આપ બાળકોને હવે ધીરજ આવી ગઈ છે. તમે જાણો છો અમારું પદ કેટલું ઉંચ છે કે ઓછું છે. અમે આટલાં માર્ક્સ થી પાસ થઈશું. દરેક પોતાને સમજી તો શકે છે ને કે ફલાણા સારી સર્વિસ કરી રહ્યાં છે. હાં, ચાલતાં-ચાલતાં તોફાન પણ આવી જાય છે. બાપ તો કહે છે કે બાળકોને કોઈ પણ ગ્રહચારી, તોફાન વગેરે ન આવે. માયા સારા-સારા બાળકોને પણ પાડી દે છે. તો બાપ ધીરજ આપતાં રહે છે, બાકી થોડો સમય છે. તમારે સર્વિસ પણ કરવાની છે. સ્થાપના થઈ ગઈ પછી તો જવાનું જ છે. આમાં એક સેકન્ડ પણ

આગળ-પાછળ થઈ નથી શકતી. આ રહસ્ય બાળકો જ સમજી શકે છે. આપણે ડ્રામાનાં એક્ટર્સ છીએ, આમાં આપણો મુખ્ય પાર્ટ છે. ભારત પર જ હાર અને જીત નો ખેલ બનેલો છે. ભારત જ પાવન હતું. કેટલી પીસ (શાંતિ), પ્યોરીટી (પવિત્રતા) હતી. આ કાલની જ વાત છે. કાલે આપણે જ પાર્ટ ભજવ્યો હતો. ૫ હજાર વર્ષનો પાર્ટ આખો નોંધાયેલો છે. આપણે ચક્ર લગાવીને આવ્યાં છીએ. હવે ફરી બાબા થી યોગ લગાવીએ છીએ, આનાથી જ ખાદ નીકળે છે. બાપ યાદ આવશે તો વારસો પણ જરૂર યાદ આવશે. પહેલાં-પહેલાં અલ્ફ ને જાણવાનાં છે. બાપ કહે છે, તમે મને જાણવાથી મારા દ્વારા બધુંજ જાણી જશો. જ્ઞાન તો ખૂબ સહજ છે, એક સેકન્ડ નું. છતાં પણ સમજાવતાં રહે છે. પોઈન્ટ્સ આપતાં રહે છે. મુખ્ય પોઈન્ટ છે મનમનાભવ, આમાં જ વિદ્યન પડે છે. દેહ-અભિમાન આવી જવાથી પછી અનેક પ્રકારનાં ઘુટકા આવી જાય છે, પછી યોગમાં રહેવાં નથી દેતાં. જેમ ભક્તિમાર્ગ માં કૃષ્ણ ની યાદ માં બેસે છે તો બુદ્ધિ ક્યાંક-ક્યાંક ભાગી જાય છે. ભક્તિ નો અનુભવ તો બધાને છે. આ જન્મની વાત છે. આ જન્મ ને જાણવાથી કંઈક ને કંઈક પાછલાં જન્મ ને પણ સમજી શકે છે. બાળકો ને આદત થઈ ગઈ છે - બાપ ને યાદ કરવાની. જેટલું યાદ કરો છો એટલી ખુશી વધે છે. સાથે-સાથે દિવ્ય અલૌકિક કર્મ પણ કરવાનાં છે. તમે છો બ્રાહ્મણ. તમે સત્ય નારાયણ ની કથા, અમરકથા સંભળાવો છો. મૂળ વાત એક છે - જેમાં બધું આવી જાય છે. યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. આ એક જ હોબી, રુહાની છે. બાપ સમજાવે છે કે નોલેજ તો ખૂબ સહજ છે. કન્યાઓનું નામ પણ ગવાયેલું છે. અંધરકુમારી, કુંવારી કન્યા, કુંવારી નું નામ સૌથી વધારે પ્રસિદ્ધ છે. તેમને કોઈ બંધન નથી. તે પતિ તો વિકારી બનાવી દે. આ બાપ તો સ્વર્ગમાં લઈ જવાનાં માટે શ્રંગારે છે. સ્વીટ સાગરમાં લઈ જાય છે. બાપ કહે છે આ જૂની દુનિયા ને, જૂનો દેહ સહિત બિલકુલ ભૂલી જાઓ. આત્મા કહે છે કે અમે તો ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. હવે ફરી અમે બાપ થી પૂરો વારસો લઈશું. હિમ્મત રાખે છે, છતાં પણ માયા થી લડાઈ તો છે. આગળ તો આ બાબા છે. માયાનાં તોફાન વધારે આમની પાસે આવે છે. ઘણાં આવીને પૂછે છે કે બાબા અમને આ થાય છે. બાબા બતાવે છે કે બાળકો - હાં, આ તોફાન તો જરૂર આવશે. પહેલાં તો મારી પાસે આવે છે. અંતમાં બધાં કર્મોત્તીત અવસ્થાને પામી લેશે. આ કોઈ નવી વાત નથી. કલ્પ પહેલાં પણ થયું હતું. ડ્રામા માં પાર્ટ ભજવ્યો, હવે ફરી પાછાં ઘરે જઈએ છીએ. બાળકો જાણે છે - આ જૂની દુનિયા નર્ક છે. કહે પણ છે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ક્ષીરસાગર માં રહેતા હતાં, આમનાં મંદિર કેટલાં સારા-સારા બનાવે છે. પહેલાં-પહેલાં મંદિર બનાવ્યું હશે તો ક્ષીર (દૂધ) નાં જ તળાવ બનાવીને વિષ્ણુની મૂર્તિ ને બેસાડી હશે. ખૂબ સારા-સારા ચિત્ર બનાવીને પૂજા કરતાં હતાં. તે સમયે તો ખૂબ જ સસ્તાઈ હતી. બાબા નું બધું જોયેલું છે. બરાબર આ ભારત કેટલો પવિત્ર, ક્ષીર નો સાગર હતો. દૂધ ઘી ની જેમ કે નદીઓ હતી. આ તો મહિમા આપી દીધી છે. સ્વર્ગ નું નામ લેતા જ મુખમાં પાણી આવે છે. આપ બાળકોને હવે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. તો બુદ્ધિ માં સમજ આવી છે. બુદ્ધિ ચાલી જાય છે પોતાનાં ઘરે, પછી સ્વર્ગમાં આવશું. ત્યાં બધું નવું જ નવું હશે. બાબા, શ્રી નારાયણ ની મૂર્તિ જોઈ ખૂબ ખુશ થતા હતાં, ખૂબ પ્રેમથી રાખતા હતાં. આ નહોતાં સમજતાં કે હું જ આ બનીશ. આ જ્ઞાન તો હવે બાબા થી મળ્યું છે. તમને બ્રહ્માંડ અને સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. જાણો છો કે આપણે કેવી રીતે ચક્ર લગાવીશું. બાબા આપણે ને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આપ બાળકોને ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. બાકી થોડો સમય છે. શરીર ને કંઈક ને કંઈક તો થતું રહે છે. હવે આ તમારો અંતિમ જન્મ છે. હવે તમારા સુખનાં દિવસ આવે છે, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. જુઓ છો કે વિનાશ સામે ઉભો છે. તમને ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન ને સારી રીતે જાણો છો. આ સ્વદર્શન ચક્ર તમારી બુદ્ધિ માં ફરતું રહે છે. ખુશી થાય છે. આ સમયે આપણ ને બેહદનાં બાપ, શિક્ષક બની ભણાવે છે. પરંતુ નવી વાત હોવાનાં કારણે ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. નહીં તો બાબા કહેવાથી જ ખુશી નો પારો ચઢી જવો જોઈએ. રામતીર્થ, શ્રીકૃષ્ણનાં ભક્ત હતાં. તો કૃષ્ણનાં દર્શન માટે કેટલું કરતાં હતાં. એમને સાક્ષાત્કાર થયો અને ખુશી થઈ ગઈ. પરંતુ એનાથી શું થયું? મળ્યું તો કાંઈ પણ નહીં. અહીંયા તો આપ બાળકોને ખુશી પણ છે કારણ કે જાણો છો કે ૨૧ જન્મનાં માટે આપણે આટલું ઉંચ પદ પામીએ છીએ. ૩ ભાગ તો તમે સુખી રહો છો. જો અડધું-અડધું હોય પછી તો ફાયદો થયો નહીં. તમે ૩ ભાગ સુખ માં રહો છો. તમારાં જેવું સુખ કોઈ જોઈ ન શકે. તમારાં માટે તો સુખ અપાર છે. મહાન સુખમાં તો દુઃખની ખબર નથી પડતી. સંગમ પર તમે બંને ને જાણી શકો છો કે હમણાં આપણે દુઃખ થી સુખમાં જઈ રહ્યાં છીએ. મુખ્ય છે દિવસ તરફ અને લાત છે રાત તરફ. આ દુનિયા ને લાત મારવાની છે અર્થાત્ બુદ્ધિ થી ભૂલવાની છે. આત્મા જાણે છે કે હવે પાછું ઘરે જવાનું છે, ખૂબ પાર્ટ ભજવ્યો. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરવાની હોય છે. હવે જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલી જ કટ નીકળશે. જેટલી બાપની સર્વિસ પર રહી સમાન બનાવશો, એટલો જ બાપ નો શો (પ્રત્યક્ષ) કરશો. બુદ્ધિમાં છે કે હવે ઘરે જવાનું છે. તો ઘર ને યાદ કરવું જોઈએ. જૂનું મકાન પડતું રહે છે. હવે ક્યાં નવું મકાન, ક્યાં જૂનું મકાન. રાત-દિવસનો ફર્ક છે. આ તો હૂબહૂ વિષય વૈતરણી નદી છે. એક બીજાને મારતાં, ઝઘડતાં રહે છે. બાકી પણ બાબા આવ્યાં છે તો ખૂબ લડાઈ શરૂ થઈ ગઈ છે. જો સ્ત્રી વિકાર નથી આપતી તો કેટલું હેરાન કરે છે. કેટલાં માથા મારે છે. કલ્પ પહેલાં પણ અત્યાચાર થયા હતાં. તે હમણાં ની વાત ગવાય છે. જુઓ છો કે કેટલું પોકારે છે. એ જ ડ્રામા નો પાર્ટ ભજવાઈ રહ્યો છે. આ બાપ જાણે અને બાળકો જાણે બીજું ન જાણે કોઈ. આગળ ચાલી બધાએ સમજવાનું છે. ગવાયેલું પણ છે - પતિત-પાવન, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા બાપ છે. તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો કે ભારત સ્વર્ગ અને નર્ક કેવી રીતે બને છે આવો તો અમે તમને આખાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સમજાવીએ. આ બેહદની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ઈશ્વર જ જાણે અને ઈશ્વરનાં આપ બાળકો જાણો. પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ ની કેવી રીતે સ્થાપના થાય છે, આ હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ને જાણવાથી તમે બધુંજ જાણી જશો. બેહદનાં બાપ થી તમે જરૂર

બેહદ નો જ વારસો લેશો. આ આવી ને સમજો. વિષય ઘણાં છે. આપ બાળકોનું તો હવે દિમાગ જ પુર (ભરપૂર) થઈ ગયું છે. ખુશીનો કેટલો પારો ચઢે છે. બધું નોલેજ આપ બાળકોની પાસે છે. નોલેજકુલ બાપ થી નોલેજ મળી રહ્યું છે. પછી આપણે જ જઈને લક્ષ્મી-નારાયણ બનીશું. ત્યાં પછી આ નોલેજ કાંઈ પણ હશે નહીં. કેટલી ગુદ્ય વાતો સમજવાની છે. બાળકો સીડી ને સારી રીતે સમજી ગયાં છે ને. તો આ ચક્ર ૮૪ નું છે. હવે મનુષ્યો ને પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવવાનું છે. આને હવે સ્વર્ગ કે પાવન દુનિયા થોડી કહેશે. સતયુગ અલગ છે, કળયુગ અલગ વસ્તુ છે. આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ સમજાવવામાં સહજ છે. સમજ સારી લાગે છે. પરંતુ પુરુષાર્થ કરી યાદ ની યાત્રા માં રહો, આ અનેકો થી થઈ નથી શકતું. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દેહ અને દુનિયા ને બુદ્ધિ થી ભૂલી બાપ અને ઘર ને યાદ કરવાનું છે. સદા આ જ ખુશી માં રહેવાનું છે કે હવે આપણા સુખનાં દિવસ આવ્યાં કે આવ્યાં.
2. નોલેજકુલ બાપ થી જે નોલેજ મળ્યું છે તેનું સિમરણ કરી દિમાગ ને પુર (ભરપૂર) રાખવાનું છે. દેહ-અભિમાન માં આવી ને ક્યારેય પણ કોઈ પ્રકારનાં ઘુટકા નથી ખાવાનાં.

વરદાન :- ઈશ્વરીય ભાગ્ય માં લાઈટ નો કાઉન (પ્રકાશ નો તાજ) પ્રાપ્ત કરવા વાળા સર્વ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ ભવ દુનિયામાં ભાગ્યની નિશાની રાજાઈ હોય છે અને રાજાઈની નિશાની તાજ હોય છે. એમ ઈશ્વરીય ભાગ્યની નિશાની લાઈટ નો કાઉન છે. અને આ કાઉનની પ્રાપ્તિ નો આધાર છે ખ્યોરિટી (પવિત્રતા). સંપૂર્ણ પવિત્ર આત્માઓ લાઈટ નાં તાજધારી હોવાની સાથે-સાથે સર્વ પ્રાપ્તિઓ થી સંપન્ન હોય છે. જો કોઈ પણ પ્રાપ્તિની કમી છે તો લાઈટ નો કાઉન સ્પષ્ટ દેખાશે નહીં.

સ્વોગન :- પોતાની રુહાની સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવા વાળા જ મન્સા મહાદાની છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપ ની યાદમાં એક્યુરેટ રહો તો તમારો ચહેરો સદા ચમકતો ખુશનમઃ રહેશે”

પ્રશ્ન :- યાદ માં બેસવાની વિધિ કઈ છે તથા એનાથી લાભ શું-શું થાય છે?

ઉત્તર :- જ્યારે યાદ માં બેસો છો તો બુદ્ધિ થી બધાં ધંધાધોરી વગેરેની પંચાયત ને ભૂલી પોતાને દેહી (આત્મા) સમજો. દેહ અને દેહનાં સંબંધો ની મોટી જાળ છે, તે જાળ ને હપ કરીને દેહ-અભિમાન થી પરે થઈ જાઓ અર્થાત્ આપ મુયે મર ગઈ દુનિયા. જીવતે જીવ બધું ભૂલી એક બાપની યાદ રહે, આ છે અશરીરી અવસ્થા, આનાથી આત્માની કટ ઉતરતી જશે.

ગીત :- રાત કે રાહી...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકો યાદની યાત્રા માં બેઠા છે, જેને કહેવાય છે નેષ્ટામાં અથવા શાંતિમાં બેઠાં છે. ફક્ત શાંતિમાં નથી બેસતાં, કાંઈ કરી રહ્યાં છે. સ્વધર્મ માં સ્થિત છે. પરંતુ યાત્રા પર પણ છો. આ યાત્રા શીખવાડવા વાળા બાપ સાથે પણ લઈ જાય છે. તે હોય છે શરીરધારી બ્રાહ્મણ, જે સાથે લઈ જાય છે. તમે છો રુહાની બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણો નો વર્ણ અથવા કુળ કહેશું. હવે બાળકો યાદ ની યાત્રા માં બેઠા છો બીજા સતસંગો માં બેસતાં હશે તો ગુરુની યાદ આવશે. ગુરુ આવીને પ્રવચન સંભળાવે. તે છે બધું ભક્તિમાર્ગ. આ યાદની યાત્રા છે, જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે. તમે યાદ માં બેસો છો, જંક અર્થાત્ કટ નીકાળવા માટે. બાપનું ડાયરેક્શન છે યાદ થી કટ નીકળશે કારણકે પતિત-પાવન હું જ છું. હું કોઈની યાદ થી નથી આવતો. મારું આવવાનું પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. જ્યારે પતિત દુનિયા બદલાઈ ને પાવન દુનિયા થવાની છે, આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જે પ્રાયઃલોપ છે, તેની સ્થાપના ફરીથી બ્રહ્મા દ્વારા કરે છે. જે બ્રહ્માનાં માટે જ સમજાવ્યું છે - બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, સેકન્ડમાં બને છે. પછી વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા બનવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે. આ પણ બુદ્ધિથી સમજવાની વાતો છે. તમે જે શુદ્ધ હતાં, હવે બ્રાહ્મણ વર્ણ માં આવ્યાં છો. તમે બ્રાહ્મણ બનો છો તો શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા તમને આ યાદની યાત્રા શીખવાડે છે, ખાદ નીકાળવા માટે. આ રચના નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે તે તો સમજી ગયાં. આમાં કોઈ વાર નથી લાગતી. હમણાં છે પણ બરાબર કળયુગ. તે ફક્ત કહે છે - કળયુગ નો હમણાં આદિ છે બાપ બતાવે છે કળયુગ નો અંત છે. ઘોર અંધકાર છે. બાપ કહે છે, તમને આ બધાં વેદ શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવું છું.

આપ બાળકો સવારનાં જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો યાદ માં બેસવાનું હોય છે. નહીં તો માયાનાં તોફાન આવશે. ધંધા-ધોરી તરફ બુદ્ધિયોગ જશે. આ બધી બહારની પંચાયત છે ને. જેમ કરોળિયો કેટલી જાળ કાઢે છે. બધું હપ પણ કરી લે છે. દેહનો કેટલો પ્રપંચ છે. કાકા, મામા, ગુરુ ગોસાઈ.....કેટલી જાળ દેખાય છે. તે બધી હપ કરવાની છે દેહ સહિત. એકલાં દેહી બનવાનું છે. મનુષ્ય શરીર છોડે છે - તો બધુંજ ભૂલી જાય છે. આપ મુયે મર ગઈ દુનિયા. આ તો બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે કે આ દુનિયા ખતમ થવાની છે. બાપ સમજાવે છે - જેમનું મુખ નથી ખુલતું તો ફક્ત યાદ કરો. જેમ આ (બ્રહ્મા) બાપ ને યાદ કરે છે. કન્યા, પતિ ને યાદ કરે છે કારણ કે પતિ, પરમેશ્વર થઈ જાય છે એટલે બાપથી બુદ્ધિ નીકળી પતિ માં ચાલી જાય છે. આ તો પતિઓનાં પતિ છે, બ્રાઈડગ્રૂમ (સાજન) છે ને. તમે બધાં છો બ્રાઈડસ (સજનીઓ), ભગવાન ની બધાં ભક્તિ કરે છે. બધી ભક્તિઓ રાવાણનાં પહેરામાં કેદ છે તો બાપને જરૂર તરસ પડશે ને. બાપ રહેમદિલ છે, એમને જ રહેમદિલ કહેવાય છે. આ સમયે ગુરુ તો અનેક પ્રકારનાં છે. જે કંઈ શિક્ષા આપે છે, તેમને ગુરુ કહી દે છે. અહીંયા તો બાપ પ્રેક્ટિકલ માં રાજયોગ શીખવાડે છે. આ રાજયોગ કોઈને શીખવાડતાં આવડશે જ નહીં, પરમાત્મા નાં સિવાય. પરમાત્માએ જ આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. પછી એનાથી શું થયું? આ કોઈને ખબર નથી. ગીતા નું પ્રમાણ તો ઘણાં આપે છે, નાની કુમારીઓ પણ ગીતા કંઠસ્થ કરી લે છે, તો કાંઈ ને કાંઈ મહિમા થાય છે. ગીતા કોઈ ગુમ થઈ નથી. ગીતાની ખૂબ મહિમા છે. ગીતા જ્ઞાન થી જ બાપ આખી દુનિયાને રિજ્યુવનેટ (પવિત્ર) કરે છે. તમારી કાયા કલ્પતરુ, કલ્પવૃક્ષ સમાન અથવા અમર બનાવી દે છે.

આપ બાળકો બાપ ની યાદ માં રહો છો, બાબાનું આહવાન નથી કરતાં. તમે બાપની યાદ માં રહી પોતાની ઉન્નતિ કરી રહ્યાં છો. બાપનાં ડાયરેક્શન પર ચાલવાનો પણ શોખ હોવો જોઈએ. અમે શિવબાબા ને યાદ કરી ને જ ભોજન ખાઈશું. એટલે શિવબાબા ની સાથે ખાઓ છો. ઓફીસ માં પણ કંઈ ને કંઈ સમય મળે છે. બાબા ને લખે છે, ખુરશી પર બેસીએ છીએ તો યાદ માં બેસી જાઈએ છીએ. ઓફિસ આવીને જુવે છે, તે બેઠા-બેઠા ગુમ થઈ જાય છે અર્થાત્ અશરીરી થઈ જાય છે. કોઈની આંખ બંધ થઈ જાય છે, કોઈની ખુલ્લી રહે છે. કોઈ એવી રીતે બેસેલાં હશે - કાંઈ પણ જેમ કે જોશે નહીં. જેમ કે ગુમ રહે છે. એવું-એવું થાય છે. બાબા એ

દોરી ખેંચી લીધી અને મોજ માં બેઠા છે. એને પૂછશે તમને શું થયું? કહેશે - અમે તો બાપ ની યાદ માં બેઠા હતાં. બુદ્ધિ માં રહે છે અમને જવાનું છે બાબા ની પાસે. બાપ કહે છે, સોલ કાન્સેસ બનવાથી તમે મારી પાસે આવી જશો. ત્યાં પવિત્ર બન્યાં વગર થોડી જઈ શકશે. હવે પવિત્ર બનાવ કેવી રીતે? એ બાપ જ બતાવી શકે છે. મનુષ્ય બતાવી ન શકે. તમે કંઈક ને કંઈક સમજ્યું હશે તો બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરશો. તમને કોઈનું કલ્યાણ કરવાં, બાપ નો પરિચય આપવાનો પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ ઓ ગોડફાધર કહી યાદ કરે છે. ગોડ ફાધર રહેમ કરો. પોકારવાની એક આદત થઈ ગઈ છે. બાપ આપ બાળકોને પોતાનાં સમાન કલ્યાણકારી બનાવે છે. માયાએ બધાં ને કેટલાં બેસમજ બનાવી દીધાં છે. લૌકિક બાપ પણ બાળકોની ચલન ઠીક નથી જોતાં તો કહે છે કે તમે તો બેસમજ છો. એક વર્ષ માં બાપ ની બધી મિલકત ઉડાવી દેશે. તો બેહદનાં બાપ પણ કહે છે, તમને શું બનાવ્યાં હતાં, હમણાં પોતાની ચલન તો જુઓ. હવે આપ બાળકો સમજો છો કેવો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) ખેલ છે. ભારત નો કેટલો ડાઉનફાલ (પતન) થઈ જાય છે. ડાઉન ફાલ ઓફ ભારતવાસી (ભારત નું પતન). તેઓ પોતાને એવાં સમજતા નથી કે અમે પડેલા છીએ, અમે કળયુગી તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ. ભારત સ્વર્ગ હતું અર્થાત્ મનુષ્ય સ્વર્ગવાસી હતાં, એ જ મનુષ્ય હવે નર્કવાસી છે. આ જ્ઞાન કોઈમાં છે નહીં. આ બાબા પણ જાણતાં નહોતાં. હવે બુદ્ધિમાં ચમત્કાર આવ્યો છે. ૮૪ જન્મ લેતા-લેતા સીડી તો જરૂર ઉતરવી પડશે, ઉપર ચઢવાની જગ્યા પણ નથી. ઉતરતા-ઉતરતા પતિત બનવાનું છે. આ વાત કોઈ ની બુદ્ધિમાં નથી. બાપે આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે, તમે પછી ભારતવાસીઓને સમજાવો છો કે તમે સ્વર્ગવાસી હતાં હવે નર્કવાસી બન્યાં છો. ૮૪ જન્મ પણ તમે લીધાં છે. પુનર્જન્મ તો માનો છો ને. તો જરૂર નીચે ઉતરવાનું છે. કેટલાં પુનર્જન્મ લીધાં છે, એ પણ બાપે સમજાવ્યું છે. આ સમયે તમે અનુભવ કરો છો, આપણે પાવન દેવી દેવતા હતાં પછી રાવણએ પતિત બનાવ્યાં છે. બાપે આવીને ભણાવવું પડે છે, શૂદ્ર થી દેવતા બનાવવા માટે. બાપ ને લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) કહે છે, પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. હવે તે સમય જલ્દી આવશે જે બધાને ખબર પડશે, જુઓ શું થી શું બની ગયાં છે! ડ્રામા કેવી રીતે બનેલો છે, કોઈને સ્વપ્નમાં પણ નહોતું કે અમે લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા બની શકીએ છીએ. બાપ કેટલું સ્મૃતિમાં લઈ આવે છે. હવે બાપ થી વારસો લેવો છે તો શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. યાદની યાત્રા ની પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. તમને ખબર છે કે પાદરી લોકો ચાલતાં જાય છે, કેટલાં સાઈલેન્સ (શાંતિ) માં એવાં ચાલે છે. તે કાઈસ્ટ ની યાદ માં રહે છે. તેમનો કાઈસ્ટ ની સાથે પ્રેમ છે. આપ રુહાની પન્ડાઓની પ્રીત બુદ્ધિ છે પરમપ્રિય પરમપિતા પરમાત્માની સાથે. બાળકો જાણે છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક રાજધાની જરૂર સ્થાપન થશે, જેટલો પુરુષાર્થ કરી શ્રીમત પર ચાલશો. બાપ તો ખુબ સારી-સારી મત આપે છે. છતાં પણ ગ્રહચારી એવી બેસી જાય છે જે શ્રીમત પર ચાલતાં જ નથી. તમે જાણો છો શ્રીમત પર ચાલવામાં જ વિજય છે. નિશ્ચયમાં જ વિજય છે. બાપ કહે છે તમે મારી મત પર ચાલો. કેમ સમજો છો કે આ બ્રહ્મા મત આપે છે? હંમેશા સમજો શિવબાબા સલાહ આપે છે. એ તો સર્વિસ ની જ મત આપશે. કોઈ કહેશે, બાબા આ વ્યાપાર ધંધો કરું? બાબા કોઈ આ વાતો માટે મત નહીં આપશે. બાપ કહે છે, હું આવ્યો છું પતિત થી પાવન બનાવવાની યુક્તિ બતાવવા, ન કે આ વાતોનાં માટે. મને બોલાવે પણ છે - હેં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો તો હું તે યુક્તિ બતાવું છું, બહુજ સહજ. તમારું નામ જ છે ગુપ્ત સેના. તેમણે પછી હથિયાર બાણ વગેરે દેખાડ્યાં છે. પરંતુ આમાં બાણ વગેરેની કોઈ વાત જ નથી. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ.

બાપ આવીને સારયો માર્ગ બતાવે છે - જેનાથી અડધોકલ્પ તમે સચખંડ માં ચાલ્યાં જાઓ છો. ત્યાં બીજા કોઈ ખંડ હોતાં જ નથી. કોઈને સમજાવો તો પણ માનશે નહીં કે આ કેવી રીતે થઈ શકે છે કે ફક્ત ભારત જ હતું. કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું ને, ત્યારે બીજા કોઈ ધર્મ નહોતાં. પછી ઝાડ વૃદ્ધિને પામતું રહે છે. તમે ફક્ત પોતાનાં બાપ ને, પોતાનાં ધર્મ, કર્મ ને ભૂલી ગયાં છો. દેવી-દેવતા ધર્મ નાં પોતાને સમજે તો ગંદી વસ્તુ વગેરે કંઈ પણ ન ખાત. પરંતુ ખાય છે - કારણ કે તે ગુણ નથી એટલે પોતાને હિન્દુ કહી દે છે. નહીં તો લજ્જા આવવી જોઈએ, અમારા મોટા આવાં પવિત્ર અને અમે આવાં પતિત બની ગયાં છીએ. પરંતુ પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલી ગયાં છે. હવે તમે ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને સારી રીતે સમજી ગયાં છો. કોઈ પણ એવી વાત થાય તો તમે કહી શકો છો કે આ પોઈન્ટ હમણાં બાબાએ બતાવી નથી. બસ. નહીં તો મફત માં મૂંઝાય છે. બોલો, અમે ભણી રહ્યાં છીએ. બધું હમણાં જ જાણી લઈએ પછી તો વિનાશ થઈ જાય. પરંતુ ના. હમણાં માર્જિન (તક) છે. અમે ભણી રહ્યાં છીએ. અંતમાં સંપૂર્ણ પવિત્ર થઈ જઈશું. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર કટ નીકળતી જશે સતોપ્રધાન બની જઈશું. પછી આ પતિત દુનિયાનો વિનાશ થઈ જશે. આજકાલ કહે પણ છે કે પરમાત્મા ક્યાંક જરૂર આવ્યાં છે. પરંતુ ગુપ્ત છે. સમય તો બરાબર વિનાશ નો છે ને. બાપ જ લિબરેટર, ગાઈડ છે જે પાછાં લઈ જશે, મરછરો સદૃશ્ય મરશે. આ પણ જાણે છે, બધાં એકરસ યાદ માં નથી બેસતાં. કોઈ નો એક્યુરેટ યોગ રહે છે, કોઈનો અડધો કલાક, કોઈ નો ૧૫ મિનિટ. કોઈ તો એક મિનિટ પણ યાદમાં નથી રહેતાં. કોઈ કહે છે અમે આખો સમય બાપની યાદ માં રહીએ છીએ, તો જરૂર તેમનો ચહેરો ખુશનમ: ચમકતો રહેશે. અતીન્દ્રિય સુખ એવાં બાળકો ને રહે છે. ક્યાંય પણ બુદ્ધિ ભટકતી નથી. તે સુખ અનુભવ કરતાં હશે. બુદ્ધિ પણ કહે છે એક માશૂકની યાદમાં બેઠા રહીએ તો કેટલી કટ ઉતરી જાય. પછી આદત પડી જશે. યાદની યાત્રાથી તમે એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ), એવરવેલ્દી (સદા સંપન્ન) બનો છો. ચક્ર પણ યાદ આવી જાય છે.

ફક્ત યાદ માં રહેવાની મહેનત છે. બુદ્ધિ માં ચક્ર પણ ફરતું રહેશે.

હમણાં તમે માસ્ટર બીજરૂપ બનો છો. યાદની સાથે સ્વદર્શન ચક્ર ને પણ ફરાવવાનું છે. તમે ભારતવાસી લાઈટ હાઉસ છો. સ્પ્રીચ્યુઅલ લાઈટ હાઉસ બધાને રસ્તો બતાવો છો ઘર નો. તે પણ સમજાવવું પડે ને. તમે મુક્તિ જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવો છો એટલે તમે છો સ્પ્રીચ્યુઅલ લાઈટ હાઉસ. તમારું સ્વદર્શન ચક્ર ફરતું રહે છે. નામ લખવાનું છે તો સમજાવવું પણ પડે. બાબા સમજાવતાં રહે છે, તમે સમ્મુખ બેઠા છો. જે પિયાની સાથે છે તેમનાં માટે સમ્મુખ વરસાદ છે. સૌથી વધારે મજા સમ્મુખ ની છે. પછી સેકન્ડ નંબર છે ટેપ. થર્ડ નંબર મુરલી. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા બધું સમજાવે છે. આ (બ્રહ્મા) પણ જાણે તો છે ને. છતાં પણ તમે એ જ સમજો કે “શિવબાબા કહે છે” આ ન સમજવાનાં કારણે ખુબ અવજ્ઞા કરે છે. શિવબાબા જે કહે છે, તે કલ્યાણકારી જ છે. ભલે અકલ્યાણ થઈ જાય, તે પણ કલ્યાણનાં રૂપમાં બદલાઈ જશે. અરથા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપનાં દરેક ડાયરેક્શન પર ચાલીને પોતાની ઉન્નતિ કરવાની છે. એક બાપ થી સાચી-સાચી પ્રીત રાખવાની છે. યાદમાં જ ભોજન બનાવવાનું અને ખાવાનું છે.
2. સ્પ્રીચ્યુઅલ લાઈટ હાઉસ બની બધાને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવવાનો છે. બાપ સમાન કલ્યાણકારી જરૂર બનવાનું છે.

વરદાન :-

એક બાપ માં આખાં સંસાર નો અનુભવ કરવા વાળા બેહદનાં વૈરાગી ભવ બેહદનાં વૈરાગી એ જ બની શકે જે બાપને જ પોતાનો સંસાર સમજે છે. જેમનો બાપ જ સંસાર છે તે પોતાનાં સંસાર માં જ રહેશે, બીજા માં જશે જ નહીં તો કિનારો સ્વતઃ થઈ જશે. સંસાર માં વ્યક્તિ અને વૈભવ બધું આવી જાય છે. બાપની સંપત્તિ સો પોતાની સંપત્તિ - આવી સ્મૃતિ માં રહેવાથી બેહદનાં વૈરાગી થઈ જશે. કોઈને જોવા છતાં પણ જોશે નહીં. દેખાશે જ નહીં.

સ્વોગન :-

પાવરફુલ સ્થિતિનો અનુભવ કરવા માટે એકાંત અને રમણીકતા નું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખો.

“ સિદ્ધિ નો આધાર - ‘ શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ ’ ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં ચારેય તરફનાં હોલીહંસો ની સભા ને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક હોલીહંસ પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિનાં આસન પર વિરાજમાન છે. બધાં આસનધારી હોલીહંસો ની સભા આખાં ક્લ્પમાં અલૌકિક અને ન્યારી છે. દરેક હોલીહંસ પોતાની વિશેષતાઓથી અતિ સુંદર સજેલાં છે. વિશેષતાઓ શ્રેષ્ઠ શ્રુંગાર છે. સજેલાં હોલીહંસ કેટલાં પ્યારા લાગે છે? બાપદાદા દરેક ની વિશેષતાઓનો શ્રુંગાર જોઈ હર્ષિત થાય છે. શ્રુંગારેલાં બધાં છે કારણ કે બાપદાદાએ બ્રાહ્મણ જન્મ આપતાં જ બાળપણ થી જ ‘વિશેષ આત્મા ભવ’ નું વરદાન આપ્યું. નંબરવાર હોવા છતાં પણ લાસ્ટ નંબર પણ વિશેષ આત્મા છે. બ્રાહ્મણ જીવનમાં આવવું અર્થાત્ વિશેષ આત્મામાં માં આવી જ ગયાં. બ્રાહ્મણ પરિવાર માં ભલે લાસ્ટ નંબર હોય પરંતુ વિશ્વની અનેક આત્માઓનાં અંતર માં તે પણ વિશેષ ગવાય, એટલે કે કોટો માં કોઈ, કોઈ માં પણ કોઈ ગવાયેલ છે. તો બ્રાહ્મણોની સભા અર્થાત્ વિશેષ આત્માઓની સભા.

આજે બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે વિશેષતાઓનો શ્રુંગાર બાપે તો બધાને સમાન એક જેવો જ કરાવ્યો છે પરંતુ કોઈ તે શ્રુંગાર ને ધારણ કરી સમય પ્રમાણે કાર્યમાં લગાવે છે અને કોઈ કાં તો ધારણ કરી નથી શક્તાં અથવા કોઈ સમય પ્રમાણે કાર્યમાં લાવી નથી શક્તાં. જેમ આજકાલ ની રોયલ ફેમિલી વાળા સમય પ્રમાણે શ્રુંગાર કરે છે તો કેટલો સારો લાગે છે! જેવો સમય તેવો શ્રુંગાર, આને કહેવાય છે નોલેજક્લ. આજકાલ શ્રુંગાર નાં અલગ-અલગ સેટ રાખે છે ને. તો બાપદાદા એ અનેક વિશેષતાઓનાં, અનેક શ્રેષ્ઠ ગુણોનાં કેટલાં વેરાયટી (વિવિધ) સેટ આપ્યાં છે! ભલે કેટલો પણ અમૂલ્ય શ્રુંગાર હોય પરંતુ સમય પ્રમાણે જો ન હોય તો શું લાગશે? એવી રીતે વિશેષતાઓનાં, ગુણોનાં, શક્તિઓનાં, જ્ઞાન રત્નોનાં અનેક શ્રુંગાર બાપે બધાં ને આપ્યાં છે પરંતુ સમય પર કાર્યમાં લગાવવામાં નંબર બની જાય છે. ભલે આ બધાં શ્રુંગાર છે પણ, પરંતુ દરેક વિશેષતા કે ગુણ નું મહત્વ સમય પર થાય છે. હોવા છતાં પણ સમય પર કાર્યમાં નથી લગાવતાં તો અમૂલ્ય હોવા છતાં પણ તેનું મૂલ્ય હોતું નથી. જે સમયે જે વિશેષતા ધારણ કરવાનું કાર્ય છે એ જ વિશેષતાનું જ મૂલ્ય છે. જેમ હંસ કાંકરા અને રત્ન - બંનેને પારખી અલગ-અલગ કરી ધારણ કરે છે. કાંકરા ને છોડી દે છે, બાકી રત્ન-મોતી ધારણ કરે છે. એવાં હોલીહંસ અર્થાત્ સમય પ્રમાણે વિશેષતા કે ગુણ ને પારખી એ જ સમય પર યુક્ત કરે. આને કહે છે પરખવાની શક્તિ, નિર્ણય કરવાની શક્તિવાળા હોલીહંસ. તો પારખવું અને નિર્ણય કરવો - આ જ બંને શક્તિઓ નંબર આગળ લઈ જાય છે. જ્યારે આ બંને શક્તિઓ ધારણ થઈ જાય ત્યારે સમય પ્રમાણે એ જ વિશેષતાથી કાર્ય લઈ શકાય. તો દરેક હોલીહંસ પોતાની આ બંને શક્તિઓ ને ચેક કરો. બંને શક્તિઓ સમય પર દગો તો નથી આપતી? સમય વીતી ગયાં પછી જો પારખી પણ લીધું, નિર્ણય કરી પણ લીધો પરંતુ સમય તો તે વીતી ગયો ને. જે નંબરવન હોલીહંસ છે, તેમની આ બંને શક્તિઓ સદા સમય પ્રમાણે કાર્ય કરે છે. જો સમયનાં પછી આ શક્તિઓ કાર્ય કરે તો સેકન્ડ નંબર માં આવી જાઓ! થઈ નંબર ની તો વાત જ છોડો. અને સમય પર એ જ હંસ કાર્ય કરી શકે જેમની સદા બુદ્ધિ હોલી (પવિત્ર) છે.

હોલી નો અર્થ સંભળાવ્યો હતો ને. એક હોલી અર્થાત્ પવિત્ર અને હિન્દીમાં હો લી અર્થાત્ વીતી સો વીતી. તો જેમની બુદ્ધિ હોલી અર્થાત્ સ્વરછ છે અને સદા જ જે સેકન્ડ, જે પરિસ્થિતિ વીતી ગઈ તે હો લી - આ અભ્યાસ છે, એવી બુદ્ધિવાળા સદા હોલી અર્થાત્ રુહાની રંગમાં રંગાયેલા રહે છે, સદા જ બાપનાં સંગ નાં રંગમાં રંગાયેલાં છે. તો એક જ હોલી શબ્દ ત્રણ રુપ થી યુક્ત થાય છે. જેમાં આ ત્રણેય અર્થ ની વિશેષતાઓ છે અર્થાત્ જે હંસો ને આ વિધિ આવડે છે, તે દરેક સમયે સિદ્ધિને પ્રાપ્ત થાય છે. તો આજે બાપદાદા હોલીહંસો ની સભામાં બધાં હોલીહંસોની આ વિશેષતા જોઈ રહ્યાં છે. ભલે સ્થૂળ કાર્ય અથવા રુહાની કાર્ય હોય પરંતુ બંનેમાં સફળતાનો આધાર પરખવાની અને નિર્ણય કરવાની શક્તિ છે. કોઈનાં પણ સંપર્કમાં આવો છો, જ્યાં સુધી તેનાં ભાવ અને ભાવના ને પારખી નથી શક્તાં અને પારખવાનાં પછી યથાર્થ નિર્ણય નથી કરી શક્તાં, તો બંને કાર્યમાં સફળતા પ્રાપ્ત થતી નથી - ભલે વ્યક્તિ હોય કે પરિસ્થિતિ હોય કારણ કે વ્યક્તિઓનાં સંબંધમાં પણ આવવું પડે છે અને પરિસ્થિતિઓ ને પણ પાર કરવી પડે છે. જીવનમાં આ બંને જ વાતો આવે છે. તો નંબરવન હોલીહંસ અર્થાત્ બંને વિશેષતાઓમાં સમ્પન્ન. આ થયાં આજની આ સભાનાં સમાચાર. આ સભા અર્થાત્ ફક્ત સામે બેઠેલા નહીં. બાપદાદા ની સામે તો તમારી સાથે-સાથે ચારેય તરફનાં બાળકો પણ ઈમર્જ (જાગૃત) થાય છે. બેહદનાં પરિવારની વચ્ચે બાપદાદા મિલન મનાવે અથવા રુહુહાન કરે છે. બધાં બ્રાહ્મણ આત્માઓ પોતાની યાદની શક્તિ થી સ્વયં પણ મધુબન માં હાજર થાય છે. અને બાપદાદા આ પણ વિશેષ વાત જોઈ રહ્યાં છે કે દરેક બાળકની વિધિની લાઈન અને સિદ્ધિની લાઈન, આ બંને રેખાઓ કેટલી સ્પષ્ટ છે, આદિ થી હમણાં સુધી વિધિ કેવી રહી છે અને વિધિ નાં ફળ સ્વરુપ સિદ્ધિ કેટલી પ્રાપ્ત કરી છે, બંને રેખાઓ કેટલી સ્પષ્ટ છે અને કેટલી લાંબી અર્થાત્ વિધિ અને સિદ્ધિનું ખાતું કેટલું

યથાર્થ રુપથી જમા છે? વિધિ નો આધાર છે શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ. જો શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ છે તો યથાર્થ વિધિ પણ છે અને યથાર્થ વિધિ છે તો સિદ્ધિ શ્રેષ્ઠ છે જ છે. તો વિધિ અને સિદ્ધિનું બીજ વૃત્તિ છે. શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ સદા ભાઈ-ભાઈની આત્મિક વૃત્તિ હોય. આ તો મુખ્ય વાત છે જ પરંતુ સાથે-સાથે સંપર્કમાં આવતા દરેક આત્માનાં પ્રતિ કલ્યાણની, સ્નેહની, સહયોગની, નિઃસ્વાર્થપણાની નિર્વિકલ્પ વૃત્તિ હોય, નિરવ્યર્થ-સંકલ્પ વૃત્તિ હોય. ઘણી વખત કોઈ પણ આત્માનાં પ્રતિ વ્યર્થ સંકલ્પ કે વિકલ્પ ની વૃત્તિ થાય છે તો જેવી વૃત્તિ દૃષ્ટિ તેવી જ તે આત્માનાં કર્તવ્ય, કર્મની સૃષ્ટિ દેખાશે. ક્યારેક-ક્યારેક બાળકોનું સાંભળે પણ છે અને જોવે પણ છે. વૃત્તિનાં કારણે વર્ણન પણ કરે છે, ભલે તે કેટલું પણ સારું કાર્ય કરે પરંતુ વૃત્તિ વ્યર્થ હોવાનાં કારણે સદા જ તે આત્માનાં પ્રતિ વાણી પણ એવી જ નીકળે કે આ તો છે જ એવાં, એવું જ થાય છે. તો આ વૃત્તિ તેમનાં કર્મ રુપી સૃષ્ટિ, તેવો જ અનુભવ કરાવે છે. જેવીરીતે તમે લોકો આ દુનિયામાં આંખોની નજરનાં ચશ્માનું દૃષ્ટાંત આપો છો; જેવાં રંગનાં ચશ્મા પહેરશો એજ દેખાશે. એવી રીતે આ જેવી વૃત્તિ હોય છે, તો વૃત્તિ દૃષ્ટિ ને બદલે છે, દૃષ્ટિ સૃષ્ટિ ને બદલે છે. જો વૃત્તિ નું બીજ સદા જ શ્રેષ્ઠ છે તો વિધિ અને સિદ્ધિ સફળતાપૂર્વક છે જ. તો પહેલાં વૃત્તિનાં ફાઉન્ડેશન (પાયા) ને ચેક કરો. આને શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ કહેવાય છે. જો કોઈ સંબંધ-સંપર્ક માં શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ નાં બદલે મિક્સ છે તો ભલે કેટલી પણ વિધિ અપનાવો પરંતુ સિદ્ધિ નહીં થાય કારણ કે બીજ છે વૃત્તિ અને વૃક્ષ છે વિધિ અને ફળ છે સિદ્ધિ. જો બીજ કમજોર છે તો વૃક્ષ ભલે કેટલું પણ વિસ્તાર વાળું હોય પરંતુ સિદ્ધિ રુપી ફળ નહીં થશે. આવી વૃત્તિ અને વિધિનાં ઉપર બાપદાદા બાળકોનાં પ્રતિ એક વિશેષ રુહરુહાન કરી રહ્યાં હતાં.

સ્વ-ઉન્નતિ નાં પ્રતિ કે સેવાની સફળતાનાં પ્રતિ એક રમણીક સ્લોગન (સુવિચાર) રુહરુહાન માં બતાવી રહ્યાં હતાં. આપ સર્વ આ સ્લોગન પરસ્પર કહો પણ છો, દરેક કાર્ય માં ‘પહેલાં આપ’- આ સ્લોગન યાદ છે ને? એક છે ‘પહેલાં આપ’ બીજું છે ‘પહેલાં હું’. બંને સ્લોગન “પહેલાં આપ” અને ‘પહેલાં હું’ - બંને આવશ્યક છે. પરંતુ બાપદાદા રુહરુહાન કરતા હર્ષાઈ રહ્યાં હતાં. જ્યાં ‘પહેલાં હું’ હોવું જોઈએ ત્યાં ‘પહેલાં આપ’ કરી દે છે, જ્યાં ‘પહેલાં આપ’ કરવું જોઈએ ત્યાં ‘પહેલાં હું’ કરી દે છે. બદલી કરી દે છે. જ્યારે કોઈ સ્વ-પરિવર્તન ની વાત આવે છે તો કહો છો ‘પહેલાં આપ’, આ બદલાય તો હું બદલાઉં. તો પહેલાં આપ થયું ને. અને જ્યારે કોઈ સેવાનો અથવા કોઈ એવી પરિસ્થિતિ નો સામનો કરવાનો ચાન્સ બને છે તો કાશિશ કરે છે - પહેલાં હું, હું પણ તો કંઈ છું, મને પણ કાંઈ મળવું જોઈએ. તો જ્યાં ‘પહેલાં આપ’ કહેવું જોઈએ, ત્યાં ‘હું’ કહી દે છે. સદા સ્વમાન માં સ્થિત થઈ બીજને સમ્માન આપવું અર્થાત્ ‘પહેલાં આપ’ કરવું. ફક્ત મુખ થી કહો ‘પહેલાં આપ’ અને કર્મમાં અંતર હોય - આ નહીં. સ્વમાન માં સ્થિત થઈ સ્વમાન આપવાનું છે. સ્વમાન આપવું કે સ્વમાન માં સ્થિત થવું, તેની નિશાની શું હશે? આમાં આ બે વાતો સદા ચેક કરો-

એક હોય છે અભિમાન ની વૃત્તિ, બીજી છે અપમાન ની વૃત્તિ. જે સ્વમાન માં સ્થિત હોય છે અને બીજાઓને સ્વમાન આપવા વાળા દાતા હોય, એમાં આ બંને વૃત્તિ નહીં હશે - ન અભિમાન ની, ન અપમાન ની. આ તો કરે જ આવું છે, આ હોય જ આવું છે, તો આ પણ રોયલ રુપનું તે આત્માનું અપમાન છે. સ્વમાન માં સ્થિત થઈને સ્વમાન આપવું આને કહેવાય છે ‘પહેલાં આપ’ કરવાનું. સમજ્યાં? અને જે પણ સ્વ-ઉન્નતિ ની વાત હોય એમાં સદા ‘પહેલાં હું’ નું સ્લોગન યાદ હોય તો શું રીઝલ્ટ હશે? પહેલાં હું અર્થાત્ જે ઓટે સો અર્જુન. અર્જુન અર્થાત્ વિશેષ આત્મા, ન્યારી આત્મા, અલૌકિક આત્મા, અલૌકિક વિશેષ આત્મા. જેવી રીતે બ્રહ્મા બાપ સદા ‘પહેલાં હું’ નાં સ્લોગન થી જે ઓટે સો અર્જુન બન્યાં ને અર્થાત્ નંબરવન આત્મા. નંબરવન નું સંભળાવ્યું-નંબરવન ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી). તેમ નંબરવન તો એક જ હશે ને. તો સ્લોગન છે બંને જરૂરી. પરંતુ સંભળાવ્યું ને - નંબર કયા આધાર પર બને. જે સમય પ્રમાણે કોઈપણ વિશેષતા ને કાર્યમાં નથી લગાવતા તો નંબર આગળ-પાછળ થઈ જાય. સમય પર જે કાર્યમાં લગાવે છે, તે વિન (વિજય) કરે છે અર્થાત્ વન (પ્રથમ) થઈ જાય. તો આ ચેક કરો કારણ કે આ વર્ષ સ્વ ની ચેકિંગ ની વાતો સંભળાવી રહ્યાં છે. ભિન્ન-ભિન્ન વાતો સંભળાવી છે ને? તો આજે આ વાતો ને ચેક કરજો - ‘આપ’ નાં બદલે ‘હું’, ‘હું’ નાં બદલે ‘આપ’ તો નથી કરી દેતાં? આને કહે છે યથાર્થ વિધિ. જ્યાં યથાર્થ વિધિ છે ત્યાં સિદ્ધિ છે જ. અને આ વૃત્તિની વિધિ સંભળાવી - બે વાતોની ચેકિંગ કરજો - ન અભિમાન ની વૃત્તિ હોય, ન અપમાન ની. જ્યાં આ બંને ની અપ્રાપ્તિ છે ત્યાં જ સ્વમાન ની પ્રાપ્તિ છે. તમે કહો ન કહો, વિચારો ન વિચારો પરંતુ વ્યક્તિ, પ્રકૃતિ - બંનેવ સદા સ્વતઃ જ સ્વમાન આપતાં રહેશે. સંકલ્પ-માત્ર પણ સ્વમાનનાં પ્રાપ્તિની ઈચ્છા થી સ્વમાન નહીં મળશે. નિર્માન બનવું અર્થાત્ ‘પહેલાં આપ’ કહેવું. નિર્માન સ્થિતિ સ્વતઃ જ સ્વમાન અપાવશે. સ્વમાન ની પરિસ્થિતિઓમાં ‘પહેલાં આપ’ કહેવું અર્થાત્ બાપ સમાન બનવું. જેમ બ્રહ્મા બાબાએ સદા સ્વમાન આપવામાં પહેલાં જગતઅંબા, પહેલાં સરસ્વતી માં, પાછળ બ્રહ્મા બાપ રાખ્યાં. બ્રહ્મા માતા હોવા છતાં પણ સ્વમાન આપવાં અર્થ જગતઅંબા માં ને આગળ રાખ્યાં. દરેક કાર્ય માં બાળકો ને આગળ રાખ્યાં અને પુરુષાર્થ ની સ્થિતિ માં સદા સ્વયં ને ‘પહેલાં હું’ એન્જન નાં રુપમાં જોયા. એન્જન આગળ હોય છે ને. સદા આ સાકાર જીવન માં જોયું કે જે હું કરીશ મને જોઈ બધાં કરશે. તો વિધિ માં, સ્વ-ઉન્નતિ માં કે ત્રીવ્ર પુરુષાર્થની લાઈન માં સદા ‘પહેલાં હું’ રાખ્યું. તો આજે વિધિ અને સિદ્ધિની રેખાઓ ચેક કરી રહ્યાં હતાં. સમજ્યાં? તો બદલી નહીં કરી દેતાં. આ બદલી કરવું એટલે ભાગ્ય ને બદલી કરવું. સદા હોલીહંસ બની નિર્ણય શક્તિ, પરખવાની શક્તિ ને સમય પર કાર્ય માં લગાવવા વાળા વિશાળ બુદ્ધિ બનો અને સદા વૃત્તિ રુપી બીજ ને શ્રેષ્ઠ બનાવી વિધિ અને સિદ્ધિ સદા શ્રેષ્ઠ અનુભવ કરતા

ચાલો.

પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું કે બાપદાદા નો બાળકો થી સ્નેહ છે. સ્નેહની નિશાની શું હોય છે? સ્નેહ વાળા સ્નેહીની કમી ને જોઈ નથી શકતાં, સદા સ્વયં ને અને સ્નેહી આત્માને સંપન્ન સમાન જોવા ઈચ્છે છે. સમજ્યાં? તો વારંવાર અટેન્શન ખેંચાવે છે, ચેકિંગ કરાવે છે - આ જ સંપન્ન બનાવવાનો સાચો સ્નેહ છે. અરછા.

હમણાં બધી તરફ થી જૂનાં બાળકો મેજોરીટી (અધિકાંશ) માં છે. જૂનાં કોને કહેવાય છે, અર્થ જાણો છો ને? બાપદાદા જૂનાં ને કહે છે - બધી વાતોમાં પાકકા. જૂનાં અર્થાત્ પાકકા. અનુભવ પણ પાકકા બનાવે છે. એવાં કાચ્યા નહીં જે જરાક એવી માયા બિલાડી આવે અને ગભરાઈ જાય. બધાં જૂનાં - પાકકા આવ્યાં છો ને? મળવાનો ચાન્સ લેવા માટે બધાએ ‘પહેલાં હું’ ક્યું તો કોઈ વાંધો નહીં. પરંતુ દરેક કાર્યમાં કાયદો અને ફાયદો તો છે જ. એવું પણ નહીં ‘પહેલાં હું’ તો એનો અર્થ એક હજાર આવી જાય. સાકાર સૃષ્ટિ માં કાયદો પણ છે, ફાયદો પણ છે. અવ્યક્ત વતનમાં કાયદા ની વાત નથી, કાયદા બનાવવો નથી પડતો. અવ્યક્ત મિલન માટે મહેનત લાગે છે, સાકાર મિલન સહજ લાગે છે, એટલે ભાગી આવો છો. પરંતુ સમય પ્રમાણે જેટલાં કાયદા એટલાં ફાયદા હોય છે. બાપદાદા થોડો પણ ઈશારો આપે છે તો સમજે છે - હવે ખબર નહીં શું થવાનું છે? જો કંઈ થવાનું પણ હશે તો બતાવીને નહીં થાય. સાકાર બાપ અવ્યક્ત થયાં તો બતાવીને ગયાં શું? જે અચાનક થાય છે તે અલૌકિક ખ્યાલ થાય છે. એટલે બાપદાદા કહે છે સદા એવરરેડી (સદા તૈયાર) રહો. જે થશે તે સારા થી સારું થશે. સમજ્યાં? અરછા.

સર્વ હોલી હંસો ને, સર્વ વિશાળ બુદ્ધિ, શ્રેષ્ઠ સ્વચ્છ બુદ્ધિ ધારણ કરવાવાળા બુદ્ધિવાન બાળકો ને, સર્વ શક્તિઓ ને, સર્વ વિશેષતાઓ ને સમય પ્રમાણે કાર્ય માં લાવવા વાળા જ્ઞાની તૂ આત્માઓ, યોગી તૂ આત્માઓ બાળકો ને, સદા બાપ સમાન સંપન્ન બનવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવા વાળા સંપન્ન બાળકો ને બાપદાદા નો યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- માલિકપણા ની સ્મૃતિ દ્વારા હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) નો અનુભવ કરવાવાળા કમ્બાઈન્ડ સ્વરુપ ધારી ભવ

પહેલાં પોતાનાં શરીર અને આત્માનાં કમ્બાઈન્ડ રુપ ને સ્મૃતિ માં રાખો. શરીર રચના છે, આત્મા રચના છે. આનાથી માલિકપણું સ્વતઃ સ્મૃતિ માં રહેશે. માલિકપણા ની સ્મૃતિ થી સ્વયંને હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી અનુભવ કરશો. શરીરને ચલાવવા વાળા હશે. બીજું - બાપ અને બાળકો (શિવ શક્તિ) નાં કમ્બાઈન્ડ સ્વરુપ ની સ્મૃતિ થી માયાનાં વિઘ્નો ને ઓથોરિટી થી પાર કરી લેશો.

સ્વોગન :- વિસ્તાર ને સેકન્ડમાં સમાવીને જ્ઞાનનાં સાર નો અનુભવ કરો અને કરાવો.

“ મીઠા બાળકો - ભોળાનાથ મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ તમારાં સમુખ બેઠાં છે , તમે પ્રેમ થી યાદ કરો તો લગન વધતી જશે , વિઘ્ન ખતમ થઈ જશે”

પ્રશ્ન :- બ્રાહ્મણ બાળકો ને કઈ વાત સદા યાદ રહે તો ક્યારેય પણ વિકર્મ ન થાય?

ઉત્તર :- જે કર્મ અમે કરીશું, અમને જોઈ બીજા પણ કરશે - આ યાદ રહે તો વિકર્મ નહીં થશે. જો કોઈ છુપાવીને પણ પાપ કર્મ કરે તો ધર્મરાજ થી છુપાઈ નથી શકતું, તરત તેની સજા મળશે. આગળ ચાલી બીજા પણ માર્શલ લો (કડક કાયદા) થઈ જશે. આ ઈન્દ્ર સભામાં કોઈ પતિત છુપાઈને બેસી ન શકે.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો જાણે છે કે હવે રુહાની બાપ અમને આ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. એમનું નામ જ છે ભોળાનાથ. બાપ ખૂબ ભોળા હોય છે, કેટલી તકલીફ સહન કરીને પણ બાળકો ને ભણાવે છે. સંભાળે છે. પછી જ્યારે મોટા થાય છે તો બધું તેમને આપી પોતે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા લઈ લે છે. સમજે છે કે મેં ફર્જ અદાઈ (જવાબદારી) પૂરી કરી, હવે બાળકો જાણે. તો બાપ ભોળા થયાં ને. આ પણ હમણાં તમને બાપ સમજાવે છે કારણ કે પોતે ભોળાનાથ છે. તો હદનાં બાપ માટે પણ સમજાવે છે કે તે કેટલાં ભોળા છે. તે થયા હદનાં ભોળા. આ પછી છે બેહદનાં ભોળાનાથ બાપ. પરમધામ થી આવે છે, જૂની દુનિયા, જૂનાં શરીરમાં એટલે મનુષ્ય સમજે છે કે જૂનાં પતિત શરીરમાં કેવી રીતે આવવાનું થશે. ન સમજવાનાં કારણે પાવન શરીર વાળા કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. આ જ ગીતા, વેદ, શાસ્ત્ર વગેરે ફરી પણ બનશે. જુઓ, શિવબાબા કેટલાં ભોળા છે. આવે છે તો પણ ભાસના એવી આપે છે - જેમ કે બાપ અહીંયા જ બેઠા છે. આ સાકાર બાબા પણ ભોળા છે ને. કોઈ દુપટ્ટો નહીં, કોઈ તિલક વગેરે નહીં. પરંતુ સાધારણ બાબા તો બાબા જ છે. બાળકો જાણે છે - કેટલું આ બધું નોલેજ શિવબાબા જ આપે છે બીજા કોઈની તાકાત નથી જે આપી શકે. દિવસ-પ્રતિદિવસ બાળકોની લગન વધતી જાય છે. જેટલું બાપ ને યાદ કરશે એટલો પ્રેમ વધશે. બિલવેડ મોસ્ટ (સૌથી પ્રિય) બાપ છે ને. ન ફક્ત હમણાં પરંતુ ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમે બિલવેડ મોસ્ટ સમજતાં હતાં. કહેતા હતાં - બાબા જ્યારે આપ આવશો તો બીજા બધાથી પ્રેમ છોડીને એક બાપની સાથે પ્રેમ રાખીશું. તમે હમણાં જાણો પણ છો, પરંતુ માયા એટલો પ્રેમ કરવા દેતી નથી. માયા ઈચ્છતી નથી કે આ મને છોડી બાપ ને યાદ કરે. તે ઈચ્છે છે કે દેહ-અભિમાની થઈ મને પ્રેમ કરે. આ જ માયા ઈચ્છે છે એટલે કેટલાં વિઘ્ન નાખે છે. તમારે વિઘ્નો ને પાર કરવાનાં છે. બાળકોએ કંઈ તો મહેનત કરવી જોઈએ ને. પુરુષાર્થ થી જ તમે પોતાની પ્રાલબ્ધ પામો છો. બાળકો જાણે છે, ઉંચ પદ પામવા માટે કેટલો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એક તો વિકારોનું દાન આપવાનું છે, બીજું બાપ થી જે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું ધન મળે છે, તે દાન કરવાનું છે. જે અવિનાશી ધન થી જ તમે આટલાં ધનવાન બનો છો. નોલેજ છે સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવકનું સાધન). તે છે શાસ્ત્રો ની ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાન), આ છે સ્પ્રીચ્યુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિકજ્ઞાન). શાસ્ત્ર વગેરે વાંચીને પણ ખૂબ કમાય છે. એક કોઠી માં ગ્રંથ વગેરે રાખી દીધાં, થોડું-ઘણું સંભળાવ્યું બસ આવક થઈ જશે. તે કોઈ યથાર્થ જ્ઞાન નથી. યથાર્થ જ્ઞાન એક બાપ જ આપે છે. જ્યાં સુધી કોઈને આ રુહાની નોલેજ નથી મળ્યું ત્યાં સુધી તે શાસ્ત્રોની ફિલોસોફી બુદ્ધિમાં છે. તમારી વાત સાંભળતા નથી. તમે છો ખૂબ થોડાંક. આ તો ૧૦૦ ટકા નિશ્ચિત છે કે આ રુહાની નોલેજ બાળકોએ રુહાની બાપ થી લીધું છે. નોલેજ સોર્સ ઓફ ઈનકમ છે. ખૂબ ધન મળે છે. યોગ થી સોર્સ ઓફ હેલ્થ અર્થાત્ નિરોગી કાયા મળે છે. જ્ઞાન થી વેલ્થ (સંપત્તિ). આ છે બે મુખ્ય વિષય. પછી કોઈ સારી રીતે ધારણ કરે છે, કોઈ ઓછું ધારણ કરે છે. તો વેલ્થ પણ ઓછી નંબરવાર મળે છે. સજાઓ વગેરે ખાઈ પદ પામે છે. પૂરું યાદ કરતા નથી તો વિકર્મ વિનાશ થતાં નથી. પછી સજાઓ ખાવી પડે. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. જેમ સ્કૂલમાં થાય છે. આ છે બેહદનું નોલેજ, આનાથી બેડો પાર થઈ જાય છે. તે નોલેજ માં બેરિસ્ટરી, ડોક્ટરી, એન્જિનિયરિંગ ભણવું પડે છે. આ તો એક જ ભણતર છે. યોગ અને જ્ઞાન થી અવરહેલી (સદા સ્વસ્થ), વેલ્દી (સદા સંપન્ન) બને છે. પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બની જાય છે. ત્યાં સ્વર્ગમાં કોઈ બેરિસ્ટર, જજ વગેરે હોતાં નથી. ત્યાં ધર્મરાજ ની પણ દરકાર હોતી નથી. ન ગર્ભ જેલમાં સજા, ન ધર્મરાજપુરી ની સજા મળે છે. ગર્ભ મહેલ માં પણ ખૂબ સુખી રહે છે. અહીંયા તો ગર્ભ જેલ માં સજાઓ ખાવી પડે છે. આ બધી વાતો ને આપ બાળકો જ હવે સમજો છો. બાકી શાસ્ત્રો માં, સંસ્કૃત માં શ્લોક વગેરે મનુષ્યોએ બનાવ્યાં છે. પૂછે છે સતયુગ માં ભાષા કઈ હશે? બાપ સમજાવે છે - જે દેવતાઓની ભાષા હશે, એ જ ચાલશે. ત્યાંની જે ભાષા હશે તે ક્યાંય ન હોઈ શકે. એવું થઈ ન શકે કે ત્યાં સંસ્કૃત ભાષા હોય. દેવતાઓ અને પતિત મનુષ્યોની એક ભાષા હોઈ ન શકે. ત્યાંની જે ભાષા હશે એજ ચાલશે. આ પૂછવાનું હોતું નથી. પહેલાં બાપ થી વારસો તો લઈ લો. જે કલ્પ પહેલાં થયું હશે એજ થશે. પહેલાં વારસો લો, બીજી કોઈ વાત પૂછો જ નહીં. અરઘા, ૮૪ જન્મ નથી, ૮૦ કે ૮૨ હોય, આ વાતો ને તમે

છોડી દો. બાપ કહે છે, અલ્ફ ને યાદ કરો. સ્વર્ગની બાદશાહી બરાબર મળે છે ને. અનેક વખત તમે સ્વર્ગની બાદશાહી લીધી છે. ચઢાણ થી ઉતરવાનું પણ તો છે. હમણાં તમે માસ્ટર જ્ઞાન સાગર, માસ્ટર સુખનાં સાગર બનો છો. તમે પુરુષાર્થી છો. બાબા તો કમ્પલીટ (સંપૂર્ણ) છે. બાપમાં જે નોલેજ છે તે બાળકોમાં છે. પરંતુ તમને સાગર નહીં કહેશે. સાગર તો એક હોય છે ફક્ત અનેક નામ રાખી દીધાં છે. બાકી તમે છો જ્ઞાનસાગર થી નીકળેલી નદીઓ. તમે છો માનસરોવર, નદીઓ. નદીઓ પર નામ પણ છે. બ્રહ્મપુત્રા ખૂબ મોટી નદી છે. કલકત્તામાં નદી અને સાગર નો સંગમ છે. તેનું નામ પણ છે, ડાયમંડ હાર્બર. આપ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી, હીરા જેવાં બનો છો. ખુબ ભારે મેળો લાગે છે. બાબા આ બ્રહ્મા તનમાં આવીને બાળકો થી મળે છે. આ બધી વાતો સમજવાની છે. છતાં પણ બાબા કહે છે મનમનાભવ. બાબા ને યાદ કરતાં રહો. એ મોસ્ટ બિલવેડ, સર્વ સંબંધો ની સેક્રીન (મીઠાશ) છે. તે બધાં સંબંધી છે વિકારી. એમનાથી દુઃખ મળે છે. બાબા તમને બધાનું વળતર આપી દે છે. બધાં સંબંધો નો પ્રેમ આપે છે, કેટલું સુખ આપે છે. બીજા કોઈ આટલું સુખ નથી આપી શકતાં. કોઈ આપે છે તો અલ્પકાળ માટે. જેને સંન્યાસી કાગ વિદ્યાનાં સમાન સુખ કહે છે. દુઃખધામ માં તો જરૂર દુઃખ જ હશે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે આ અનેક વખત પાર્ટ ભજવ્યો છે. પરંતુ આપણે ઉંચ પદ કેવી રીતે પામીએ, તેની ચિંતા રહેવી જોઈએ. ખૂબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે કે આપણે ત્યાં ફેલ ન થઈ જઈએ. સારા નંબરથી પાસ થઈશું તો ઉંચ પદ પામીશું અને તેમને ખુશી પણ થશે. બધાં એક સમાન હોઈ ન શકે, જેટલો યોગ હશે. ઘણી ગોપિકાઓ છે જે ક્યારેય મળી પણ નથી. બાપ થી મળવા માટે તડપે છે. સાધુ-સંન્યાસીઓની પાસે તડપવાની વાત નથી રહેતી. અહીંયા તો શિવબાબા થી મળવા માટે આવે છે. વન્ડરફુલ વાત છે ને. ઘરમાં બેસીને યાદ કરે છે, શિવબાબા અમે તમારા બાળકો છીએ. આત્માને સ્મૃતિ આવે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે શિવબાબા થી કલ્પ-કલ્પ વારસો લઈએ છીએ. એ જ બાપ, કલ્પ બાદ આવેલા છે. તો જોયા વગર રહી ન શકે. આત્મા જાણે છે બાબા આવ્યાં છે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે, પરંતુ જાણતાં કાંઈ પણ નથી. શિવબાબા આવી ને ભણાવે છે, આ કાંઈ પણ જાણતાં નથી. નામ માત્ર શિવ જયંતી મનાવે છે. છુટ્ટી પણ નથી કરતાં. વારસો જેમણે આપ્યો, એમનું કાંઈ મહત્વ નથી. અને જેમને વારસો આપ્યો (કૃષ્ણ ને) તેનું નામ પ્રસિદ્ધ કરી દીધું છે. ખાસ ભારતને આવીને હેવન (સ્વર્ગ) બનાવ્યું છે. બાકી બધાને મુક્તિ આપે છે. ઈચ્છે પણ બધાં છે. તમે જાણો છો મુક્તિ પછી જીવનમુક્તિ મળશે. બાપ આવીને માયાનાં બંધન થી મુક્ત કરાવે છે. બાપને કહેવાય છે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા. જીવનમુક્તિ તો બધાને મળે છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપ કહે છે, આ છે પતિત દુનિયા દુઃખધામ. સતયુગ માં તમને કેટલું સુખ મળે છે. એને કહે છે બહિશ્ત (સ્વર્ગ). અલ્લાહએ બહિશ્ત શેના માટે રચ્યું? શું ફક્ત મુસલમાનો માટે રચ્યું? પોત-પોતાની ભાષામાં કોઈ સ્વર્ગ કહે છે, કોઈ બહિશ્ત કહે છે. તમે જાણો છો હેવન માં ફક્ત ભારત જ હોય છે. આ બધી વાતો આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર બેઠી છે. એક મુસલમાન પણ કહેતા હતાં અમે અલ્લાહનાં ગાર્ડન માં ગયાં. આ બધાં સાક્ષાત્કાર થાય છે. ડ્રામા માં પહેલાથી જ નોંધાયેલું છે. ડ્રામા માં જે થાય છે, સેકન્ડ પસાર થઈ કહેશે કલ્પ પહેલાં પણ થઈ હતી. કાલે શું થવાનું છે, આ ખબર નથી. ડ્રામા પર નિશ્ચય જોઈએ, જેમાં કોઈ ચિંતા નહીં રહેશે. આપણને તો બાબાએ હુકમ આપ્યો છે - મામેકમ્ યાદ કરો અને પોતાનાં વારસા ને યાદ કરો. ખતમ તો બધાએ થવાનું જ છે. કોઈ એક-બીજા માટે રડી પણ નહીં શકશે. મોત આવ્યું અને ગયાં, રડવાની કુરસત રહેશે નહીં. અવાજ જ નીકળશે નહીં. આજકાલ તો મનુષ્ય રાખ પણ લઈને કેટલી પરિક્રમા કરે છે. ભાવ બેઠેલો છે. બધું વેસ્ટ ઓફ ટાઈમ.... આમાં રાખ્યું જ શું છે. માટી, માટી માં મળી જશે. આનાથી ભારત પવિત્ર બની જશે શું? પતિત દુનિયામાં જે કામ કરે છે, પતિત જ કરશે. દાન-પુણ્ય વગેરે પણ કરતાં આવ્યાં છે. શું ભારત પાવન બન્યું છે? સીડી ઉતરવાની જ છે. સતયુગ માં સૂર્યવંશી બન્યાં. પછી સીડી ઉતરવી પડે, ધીરે-ધીરે ઉતરે છે. ભલે કેટલાં પણ યજ્ઞ-તપ વગેરે કરે છતાં પણ બીજા જન્મમાં અલ્પકાળ નું ફળ મળે છે. કોઈ ખરાબ કર્મ કરે છે તો તેનું પણ ફળ તેમને મળે છે. બેહદનાં બાપ જાણે છે બાળકો ને ભણાવવા આવ્યાં છે. તન પણ સાધારણ લીધું છે. કોઈ તિલક વગેરે લગાવવાની દરકાર નથી. તિલક તો ભક્ત લોકો મોટા-મોટા કરે છે, પરંતુ ઠગે કેટલું છે. બાબાએ કહ્યું છે, હું સાધારણ તનમાં આવું છું, આવીને બાળકોને ભણાવું છું, વાનપ્રસ્થ અવસ્થા થઈ. કૃષ્ણનું નામ કેમ નાખ્યું? અહીંયા જજ કરવાની પણ બુદ્ધિ નથી. હમણાં બાબાએ રાઈટ-રોંગ (સાચું-ખોટું) જજ કરવાની બુદ્ધિ આપી છે.

બાપ કહે છે, તમે યજ્ઞ-તપ, દાન-પુણ્ય કરતાં, શાસ્ત્ર ભણતાં આવ્યાં. શું તે શાસ્ત્રોમાં કાંઈ છે? મેં તો તમને રાજયોગ શીખવાડીને વિશ્વની બાદશાહી આપી કે કૃષ્ણએ આપી? જજ કરો. કહે છે - બાબા આપે જ સંભળાવ્યું હતું. કૃષ્ણ તો નાનો પ્રિન્સ છે, તે કેવી રીતે સંભળાવશે! બાબા તમારા જ રાજયોગ થી અમે આ બનીએ છીએ. બાપ કહે છે, શરીર પર ભરોસો નથી. ખૂબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાબાને સમાચાર સંભળાવે છે ફલાણા ખૂબ સારા નિશ્ચય બુદ્ધિ છે. હું કહું છું બિલકુલ નિશ્ચય નથી, જેમને ખૂબ પ્રેમ કર્યો તે આજે છે નહીં. બાબા તો બધાની સાથે પ્રેમ થી ચાલે છે. જેવાં કર્મ હું કરીશ, મને જોઈ બીજા કરશે. ઘણાં તો વિકાર માં જઈ, પછી છુપાઈને આવી બેસે છે. બાબા તો ઝટ સંદેશી ને બતાવી દે છે. એવાં કર્મ કરવા વાળા ખૂબ નાજુક થતાં જશે. આગળ ચાલી નહીં શકશે. અંત નાં નાજુક સમયે કોઈ કાંઈ કરે છે તો એકદમ માર્શલ લો (કડક કાયદો) ચલાવે છે. આગળ ચાલી તમે ખૂબ જોશો. બાબા શું-શું કરે છે. બાબા થોડી સજા આપશે, ધર્મરાજ દ્વારા અપાવે છે. જ્ઞાનમાં પ્રેરણાની વાત નથી. ભગવાન ને તો બધાં મનુષ્ય કહે છે હું પતિત-પાવન આવો, અમને આવીને પાવન બનાવો. બધી આત્માઓ ઓર્ગનિસ (અવયવો) દ્વારા પોકારે છે. બાપ છે જ્ઞાન નાં

સાગર. એમની પાસે ખૂબ વખર (વિવિધ સામાન) છે. આવો વખર પછી કોઈની પાસે છે નહીં. કૃષ્ણની મહિમા બિલકુલ અલગ છે. બાપની શિક્ષા થી આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) કેવી રીતે બન્યાં? બનાવવા વાળા તો બાપ જ છે. બાપ આવીને કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ ની ગતિ સમજાવે છે. હવે તમારું ત્રીજું નેત્ર ખુલ્યું છે. તમે જાણો છો ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. હવે ઘરે જવાનું છે, પાર્ટ ભજવવાનો છે. આ સ્વદર્શન ચક્ર છે ને. તમારું નામ છે સ્વદર્શન ચક્રધારી, બ્રાહ્મણ કુળ ભૂષણ, પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. લાખોનાં અંદાજ માં સ્વદર્શન ચક્રધારી બનશે. તમે કેટલું નોલેજ ભણો છો. અરઘ્યા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ સમય ખૂબ જ નાજુક છે એટલે કોઈ પણ ઉલ્ટુ કર્મ નથી કરવાનું. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ ને ધ્યાનમાં રાખી સદા શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાનાં છે.
2. યોગ થી સદા માટે પોતાની કાયા નિરોગી બનાવવાની છે. એક બિલવેડ મોસ્ટ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપ થી જે અવિનાશી જ્ઞાન નું ધન મળે છે, તે દાન કરવાનું છે.

વરદાન :-

સ્વમાન માં સ્થિત રહી વિશ્વ દ્વારા સમ્માન પ્રાપ્ત કરવા વાળા, દેહ - અભિમાન મુક્ત ભવ ભણતર નું મૂળ લક્ષ્ય છે - દેહ-અભિમાન થી ન્યારા થઈ દેહી-અભિમાની બનવું. આ દેહ-અભિમાન થી ન્યારા અથવા મુક્ત થવાની વિધિ જ છે - સદા સ્વમાનમાં સ્થિત રહેવું. સંગમયુગનાં અને ભવિષ્યનાં જે અનેક પ્રકારનાં સ્વમાન છે એમાં કોઈ એક પણ સ્વમાન માં સ્થિત રહેવાથી દેહ-અભિમાન મટતું જશે. જે સ્વમાન માં સ્થિત રહે છે તેમને સ્વતઃ માન પ્રાપ્ત થાય છે. સદા સ્વમાન માં રહેવા વાળા જ વિશ્વ મહારાજન બને છે અને વિશ્વ તેમને સમ્માન આપે છે.

સ્વોગન :-

જેવો સમય તેવાં પોતાને મોહ કરી લેવાં - આ જ છે રીયલ ગોલ્ડ બનવું.

“ મીઠા બાળકો - હવે પાછું ઘરે જવાનું છે , એટલે દેહ - ભાન ને ભૂલી પોતાને અશરીરી આત્મા સમજો , સૌથી મમત્વ છોડી દો”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર આપ બાળકો બાપ થી કઈ અકકલ શીખો છો?

ઉત્તર :- તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ, પોતાની તકદીર ઊંચી કેવી રીતે બનાવીએ, આ અકકલ હમણાં જ તમે શીખો છો. જે જેટલાં યોગયુક્ત અને જ્ઞાનયુક્ત બને છે, એટલી એમની ઉન્નતિ થતી રહે છે. ઉન્નતિ કરવાવાળા બાળકો ક્યારેય પણ છુપાઈ નથી શકતાં. બાપ દરેક બાળકની એક્ટ (કર્મ) થી સમજે છે કે કોણ બાળક પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવી રહ્યા છે.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં...

ઓમ્ શાંતિ ! બધાં બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો કહેવાથી બધાં સેવાકેન્દ્રોનાં બાળકો જાણી જાય છે કે બાબા આપણાં બ્રાહ્મણોનાં માટે કહે છે કે બાળકો આ ગીત સાંભળ્યું - જીવતે જીવ ગળાનો હાર બનવાનાં માટે અર્થાત્ મૂળવતન માં જઈ બાબાનાં ઘર માં રહેવા માટે. તે શિવબાબા નું ઘર છે ને, જેમાં બધા સાલિગ્રામ રહે છે. બાળકો, બ્રાહ્મણ કુળભૂષણ, સ્વદર્શન ચક્રધારી જાણે છે કે બરાબર એ જ બાબા આવેલાં છે. કહે છે - હમણાં જ તમારે અશરીરી બનવાનું છે અર્થાત્ દેહનાં ભાન ને ભૂલવાનું છે. આ જૂની દુનિયા તો ખલાસ થઈ જશે. આ શરીર ને તો છોડવાનું છે અર્થાત્ બધાએ છોડવાનું છે કારણ કે આ દુનિયા જ ખતમ થવાની છે. તો હવે જવાનું છે પાછાં ઘરે. બધાં બાળકોને હવે ખુશી થાય છે કારણ કે અડધોકલ્પ ઘરે જવાનાં માટે ખૂબ ધક્કા ખાધાં છે. પરંતુ રસ્તો મળ્યો નહીં! ખૂબ જ ભક્તિમાર્ગ નો દેખાડો જોઈ મનુષ્ય ફસાઈ જાય છે. આ છે ભક્તિમાર્ગ નું દલદલ જેમાં મનુષ્ય માત્ર ગળા સુધી ફસાઈ ગયાં છે. હવે બાળકો કહે છે - બાબા અમે જૂની દુનિયા, જૂના શરીરને ભૂલીએ છીએ. હવે તમારી સાથે અશરીરી બની ઘરે જઈશું. બધાની બુદ્ધિ માં છે પરમપિતા પરમાત્મા પરમધામ થી આવ્યાં છે, અમને લઈ જવા માટે. ફક્ત કહે છે તમે પવિત્ર બની મને યાદ કરો. જીવતે જીવ મરવાનું છે. તમે જાણો છો ત્યાં ઘરમાં આત્માઓ રહે છે. તે પણ આત્મા તો બિંદી છે. નિરાકારી દુનિયામાં બધી આત્માઓ ચાલી જશે, જેટલાં મનુષ્ય છે એટલી આત્માઓ ત્યાં હશે. આત્માઓ એ મહતત્વ ની કેટલી જગ્યા લે છે. શરીર તો આટલું મોટું છે, કેટલી જગ્યા લે છે? બાકી આત્મા ને કેટલી જગ્યા જોઈએ! આપણે આત્માઓ કેટલી નાની જગ્યા લઈશું? બહુજ થોડી. બાળકોને આ બધી વાતો બાપ દ્વારા સાંભળવાનું સૌભાગ્ય હમણાં મળે છે. બાપ જ બતાવે છે કે તમે નગ્ન (વગર શરીર નાં) આવ્યાં હતાં પછી શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવ્યો, હવે ફરી જીવતે જીવ મરવાનું છે, બધાને ભૂલવાનું છે. બાપ આવીને મરવાનું શીખવાડે છે. કહે છે પોતાનાં બાપ ને, પોતાનાં ઘરને યાદ કરો. ખૂબ પુરુષાર્થ કરો. યોગમાં રહેવાથી પાપ નાશ થશે. પછી આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશે એટલે બાપ સલાહ આપે છે - કલ્પ પહેલાં પણ કહ્યું હતું કે દેહ નાં સર્વ સંબંધ છોડી મામેકમ્ યાદ કરો. સર્વનાં એક બાપ તો એ છે ને. તમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી બાળકો છો, જે જ્ઞાન મેળવતાં રહો છો. શિવ નાં બાળકો તો છો જ. આ તો બધાને નિશ્ચય છે - અમે ભગવાન નાં બાળકો છીએ. પરંતુ એમનું નામ, રુપ, દેશ, કાળ ને ભૂલવાનાં કારણે, ભગવાન થી કોઈનો પણ એટલો પ્રેમ નથી રહેતો. કોઈને દોષ આપતાં નથી. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે.

બાપ સમજાવે છે કે આપ આત્મા કેટલી નાની બિંદી છો, એમાં ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. કેટલું વન્ડર (અદ્ભુત) છે. આત્મા કેવી રીતે શરીર લઈને પાર્ટ ભજવે છે. હમણાં તમને બેહદનાં પાર્ટ ની ખબર પડી છે. આ જ્ઞાન બીજા કોઈને નથી. તમે પણ દેહ-અભિમાની હતાં. હમણાં કેટલો પલટો ખાધો છે. તે પણ દરેક ની તકદીર પર છે. કલ્પ પહેલા વાળી તકદીર નો હવે સાક્ષાત્કાર થઈ રહ્યો છે. દુનિયામાં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે, દરેક ની પોતાની તકદીર છે. જેવા-જેવા જેમણે કર્મ કર્યા છે એ અનુસાર દુઃખી, સુખી, સાહુકાર, ગરીબ બને છે. બને આત્મા છે. આત્મા કેવી રીતે સુખ માં આવે છે, પછી દુઃખમાં આવે છે, આ બાપ બેસી સમજાવે છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાની અકકલ બાપ જ શીખવાડે છે કલ્પ પહેલાં માફક. જેટલી જેમણે અકકલ પામી છે એટલી જ હવે પામી રહ્યાં છે. અંત સુધી દરેક ની તકદીર ને સમજી જશે. પછી કલેશે કલ્પ-કલ્પ એવી જ દરેક ની તકદીર રહેશે. જે સારા યોગયુક્ત, જ્ઞાનયુક્ત હશે - તે સર્વિસ પણ કરતાં રહેશે. ભણતર માં સદૈવ ઉન્નતિ થતી રહે છે. કોઈ બાળકો જલ્દી ઉન્નતી ને પામી લે છે, કોઈ ખૂબ માથું ખપાવે છે. અહીંયા પણ એવું છે. કલ્પ પહેલા માફક જે-જે ઉન્નતિ કરે છે, તે છૂપા નથી રહી શકતાં. બાપ તો જાણે છે ને - બધાનું કનેક્શન શિવબાબા થી છે. આ પણ બાળકો ની એક્ટ જોતા સમજી જાય છે, તો તે પણ જુએ છે. આમનાથી ભલે કોઈ છુપાવે પરંતુ શિવબાબા થી તો છુપાવી શકશે નહીં. ભક્તિમાર્ગ માં જ પરમાત્મા થી નથી છુપાવી શકતાં તો જ્ઞાનમાર્ગ માં કેવી રીતે છુપાવી શકે. બાપ સમજાવતાં રહે છે, ભણતર તો ખૂબ સહજ છે. કર્મ પણ કરવાનું છે. રહેવાનું પણ મિત્ર સંબંધીઓનાં

પાસે જૂની દુનિયામાં છે. ત્યાં રહીને મહેનત કરવાની છે. અહીંયા રહીને પુરુષાર્થ કરવા વાળાથી ત્યાં ઘરમાં રહી પુરુષાર્થ કરવા વાળા આગળ થઈ જાય છે. જો એવી લગન છે તો. શાસ્ત્રો માં અર્જુન અને ભીલ નું દૃષ્ટાંત છે ને. ભલે ભીલ બાહર નો રહેવા વાળા હતો પરંતુ અભ્યાસ થી તે અર્જુન થી પણ નીર ચલાવવામાં હોશિયાર થઈ ગયો. તો ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી કમળફૂલ સમાન રહેવાનું છે. આ પણ તમે દૃષ્ટાંત જોશો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી ખૂબ સારી સર્વિસ કરી શકે છે. તે વધારે વૃદ્ધિને પામતાં રહેશે. અહીંયા રહેવા વાળાને પણ માયા છોડતી નથી. એવું નથી કે બાબાની પાસે આવવાથી છૂટી જાય છે. ના, દરેક નો પોત-પોતાનો પુરુષાર્થ છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેવા વાળા અહીંયા રહેવાથી સારો પુરુષાર્થ કરી શકે છે. ખૂબ સારી બહાદુરી દેખાડી શકે છે, એમને જ મહાવીર કહેવાય છે, જે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહીને કમળફૂલ સમાન બની ને દેખાડે. કહેશે કે બાબા તમે તો છોડ્યો છે. બાબા કહે - મેં ક્યાં છોડ્યો છે, મને જ છોડીને ગયાં છે. બાબા તો કોઈને પણ છોડીને આવ્યાં નથી. ઘરમાં બહુજ બાળકો આવી ગયાં. બાકી કન્યાઓનાં માટે તો બાબા કહે છે કે તમે આ ઈશ્વરીય સર્વિસ કરો. આ પણ બાબા છે, એ પણ બાબા છે. કુમાર પણ ખૂબ આવ્યાં પરંતુ ચાલી ન શક્યાં. કન્યાઓ તો પણ સારી છે. કન્યા ૧૦૦ બ્રાહ્મણો થી ઉત્તમ ગણાય છે. તો કન્યા તે જે ૨૧ કુળ નો ઉદ્ધાર કરે, જ્ઞાન નાં બાણ મારે. બાકી જે ગૃહસ્થમાં રહે તે પણ બી.કે. થયાં. આગળ જતાં એમનાં પણ બંધન ખલાસ થઈ જશે. સર્વિસ તો કરવાની છે ને. ઘણાં સર્વિસ કરવા વાળા બાળકો બાપદાદા નાં દિલ પર ચઢેલાં છે, જે હજારોનું કલ્યાણ કરી રહ્યાં છે. તો એવા સર્વિસએબલ બાળકો પર આશીર્વાદ પણ થતાં રહેશે. જે દિલ પર ચઢેલા હશે. જે દિલ પર છે એજ તખ્ત પર બેસશે. બાબા કહે આપસમાં મળીને યુક્તિ રચતાં રહો, બધાને માર્ગ દેખાડવાની. ચિત્ર પણ બનતા રહે છે. આ બધી પ્રેક્ટિકલ વાતો છે.

હમણાં તમે સમજાવો છો કે પરમપિતા પરમાત્મા નિરાકાર છે, એ પણ બિંદી છે. પરંતુ તે નોલેજફૂલ, પતિત-પાવન છે. આત્મા પણ બિંદી છે. બાળક છતાં પણ નાનાં હોય છે. બાપ અને બાળકો માં ફર્ક તો હોય છે ને. આજકાલ તો ૧૫-૧૬ વર્ષ વાળા પણ બાપ બની જાય છે. તો પણ બાળકો એમનાથી નાનાં જ થયાં ને. અહીંયા વન્ડર જોવો - બાપ પણ આત્મા, બાળકો પણ આત્મા. એ છે સુપ્રીમ આત્મા, નોલેજફૂલ. બાકી બધાં પોતાનાં ભણતર અનુસાર નીચ કે ઊંચ પદ પામે છે. બધો આધાર છે ભણતર પર. સારા કર્મ કરવાથી ઊંચ પદ પામી લે છે. હમણાં આપ બાળકો ને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. સ્વર્ગ માં ફક્ત ભારત જ હતું બીજો કોઈ ખંડ નહોતો. તો નાના નવાં ભારત માં પોતાનું સ્વર્ગ દેખાડો. જેમ દ્વારિકા નામ નહીં, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં કુળ નું રાજ્ય લખવું જોઈએ. બુદ્ધિ પણ કહે છે સત્યુગમાં પહેલા દેવીકુળ નું રાજ્ય હશે. એમનાં ગામ હશે. નાના-નાના વિસ્તાર હશે. આ પણ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. સાથે-સાથે શિવબાબા થી બુદ્ધિનો યોગ પણ લગાવવાનો છે. આપણે યાદ થી જ બાદશાહી લઈએ છીએ. યાદ થી જ કટ ઉતરવાની છે, આમાં જ બધી મહેનત છે. ઘણાની બુદ્ધિ બહાર ધક્કા ખાતી રહે છે, અહીંયા બેઠા પણ પૂરો સમય યાદમાં નથી રહી શકતાં, બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જશે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ એવું હોય છે. શ્રીકૃષ્ણની ભક્તિ કરતાં-કરતાં બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જાય છે. નૌધા ભક્તિ વાળા દીદાર માટે ખૂબ મહેનત કરે છે. કેટલાં કલાક બેસી જાય છે કે કૃષ્ણ નાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે, ખૂબ મહેનત છે. આમાં ૮ ની અને પછી ૧૬, ૧૦૮ ની માળા થાય છે. તે તો લાખો ની માળા પણ દેખાડે છે. પરંતુ જ્ઞાનમાર્ગ ની માળા ખૂબ કિંમતી છે. ભક્તિમાર્ગ ની સસ્તી છે કારણ કે એમાં રુહાની મહેનત છે. કૃષ્ણને જોઈ ખુશ થઈ ડાન્સ કરે છે. ભક્તિ અને જ્ઞાન માં રાત દિવસનો ફર્ક છે, તમને આ સમજાવવાનું નથી કે કૃષ્ણને યાદ કરવાથી કટ નીકળશે. અહીંયા તો સમજાવાય છે કે જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલાં પાપ નષ્ટ થશે.

આપ બાળકો હમણાં યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બનો છો. આ કોઈને સ્વપ્નમાં પણ વિચાર નહીં હોય. લક્ષ્મી-નારાયણે કોઈ લડાઈ વગેરે નથી કરી. વિશ્વનાં માલિક પછી કેવી રીતે બન્યાં? આ તો આપ બાળકો જ જાણો છો. બાપ કહે છે યોગબળ થી તમને રાજાઈ મળશે. પરંતુ તકદીરમાં નથી તો તદબીર પણ કરતાં નથી. સેવાધારી બનતાં નથી. બાબા તો ડાયરેક્શન આપતા રહે છે કે આવી-આવી પ્રદર્શની કરો. ઓછામાં ઓછી ૧૫૦-૨૦૦ પ્રદર્શનીઓ એક દિવસમાં થઈ જાય. ગામ-ગામમાં ચક્ર લગાવો. જેટલાં સેવાકેન્દ્રો, એટલી પ્રદર્શનીઓ. એક-એક સેવાકેન્દ્ર પર પ્રદર્શની થવાથી સમજાવવામાં સહજ થઈ જશે. સેવાકેન્દ્રો પણ દિવસ પ્રતિદિવસ મોટા થતાં જશે જે ચિત્ર વગેરે પણ રાખી શકે. ચિત્રોની પણ ઈન્વેન્શન (શોધ) નીકળતી રહે છે. વૈકુંઠ નાં ચિત્રો, સુંદર મહેલો વગેરે ભારતનાં બનાવવાં જોઈએ. આગળ ચાલી સમજાવવા માટે સારા-સારા ચિત્ર નીકળતાં જશે. વાનપ્રસ્થ અવસ્થા વાળા હરતાં-ફરતાં પણ સર્વિસ કરતાં રહે, જેમનું ભાગ્ય ઉદય થશે તે નીકળશે. ઘણાં બાળકો કુર્કર્મ કરી પોતાની આબરું ગુમાવે છે, તો યજ્ઞ ની આબરું (ઈજ્જત) ગુમાવે છે. જેવી ચલન તેવું પદ. જે અનેકો ને સુખ આપે છે, એમનું તો નામ ગવાય છે ને. હમણાં સર્વગુણો માં સંપન્ન તો બન્યાં નથી ને. કોઈ-કોઈ સારી સર્વિસ કરી રહ્યાં છે. એવા-એવા નાં નામ સાંભળી બાબા ખુશ થાય છે. સેવાધારી બાળકોને જોઈ બાબા ખુશ થશે ને. સારી સર્વિસ માં મહેનત કરતાં રહે છે ને. સેવાકેન્દ્રો પણ ખોલતાં રહે છે, જેનાથી હજારો નું કલ્યાણ થવાનું છે. એમનાં દ્વારા પછી ખૂબ નીકળતાં જશે. સંપૂર્ણ તો કોઈ બન્યું નથી. ભૂલો પણ કાંઈ ને કાંઈ થઈ જાય છે. માયા છોડતી નથી. જેટલી સર્વિસ કરી પોતાની ઉન્નતિ કરશે એટલાં જ દિલ પર ચઢશે. એટલું જ ઊંચ પદ પામશે. પછી કલ્પ-કલ્પ એવું જ પદ હશે. શિવબાબા થી તો કોઈ છુપાવી નથી શકતું. અંત માં દરેક ને પોતાના કર્મોનો સાક્ષાત્કાર તો થાય છે. પછી શું કરી શકશે!

જાર-જાર રડવું પડશે એટલે બાબા સમજાવતાં રહે છે કે એવાં કોઈ પણ કર્મ નહીં કરો જે અંતમાં સજાનાં ભાગી બનો, પશ્ચાત્તાપ કરવો પડે. પરંતુ કેટલું પણ સમજાવો તકદીર માં નથી તો તદબીર કરતાં જ નથી. આજકાલ નાં મનુષ્ય તો બાપને જાણતાં નથી. ભગવાનને યાદ કરે છે પરંતુ જાણતાં નથી. તેમનું કહેવું માનતા નથી. હમણાં એ બેહદનાં બાપ થી તમને સતયુગી સ્વરાજ્ય નો વારસો મળે છે સેકન્ડમાં. શિવબાબા નું નામ તો બધાં પસંદ કરે છે ને. બાળકો જાણે છે કે એ બેહદનાં બાપ થી સ્વર્ગનો વારસો મળી રહ્યો છે. અરુણ.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ચલન થી બાપ નું કે યજ્ઞ નું નામ પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે, એવું કોઈ કર્મ ન થાય જે બાપ ની ઈજ્જત જાય. સર્વિસ થી પોતાનું ભાગ્ય જાતે જ બનાવવાનું છે.
2. બાપ સમાન કલ્યાણકારી બની સર્વ નાં આશીર્વાદ લઈ આગળ નંબર લેવાનો છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી કમળકૂલ સમાન રહેવાની સારી બહાદુરી દેખાડવાની છે.

વરદાન :-

સહયોગ દ્વારા સ્વયં ને સહજ યોગી બનાવવા વાળા નિરંતર યોગી ભવ

સંગમયુગ પર બાપનાં સહયોગી બની જવું - આ જ સહજયોગી બનવાની વિધિ છે. જેમનો દરેક સંકલ્પ, શબ્દ અને કર્મ બાપની કે પોતાના રાજ્યની સ્થાપના નાં કર્તવ્યમાં સહયોગી રહેવાનો છે, એમને જ્ઞાની, યોગી તુ આત્મા નિરંતર સાચાં સેવાધારી કહેવાય છે. મન થી નહીં તો તન થી, તન થી નહીં તો ધન થી, ધન થી પણ નહીં તો જેમાં સહયોગી બની શકો છો એમાં સહયોગી બનો તો આ પણ યોગ છે. જ્યારે છો જ બાપ નાં, તો બાપ અને આપ - ત્રીજું કોઈ ન હોય - આનાથી નિરંતર યોગી બની જશો.

સ્વોગન :-

સંગમ પર સહન કરવું અર્થાત્ મરવું જ સ્વર્ગનું રાજ્ય લેવું છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ દૂરદેશ થી આવ્યા છે આપ બાળકોનાં માટે નવું રાજ્ય સ્થાપન કરવાં , તમે હમણાં સ્વર્ગનાં લાયક બની રહ્યાં છો”

પ્રશ્ન :- જે બાળકો નો શિવબાબામાં અતૂટ નિશ્ચય છે તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તે આંખ બંધ કરીને બાબાની શ્રીમત પર ચાલતાં રહેશે, જે આજ્ઞા મળે. ક્યારેય વિચાર પણ નહીં આવશે કે આમાં કંઈ નુકસાન ન થઈ જાય કારણ કે એવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ બાળકોનો રીસપોન્સીબલ (જવાબદાર) બાપ છે. તેમને નિશ્ચય નું બળ મળી જાય છે. અવસ્થા અડોલ અને અચળ થઈ જાય છે.

ગીત :- તુમ્હી હો માતા, તુમ્હી પિતા હો...

ઓમ્ શાંતિ ! આ મહિમા કોની સાંભળી? જેમને સિવાય આપ બાળકોનાં દુનિયામાં બીજું કોઈ નથી જાણતું. આ છે ઊંચ થી ઊંચ બાપની મહિમા. બાકી જેમની પણ મહિમા કરે છે તે ફાલતૂ થઈ જાય છે. ઊંચ થી ઊંચ એક જ બાપ છે. પરંતુ બાપની ઓળખ કોણ આપે. સ્વયં આવીને આત્માની અને પોતાની ઓળખ આપે છે. કોઈ પણ મનુષ્ય ને આત્માની પણ ઓળખ નથી. ભલે કહે છે મહાન આત્મા, જીવ આત્મા. શરીર જ્યારે છૂટી જાય છે તો કહે - આત્મા નીકળી જાય છે. શરીર મડદું થઈ જાય છે. આત્મા અવિનાશી છે. તે ક્યારેય ખતમ થતી નથી. આત્મા તો સ્ટાર જેવી છે, તે અતિ સૂક્ષ્મ છે. આ આંખો થી જોવામાં નથી આવતી. કર્તવ્ય બધું આત્મા કરે છે. પરંતુ ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે તો કહે છે હું ફલાણો છું, હું આ કરું છું. હકીકત માં કરે બધું આત્મા છે. શરીર તો આર્ગન્સ (અવયવો) છે. આ સાધુ વગેરે પણ જાણે છે કે આત્મા ખૂબ સૂક્ષ્મ છે, જે ભ્રુકુટી નાં વચમાં રહે છે. પરંતુ તેમને આ જ્ઞાન છે નહીં કે આત્મામાં આ પાર્ટ ભજવવાનાં સંસ્કાર છે. કોઈ કહે - આત્મામાં સંસ્કાર હોતાં નથી, આત્મા નિર્લેપ છે. કોઈ કહે - સંસ્કારો અનુસાર જન્મ મળે છે. મતભેદ ઘણાં છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે કઈ આત્માઓ ૮૪ જન્મ લે છે. તમે જાણો છો કે સૂર્યવંશીઓ ને જ ૮૪ નું ચક્ર લગાવવું પડે છે. આત્મા જ ૮૪ નું ચક્ર લગાવી પતિત બને છે. તેને હવે પાવન કોણ બનાવે? પતિત-પાવન ઊંચે થી ઊંચા એક જ બાપ છે, એમની મહિમા સૌથી ઊંચ છે. ૮૪ જન્મ બધાં તો નથી લેતાં. પાછળ આવવા વાળા તો ૮૪ જન્મ લઈ ન શકે. બધાં સાથે તો આવતાં નથી. જે પહેલાં-પહેલાં સતયુગ માં આવશે, સૂર્યવંશી રાજા અને પ્રજા, તેમનાં ૮૪ જન્મ હોય છે. પાછળ તો મનુષ્યોની ખૂબ વૃદ્ધિ થાય છે ને. પછી કોઈનાં ૮૩ કોઈનાં ૮૦ જન્મ થાય છે. ત્યાં સતયુગમાં તો પૂરી ૧૫૦ વર્ષ આયુ હોય છે. કોઈ જલ્દી મરી ન શકે. આ વાતો બાપ જ બેસી સમજાવે છે. હમણાં કોઈ પરમપિતા પરમાત્મા ને જાણતું નથી. બાપ કહે છે કે જેમ તમારી આત્મા છે, તેમ મારી પણ આત્મા છે. તમે ફક્ત જન્મ મરણ માં આવો છો, હું આવતો નથી. મને બોલાવે પણ ત્યારે છે જ્યારે પતિત બને છે. જ્યારે ખૂબ દુઃખી થઈ જાય છે ત્યારે બોલાવે છે. આ સમયે આપ બાળકોને શિવબાબા ભણાવી રહ્યાં છે.

કોઈ પૂછે છે કે આ કેવી રીતે માનીએ કે પરમાત્મા આવે છે! તો તેમને સમજાવવાનું છે કે બધાં પોકારે છે - હેં પતિત-પાવન આવો. હવે એ છે નિરાકાર. એમને પોતાનું શરીર નથી, આવવાનું પણ છે પતિત દુનિયામાં. પાવન દુનિયામાં તો આવશે નહીં. એવી રીતે સમજાવવું જોઈએ. આ પણ સમજાવવાનું છે કે પરમાત્મા આટલાં નાનાં છે જેમ આત્મા નાની છે, પરંતુ એ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ, નોલેજફુલ. બાપ કહે છે કે તમે મને પરમપિતા પરમાત્મા કહો છો. પોકારો છો તો જરૂર આવશે ને. ગાયન પણ છે કે દૂરદેશનાં રહેવા વાળા આવ્યાં દેશ પરાયે. હમણાં બાપ દ્વારા ખબર પડી છે કે હમણાં આપણે પારકા દેશ અર્થાત્ રાવણ નાં દેશમાં છીએ. સતયુગ ત્રેતામાં આપણે ઈશ્વરીય દેશ અર્થાત્ પોતાનાં દેશમાં હતાં પછી દ્વાપર થી લઈને આપણે પરાયા દેશ, પારકા રાજ્યમાં આવી જઈએ છીએ. વામમાર્ગ માં આવી જાય છે. પછી ભક્તિ શરૂ થઈ જાય છે. પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા ની ભક્તિ કરવા લાગી જાય છે, તે લોકો શિવ નું આટલું મોટું લિંગ બનાવે છે, પરંતુ આટલાં મોટાં તો એ છે નહીં. હવે તમે સમજ્યું છે કે આત્મા અને પરમાત્મા માં શું ફર્ક છે. એ નોલેજફુલ સદા પાવન, સુખ નાં સાગર, આનંદ નાં સાગર છે. આ પરમ આત્મા ની મહિમા છે ને. હવે બોલાવે છે કે હેં પતિત-પાવન આવો. એ છે પરમપિતા જે કલ્પ-કલ્પ આવે છે. દૂરદેશ માં રહેવા વાળા મુસાફર ને બોલાવે છે, એમની મહિમા ગાએ છે. બ્રહ્મા, સરસ્વતી ને તો બોલાવતાં નથી. પોકારે છે નિરાકાર પરમાત્મા ને. આત્મા બોલાવે છે કે દૂરદેશનાં રહેવા વાળા હવે આવો દેશ પરાયા કારણ કે બધાં પતિત બની ચૂક્યાં છે. હું પણ આવીશ ત્યારે, જ્યારે રાવણ રાજ્ય ખતમ થવાનું હશે. હું આવું પણ છું - સંગમયુગે. આ કોઈને પણ ખબર નથી. કહે પણ છે કે એ પરમ આત્મા, બિંદી છે. આજકાલ પછી કહે છે આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો આત્મા. આત્મા સો પરમાત્મા થઈ ન શકે. આત્મા પરમાત્મા બંને અલગ-અલગ છે. રૂપ બંનેનું એક જેવું છે. પરંતુ આત્મા પતિત બને છે, ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવવો પડે છે. પરમાત્મા જન્મ-મરણ રહિત છે. જો આત્મા સો પરમાત્મા

કહે તો શું સતોપ્રધાન પરમાત્મા, તમોપ્રધાન માં આવે છે. ના, આ તો થઈ ન શકે. બાપ કહે છે કે હું આવું છું, સર્વ આત્માઓની સર્વિસ કરવાં. મારો જન્મ પણ નથી કહેવાતો. હું આવું જ છું નર્કવાસીયો ને સ્વર્ગવાસી બનાવવાં. પારકા દેશમાં આવ્યાં છે, પોતાનું સ્વર્ગ સ્થાપન કરવાં. બાપ જ આવીને આપણ ને સ્વર્ગનાં લાયક બનાવે છે. આ પણ સમજાવ્યું છે કે બીજી આત્માઓનો પાર્ટ પોત-પોતાનો છે. પરમાત્મા જન્મ-મરણ રહિત છે. આવે પણ જરૂર છે ત્યારે તો શિવરાત્રી મનાવે છે. પરંતુ એ ક્યારે આવ્યાં, આ કોઈ નથી જાણતું. એમ જ શિવજયંતી મનાવતાં આવ્યાં છે. જરૂર સંગમ પર આવ્યાં હશે, સ્વર્ગ સ્થાપન કરવાં. પતિતો ને પાવન બનાવવા જરૂર સંગમ પર આવશે ને. પાવન સૃષ્ટિ છે સ્વર્ગ. કહે છે પતિત-પાવન આવો. પછી જરૂર પતિત દુનિયાનાં વિનાશ નો સમય હશે, ત્યારે જ પાવન દુનિયા સ્થાપન કરશે. યુગે-યુગે તો આવતાં નથી. બાપ કહે છે - મારે સંગમ પર જ આવીને પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવાની છે. આ પારકો દેશ છે, રાવાણ નો દેશ. પરંતુ આ કોઈ મનુષ્ય થોડી જાણે છે કે રાવાણ નું રાજ્ય ચાલી રહ્યું છે. ક્યાર થી આ રાવાણ રાજ્ય શરૂ થયું, કાંઈ પણ ખબર નથી. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત આત્મા અને પરમાત્મા નું રહસ્ય સમજાવવાનું છે, પછી સમજાવવાનું છે કે એ કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવે છે પાવન બનાવવાં. આ કામ એમનું જ છે, ન કે શ્રીકૃષ્ણ નું. શ્રીકૃષ્ણ પોતે જ ૮૪ જન્મ લઈ નીચે ઉતરે છે. સૂર્યવંશી બધાં નીચે ઉતરે છે. ઝાડ અડધું તાજું, અડધું જૂનું થોડી હશે. જડજડીભૂત અવસ્થા બધાની થાય છે. કલ્પની આયુ ની પણ મનુષ્યો ને ખબર નથી. શાસ્ત્રોમાં લાંબી-પહોળી આયુ આપી દીધી છે. આ બાપ જ બેસી સમજાવે છે. આમાં બીજા પ્રશ્ન ઉઠી ન શકે. રચતા બાપ સાચું જ બોલે છે. અમે આટલાં બી.કે. છીએ, બધાં માનીએ છીએ. તો જરૂર છે ત્યારે તો માનીએ છીએ. આગળ ચાલી જ્યારે નિશ્ચય થશે તો સમજામાં પણ આવી જશે. પહેલાં-પહેલાં મનુષ્યો ને આ સમજાવવાનું છે કે પરમપિતા પરમાત્મા નિરાકાર દૂરદેશ થી આવ્યાં છે. પરંતુ ક્યા શરીરમાં આવ્યાં? સૂક્ષ્મવતન માં આવી ને શું કરશે? જરૂર અહીંયા આવવું પડે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ અહીંયા જોઈએ. બ્રહ્મા કોણ છે, આ પણ બાપ બેસી સમજાવે છે. જેમાં પ્રવેશ કર્યો છે તે પોતાનાં જન્મો ને જાણતાં નહોતાં તો બાળકો પણ નહોતાં જાણતાં. બાળકો પણ ત્યારે બને જ્યારે હું એડોપ્ટ કરું છું. હું આમનાં (સાકાર) સહિત બાળકો ને સમજાવું છું કે શું તમે પોતાનાં જન્મો ને ભૂલી ગયાં છો. હમણાં સૃષ્ટિનું ચક્ર પૂરું થાય છે પછી રિપીટ થશે. હું આવ્યો છું પાવન બનાવવા માટે, રાજયોગ શીખવાડવાં. પાવન બનવાનો બીજો કોઈ રસ્તો નથી. જો આ રહસ્ય મનુષ્ય જાણે તો ગંગા વગેરે પણ સ્નાન કરવા, મેળા વગેરે પર જાય નહીં. આ પાણીની નદીઓમાં તો હમેશાં સ્નાન કરતાં રહે છે. દૂધાપર થી લઈને કરતાં આવ્યાં છે. સમજે છે કે ગંગામાં ડૂબકી મારવાથી પાપ નાશ થશે. પરંતુ કોઈનાં પણ પાપ નાશ નથી થતાં. પહેલાં-પહેલાં તો આત્મા અને પરમાત્મા નું જ રહસ્ય બતાવો. આત્માઓ જ પરમાત્મા બાપ ને પોકારે છે. એ નિરાકાર છે, આત્મા પણ નિરાકાર છે. આ ઓર્ગન્સ (અવયવો) દ્વારા આત્મા પોકારે છે. ભક્તિ પછી ભગવાને આવવાનું છે, આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે.

બાપ કહે છે - મારે નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા આવવું પડે છે. શાસ્ત્રોમાં પણ છે કે ભગવાન ને સંકલ્પ ઉઠ્યો તો જરૂર ડ્રામા પ્લાન અનુસાર સંકલ્પ ઉઠ્યો હશે. પહેલાં આ વાતોને થોડી સમજતાં હતાં. દિવસ-પ્રતિદિવસ સમજતાં જાય છે. બાપ કહે છે - હું તમને નવી-નવી ગુહ્ય થી ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું. સાંભળતા-સાંભળતા સમજતાં જાય છે. પહેલાં એવું નહોતાં કહેતા કે શિવબાબા ભણાવે છે. હવે તો સારી રીતે સમજી ગયાં છે, હજુ પણ સમજવાનું ઘણું બાકી છે. રોજ સમજાવતાં રહે છે કે કેવી રીતે કોઈને સમજાવવું જોઈએ. પહેલાં આ નિશ્ચય કરો કે બેહદનાં બાપ સમજાવે છે તો એ જરૂર સત્ય બતાવશે. આમાં મૂંઝાવાની પણ વાત નથી. બાળકો કોઈ પાક્કા છે, કોઈ કાર્યા છે. કાર્યા છે તો કોઈને સમજાવી નથી શકતાં. આ તો સ્કૂલમાં પણ નંબરવાર હોય છે. ઘણાંઓ ને આ સંશય પડે છે કે અમે કેવી રીતે સમજાવે કે પરમપિતા પરમાત્મા આવી ને ભણાવે છે કારણ કે તેમની બુદ્ધિમાં છે શ્રીકૃષ્ણએ જ્ઞાન સંભળાવ્યું. હવે પતિત દુનિયામાં તો કૃષ્ણ આવી ન શકે. આ તેમને સિદ્ધ કરો કે પરમાત્માએ જ આવવું પડે છે, પતિત દુનિયા અને પતિત શરીરમાં. બાપ આ પણ સમજાવે છે કે દરેક ની પોત-પોતાની બુદ્ધિ છે. કોઈ તો ઝટ સમજી જાય છે. જેટલું થઈ શકે સમજાવવાનું છે. બ્રાહ્મણ બધાં એક જેવા નથી હોતાં. પરંતુ દેહ-અભિમાન બાળકોમાં ખૂબ છે. આ બાબા પણ જાણે છે કે નંબરવાર છે. ડાયરેક્શન પર બાળકોને ચાલવું પડે. મોટા બાબા જે કહે, એ માનવું જોઈએ. ગુરુઓ વગેરેની તો માનતા આવ્યાં છો. હવે બાપ જે સ્વર્ગમાં લઈ જવાવાળા છે, એમની વાત તો આંખો બંધ કરી માનવી જોઈએ. પરંતુ એવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ છે નહીં. ભલે એમાં નુકસાન થાય કે ફાયદો થાય, માની લેવું જોઈએ. ભલે સમજો નુકસાન પણ થઈ જાય. છતાં પણ બાબા કહે છે ને - હંમેશા એવું સમજો કે શિવબાબા જ કહે છે, બ્રહ્માનાં માટે નહીં સમજો. રીસપોન્સીબલ (જવાબદાર) શિવબાબા હશે. એમનો આ રથ છે, એ ઠીક કરી દેશે. કહેશે કે હું બેઠો છું. હંમેશા સમજો કે શિવબાબા જ કહે છે, આ કાંઈ જાણતાં નથી. એવું જ સમજો. એક તરફ તો નિશ્ચય રાખવો જોઈએ, શિવબાબા કહે મારું માનતા રહો તો તમારું કલ્યાણ થતું રહેશે. આ બ્રહ્મા પણ જો કંઈ કહે છે, તો એમનો પણ રીસપોન્સીબલ હું છું. આપ બાળકો ફિક્કર નહીં કરો. શિવબાબા ને યાદ કરવાથી અવસ્થા ખૂબ જ પાક્કી થતી જશે. નિશ્ચય માં વિકર્મ પણ વિનાશ થશે, બળ પણ મળશે. જેટલું બાબા ને યાદ કરશો એટલું બળ વધારે મળશે. જે શ્રીમત પર ચાલી સર્વિસ કરે છે એજ ઉંચ પદ પામશે. અનેકોમાં દેહ-અભિમાન ખૂબ રહે છે. બાબા જુવો બધાં બાળકો થી કેવી રીતે પ્રેમ થી ચાલે છે. બધાથી વાત કરતાં રહે છે. બાળકો થી પૂછે છે કે ઠીક બેઠાં છો! કોઈ તકલીફ તો નથી. પ્રેમ હોય છે બાળકોનાં માટે. બેહદનાં બાપ ને બાળકોનાં

માટે ખૂબ-ખૂબ પ્રેમ છે. જે જેટલી શ્રીમત પર સર્વિસ કરે છે તે અનુસાર પ્રેમ હોય છે. સર્વિસમાં જ ફાયદો છે. સર્વિસમાં હડ્ડી આપવાની છે. કોઈ પણ કામ કરતાં રહેશે તો તે પછી દિલ પર પણ રહે છે કે આ બાળક ફર્સ્ટક્લાસ છે. પરંતુ ચાલતાં-ચાલતાં કોઈ પર ગ્રહચારી પણ બેસે છે. માયા નો સામનો થાય છે ને. ગ્રહચારી નાં કારણે પછી જ્ઞાન ઉઠાવી શકતાં નથી. કોઈ તો પછી કર્મણા સેવા અથક થઈને કરે છે.

તમારું કામ છે બધાને સુખધામનાં માલિક બનાવવાં. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. જ્ઞાન નથી તો પછી ખૂબ દુઃખ આપે છે. પછી કેટલું પણ સમજવો તો સમજતાં નથી. પહેલાં-પહેલા સમજણ આપવાની છે આત્મા અને પરમાત્મા ની. કેવી રીતે આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરેલો છે, જે અવિનાશી પાર્ટ છે. ક્યારેય બદલાવાનો નથી, ડ્રામામાં નોંધાયેલું છે. આ નિશ્ચય વાળા ક્યારેય હલશે નહીં. ઘણાં હલી જાય છે. અંત માં જ્યારે ભંભોર ને આગ લાગશે ત્યારે અચળ બની જશે. હમણાં તો ખૂબ યુક્તિ થી સમજાવવાનું છે. સારા-સારા બાળકો તો સર્વિસ પર રહે છે. દિલ પર ચઢતાં રહે છે. ખૂબ આગળ જતા રહે છે. ખૂબ મહેનત કરે છે. તેમને સર્વિસ નો ખુબજ શોખ હોય છે. જેમાં જે ગુણ છે તે બાબા વર્ણન કરે છે. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિકલિધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સર્વિસમાં હડ્ડી આપવાની છે, કોઈ પણ વાત માં સંશય નથી ઉઠાવવાનો. બધાને સર્વિસ થી સુખ આપવાનું છે, દુઃખ નહીં.
2. નિશ્ચયનાં બળ થી પોતાની અવસ્થા ને અડોલ બનાવવાની છે. જે શ્રીમત મળે છે, એમાં કલ્યાણ સમાયેલું છે, કારણ કે રીસપોન્સીબલ બાપ છે એટલે ફિક્કર નથી કરવાની.

વરદાન :- સહજયોગ ને નેચર અને નેચરલ બનાવવા વાળા દરેક સબ્જેક્ટ માં પરફેક્ટ ભવ જેમ બાપનાં બાળકો છો - આમાં કોઈ પર્સન્ટેજ (ટકાવારી) નથી, એમ નિરંતર સહજયોગી કે યોગી બનવાની સ્ટેજ માં હવે પર્સન્ટેજ ખતમ થવી જોઈએ. નેચરલ અને નેચર થઈ જવી જોઈએ. જેમ કોઈ ની વિશેષ નેચર હોય છે, તે નેચર નાં વશ ન ઈચ્છવા છતાં પણ ચાલતાં રહે છે. એવીરીતે આ પણ નેચર બની જાય. શું કરું, કેવી રીતે યોગ લગાવું - આ વાતો ખતમ થઈ જાય તો દરેક સબ્જેક્ટ માં પરફેક્ટ બની જશો. પરફેક્ટ અર્થાત્ ઈફેક્ટ અને ડિફેક્ટ થી પરે.

સ્વોગન :- સહન કરવું છે તો ખુશી થી કરો, મજબૂરી થી નહીં.

“ મીઠા બાળકો - તમારે ફૂલ બની સૌને સુખ આપવાનું છે , ફૂલ બાળકો મુખ થી રત્ન નીકળશે”

પ્રશ્ન :- ફૂલ બનવા વાળા બાળકો પ્રતિ ભગવાનની કઈ શિક્ષા છે, જેનાથી તે સદા સુગંધિત બન્યાં રહે?

ઉત્તર :- હૈં મારા ફૂલ બાળકો, તમે પોતાની અંદર જુઓ - કે મારા અંદર કોઈ આસુરી અવગુણ રુપી કાંટો તો નથી! જો અંદર કોઈ કાંટો છે તો જેમ બીજાનાં અવગુણ થી નફરત આવે છે તેમ પોતાના આસુરી અવગુણ થી નફરત કરો તો કાંટો નીકળી જશે. પોતાને જોતાં રહો - મનસા-વાચા-કર્મણા એવાં કોઈ વિકર્મ તો નથી થતાં, જેનો દંડ ભોગવવો પડે!

ઓમ્ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. આ સમયે આ રાવણ રાજ્ય હોવાનાં કારણે મનુષ્ય બધાં છે દેહ-અભિમાની એટલે એમને જંગલનો કાંટો કહેવાય છે. આ કોણ સમજાવે છે? બેહદનાં બાપ. જે હવે કાંટા ને ફૂલ બનાવી રહ્યાં છે. ક્યાંક-ક્યાંક માયા એવી છે જે ફૂલ બનતાં-બનતાં ફટ થી પછી કાંટા બનાવી દે છે. આને કહેવાય જ છે કાંટાઓનું જંગલ, આમાં અનેક પ્રકારનાં જનાવર માફક મનુષ્ય રહે છે. છે મનુષ્ય, પરંતુ એક-બીજા માં જનાવરો માફક લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. ઘર-ઘર માં ઝઘડા લાગેલાં છે. વિષય સાગર માં જ બધાં પડ્યાં છે, આ આખી દુનિયા ખુબ ભારે વિષ નો સાગર છે, જેમાં મનુષ્ય ગોતા ખાઈ રહ્યાં છે. આને જ પતિત બ્રહ્માચારી દુનિયા કહેવાય છે. હમણાં તમે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છો. બાપને બાગવાન પણ કહેવાય છે. બાપ બેસી સમજાવે છે - ગીતામાં છે જ્ઞાનની વાતો અને પછી મનુષ્યોની ચલન કેવી છે - તે ભાગવત માં વર્ણન છે. શું-શું વાતો લખી દીધી છે. સતયુગ માં એવું થોડી કહેશે. સતયુગ તો છે જ ફૂલોનો બગીચો. હમણાં તમે ફૂલ બની રહ્યાં છો. ફૂલ બનીને પછી કાંટા બની જાઓ છો. આજે ખૂબ સારું ચાલે પછી માયાનાં તોફાન આવી જાય છે. બેઠાં-બેઠાં માયા શું હાલ કરી દે છે. બાપ કહેતાં રહે છે હું તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું. ભારતવાસીઓ ને કહે છે તમે વિશ્વનાં માલિક હતાં. કાલની વાત છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હતાં. એને કહેવાય જ છે ઈશ્વર નો બગીચો. જંગલ અહીંયાં છે, પછી બગીચો પણ અહીંયાં હશે ને. ભારત સ્વર્ગ હતું, એમાં ફૂલ જ ફૂલ હતાં. બાપ જ ફૂલોનો બગીચો બનાવે છે, ફૂલ બનતાં-બનતાં પછી સંગદોષ માં આવી ને ખરાબ થઈ જાય છે. બસ બાબા અમે તો લગ્ન કરીએ છીએ. માયા નો ભપકો જુએ છે ને. અહીંયાં તો છે બિલકુલ શાંતિ. આ દુનિયા આખી છે જંગલ. જંગલ ને જરૂર આગ લાગશે. તો જંગલમાં રહેલા વાળા પણ ખતમ થશે ને. એજ આગ લાગવાની છે જે ૫ લાખ વર્ષ પહેલાં લાગી હતી, જેનું નામ મહાભારત લડાઈ રાખ્યું છે. ઓટોમેટીક બોમ્બસ ની લડાઈ તો પહેલા યાદવોની જ લાગે છે. તે પણ ગાયન છે. સાયન્સ થી મિસાઈલ્સ બનાવી છે. શાસ્ત્રોમાં તો ખૂબ વાર્તાઓ છે. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે - એમ કોઈ પેટ થી થોડી મુસળ વગેરે નીકળી શકે. હમણાં તમે જુઓ છો સાયન્સ દ્વારા કેટલાં બોમ્બસ વગેરે બનાવે છે. ફક્ત ૨ બોમ્બ જ લગાવ્યાં તો કેટલા શહેર ખતમ થઈ ગયાં. કેટલા મનુષ્ય મર્યા. લાખો મર્યા હશે. હવે આ આટલાં મોટા જંગલમાં કરોડો મનુષ્ય રહે છે, એમને આગ લાગવાની છે.

શિવબાબા સમજાવે છે, બાપ તો છતાં પણ રહેમદિલ છે. બાપને તો સૌનું કલ્યાણ કરવાનું છે. તો પણ જશે ક્યાં. જોશે બરાબર આગ લાગી છે તો પછી પણ બાપની શરણ લેશે. બાપ છે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, પુનર્જન્મ રહિત. એમને પછી સર્વવ્યાપી કહી દે. હમણાં તમે છો સંગમયુગી. તમારી બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન છે. મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે નાં સાથે પણ સંબંધ નિભાવવાનો છે. એમનામાં છે આસુરી ગુણ, તમારામાં છે દૈવી ગુણ. તમારું કામ છે બીજાઓને પણ આ જ શિખવાડવું. મંત્ર આપતાં રહો. પ્રદર્શની દ્વારા તમે કેટલું સમજાવો છો. ભારતવાસીઓનાં ૮૪ જન્મ પુરા થયાં છે. હવે બાપ આવ્યાં છે - મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં અર્થાત્ નર્કવાસી મનુષ્યો ને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. દેવતા સ્વર્ગમાં રહે છે. હમણાં પોતાને આસુરી ગુણો થી નફરત આવે છે. પોતાને જોવાય છે, અમે દૈવીગુણો વાળા બન્યાં છીએ? અમારામાં કોઈ અવગુણ તો નથી? મનસા-વાચા-કર્મણા અમે કોઈ એવાં કર્મ તો નથી કર્યા જે આસુરી કામ હોય? અમે કાંટા ને ફૂલ બનાવવાનો ધંધો કરીએ છે કે નહીં? બાબા છે બાગવાન અને તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છો માળી. અલગ-અલગ માળી પણ હોય છે. કોઈ તો અનાડી છે જે કોઈને આપ સમાન બનાવી નથી શકતાં. પ્રદર્શનીમાં બાગવાન તો નહીં જશે. માળી જશે. આ માળી પણ શિવબાબા નાં સાથે છે, એટલે આ પણ જઈ નથી શકતાં. તમે માળી જાઓ છો સર્વિસ કરવાનાં માટે. સારા-સારા માળી ને જ બોલાવે છે. બાબા પણ કહે છે અનાડી ને ન બોલાવો. બાબા નામ નથી બતાવતાં. થર્ડ ક્લાસ માળી પણ છે ને. બાગવાન પ્રેમ એમને કરશે જે સારા-સારા ફૂલ બનાવીને દેખાડશે. એનાં પર ભગવાન ખુશ પણ થશે. મુખ થી હંમેશા રત્ન નીકળતાં રહે છે. કોઈ રત્ન નાં બદલે પથ્થર નીકળશે તો બાબા શું કહેશે. શિવ પર અક નાં ફૂલ પણ ચઢે છે ને. તો કોઈ એવાં પણ ચઢે છે ને. ચલન તો જુઓ કેવી છે. કાંટા પણ ચઢે છે, ચઢીને પછી જંગલમાં ચાલ્યાં જાય છે. સતોપ્રધાન બનવાનાં બદલે વધારે જ તમોપ્રધાન બનતાં જાય

છે. એમની પછી શું ગતિ થાય છે!

બાપ કહે છે - હું એક તો નિષ્કામી છું અને બીજું પર-ઉપકારી છું. પર-ઉપકાર કરું છું ભારત વાસીઓ પર, જે મારી ગ્લાની કરે છે. બાપ કહે છે - હું આ સમયે જ આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરું છું. કોઈને કહો સ્વર્ગ ચાલો. તો કહે સ્વર્ગમાં તો અમે અહીંયા છીએ ને. અરે સ્વર્ગ હોય છે સતયુગ માં. કળયુગ માં પછી સ્વર્ગ ક્યાંથી આવ્યું. કળયુગ ને કહેવાય જ છે નર્ક. જૂની તમોપ્રધાન દુનિયા છે. મનુષ્યો ને ખબર જ નથી કે સ્વર્ગ ક્યાં હોય છે. સ્વર્ગ આકાશ માં સમજે છે. દેવવાડા મંદિરમાં પણ સ્વર્ગ ઉપર માં દેખાડ્યું છે. નીચે તપસ્યા કરી રહ્યાં છે. તો મનુષ્ય પણ એટલે કહી દે - ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. સ્વર્ગ ક્યાં છે? બધાં માટે કહી દે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. આ છે જ વિષય સાગર. ક્ષીર સાગર વિષ્ણુપુરી ને કહેવાય છે. એમણે પછી પૂજા માટે એક મોટું તળાવ બનાવ્યું છે. એમાં વિષ્ણુને બેસાડ્યાં છે. હમણાં તમે બાળકો સ્વર્ગમાં જવાની તૈયારી કરી રહ્યાં છો. જ્યાં દૂધ ની નદીઓ હશે. હમણાં તમે બાળકો ફૂલ બનતા જાઓ. એવી કોઈ ચલન ક્યારેય ન ચાલવી જે કોઈ કહે, આ તો કાંટા છે. હંમેશા ફૂલ બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરતાં રહો. માયા કાંટા બનાવી દે છે, એટલે પોતાની ખુબ-ખુબ સંભાળ કરવાની છે.

બાપ કહે છે-ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનવાનું છે. બાગવાન બાબા કાંટા થી ફૂલ બનાવવા આવ્યાં છે. જોવાનું છે અમે ફૂલ બન્યાં છીએ. ફૂલોને જ સર્વિસ માટે જ્યાં-ત્યાં બોલાવે છે. બાબા ગુલાબ નું ફૂલ મોકલો. દેખાઈ તો આવે છે ને-કોણ, ક્યું ફૂલ છે. બાપ કહે છે-હું આવું જ છું તમને રાજયોગ શીખવાડવાં. આ છે જ સત્ય નારાયણ ની કથા. સત્ય પ્રજાની નથી. રાજા રાણી બનશે તો પ્રજા પણ સમજદાર બનશે. હમણાં તમે સમજો છો રાજા રાણી તથા પ્રજા કેવી રીતે નંબરવાર બને છે. ગરીબ જેમનાં પાસે બે-પાંચ રૂપિયા પણ નથી બચતા, તે શું આપશે. એમને પણ એટલું મળે છે, જેટલું હજાર આપવા વાળાને મળે છે. સૌથી વધારે ભારત ગરીબ છે. કોઈને પણ યાદ નથી કે અમે ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી હતાં. દેવતાઓની મહિમા પણ ગાએ છે પરંતુ સમજ નથી શકતાં. જેમ દેડકા ટ્રો-ટ્રો કરે છે. બુલબુલ અવાજ કેટલો મીઠો કરે છે, અર્થ કાંઈ નથી. આજકાલ ગીતા સંભળાવવા વાળા કેટલાં છે. માતાઓ પણ નીકળી છે. ગીતા થી ક્યો ધર્મ સ્થાપન થયો? આ કાંઈ પણ નથી જાણતાં. થોડી રિદ્ધિ-સિદ્ધિ કોઈએ દેખાડી તો બસ, સમજશે આ ભગવાન છે. ગાએ છે પતિત-પાવન. તો પતિત છે ને. બાપ કહે છે-વિકારમાં જવું આ નંબરવન પતિતપાણું છે. આ આખી દુનિયા પતિત છે. બધાં પોકારે છે - હેં પતિત-પાવન આવો. હવે એમને આવવાનું છે કે ગંગા સ્નાન કરવાથી પાવન બનવાનું છે? બાપ ને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા માટે કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે કાંટા થી ફૂલ બની જશો. મુખ થી ક્યારેય પથ્થર નહીં કાઢો. ફૂલ બનો. આ પણ ભણતર છે ને. ચાલતાં-ચાલતાં ગ્રહચારી બેસી જાય છે તો ફૂલ (નપાસ) થઈ જાય છે. હોપફુલ (આશાવાદી) થી હોપલેસ (નિરાશાવાદી) થઈ જાય છે. પછી કહે છે અમે બાબાની પાસે જઈએ. ઈન્દ્રની સભામાં ગંદા થોડી આવી શકે છે. આ ઈન્દ્રસભા છે ને. બ્રાહ્મણી જે લઈ આવે છે એનાં પર પણ ખૂબ જવાબદારી છે. વિકાર માં ગયાં તો બ્રાહ્મણી પર પણ બોજ પડશે, એટલે સંભાળીને કોઈને લઈ આવવાં જોઈએ. આગળ ચાલી તમે જોશો સાધુ-સંત વગેરે બધાં લાઈન માં ઉભાં રહી જશે. ભીષ્મ પિતામહ વગેરે નું નામ તો છે ને. બાળકોની ખૂબ વિશાળ બુદ્ધિ હોવી જોઈએ. તમે કોઈને પણ બતાવી શકો છો - ભારત ફૂલોનો બગીચો હતો. દેવી-દેવતાઓ રહેતા હતાં. હમણાં તો કાંટા બની ગયાં છે. તમારા માં ૫ વિકાર છે ને. રાવાણ રાજ્ય એટલે જ જંગલ. બાપ આવીને કાંટા ને ફૂલ બનાવે છે. વિચાર કરવો જોઈએ - હમણાં અમે ગુલાબનાં ફૂલ ન બન્યાં તો જન્મ જન્માન્તર અક નાં ફૂલ જ બનશું. દરેકે પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. શિવબાબા પર થોડી મહેરબાની કરે છે. મહેરબાની તો પોતાનાં પર કરવાની છે. હવે શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બગીચામાં કોઈ જશે તો સુગંધિત ફૂલો ને જ જોશે. અક ને થોડી જોશે. ફૂલો નો શો (સજાવટ) હોય છે ને. આ પણ ફૂલોનો શો છે. ખુબ ભારે ઈનામ મળે છે. ખૂબ ફર્સ્ટક્લાસ ફૂલ બનવાનું છે. ખૂબ મીઠી ચલન જોઈએ. કોંધી સાથે ખુબ જ નમ્ર થઈ જવું જોઈએ. આપણે શ્રીમત પર પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયા સ્વર્ગનાં માલિક બનવા ઈચ્છીએ છીએ. યુક્તિયો તો ખૂબ હોય છે ને. માતાઓમાં ત્રિયા-ચરિત્ર ખૂબ હોય છે. ચતુરાઈ થી પવિત્રતામાં રહેવા માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તમે કહી શકો છો કે ભગવાનુવાચ કામ મહાશત્રુ છે, પવિત્ર બનો તો સતોપ્રધાન બની જશો. તો શું અમે ભગવાનનું ન માનીએ ! યુક્તિ થી પોતાને બચાવવું જોઈએ. વિશ્વનાં માલિક બનવા માટે થોડું સહન કર્યું તો શું થયું. પોતાનાં માટે તમે કરો છો ને. તે રાજાઈ માટે લડે છે તમે પોતાનાં માટે બધું કરો છો. પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. બાપ ને ભૂલી જવાથી જ પડો છો. પછી શરમ આવે છે. દેવતા કેવી રીતે બનશો. અરજા-

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયા ની ગ્રહચારી થી બચવા માટે મુખ થી સંદેવ જ્ઞાન રત્ન નીકાળવાનાં છે. સંગદોષ થી પોતાની સંભાળ રાખવાની છે.
2. સુગંધિત ફૂલ બનવા માટે અવગુણો ને કાઢતા જવાનું છે. શ્રીમત પર ખૂબ-ખુબ નમ્ર બનવાનું છે. કામ મહાશત્રુ થી ક્યારેય પણ હાર નથી ખાવાની. યુક્તિ થી સ્વયંને બચાવવાનું છે.

વરદાન :-

સદા પાવરકુલ વૃત્તિ દ્વારા બેહદ ની સેવામાં તત્પર રહેવા વાળા હદની વાતો થી મુક્ત ભવ .
જેમ સાકાર બાપ ને સેવાનાં સિવાય કાંઈ પણ દેખાતું નહોતું, એમ આપ બાળકો પણ પોતાની પાવરકુલ વૃત્તિ દ્વારા બેહદની સેવા પર સદા તત્પર રહો તો હદની વાતો સ્વતઃ ખતમ થઈ જશે. હદની વાતો માં સમય આપવો - આ પણ ગુડીઓનો ખેલ છે જેમાં સમય અને શક્તિ વ્યર્થ જાય છે, એટલે નાની-નાની વાતો માં સમય કે જમા કરેલી શક્તિઓ વ્યર્થ નહીં ગુમાવો.

સ્વોગન :-

સેવામાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવી છે તો બોલ અને ચાલ-ચલન પ્રભાવ શાળી હોય.

“ મીઠા બાળકો - બાપ સમાન લવલી (પ્રેમાળ) બનવા માટે પોતાને આત્મા બિંદુ સમજી બિંદુ બાપ ને યાદ કરો”

પ્રશ્ન :- યાદમાં રહેવાની ગુપ્ત હડ્ડી મહેનત દરેક બાળકે કરવાની છે - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે યાદ વગર આત્મા, પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બની નથી સકતી. જ્યારે ગુપ્ત યાદ માં રહો, દેહી-અભિમાની બનો, ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થાય. ધર્મરાજ ની સજાઓથી બચવાનું સાધન પણ યાદ છે. માયાનાં તોફાન યાદમાં જ વિધન નાખે છે એટલે યાદ ની ગુપ્ત મહેનત કરો ત્યારે લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં લવલી (પ્રેમાળ) બની શકશો.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય...

ઓમ્ શાંતિ ! આ મહિમા છે બધાનાં બાપ ની. યાદ કરાય છે ભગવાન અર્થાત્ બાપ ને, એમને માત-પિતા કહે છે ને. ગોડ ફાધર પણ કહેવાય છે. એવું નહીં બધાં મનુષ્યો ને ગોડ ફાધર કહેશે. બાબા તો તેમને (લૌકિક બાપને) પણ કહે છે. લૌકિક બાપ જેમને કહે છે તે પણ પછી પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે. હકીકત માં યાદ કરવાવાળી આત્મા છે, જે લૌકિક બાપને પણ યાદ કરે છે. તે આત્મા પોતાનાં રુપ ને, ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને નથી જાણતી. આત્મા પોતાને જાણતી નથી તો ગોડફાધર ને કેવી રીતે જાણશે. પોતાનાં લૌકિક ફાધર ને તો બધાં જાણે છે, એમનાથી વારસો મળે છે. નહીં તો યાદ કેમ કરે. પારલૌકિક બાપ થી જરૂર વારસો મળતો હશે. કહે છે ઓ ગોડ ફાધર. એમનાથી રહેમ, ક્ષમા માંગશે કારણ કે પાપ કરતા રહે છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. પરંતુ આત્માને જાણવી અને પછી પરમાત્મા ને જાણવાં, આ ડિફિકલ્ટ સબ્જેક્ટ (મુશ્કેલ વિષય) છે. ઈઝી થી ઈઝી અને ડિફિકલ્ટ થી ડિફિકલ્ટ. ભલે કેટલું પણ સાયન્સ વગેરે શીખે છે, જેનાથી ચંદ્ર સુધી ચાલ્યાં જાય છે. તો પણ આ નોલેજની આગળ તે તુરંદ છે. પોતાને અને બાપને જાણવાં ખૂબ મુશ્કેલ છે. જે પણ બાળકો પોતાને બ્રહ્માકુમાર-કુમારી કહેવડાવે છે, તે પણ પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરે. હું આત્મા બિંદી છું, આપણા બાપ પણ બિંદી છે - આ ભૂલી જાય છે. આ છે ડિફિકલ્ટ સબ્જેક્ટ. પોતાને આત્મા પણ ભૂલી જાય તો બાપ ને યાદ કરવાનું પણ ભૂલી જાય. દેહી-અભિમાની બનવાનો અભ્યાસ નથી. આત્મા બિંદી છે, એમાં જ ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. જે હું આત્મા ભિન્ન-ભિન્ન શરીર લઈ પાર્ટ ભજવું છું, આ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. મુખ્ય વાત આ જ સમજવાની છે. આત્મા અને પરમાત્મા ને સમજવાનાં સિવાય બાકી નોલેજ તો બધાની બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. અમે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ, સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી... બનીએ છીએ. આ ચક્ર તો ખૂબ સહજ છે. સમજી જાય છે. પરંતુ ફક્ત ચક્રને જાણવાથી એટલો ફાયદો નથી, જેટલો પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરવામાં ફાયદો છે. હું આત્મા સ્ટાર છું. પછી બાપ પણ સ્ટાર અતિ સૂક્ષ્મ છે. એ જ સદ્ગતિ દાતા છે. એમને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. આ રીતે થી કોઈ પણ નિરંતર યાદ નથી કરતાં. દેહી-અભિમાની નથી બનતાં. ઘડી-ઘડી આ યાદ રહે હું આત્મા છું. બાપનું ફરમાન છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. હું બિંદી છું. અહીંયા પાર્ટધારી આવીને બન્યો છું. મારા માં ૫ વિકારો ની કટ ચઢેલી છે. આયરન એજ (કળયુગ) માં છું. હવે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં જવાનું છે એટલે બાપને ખૂબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે. આ રીતે બાપ ને યાદ કરશો ત્યારે કટ નીકળી જશે. આ છે મહેનત. સર્વિસ ની લબાર તો ઘણી મારે છે. આજે આ સર્વિસ કરી, ખૂબ પ્રભાવિત થયાં પરંતુ શિવબાબા સમજાવે છે આત્મા અને પરમાત્મા નાં જ્ઞાન પર કંઈ પણ પ્રભાવિત નથી થયાં. ભારત હેવન અને હેલ કેવી રીતે બને છે. ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લે છે, સતો રજો તમો માં કેવી રીતે આવે છે. ફક્ત આ સાંભળીને પ્રભાવિત થાય છે. પરમાત્મા નિરાકાર છે, આ પણ સમજી જાય છે. બાકી હું આત્મા છું, મારા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરેલો છે. બાપ પણ બિંદી છે, એમનામાં બધું જ્ઞાન છે. એમને યાદ કરવાનાં છે. આ વાતો કોઈ પણ સમજતાં નથી. મુખ્ય વાત સમજતાં નથી. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી નું નોલેજ બાપ જ આપે છે. ગવર્મેન્ટ પણ ઈચ્છે છે કે વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી હોવી જોઈએ. આ તો એનાથી પણ સૂક્ષ્મ વાત છે. આત્મા શું છે, એમાં કેવી રીતે ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ છે. એ પણ અવિનાશી છે. આ યાદ કરવું, પોતાને બિંદી સમજવું અને બાપ ને યાદ કરવાં જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય - આ યોગમાં કોઈ પણ તત્પર રહેતાં નથી. આ યાદમાં રહે તો ખૂબ પ્રેમાળ થઈ જાય. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જુઓ કેટલાં પ્રેમાળ છે. અહીંયાનાં મનુષ્ય તો જુઓ કેવાં છે. પોતે પણ કહે છે અમારામાં કોઈ ગુણ નથી. અમે જેમકે મલેરછ છીએ, આપ સ્વરછ છો. જ્યારે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરે ત્યારે સફળતા મળે. નહીં તો સફળતા ખૂબ થોડી મળે છે. સમજે છે અમારામાં ખુબ સારું જ્ઞાન છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી અમે જાણીએ છીએ. પરંતુ યોગ નો ચાર્ટ નથી બતાવતાં. મુશ્કેલ કોઈ છે જે આ અવસ્થામાં રહે છે અર્થાત્ પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરે છે. અનેકો ને અભ્યાસ નથી. બાબા સમજાવે છે કે બાળકો ફક્ત જ્ઞાનનું ચક્ર બુદ્ધિમાં ફેરવે છે. બાકી હું આત્મા છું, બાબા થી અમારે યોગ લગાવવાનો છે, જેનાથી આઈરન એજ (કળયુગ) થી નીકળી ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં જઈશું. મુજ આત્માએ બાપને

જાણવાનાં છે, એમની યાદમાં જ રહેવાનું છે, આ ઘણાઓનો અભ્યાસ ઓછો છે. ઘણાં આવે પણ છે. સારું-સારું પણ કહે છે. બાકી તેમને આ ખબર નથી પડતી કે અંદર કેટલી કટ લાગેલી છે. સુંદર થી શ્યામ બની ગયાં છીએ. પછી સુંદર કેવી રીતે બનીએ? આ કોઈ પણ નથી જાણતાં. ફક્ત હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી જાણવાનું કામ નથી. પાવન કેવી રીતે બનાય? સજા ન ખાવાનો ઉપાય શું છે - ફક્ત યાદમાં રહેવું. યોગ ઠીક નહીં હશે તો ધર્મરાજ ની સજાઓ ખાશો. આ ખૂબ મોટો વિષય છે, જેને કોઈ ઉઠાવી નથી શકતું. જ્ઞાનમાં પોતાને મિયા મીઠું સમજી બેસે છે, એમાં કોઈ શક નથી. મૂળ વાત છે યોગ ની. યોગમાં ખૂબ કાચ્યા છે એટલે બાપ કહે છે ખબરદાર રહો, ફક્ત પંડિત નથી બનવાનું. હું આત્મા છું, મારે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપે ફરમાન આપ્યું છે - મનમનાભવ. આ છે મહામંત્ર. પોતાને સ્ટાર સમજી બાપને પણ સ્ટાર સમજી પછી બાપ ને યાદ કરો. બાપનું કોઈ મોટું રુપ સામે નથી આવતું. તો દેહી-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. વિશ્વનાં મહારાજા મહારાણી એક બને છે, જેમની લાખો પ્રજા બને છે. પ્રજા તો ઘણી છે ને. હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ને જાણવું તો સહજ છે પરંતુ જ્યારે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરશો ત્યારે પાવન બનશો. આ અભ્યાસ ખૂબ ડિફિકલ્ટ છે. યાદ કરવા બેસશો તો ખૂબ તોફાન વિઘ્ન નાખશે. કોઈ અડધો કલાક પણ એકરસ થઈ બેસે, ખૂબ મુશ્કેલ છે. ઘડી-ઘડી ભૂલી જશે. આમાં સાચી-સાચી ગુપ્ત મહેનત છે. ચક્રનું રહસ્ય જાણવું સહજ છે. બાપની યાદ થી જ તમે પાવન બનશો. નિરોગી કાયા, મોટી આયુ મળશે. ફક્ત વર્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સમજવાથી માળાનાં દાણા ન બની શકાય. દાણા બનશો યાદ થી. આ મહેનત કોઈથી પહોંચતી છે નથી. સ્વયં પણ સમજે છે કે અમે યાદ માં રહેતાં નથી. સારા-સારા મહારથી આ વાતમાં ઢીલા છે. મુખ્ય વાત સમજાવતાં આવડતું જ નથી. આ વાત છે પણ મુશ્કેલ. કલ્પની આયુ એમણે મોટી કરી દીધી છે. ૫ હજાર વર્ષ સિદ્ધ કરો છો. પરંતુ આત્મા-પરમાત્મા નું રહસ્ય કોઈ પણ નથી જાણતાં, યાદ જ નથી કરતાં એટલે અવસ્થા ડગમગતી રહે છે. દેહ-અભિમાન ખૂબ છે. દેહી-અભિમાની બને ત્યારે માળાનાં દાણા બની શકે. એવું નહીં વર્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સમજાવીએ છીએ એટલે અમે માળામાં નજીક આવી જઈશું, ના. આત્મા એટલી નાની છે, આમાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરેલો છે. આ વાતને પહેલાં-પહેલાં બુદ્ધિમાં લાવવાની છે, પછી ચક્રને યાદ કરવાનું છે. મૂળ વાત છે યોગ ની. યોગી અવસ્થા જોઈએ. પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. આત્મા પવિત્ર થશે યોગ થી. યોગબળ વાળા જ ધર્મરાજ નાં દંડા થી બચી શકે છે. આ મહેનત ખૂબ મુશ્કેલ કોઈથી થાય છે. માયાનાં તોફાન પણ ઘણાં આવશે. આ ખૂબ હડ્ડી ગુપ્ત મહેનત છે. લક્ષ્મી-નારાયણ બનવું માસીનું ઘર નથી. આ અભ્યાસ થઈ જાય તો ચાલતાં-ફરતાં બાપની યાદ આવતી રહે, આને જ યોગ કહેવાય છે. બાકી આ જ્ઞાન ની વાતો તો નાનાં-નાનાં બાળકો પણ સમજી જશે. ચિત્રોમાં બધાં યુગ વગેરે લાગેલાં છે. આ તો સામાન્ય છે. જ્યારે કોઈ પણ કાર્ય શરૂ કરે છે તો સ્વસ્તિક બનાવે છે. આ નિશાની છે સતયુગ, ત્રેતા....ની બાકી ઉપરમાં છે નાનો સંગમયુગ. તો પહેલાં પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરતાં રહેશો ત્યારે જ તે શાંતિ ફેલાઈ શકે. યોગ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. આખી દુનિયા આ વાતમાં ભૂલેલી છે આત્મા અને પરમાત્માની વાત માં, કોઈ કહે પરમાત્મા હજારો સૂર્યો થી તેજોમય છે, પરંતુ આ હોઈ કેવી રીતે શકે. જ્યારે કે કહે છે - આત્મા સો પરમાત્મા પછી તો બંને એક થયાં ને. નાનાં-મોટા નો ફર્ક પડી નથી શકતો. આનાં પર પણ સમજાવવાનું છે. આત્મા નું રુપ બિંદી છે. આત્મા સો પરમાત્મા છે તો પરમાત્મા પણ બિંદી થયાં ને. આમાં ફર્ક તો હોઈ ન શકે. બધાં પરમાત્મા થઈ જાય તો બધાં ક્રિયેટર (રચયિતા) થઈ જાય. સર્વ ની સદ્ગતિ કરવા વાળા તો એક બાપ છે ને. બાકી તો દરેક ને પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. આ બુદ્ધિમાં બેસાડવું પડે, સમજ ની વાત છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો કટ નીકળી જશે. આ મહેનત છે. એક તો અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાની થઈ રહ્યાં છો. સતયુગમાં દેહી-અભિમાની રહેતાં પણ બાપ ને નથી જાણતાં. જ્ઞાન ને નથી જાણતાં. આ સમયે જે તમને નોલેજ મળે છે તે નોલેજ ગુમ થઈ જાય છે. ત્યાં ફક્ત એટલું જાણે છે કે અમે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લઈએ છીએ. પાર્ટ ભજવીએ છીએ. આમાં ફિકરની શું વાત છે. દરેકે પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. રડવાથી શું થશે? આ સમજાવાય છે જો કોઈ સમજે તો શાંતિ આવી જાય. સ્વયં સમજશે તો બીજાઓને પણ સમજાવશે. ઘરડા લોકો સમજાવે પણ છે, રડવાથી શું પાછાં થોડી આવશે. શરીર છોડી આત્મા નીકળી ગઈ, આમાં રડવાની શું વાત છે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ એવું સમજે છે. પરંતુ તે આ થોડી જાણે છે કે આત્મા અને પરમાત્મા શું વસ્તુ છે. આત્મામાં ખાદ્ય પડી છે, તે તો સમજે આત્મા નિર્લેપ છે. તો આ ખૂબ સૂક્ષ્મ વાતો છે. બાબા જાણે છે ઘણાં બાળકો યાદમાં રહેતા નથી. ફક્ત સમજાવવાથી શું થશે. ખૂબ પ્રભાવિત થયાં, પરંતુ આનાથી તેનું કોઈ કલ્યાણ થોડી થયું. આત્મા-પરમાત્મા નો પરિચય મળે ત્યારે સમજે બરાબર અમે એમનાં બાળકો છીએ. બાપ જ પતિત-પાવન છે. અમને આવીને દુઃખ થી છોડાવે છે. એ પણ બિંદી છે. તો બાપને નિરંતર યાદ કરવાં પડે. બાકી હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી જાણવું કોઈ મોટી વાત નથી. ભલે સમજવા માટે આવે છે પરંતુ આ અવસ્થા માં તત્પર રહે કે હું આત્મા છું, આમાં જ મહેનત છે. આત્મા પરમાત્મા ની વાત તો તમને પણ બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. સૃષ્ટિ નું ચક્ર તો સહજ છે. જેટલું થઈ શકે ઉઠતાં-બેસતાં દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે. દેહી-અભિમાની ખૂબ શાંત રહે છે. સમજે છે મારે સાઈલેન્સ (શાંતિ) માં જવાનું છે. નિરાકારી દુનિયા માં જઈને વિરાજમાન થવાનું છે. મારો પાર્ટ હમણાં પૂરો થયો. બાપનું રુપ નાનું બિંદુ સમજશે. એ કોઈ મોટું લિંગ નથી. બાબા ખૂબ નાનાં છે. એજ નોલેજકુલ, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. હું આત્મા પણ નોલેજકુલ બની રહી છું. એવું ચિંતન જ્યારે ચાલે ત્યારે ઉચ પદ પામી શકો. દુનિયાભર માં કોઈ આત્મા અને પરમાત્મા ને જાણતાં નથી.

આપ બ્રાહ્મણોએ હવે જાણ્યું છે. સંન્યાસી પણ જાણતાં નથી. ન આવીને સમજશે. તે તો બધાં પોત-પોતાનાં ધર્મો માં જ આવવા વાળા છે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી ચાલ્યાં જશે. તમને જ આ મહેનત કરવાથી બાપ થી વારસો મળશે. હવે ફરી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. દિલ તો આત્મામાં છે ને. આત્માએ જ દિલ બાપ થી લગાવાનું છે. દિલ શરીરમાં નથી. શરીરનાં તો બધાં સ્થૂળ ઓર્ગન્સ (અવયવો) છે. દિલને લગાવવું આ આત્મા નું કામ છે. પોતાને આત્મા સમજી પછી પરમાત્મા બાપ થી દિલ લગાવવાનું છે. આત્મા ખૂબ સૂક્ષ્મ છે. કેટલી નાની સૂક્ષ્મ આત્મા, પાર્ટ કેટલો ભજવે છે. આ છે કુદરત. આટલી નાની વસ્તુ માં કેટલો અવિનાશી પાર્ટ ભરાયેલો છે. તે ક્યારેય મટવાનો નથી. ખૂબ સૂક્ષ્મ છે. તમે કોશિશ કરશો તો પણ મોટી વસ્તુ યાદ આવી જશે. હું આત્મા નાનો સ્ટાર છું તો બાપ પણ નાનાં છે. આપ બાળકોએ પહેલાં-પહેલાં મહેનત આ કરવાની છે. આટલી નાની આત્મા જ આ સમયે પતિત બની છે. આત્માને પાવન બનાવવાનો પહેલો-પહેલો આ ઉપાય છે. ભણતર ભણવાનું છે. બાકી રમવાનું, કૂદવાનું તો અલગ વાત છે. રમવું પણ એક કળા છે. ભણતર થી પદ મળે છે. ખેલ કૂદ થી પદ નથી મળતું. ખેલ વગેરે ની ડિપાર્ટમેન્ટ (વિભાગ) અલગ હોય છે. એનાથી જ્ઞાન કે યોગ નું કનેક્શન નથી. આ ભોગ વગેરે લગાવવો પણ ખેલ છે. મુખ્ય વાત છે યાદ ની. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ધર્મરાજ ની સજ્જાઓ થી બચવા માટે યાદ ની ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે. પાવન બનવાનો ઉપાય છે પોતાને આત્મા બિંદી સમજી બિંદુ બાપ ને યાદ કરવાં.
2. જ્ઞાન માં પોતે પોતાને મિયા મીઠું નથી સમજવાનું, એકરસ અવસ્થા બનાવવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. બાપનું જે ફરમાન છે તેનું પાલન કરવાનું છે.

વરદાન :-

સચ્ચાઈ - સફાઈ ની ધારણા દ્વારા સમીપતા નો અનુભવ કરવા વાળા સંપૂર્ણમૂર્ત ભવ બધી ધારણાઓમાં મુખ્ય ધારણા છે સચ્ચાઈ અને સફાઈ. એકબીજા નાં પ્રતિ દિલમાં બિલકુલ સફાઈ હોય. જેમ સાફ વસ્તુમાં બધું સ્પષ્ટ દેખાય છે. તેમ એકબીજા ની ભાવના, ભાવ-સ્વભાવ સ્પષ્ટ દેખાય. જ્યાં સચ્ચાઈ-સફાઈ છે ત્યાં સમીપતા છે. જેમ બાપદાદાનાં સમીપ છો એમ આપસ માં પણ દિલની સમીપતા હોય. સ્વભાવ ની ભિન્નતા સમાપ્ત થઈ જાય. એનાં માટે મન નાં ભાવ અને સ્વભાવ ને મળાવવાનાં છે. જ્યારે સ્વભાવ માં ફર્ક ન દેખાય ત્યારે કહેશે સંપૂર્ણમૂર્ત.

સ્વોગન :-

બગડેલાં ને સુધારવું - આ સૌથી મોટી સેવા છે.

“ મીઠા બાળકો - પતિત જગત થી સંબંધ તોડી એક બાપ થી બુદ્ધિયોગ લગાવો તો માયાથી હાર થઈ ન શકે”

પ્રશ્ન :- સમર્થ બાપ સાથે હોવા છતાં પણ યજ્ઞમાં અનેક વિઘ્ન કેમ પડે છે? કારણ શું છે?

ઉત્તર :- આ વિઘ્ન તો ડ્રામા અનુસાર પડવાનાં જ છે કારણ કે જ્યારે યજ્ઞમાં અસુરોનાં વિઘ્ન પડે ત્યારે તો પાપ નો ઘડો ભરાય. આમાં બાપ કંઈ ન કરી શકે, આ તો ડ્રામામાં નોંધ છે. વિઘ્ન પડવાનાં જ છે પરંતુ વિઘ્નો થી તમારે ગભરાવાનું નથી.

ગીત :- કોન હૈ માતા, કોન પિતા હૈ...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકોએ બેહદનાં બાપનું ફરમાન સાંભળ્યું. આ જે આ જગતનાં મમ્મા-બાબા છે, આ જે તમારો સંબંધ છે, દેહનાં સાથે છે કારણ કે દેહ થી પહેલાં-પહેલાં માતાની પછી પિતાની લાગણી થાય છે પછી ભાઈ-બંધુ વગેરેની થાય છે. તો બેહદનાં બાપનું કહેવું છે કે આ જગતમાં તમારા જે માતા-પિતા છે એમનાથી બુદ્ધિનો યોગ તોડી દો. આ જગત થી સંબંધ નહીં રાખો. કારણ કે આ બધાં છે કળયુગી છી-છી સંબંધ. જગત અર્થાત્ દુનિયા. આ પતિત દુનિયાથી બુદ્ધિનો યોગ તોડી મુજ એક થી જોડો અને પછી નવાં જગત સાથે જોડો, કારણ કે હવે તમારે મારી પાસે આવવાનું છે. ફક્ત સંબંધ જોડવાની વાત છે બીજી કોઈ વાત નથી બીજી કોઈ તકલીફ નથી. સંબંધ જોડશે તે જેમને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળે છે. સતયુગ માં પહેલાં સંબંધ સારો હોય છે, સતોપ્રધાન પછી નીચે ઉતરતાં જાય છે. પછી જે સુખનો સંબંધ છે તે ધીરે-ધીરે ઓછો થતો જાય છે. હમણાં તો બિલકુલ જ આ જૂની દુનિયાથી સંબંધ તોડવો પડે. બાપ કહે છે મારી સાથે સંબંધ જોડો. શ્રીમત પર ચાલો અને જે પણ દેહનાં સંબંધ છે તે બધાં છોડી દો. વિનાશ તો થવાનો જ છે. બાળકો જાણે છે બાપ જેમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે, તે પણ ડ્રામા અનુસાર સર્વિસ (સેવા) કરે છે. તે પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલાં છે. મનુષ્ય તો સમજે છે એ સર્વશક્તિમાન છે. જેમ કૃષ્ણ ને પણ સર્વશક્તિમાન માને છે. એમને સ્વદર્શન ચક્ર આપી દીધું છે. સમજે છે એનાથી ગળું કાપે છે. પરંતુ આ નથી સમજતાં કે દેવતાઓ હિંસાનું કામ કેવી રીતે કરશે. તે તો કરી ન શકે. દેવતાઓનાં માટે તો કહેવાય છે-અહિંસા પરમો ધર્મ હતાં. એમનામાં હિંસા ક્યાંથી આવી? જેમને જે આવડ્યું તે બેસીને લખી દીધું છે. કેટલી ધર્મની ગ્લાની કરી છે. બાપ કહે છે આ શાસ્ત્રોમાં સાચું તો બિલકુલ લોટમાં મીઠું જેટલું છે. આ પણ લખેલું છે કે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો હતો. એમાં અસુર વિઘ્ન નાખતાં હતાં. અબળાઓ પર અન્યાયાર થતાં હતાં. તે તો ઠીક લખેલું છે. હમણાં તમે સમજો છો - શાસ્ત્રો માં સાચું શું છે, ખોટું શું છે. ભગવાન પોતે કહે છે આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ માં વિઘ્ન પડશે જરૂર. ડ્રામામાં નોંધ છે. એવું નથી કે પરમાત્મા સાથે છે તો વિઘ્નો ને હટાવી દેશે. આમાં બાપ શું કરશે! ડ્રામા માં થવાનું જ છે. આ બધાં વિઘ્ન નાખે ત્યારે તો પાપ નો ઘડો ભરાય ને. બાપ સમજાવે છે ડ્રામા જે નોંધ છે એ જ થવાનું છે. અસુરોનાં વિઘ્ન જરૂર પડશે. આપણી રાજધાની જે સ્થાપન થઈ રહી છે. અડધોકલ્પ માયાનાં રાજ્યમાં મનુષ્ય કેટલાં તમોપ્રધાન બુદ્ધિ, ભ્રષ્ટાચારી બની જાય છે. પછી એમને શ્રેષ્ઠાચારી બનાવવાં બાપનું કામ છે ને. અડધોકલ્પ લાગે છે ભ્રષ્ટાચારી બનવામાં. પછી એક સેકન્ડમાં બાપ શ્રેષ્ઠાચારી બનાવે છે. નિશ્ચય થવામાં વાર થોડી લાગે છે. એવાં ઘણાં સારા બાળકો છે જેમને નિશ્ચય હોય છે, ઝટ પ્રતિજ્ઞા કરે છે, પરંતુ માયા પણ તો પહેલવાન છે ને. કંઈ ને કંઈ મન્સામાં તોફાન લાવે છે. પુરુષાર્થ કરી કર્મણામાં નથી આવવાનું. બધાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. કર્માતીત અવસ્થા તો થઈ નથી. કંઈ ને કંઈ કર્મેન્દ્રિયો થી થઈ જાય છે. કર્માતીત અવસ્થા સુધી પહોંચવામાં વચ્ચે વિઘ્ન જરૂર પડશે. બાપે સમજાવ્યું છે - પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં અંતમાં જઈને કર્માતીત અવસ્થા થાય છે પછી તો આ શરીર રહેવાનું નથી, એટલે સમય લાગે છે. વિઘ્ન કંઈક ને કંઈક પડે છે. ક્યાંક માયા હરાવી પણ દે છે. બોક્સિંગ (યુધ્ધ) છે ને. ઈચ્છે છે બાબાની યાદમાં રહીએ, પરંતુ રહી નથી શકતાં. થોડો ઘણો સમય જે બાકી છે, ધીરે-ધીરે તે અવસ્થા ધારણ કરવાની છે. કોઈ જન્મતા જ રાજા તો નથી હોતાં. નાનું બાળક ધીરે-ધીરે મોટું થશે ને, આમાં પણ સમય લાગે છે. હવે તો બાકી થોડો સમય રહ્યો છે. બંધો આધાર પુરુષાર્થ ઉપર છે. અટેન્શન આપવાનું છે, અમે કેવી રીતે પણ કરીને બાપ થી વારસો લઈશું જરૂર. માયા નો સામનો જરૂર કરશું એટલે પ્રતિજ્ઞા કરે છે. માયા પણ ઓછી નથી. હલકા થી હલકા રૂપમાં પણ આવે છે. રુસ્તમનાં સામે સારું જોર મારે છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. બાપ કહે છે કે આપ બાળકો ને હમણાં સમજાવું છું. બાપ દ્વારા તમે સદ્ગતિ ને પામી લો છો. પછી આ જ્ઞાનની દરકાર જ નથી રહેતી. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થઈ જાય છે. સદ્ગતિ કહેવાય છે સતયુગ ને.

તો મીઠા-મીઠા બાળકો ને લક્ષ્ય મળ્યું છે - આ પણ સમજે છે ડ્રામા અનુસાર ઝાડ વધવામાં સમય તો લાગે જ છે. વિઘ્ન તો ખૂબ પડે છે. ચેન્જ (પરિવર્તન) થવું પડે છે. કોડી થી હીરા જેવાં બનવું પડે છે. રાત-દિવસ નો ફેરફાર છે. દેવતાઓનાં મંદિર હમણાં સુધી પણ

બનાવતાં રહે છે. તમે બ્રાહ્મણ હમણાં મંદિર નહીં બનાવશો કારણ કે તે છે ભક્તિમાર્ગ. દુનિયાને આ ખબર જ નથી કે હવે ભક્તિમાર્ગ ખતમ થઈ જ્ઞાનમાર્ગ જિંદાબાદ થવાનો છે. આ ફક્ત આપ બાળકોને ખબર છે. મનુષ્ય તો સમજે છે કળયુગ હમણાં બાળક છે. તેમનો બધો આધાર છે - શાસ્ત્રો પર. આપ બાળકોને તો બાપ બેસી બધાં વેદો શાસ્ત્રો નું રહસ્ય સમજાવે છે. બાપ કહે છે-હમણાં સુધી તમે જે ભણ્યાં છો, તે બધું ભૂલી જાઓ. એનાથી કોઈની સદ્ગતિ થતી નથી. ભલે કરીને અલ્પકાળ નું સુખ મળતું આવ્યું છે. સદા સુખ જ સુખ મળે, એવું થઈ ન શકે. આ છે ક્ષણભંગુર સુખ. મનુષ્ય દુઃખમાં રહે છે. મનુષ્ય આ નથી જાણતાં કે સતયુગ માં દુઃખનું નામ નિશાન નથી હોતું. એમણે ત્યાનાં માટે પણ એવી વાતો બતાવી દીધી છે. ત્યાં કૃષ્ણપુરી માં કંસ હતો, આ હતો... કૃષ્ણએ જેલમાં જન્મ લીધો. ઘણી વાતો લખી દીધી છે. હવે શ્રીકૃષ્ણ સ્વર્ગ નાં પહેલા નંબર પ્રિન્સ, એણે શું પાપ કર્યાં? આ છે દંત કથાઓ, તે પણ તમે હમણાં સમજો છો જ્યારે કે બાપે સાચું બતાવ્યું છે. બાપ જ આવીને સચખંડ સ્થાપન કરે છે. સચખંડ માં કેટલું સુખ હતું, જુદા ખંડ માં કેટલું દુઃખ છે. આ બધાં ભૂલી ગયાં છે. તમે જાણો છો આપણે શ્રીમત પર સચખંડ સ્થાપન કરીને એનાં માલિક બનીશું.

બાપ સમજાવે છે, આમ-આમ શ્રીમત પર ચાલવાથી તમે ઊંચ પદ પામી શકશો. બાળકો આ જાણે છે અમારે આ ભણતર ભણીને સૂર્યવંશી મહારાજ મહારાણી બનવાનું છે. દિલ પણ બધાનું થાય છે ઊંચ પદ પામવાનું. બધાનો પુરુષાર્થ ચાલે છે. સારા પાકકા ભક્ત જે હોય છે તે ચિત્ર સાથે રાખે છે તો ઘડી-ઘડી એમની યાદ રહેશે. બાબા પણ કહે છે ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર સાથે રાખી દો તો ઘડી-ઘડી યાદ આવશે. બાપ ને યાદ કરવાથી અમે સૂર્યવંશી પરિવારમાં આવી જઈશું. ઓરડામાં ત્રિમૂર્તિનું ચિત્ર લાગેલું હશે તો ઘડી-ઘડી નજર સામે પડશે. બાબા દ્વારા આપણે આ સૂર્યવંશી પરિવારમાં જઈશું. સવારે ઉઠતાં જ નજર તેનાં પર જશે. તે પણ એક પુરુષાર્થ છે. બાબા સલાહ આપે છે - સારા-સારા ભગત ખૂબ પુરુષાર્થ કરે છે. આખો ખોલવાથી જ કૃષ્ણ યાદ આવી જાય, એટલે ચિત્ર સામે રાખી દે છે. તમારા માટે તો ખૂબ જ સહજ છે. જો સહજ યાદ નથી આવતી, માયા હેરાન કરે છે તો આ ચિત્ર મદદ કરશે. શિવબાબા આપણને બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનાવે છે. આપણે બાબા થી વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છે. આ સિમરણ માં રહેવાથી પણ મદદ બહુજ મળશે. જે બાળકો સમજે છે યાદ ઘડી-ઘડી ભૂલાઈ જાય છે તો બાબા સલાહ આપે છે, ચિત્ર સામે રાખી દો તો બાપ પણ અને વારસો પણ યાદ આવશે. પરંતુ બ્રહ્માને યાદ નથી કરવાનાં. સગાઈ કરે છે તો દલાલ થોડી યાદ આવે છે. તમે બાબાને સારી રીતે યાદ કરો તો બાબા પણ તમને યાદ કરશે. યાદ થી યાદ મળે છે. હમણાં માશૂક નાં કર્તવ્ય ની તમને ખબર છે. શિવ નાં કેટલાં બધાં ભગત છે. શિવ-શિવ કહેતાં રહે છે. પરંતુ તે ખોટું છે. શિવકાશી, વિશ્વનાથ પછી ગંગા કહી દે છે. પાણીનાં કિનારે જઈને બેસે છે. આ સમજતાં નથી કે જ્ઞાનનાં સાગર બાપ છે. બનારસ માં બહુજ વિદેશીઓ વગેરે જાય છે જોવાં. મોટા-મોટા ઘાટ છે છતાં પણ બધાને બાપ નું મંદિર તો ખેંચે છે. બધાં એમની પાસે જાય છે. મંદિર તો કોઈ ની પાસે જશે નહીં. મંદિરનાં દેવતાઓ ખેંચે છે. શિવબાબા પણ ખેંચે છે. નંબરવન છે શિવબાબા પછી સેકન્ડ નંબરમાં આ બ્રહ્મા, સરસ્વતી સો વિષ્ણુ. વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. બ્રાહ્મણ સો વિષ્ણુપુરી નાં દેવતાઓ. વિષ્ણુપૂરી નાં દેવતાઓ સો બ્રાહ્મણ. હવે તમારો ધંધો આ થયો, હમ સો દેવતા બની રહ્યાં છો તો બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવવાનો છે. બીજા બધાં છે જંગલમાં લઈ જવા વાળા. તમે જંગલ થી નીકાળી બગીચામાં લઈ જાઓ છો. શિવબાબા આવીને કાંટા ને ફૂલ બનાવે છે. તમે પણ આ ધંધો કરો છો. આ વાતોને તમે જ જાણો છો. કોઈ રાજ-રાણી તો છે નહીં જેમને તમે સમજાવો. ગવાયું છે પાંડવો ને ૩ પગ પૃથ્વીનાં મળતાં નહોતાં. બાપ સમર્થ હતાં તો એમને વિશ્વની બાદશાહી આપી દીધી. હવે પણ એ જ પાર્ટ ભજવાશે ને. બાપ છે ગુપ્ત. કૃષ્ણ ને તો કોઈ વિઘ્ન પડી ન શકે. હવે બાપ આવ્યાં છે, બાપ થી આવીને વારસો લેવાનો છે, એનાં માટે મહેનત કરવાની હોય છે. દિવસ પ્રતિદિવસ નવી-નવી પોઈન્ટ્સ નીકળતી રહે છે. જોવામાં આવે છે, પ્રદર્શની માં સમજાવવાથી સારો પ્રભાવ પડે છે. બુદ્ધિ થી કામ લેવાય છે કે પ્રદર્શની થી સારો પ્રભાવ થાય છે કે પ્રોજેક્ટર થી? પ્રદર્શની માં સમજાવવાથી ચહેરો જોઈને સમજાવી શકાય છે. સમજો છો ગીતાના ભગવાન બાપ છે, તો બાપ થી પછી વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ૭ દિવસ આપવાનાં છે. લખીને આપો. નહીં તો બહાર જવાથી જ માયા ભૂલાવી દેશે. તમારી બુદ્ધિમાં આવી ગયું - અમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે, હવે જવાનું છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ ચિત્ર તો સાચે હોવાં જ જોઈએ. ખૂબ સારા છે. બિરલા વગેરે પણ આ નથી જાણતાં કે આ લક્ષ્મી-નારાયણે આ રાજ્ય-ભાગ્ય ક્યારે અને કેવી રીતે લીધું. તમે જાણો છો તો તમને ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર લઈ, ઝટ કોઈ ને સમજાવશો. એમણે આ પદ કેવી રીતે પામ્યું? આ વાતો બુદ્ધિથી સમજવાની અને સમજાવવાની છે. મંઝિલ છે ઊંચી. જે જેવાં ટીચર છે તે તેવી જ સર્વિસ કરે છે. જુએ છે - કોણ-કોણ સેવાકેન્દ્ર સંભાળી રહ્યાં છે, પોતાની અવસ્થા અનુસાર. નશો તો બધાને છે. પરંતુ વિવેક કહે છે સમજાવવા વાળા જેટલાં હોશિયાર હશે એટલી સર્વિસ સારી થશે. બધાં તો હોશિયાર હોઈ ન શકે. બધાને એક જેવા ટીચર મળી ન શકે. જેમ કલ્પ પહેલાં ચાલ્યું હતું તેમ જ ચાલી રહ્યું છે. બાપ કહે છે પોતાની અવસ્થા ને જમાવતાં રહો. કલ્પ-કલ્પ ની બાજી છે. દેખાઈ રહ્યું છે-કલ્પ પહેલાં માફક દરેક નો પુરુષાર્થ ચાલી રહ્યો છે. જે કાંઈ થાય છે - આપણે કહી દઈએ કલ્પ પહેલાં પણ આમ થયું હતું. પછી ખુશી પણ રહે છે, શાંતિ પણ રહે છે. બાપ કહે છે કર્મ કરતાં બાપ ને યાદ કરો. બુદ્ધિનો યોગ ત્યાં લટકી રહે તો ખૂબ કલ્યાણ થશે, જે કરશે તે પામશે. સારું કરશે સારું પામશે. માયાની મત પર બધાં ખોટું જ કરતાં આવ્યાં છે. હવે મળે છે શ્રીમત. ભલું કરો તો ભલું થાય.

દરેક પોતાનાં માટે મહેનત કરે છે. જેવું કરશે તેવું પામશે. કેમ નહીં આપણે યોગ લગાવી સર્વિસ કરતાં રહીએ. યોગ થી ઉંમર વધશે. યાદની યાત્રા થી નિરોગી બનવાનું છે તો કેમ નહીં આપણે બાબાની યાદ માં રહીએ! યથાર્થ વાત છે તો કેમ નહીં આપણે કોશિશ કરીએ. જ્ઞાન તો બિલકુલ સહજ છે. નાનાં બાળકો પણ સમજી જાય છે અને સમજાવે છે. પરંતુ તે યોગી તો ન થયાં ને. આ તો પાકડું કરવાનું છે કે બાપ ને યાદ કરો. જે સમજે છે, ઘડી-ઘડી ભૂલી જવાય છે તો ચિત્ર રાખી દો, તો પણ સારું છે. સવારે ચિત્ર ને જોતાં જ યાદ આવી જાય છે. શિવબાબા થી આપણે વિષ્ણુપુરી નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર જ મુખ્ય છે, જેનો અર્થ તો તમે હમણાં સમજો છો. દુનિયામાં આવાં ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર બીજા કોઈની પાસે છે નહીં. આ તો બિલકુલ સહજ છે. આપણે લખીએ કે ન લખીએ. આ તો બધાં જાણે છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના. અરુણા.

મીઠા-મીઠા સિકલિધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયાની બોર્કિંગ માં ક્યારેય પણ હાર ન થાય - આનું ધ્યાન રાખવાનું છે. કલ્પ પહેલા ની સ્મૃતિ થી પોતાની અવસ્થા ને જમાવવાની છે. ખુશી અને શાંતિ માં રહેવાનું છે.
2. પોતાનું ભલું કરવા માટે શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. આ જૂની દુનિયાથી સંબંધ તોડી દેવાનો છે. માયાનાં તોફાન થી બચવા માટે ચિત્રો ને સામે રાખી બાપ અને વારસાને યાદ કરવાનું છે.

વરદાન :-

નિર્બળ આત્માઓમાં શક્તિઓ નો ફોર્સ ભરવા વાળા જ્ઞાન - દાતા સો વરદાતા ભવ વર્તમાન સમયે નિર્બળ આત્માઓમાં એટલી શક્તિ નથી જે જમ્પ (છલાંગ) આપી શકે, એમને એક્સ્ટ્રા ફોર્સ (બળ) જોઈએ. તો આપ વિશેષ આત્માઓએ સ્વયં માં વિશેષ શક્તિ ભરીને એમને હાઈ જમ્પ અપાવવાની છે. એનાં માટે જ્ઞાન દાતાનાં સાથે-સાથે શક્તિઓનાં વરદાતા બનો. રચના નો પ્રભાવ રચના પર પડે છે એટલે વરદાની બનીને પોતાની રચના ને સર્વ શક્તિઓ નો વરદાન આપો. હમણાં આ જ સર્વિસ ની આવશ્યકતા છે.

સ્લોગન :-

સાક્ષી થઈને દરેક ખેલ જુઓ તો સેફ્ટ (સુરક્ષિત) પણ રહેશો અને મજા પણ આવશે.

“તન, મન, ધન અને સંબંધ નો શ્રેષ્ઠ સોદો”

આજે સર્વ ખજાનાનાં સાગર રત્નાગર બાપ પોતાનાં બાળકોને જોઈ હર્ષાઈ રહ્યાં છે કે સર્વ ખજાનાનાં રત્નાગર બાપનાં સોદાગર બાળકો અર્થાત્ સોદો કરવાવાળા કોણ છે અને કોનાથી સોદો કર્યો છે? પરમાત્મ-સોદો આપવા વાળા અને પરમાત્મા થી સોદો કરવા વાળી સૂરત (ચહેરા) કેટલી ભોળી છે અને સોદો કેટલો મોટો કર્યો છે! આ આટલો મોટો સોદો કરવા વાળી સોદાગર આત્માઓ છે - આ દુનિયા વાળાઓની સમજમાં આવી નથી શકતું. દુનિયાવાળા જે આત્માઓ ને ના-ઉમ્મીદ, અતિ ગરીબ સમજી, અસંભવ સમજી કિનારે કરી દીધાં કે આ કન્યાઓ, માતાઓ પરમાત્મ-પ્રાપ્તિનાં અધિકારી શું બનશે? પરંતુ બાપે પહેલાં માતાઓ, કન્યાઓને જ આટલો મોટામાં મોટો સોદો કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આસામી બનાવી દીધાં. જ્ઞાનનો કળપ પહેલાં માતાઓ, કન્યાઓનાં ઉપર રાખ્યો. યજ્ઞ-માતા જગદંબા નિમિત્ત ગરીબ કન્યા ને બનાવી. માતાઓની પાસે છતાં પણ પોતાની કંઈક ને કંઈક છુપાવેલી પ્રોપર્ટી (મિલકત) હોય છે પરંતુ કન્યા, માતાઓ થી પણ ગરીબ હોય. તો બાપે ગરીબ થી ગરીબ ને પહેલાં સોદાગર બનાવ્યાં અને સોદો કેટલો મોટો કર્યો! જે ગરીબ કુમારી થી જગતઅંબા સો ધન દેવી લક્ષ્મી બનાવી દીધી! જે આજ દિવસ સુધી પણ ભલે કેટલાં પણ મલ્ટી-મિલેનિયર (કરોડપતિ) હોય પરંતુ લક્ષ્મી થી ધન જરૂર માંગશે, પૂજા જરૂર કરશે. રત્નાગર બાપ પોતાનાં સોદાગર બાળકો ને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. એક જન્મ નો સોદો કરવાથી અનેક જન્મ સદા માલામાલ ભરપૂર થઈ જાય છે. અને નિમિત્ત સોદો કરવા વાળા ભલે કેટલાં પણ મોટા બિઝનેસમેન (વ્યાપારી) હોય પરંતુ તે ફક્ત ધનનો સોદો, વસ્તુનો સોદો કરશે. એક જ બેહદનાં બાપ છે જે ધન નો પણ સોદો કરે, મન નો પણ સોદો કરે, તન નો પણ અને સદા શ્રેષ્ઠ સંબંધ નો પણ સોદો કરે. એવાં દાતા કોઈ જોયાં? ચારેય પ્રકારનાં સોદા કર્યા છે ને? તન સદા તંદુરસ્ત રહેશે, મન સદા ખુશ, ધન નાં ભંડાર ભરપૂર અને સંબંધ માં નિઃસ્વાર્થ રહેશે. અને ગેરંટી (ખાતરી) છે. આજકાલ પણ જે મૂલ્યવાન વસ્તુ હોય છે તેની ગેરંટી આપે છે. ૫ વર્ષ, ૧૦ વર્ષની ગેરંટી આપશે, બીજું શું કરશે? પરંતુ રત્નાગર બાપ કેટલાં સમયની ગેરંટી આપે છે? અનેક જન્મો ની ગેરંટી આપે છે. ચારેય માં એકની પણ કમી હોઈ ન શકે. ભલે પ્રજાની પ્રજા પણ બને પરંતુ તેમને પણ છેલ્લાં જન્મ સુધી અર્થાત્ ત્રેતા નાં અંત સુધી પણ આ ચારેય વાતો પ્રાપ્ત થશે. એવો સોદો ક્યારેય કર્યો? હમણાં તો કર્યો છે ને સોદો? પાકકો સોદો કર્યો છે કે કાર્યો? પરમાત્મા થી કેટલો સસ્તો સોદો કર્યો છે! શું આપ્યું, કોઈ કામની વસ્તુ આપી?

ફોરેનર્સ (વિદેશીઓ) બાપદાદા ની પાસે સદૈવ દિલ બનાવીને મોકલી દે છે. પત્ર પણ દિલનાં ચિત્રની અંદર લખશે, ગિફ્ટ (ભેટ) પણ દિલની મોકલશે. તો દિલ આપ્યું ને. પરંતુ ક્યું દિલ આપ્યું? એક દિલ નાં કેટલાં ટુકડા થયેલાં હતાં? માં, બાપ, કાકા, મામા, કેટલી લાંબી લિસ્ટ છે? જો સંબંધની લિસ્ટ નીકળો કળયુગ માં તો કેટલી લાંબી લિસ્ટ હશે! એક સંબંધમાં દિલ આપી દીધું, બીજું વસ્તુઓમાં પણ દિલ આપી દીધું... તો દિલ લગાવવા વાળી વસ્તુઓ કેટલી છે, વ્યક્તિ કેટલાં છે? બધામાં દિલ લગાવીને દિલ જ ટુકડા-ટુકડા કરી દીધું. બાપે અનેક ટુકડાવાળા દિલ ને એક તરફ જોડી લીધું. તો આપ્યું શું અને લીધું શું! અને સોદો કરવાની વિધિ કેટલી સહજ છે! સેકન્ડ નો સોદો છે ને. “બાબા” શબ્દ જ વિધિ છે. એક શબ્દની વિધિ છે, એમાં કેટલો સમય લાગે? ફક્ત દિલ થી કહ્યું “બાબા” તો સેકન્ડમાં સોદો થઈ ગયો. કેટલી સહજ વિધિ છે. આટલો સસ્તો સોદા સિવાય આ સંગમયુગ નાં બીજા કોઈ પણ યુગમાં નથી કરી શકતાં. તો સોદાગરો ની સૂરત-મૂરત જોઈ રહ્યાં હતાં. દુનિયાનાં અંતર માં કેટલાં ભલા-ભોળા છે! પરંતુ કમાલ તો આ ભલા-ભોળાઓએ કરી છે. સોદો કરવામાં તો હોશિયાર નીકળ્યાં ને. આજ નાં મોટા-મોટા નામીગ્રામી ધનવાન, ધન કમાવવાનાં બદલે ધન ને સંભાળવાની મૂંઝવણમાં પડેલાં છે. એજ મૂંઝવણમાં બાપ ને ઓળખવાની પણ ફૂરસદ નથી. પોતાને બચાવવામાં, ધન ને બચાવવામાં જ સમય ચાલ્યો જાય છે. જો બાદશાહ પણ છે તો ફિક્કર વાળા બાદશાહ છે કારણ કે છતાં પણ કાળું ધન છે ને, એટલે ફિક્કર વાળા બાદશાહ છે અને તમે બહાર થી કોડી વગર છો પરંતુ બેફિક્કર બાદશાહ છો, બેગર (કંગાળ) હોવા છતાં પણ બાદશાહ. શરુ-શરુ માં હસ્તાક્ષર શું કરતા હતાં? બેગર ટૂ પ્રિન્સ. હમણાં પણ બાદશાહ અને ભવિષ્યમાં પણ બાદશાહ છો. આજકાલ નાં જે નંબરવન ધનવાન આસામી છે તેની સામે તમારી ત્રેતા અંતવાળી પ્રજા પણ વધારે ધનવાન હશે. આજકાલની સંખ્યાનાં હિસાબ થી વિચારો - ધન તો એજ હશે, દબાયેલું ધન પણ નીકળશે. તો જેટલી મોટી સંખ્યા છે, તેનાં પ્રમાણે ધન વેચાયું છે. અને ત્યાં સંખ્યા કેટલી હશે? તેનાં હિસાબ થી જુઓ તો કેટલું ધન હશે! પ્રજાને પણ અપ્રાપ્ત કોઈ વસ્તુ નથી. તો બાદશાહ થયાં ને. બાદશાહ નો અર્થ આ નથી કે તખ્ત પર બેસે. બાદશાહ અર્થાત્ ભરપૂર, કોઈ અપ્રાપ્તિ નહીં, કમી નહીં. તો એવો સોદો કરી લીધો છે કે કરી રહ્યાં છો? કે હમણાં વિચારી રહ્યાં છો? ક્યારેક કોઈ મોટી વસ્તુ સસ્તી અને સહજ મળી જાય છે તો પણ મૂંઝવણ માં પડી જાય કે ખબર નહીં ઠીક છે કે નહીં? એવી મૂંઝવણ માં તો નથી ને? કારણ કે ભક્તિમાર્ગ વાળાઓએ સહજ ને આટલું મુશ્કિલ કરી વધારે ચક્ર માં નાખી દીધાં

છે, જે આજે પણ બાપને તે રુપ થી શોધતા રહે છે. નાની વાતને મોટી વાત બનાવી દીધી છે, એટલે મૂંઝવણ માં પડી જાય છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન એમનાથી મળવાની વિધિઓ પણ લાંબી-પહોળી બતાવી દીધી. એજ ચક્રમાં ભક્ત આત્માઓ વિચારમાં જ પડેલી છે. ભગવાન ભક્તિનું કૃપા આપવા પણ આવી ગયાં છે પરંતુ ભક્ત આત્માઓ મૂંઝવણનાં કારણે પત્તા-પત્તા ને પાણી આપવામાં જ બીજી (વ્યસ્ત) છે. કેટલો પણ તમે સંદેશ આપો છો તો શું કહે છે? આટલાં ઊંચા ભગવાન, આવી રીતે સહજ આવે - થઈ જ ન શકે, એટલે બાપ હર્ષાઈ રહ્યાં હતાં કે આજકાલ નાં ભલે ભક્તિનાં નામીગ્રામી, ભલે ધન નાં નામીગ્રામી, ભલે કોઈપણ ઓક્યુપેશન નાં નામીગ્રામી - પોતાનાં જ કાર્યમાં બીજી છે. પરંતુ આપ સાધારણ આત્માઓ એ બાપ થી સોદો કરી લીધો. પાંડવો એ પાકકો સોદો કરી લીધો ને? ડબલ ફોરેનર્સ સોદો કરવામાં હોશિયાર છે. સોદો તો બધાએ કર્યો પરંતુ બધી વાતમાં નંબરવાર હોય છે. બાપે તો બધાને એક જેવાં સર્વ ખજાના આપ્યાં કારણ કે અખુટ સાગર છે. બાપ ને આપવામાં નંબરવાર આપવાની આવશ્યકતા જ નથી.

જેમ આજકાલ ની વિનાશકારી આત્માઓ કહે છે કે વિનાશ ની એટલી સામગ્રી તૈયાર કરી છે જે આવી અનેક દુનિયાઓ વિનાશ થઈ શકે છે. બાપ પણ કહે બાપની પાસે પણ એટલાં ખજાના છે જે આખાં વિશ્વની આત્માઓ આપ જેવાં સમજદાર બની સોદો કરી લે તો પણ અખુટ છે. જેટલી આપ બ્રાહ્મણોની સંખ્યા છે, એનાથી વધારે પદમગુણા પણ આવી જાય તો પણ લઈ શકે છે. આટલો અથાહ ખજાનો છે! પરંતુ લેવાવાળા માં નંબર થઈ જાય છે. ખુલ્લા દિલથી સોદો કરવાવાળા હિમ્મતવાન થોડા જ નીકળે છે, એટલે બે પ્રકારની માળા પૂજાય છે. ક્યાં અષ્ટ રત્ન અને ક્યાં ૧૬ હજાર નો છેલ્લું! કેટલું અંતર થઈ ગયું! સોદો કરવામાં તો એક જેવાં જ છે. છેલ્લો નંબર પણ કહે બાબા અને ફર્સ્ટ નંબર પર કહે બાબા. શબ્દ માં અંતર નથી. સોદો કરવાની વિધિ એક જેવી છે અને આપવા વાળા દાતા પણ એક જેવું આપે છે. જ્ઞાનનો ખજાનો કે શક્તિઓનો ખજાનો, જે પણ સંગમયુગી ખજાના જાણો છો, બધાની પાસે એક જેવાં જ છે. કોઈને સર્વશક્તિઓ આપી, કોઈને એક શક્તિ આપી કે કોઈને એક ગુણ કે કોઈને સર્વગુણ આપ્યાં-આ અંતર નથી. બધાનું ટાઈટલ એક જ છે - આદિ-મધ્ય-અંત નાં જ્ઞાનને જાણવાવાળા ત્રિકાળદર્શી, માસ્ટર સર્વશક્તિવાન છે. એવું નથી કે કોઈ સર્વશક્તિવાન છે, કોઈ ફક્ત શક્તિવાન છે. ના. બધાને સર્વગુણ સંપન્ન બનવાવાળી દેવ આત્મા કહે છે, ગુણ મૂર્તિ કહે છે. ખજાના બધાની પાસે છે. એક મહિનાથી સ્ટડી (ભણવા) કરવા વાળા પણ જ્ઞાનનો ખજાનો એવી રીતે જ વર્ણન કરે જેમ ૫૦ વર્ષ વાળા વર્ણન કરે છે. જો એક-એક ગુણ પર, શક્તિઓ પર ભાષણ કરવા માટે કહે તો ખૂબ સારું ભાષણ કરી શકે છે. બુદ્ધિમાં છે ત્યારે તો કરી શકે છે ને. તો ખજાના બધાની પાસે છે, બાકી અંતર શું થઈ ગયું? નંબરવન સોદાગર ખજાના ને સ્વનાં પ્રતિ મનન કરવાથી કાર્યમાં લગાવે છે. એનાં અનુભવની ઓથોરિટી થી અનુભવી બની બીજાને આપે. કાર્યમાં લગાવવું અર્થાત્ ખજાના ને વધારવો. એક છે ફક્ત વર્ણન કરવા વાળા, બીજા છે મનન કરવા વાળા. તો મનન કરવા વાળા જેમને પણ આપે છે તે સ્વયં અનુભવી હોવાનાં કારણે બીજાને પણ અનુભવી બનાવી શકે છે. વર્ણન કરવા વાળા બીજાને પણ વર્ણન કરવા વાળા બનાવી દે છે. મહિમા કરતા રહેશે પરંતુ અનુભવી નહીં બનશે. સ્વયં મહાન નહીં બને પરંતુ મહિમા કરવા વાળા બનશે.

તો નંબરવન અર્થાત્ મનન ની શક્તિ થી ખજાનાનાં અનુભવી બની અનુભવી બનાવવા વાળા અર્થાત્ બીજાઓને પણ ધનવાન બનાવવા વાળા, એટલે તેમનાં ખજાના સદા વધતાં જાય છે અને સમય પ્રમાણે સ્વયં પ્રતિ અને બીજાઓનાં પ્રતિ કાર્ય માં લગાવવાથી સફળતા સ્વરુપ સદા રહે છે. ફક્ત વર્ણન કરવા વાળા બીજાઓને પણ ધનવાન બનાવી નથી શક્તાં અને પોતાનાં પ્રતિ પણ સમય પ્રમાણે જે શક્તિ, જે ગુણ, જે જ્ઞાનની વાતો યુઝ કરવી જોઈએ તે સમય પર નહીં કરી શકે, એટલે ખજાના નાં ભરપૂર સ્વરુપ નું સુખ અને દાતા બની આપવાનો અનુભવ નથી કરી શક્તાં. ધન હોવા છતાં પણ ધન થી સુખ લઈ નથી શક્તાં. શક્તિ હોવા છતાં પણ સમય પર શક્તિ દ્વારા સફળતા પામી નથી શક્તાં. ગુણ હોવા છતાં પણ સમય પ્રમાણે તે ગુણને યુઝ કરી નથી શક્તાં. ફક્ત વર્ણન કરી શકે છે. ધન બધાની પાસે છે પરંતુ ધનનું સુખ સમય પર યુઝ કરવાથી અનુભવ થાય. જેમ આજકાલ નાં સમયમાં પણ કોઈ-કોઈ વિનાશી ધનવાન ની પાસે પણ ધન બેંક માં હશે, તિજોરીમાં હશે કે ઓશિકાની નીચે હશે, ન જાતે કાર્યમાં લગાવશે, ન બીજાઓને લગાવવા દેશે. ન સ્વયં લાભ લેશે, ન બીજાઓ ને લાભ આપશે. તો ધન હોવા છતાં પણ સુખ તો લીધું નહીં ને. ઓશિકાની નીચે જ રહી જશે, સ્વયં ચાલ્યાં જશે. તો આ વર્ણન કરવું અર્થાત્ યુઝ ન કરવું, સદા ગરીબ દેખાશે. આ ધન પણ જો સ્વયં પ્રતિ કે બીજાઓનાં પ્રતિ સમય પ્રમાણે યુઝ નથી કરતાં, ફક્ત બુદ્ધિમાં રાખે છે તો ન સ્વયં અવિનાશી ધનનાં નશા માં, ખુશી માં રહે, ન બીજાઓને આપી શકે. સદા શું કરીએ, કેવી રીતે કરીએ..... આ વિધિ થી ચાલતા રહેશે, એટલે બે માળાઓ થઈ જાય છે. તે મનન કરવા વાળી, તે ફક્ત વર્ણન કરવા વાળી. તો ક્યા સોદાગર છો? નંબરવન વાળા કે બીજા નંબર વાળા? આ ખજાનાની કન્ડીશન (શરત) આ છે - જેટલો બીજાઓ ને આપશો, જેટલો કાર્યમાં લગાવશો એટલો વધશે. વૃદ્ધિ થવાની વિધિ આ છે. આમાં જ વિધિને ન અપનાવવાનાં કારણે સ્વયં માં પણ વૃદ્ધિ નથી અને બીજાઓની સેવા કરવામાં પણ વૃદ્ધિ નથી. સંખ્યાની વૃદ્ધિ નથી કહી રહ્યાં, સંપન્ન બનાવવાની વૃદ્ધિ. ઘણાં વિદ્યાર્થી સંખ્યામાં તો ગણતરી માં આવે છે પરંતુ હજું સુધી પણ કહેતા રહે - સમજમાં નથી આવતું યોગ શું છે, બાપ ને યાદ કેવી રીતે કરીએ? હજું શક્તિ નથી. તો વિદ્યાર્થી ની લાઈનમાં તો છે, રજીસ્ટર માં નામ છે પરંતુ ધનવાન તો ન બન્યાં

ને. માંગતા જ રહેશે. ક્યારેક કોઈ ટીચર ની પાસે જશે - મદદ આપો, ક્યારેક બાપ થી રુહરુહાન કરશે - મદદ આપો. તો ભરપૂર તો ન થયાં ને. જે સ્વયં પોતાનાં પ્રતિ મનન ની શક્તિ થી ધનને વધારે છે તે બીજાઓને પણ ધનમાં આગળ વધારી શકે છે. મનન શક્તિ અર્થાત્ ધનને વધારવું. તો ધનવાન ની ખુશી, ધનવાન નું સુખ અનુભવ કરવું. સમજ્યાં? મનન શક્તિનું મહત્વ ખુબજ છે. પહેલાં પણ થોડો ઈશારો સંભળાવ્યો છે. હજુ પણ મનન શક્તિનાં મહત્વ નું આગળ સંભળાવશે. ચેક કરવાનું કામ આપતાં રહે છે. રીઝલ્ટ આઉટ થાય અને પછી તમે કહો કે અમને તો ખબર નથી, આ વાત તો બાપદાદાએ કહી નહોતી, એટલે રોજ સંભળાવતા રહે છે. ચેક કરવું અર્થાત્ ચેન્જ કરવું. અરથા.

સર્વ શ્રેષ્ઠ સોદાગર આત્માઓ ને, સદા સર્વ ખજાનાને સમય પ્રમાણે કાર્ય માં લગાવવા વાળા મહાન વિશાળ બુદ્ધિવાન બાળકો ને, સદા સ્વયં ને અને સર્વ ને સંપન્ન અનુભવ કરી અનુભવી બનાવવા વાળા અનુભવ ની ઓથોરિટી વાળા બાળકો ને ઓલમાઈટી ઓથોરિટી બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

ઈસ્ટર્ન ઝોન નાં ભાઈ બહેનો થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત

ઈસ્ટ થી સૂર્ય ઉદય થાય છે ને. તો ઈસ્ટર્ન ઝોન અર્થાત્ સદા જ્ઞાન સૂર્ય ઉદય છે જ. ઈસ્ટર્ન વાળા અર્થાત્ સદા જ્ઞાન સૂર્ય નાં પ્રકાશ દ્વારા દરેક આત્મા ને પ્રકાશ માં લાવવા વાળા, અંધકાર સમાપ્ત કરાવવા વાળા. સૂર્ય નું કામ છે અંધકાર ને ખતમ કરવો. તો આપ સર્વ માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય અર્થાત્ ચારેય તરફનાં અજ્ઞાન ને સમાપ્ત કરાવવા વાળા છો ને. બધાં આ જ સેવા માં બીજી રહો છો કે પોતાની કે પ્રવૃત્તિ ની પરિસ્થિતિઓનાં ઝંઝટ માં ફસાયેલાં રહો છો? સૂર્ય નું કામ છે પ્રકાશ આપવાનાં કાર્યમાં બીજી રહેવાનું. ભલે પ્રવૃત્તિ માં, ભલે કોઈ પણ વ્યવહાર માં હોવ, ભલે કોઈપણ પરિસ્થિતિ સામે આવે પરંતુ સૂર્ય પ્રકાશ આપવાનાં કાર્ય વગર રહી નથી શકતો. તો એવાં માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય છો કે ક્યારેક મૂંઝવણ માં આવી જાઓ છો? પહેલું કર્તવ્ય છે - જ્ઞાન નો પ્રકાશ આપવાનું. જ્યારે આ સ્મૃતિમાં રહે છે કે પરમાર્થ દ્વારા વ્યવહાર અને પરિવાર બન્નેને શ્રેષ્ઠ બનાવવાનો છે ત્યારે આ સેવા સ્વતઃ થાય છે. જ્યાં પરમાર્થ છે ત્યાં વ્યવહાર સિદ્ધ અને સહજ થઈ જાય છે. અને પરમાર્થ ની ભાવના થી પરિવાર માં પણ સાચો પ્રેમ, એકતા સ્વતઃ જ આવી જાય છે. તો પરિવાર પણ શ્રેષ્ઠ અને વ્યવહાર પણ શ્રેષ્ઠ. પરમાર્થ વ્યવહાર થી કિનારો નથી કરાવતો, વધારે જ પરમાર્થ-કાર્યમાં બીજી રહેવાથી પરિવાર અને વ્યવહાર માં સહારો મળી જાય છે. તો પરમાર્થ માં સદા આગળ વધતાં ચાલો. નેપાળ વાળાઓની નિશાની માં પણ સૂર્ય દેખાડે છે ને. તેમ રાજાઓમાં સૂર્યવંશી રાજાઓ પ્રસિદ્ધ છે, શ્રેષ્ઠ મનાય છે. તો તમે પણ માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય બધાને પ્રકાશ આપવા વાળા છો. અરથા.

વરદાન :- સંગમયુગ પર દરેક કર્મ કળા નાં રુપમાં કરવા વાળા ૧૬ કળા સંપન્ન ભવ સંગમયુગ વિશેષ કર્મ રુપી કળા દેખાડવાનો યુગ છે. જેમનું દરેક કર્મ કળાનાં રુપમાં થાય છે તેમનાં દરેક કર્મનું કે ગુણોનું ગાયન થાય છે. ૧૬ કળા સંપન્ન અર્થાત્ દરેક ચલન સંપૂર્ણ કળાનાં રુપમાં દેખાઈ આવે-આ જ સંપૂર્ણ સ્ટેજ ની નિશાની છે. જેમ સાકાર નાં બોલવાં, ચાલવાં.... બધામાં વિશેષતા જોઈ, તો આ કળા થઈ. ઉઠવાં-બેસવાની કળા, જોવાની કળા, ચાલવાની કળા હતી. બધામાં ન્યારાપણું અને વિશેષતા હતી. તો એવી રીતે ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ) કરી ૧૬ કળા સંપન્ન બનો.

સ્વોગન :- પાવરફુલ (શક્તિશાળી) તે છે જે તરત પારખી ને નિર્ણય કરી લે.

“ મીઠા બાળકો - તમારી આ વન્ડરફુલ યુનિવર્સિટી છે , જેમાં બગેલાં ને બનાવવા વાળા ભોળાનાથ બાપ શિક્ષક બનીને તમને ભણાવે છે”

પ્રશ્ન :- આ ક્યામતનાં સમય માં આપ બાળકો સૌને ક્યું લક્ષ્ય આપો છો?

ઉત્તર :- હું આત્માઓ હવે પાવન બનો, પાવન બન્યાં વગર પાછાં જઈ નહીં શકો. અડધાકલ્પ નો જે રોગ લાગેલો છે, તેનાંથી મુક્ત થવા માટે તમે બધાને ૭ દિવસ ભઠ્ઠી માં બેસાડો છે. પતિતોનાં સંગ થી દૂર રહે, કોઈ પણ યાદ ન આવે ત્યારે કંઈક બુદ્ધિમાં જ્ઞાન ની ધારણા થાય.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ...

ઓમ્ શાંતિ ! આ બાળકોને કોણે કહ્યું? કારણ કે સ્કૂલમાં બેઠેલાં છો તો જરૂર શિક્ષકે કહ્યું. પ્રશ્ન ઉઠે છે આ શિક્ષકે કહ્યું, બાપે કહ્યું કે સદ્ગુરુએ કહ્યું? આ વર્શન્સ (મહાવાક્યો) કોણે કહ્યાં? બાળકોને બુદ્ધિમાં પહેલાં-પહેલાં આ આવવું જોઈએ કે અમારા બેહદનાં બાપ છે, જેમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. તો બાપે પણ કહ્યું, શિક્ષકે પણ કહ્યું તો સાથે-સાથે સદ્ગુરુએ પણ કહ્યું. આ તમારી બુદ્ધિમાં છે, જે વિદ્યાર્થી છે. બીજી કોલેજ કે યુનિવર્સિટીમાં શિક્ષક ભણાવે છે, એમને કોઈ ફાધર કે ગુરુ નહીં કહેશે. આ છે પણ પાઠશાળા, પછી યુનિવર્સિટી કહો કે કોલેજ કહો. છે તો ભણતર ને. પહેલાં-પહેલાં આ સમજવાનું છે, પાઠશાળા માં અમને કોણ ભણાવે છે? બાળકો જાણે છે એ નિરાકાર જે બધી આત્માઓનાં બાપ છે, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે એ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. આ બધી રચના એ એક રચનાની મિલકત છે. તો પોતે જ બેસી રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. આપ બાળકોએ જન્મ લીધો છે - બાપ ની પાસે. તમે બુદ્ધિથી જાણો છો આપણી બધી આત્માઓનાં એ બાપ છે, જેમને જ્ઞાનનાં સાગર, નોલેજફુલ કહેવાય છે. જ્ઞાનનાં સાગર છે, પતિત-પાવન છે. જ્ઞાનથી જ સદ્ગતિ થાય છે, મનુષ્ય પતિત થી પાવન બને છે. હવે આપ બાળકો અહીંયા બેઠા છો. બીજી કોઈ સ્કૂલમાં કોઈને બુદ્ધિમાં નથી રહેતું કે અમને જ્ઞાનનાં સાગર નિરાકાર બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. આ અહીંયા જ તમે જાણો છો. તમને જ સમજવાય છે. ખાસ ભારત અને આમ આખી દુનિયામાં એવું કોઈ પણ નહીં સમજશે કે અમને નિરાકાર પરમાત્મા ભણાવે છે. એમને ભણાવવા વાળા છે જ મનુષ્ય શિક્ષક. અને પછી એવું પણ જ્ઞાન નથી જે સમજે - અમે આત્મા છીએ. આત્મા જ ભણે છે. આત્મા જ બધું કરે છે. ફલાણી નોકરી આત્મા કરે છે - આ અવયવો દ્વારા. એમને તો આ રહે છે કે અમે ફલાણાં છીએ. ઝટ પોતાનું નામ રુપ યાદ આવી જાય છે. અમે આ કરીએ છીએ, અમે આવી રીતે કરીએ છીએ. શરીરનું નામ જ યાદ આવી જાય છે, પરંતુ તે ખોટું છે. આપણે તો પહેલાં આત્મા છીએ ને. પછી આ શરીર લીધું છે. શરીરનું નામ બદલાતું રહે છે, આત્માનું નામ તો નથી બદલાતું. આત્મા તો એક જ છે. બાપે કહ્યું છે મુજ આત્માનું એક જ નામ શિવ છે. આ આખી દુનિયા જાણે છે. બાકી આટલાં અનેક નામ શરીરો પર રખાય છે. શિવ બાબાને તો શિવ જ કહે છે, બસ. એમનું કોઈ શરીર નથી દેખાતું. મનુષ્યનાં ઉપર નામ પડે છે, હું ફલાણો છું. અમને ફલાણા શિક્ષક ભણાવી રહ્યાં છે. નામ લેશે ને. હકીકતમાં આત્મા શરીર દ્વારા શિક્ષકનું કામ કરે છે, તેમની આત્મા ને ભણાવે છે. સંસ્કાર આત્મામાં હોય છે. અવયવો દ્વારા ભણાવે છે, પાર્ટ ભજવે છે, સંસ્કાર અનુસાર. પરંતુ દેહ પર નામ જે પડ્યાં છે, એનાં પર બધાં ધંધા વગેરે ચાલે છે. અહીંયા આપ બાળકો જાણો છો આપણને નિરાકાર બાપ ભણાવે છે. તમારી બુદ્ધિ ક્યાં ચાલી ગઈ! આપણે આત્મા એ બાપનાં બન્યાં છીએ. આત્મા સમજે છે નિરાકાર પિતા અમને આવીને આ સાકાર દ્વારા ભણાવે છે. એમનું નામ છે શિવ. શિવજયંતી પણ મનાવે છે. શિવ તો છે બેહદનાં બાપ, એમને જ પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. તે બધી આત્માઓનાં બાપ છે, હવે એમની જયંતી કેવી રીતે મનાવે છે. આત્મા શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે કે ગર્ભમાં આવે છે. ઉપર થી આવે છે આ કોઈને ખબર નથી પડતી. કાઈસ્ટ ને ધર્મ સ્થાપક કહે છે. એમની આત્મા પહેલાં-પહેલાં ઉપર થી આવવી જોઈએ. સતોપ્રધાન આત્મા આવે છે. કોઈ પણ વિકર્મ કરેલું નથી. પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો, રજો, તમો માં આવે છે ત્યારે વિકર્મ થાય છે. પહેલાં આત્મા જે આવશે, સતોપ્રધાન હોવાનાં કારણે કોઈ દુઃખ ન ભોગવી શકે. અડધો સમય જ્યારે પૂરો થાય છે ત્યારે વિકર્મ કરવા લાગે છે.

આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં બરાબર સૂર્યવંશી રાજ્ય હતું બીજા બધાં ધર્મ પછી આવ્યાં. ભારતવાસી વિશ્વનાં માલિક હતાં. ભારતને અવિનાશી ખંડ કહેવાય છે બીજો કોઈ ખંડ હતો નહીં. તો શિવબાબા છે બિગડી ને બનાવવા વાળા, ભોળાનાથ શિવ ને કહેવાય છે, ન કે શંકર ને. ભોળાનાથ શિવ બિગડી ને બનાવવા વાળા છે. શિવ અને શંકર એક નથી, અલગ-અલગ છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ની કોઈ મહિમા નથી. મહિમા ફક્ત એક શિવની છે જે બિગડી ને બનાવે છે. કહે છે - હું સાધારણ વૃદ્ધ તનમાં આવું છું. આમણે ૮૪ જન્મ પુરા કર્યા, હવે ખેલ પૂરો થયો. આ જૂનું શરીર, જૂના સંબંધ પણ ખલાસ થઈ જવાનાં છે. હવે કોને યાદ કરીએ?

ખતમ થવાવાળી વસ્તુને યાદ નથી કરાતી. નવું મકાન બને છે તો પછી જૂનાં થી દિલ હટી જાય છે. આ પછી છે બેહદની વાત. સર્વ ની સદ્ગતિ થાય છે અર્થાત્ રાવણનાં રાજ્ય થી બંધાને છુટકારો મળે છે. રાવણે બંધાને બગાડી દીધાં છે. ભારત બિલકુલ જ કંગાળ ભ્રષ્ટાચારી છે. લોકો ભ્રષ્ટાચાર સમજે છે કર્મશન ને, એડવૅશન (ભેળસેળ) ને, ચોરી ઠગી ને. પરંતુ બાપ કહે છે - પહેલો ભ્રષ્ટાચાર છે મૂત પલીતી બનવું. શરીર વિકાર થી જન્મે છે એટલે આને વિકારી દુનિયા કહેવાય છે. સતયુગ ને નિર્વિકારી કહેવાય છે. આપણે સતયુગમાં પ્રવૃત્તિ માર્ગવાળા દેવી-દેવતા હતાં. કહે છે પવિત્ર થવાથી વિકાર વગર બાળકો કેવી રીતે જન્મશે. કહો, અમે પોતાની રાજધાની બાહુબળ થી નહિં યોગબળ થી સ્થાપન કરીએ છીએ. તો શું યોગબળ થી બાળકો ન જન્મી શકે! જ્યારે છે જ નિર્વિકારી દુનિયા, પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ. યથા રાજ રાણી સંપૂર્ણ નિર્વિકારી તથા પ્રજા. અહીંયા છે સંપૂર્ણ વિકારી. સતયુગમાં વિકાર હોતાં નથી. એને કહેવાય છે ઈશ્વરીય રાજ્ય. ઈશ્વરીય બાપનું સ્થાપન કરેલું. હમાણાં તો છે રાવણ રાજ્ય. શિવબાબા ની પૂજા થાય છે, જેમણે સ્વર્ગ સ્થાપન કર્યું. રાવણ, જેણે નર્ક બનાવ્યું એને બાળતાં આવે છે. દ્વાપર ક્યારે શરૂ થયું, આ પણ કોઈને ખબર નથી. આ પણ સમજવાની વાત છે. આ છે જ તમોપ્રધાન આસુરી દુનિયા. તે છે ઈશ્વરીય દુનિયા. તેને સ્વર્ગ દેવી પાવન દુનિયા કહેવાય છે. આ છે નર્ક, પતિત દુનિયા. આ વાતો પણ સમજશે તે જે રોજ ભણશે. ઘણાં કહે છે ફલાણી જગ્યા સ્કૂલ થોડી છે. અરે મુખ્ય કાર્યાલય તો છે ને. તમે આવીને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) લઈ જાઓ. મોટી વાત તો નથી. સૃષ્ટિ ચક્ર ને સેકન્ડમાં સમજાવાય છે. સતયુગ, ત્રેતા ભૂતકાળ થઈ ગયાં પછી દ્વાપર, કળયુગ, આ પણ ભૂતકાળ થયું. હમાણાં છે સંગમયુગ. નવી દુનિયામાં જવા માટે ભણવાનું છે. દરેકનો હક છે ભણવાનો. બાબા અમે નોકરી કરીએ છીએ. સારું એક સપ્તાહ જ્ઞાન લઈ પછી ચાલ્યાં જજો, મુરલી મળતી રહેશે. પહેલા ૭ દિવસ ભઠ્ઠીમાં જરૂર રહેવાનું છે. ભલે ૭ દિવસ આવશે બંધાની બુદ્ધિ એક જેવી નહિં હશે. ૭ દિવસ ભઠ્ઠી એટલે કોઈની પણ યાદ ન આવે. કોઈથી પત્ર વ્યવહાર વગેરે પણ ન હોય. બંધાં એક જેવું તો સમજી નથી શકતાં. અહીંયા પતિતોએ પાવન બનવાનું છે. આ પતિતપણું પણ રોગ છે, અડધાકલ્પ નાં મહારોગી મનુષ્ય છે. એમને અલગ બેસાડવાં પડે. કોઈનો પણ સંગ ન હોય. બહાર જશે, ઉલટું-સુલટું ખાશે, પતિત નાં હાથનું ખાશે. સતયુગ માં દેવતાઓ પાવન છે ને. તેમનાં માટે જુઓ ખાસ મંદિર બને છે. દેવતાઓ ને પછી પતિત અડી ન શકે. આ સમયે તો મનુષ્ય બિલકુલ પતિત ભ્રષ્ટાચારી છે. શરીર વિષ થી પેદા થાય છે એટલે એને ભ્રષ્ટાચારી કહેવાય છે. સંન્યાસીઓનું પણ શરીર વિષ થી બનેલું છે. બાપ કહે છે પહેલાં-પહેલાં આત્માએ પવિત્ર થવાનું છે, પછી શરીર પણ પવિત્ર જોઈએ એટલે જૂનાં અપવિત્ર શરીર બંધાં વિનાશ થઈ જવાનાં છે. બંધાએ પાછું જવાનું છે. આ છે ક્યામત નો સમય. બંધાએ પવિત્ર બની પાછું જવાનું છે. ભારતમાં જ હોળિકા મનાવે છે. અહીંયા પાંચ તત્વોનાં શરીર તમોપ્રધાન છે. સતયુગ માં શરીર પણ સતોપ્રધાન હોય છે. શ્રીકૃષ્ણ નું ચિત્ર છે ને. નર્ક ને લાત મારવાની હોય છે કારણ કે સતયુગમાં જવાનું છે. મડદા ને પણ જ્યારે સ્મશાનમાં લઈ જાય છે તો પહેલા મુખ શહેર તરફ, પગ સ્મશાન તરફ કરે છે. પછી જ્યારે સ્મશાન ની અંદર જાય છે તો મુખ સ્મશાન તરફ કરી દે છે. હવે તમે સ્વર્ગમાં જાઓ છો તો તમારું મુખ એ તરફ છે. શાંતિધામ અને સુખધામ, પગ દુઃખધામ તરફ છે. તે તો મડદા ની વાત છે, અહીંયા તો પુરુષાર્થ કરવાનો હોય છે. સ્વીટ હોમ ને યાદ કરતાં-કરતાં આપ આત્માઓ સ્વીટ હોમમાં ચાલ્યાં જશો. આ છે બુદ્ધિ ની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ). આ બાપ બેસી બંધાં રહસ્ય સમજાવે છે. તમે જાણો છો હવે આપણે આત્માઓએ જવાનું છે ઘરે. આ જુનું શરીર જૂની દુનિયા છે, નાટક પૂરું થયું એટલે ૮૪ જન્મ પાર્ટ ભજવ્યો. આ પણ સમજાવ્યું છે કે બંધાં ૮૪ જન્મ નથી લેતાં. જે આવે જ પાછળ થી છે બીજા ધર્મ માં, જરૂર એમનાં ઓછા જન્મ હશે. ઈસ્લામીઓથી બૌદ્ધિઓનાં ઓછા. ક્રિશ્ચન નાં એનાથી ઓછા. ગુરુ નાનક નાં સિકખ લોકો આવ્યા જ હમાણાં છે. ગુરુનાનક ને ૫૦૦ વર્ષ થયાં તો તે થોડી ૮૪ જન્મ લેશે. હિસાબ કરાય છે. ૫ હજાર વર્ષમાં આટલા જન્મ, તો ૫૦૦ વર્ષમાં કેટલાં જન્મ થયાં હશે? ૧૨- ૧૩ જન્મ. કાઈસ્ટ નાં ૨ હજાર વર્ષ હશે તો એમનાં કેટલાં જન્મ હશે. અડધા થી પણ ઓછા થઈ જશે. હિસાબ છે ને. એમાં કોઈ કેટલાં, કોઈ કેટલાં એક્યુરેટ કહી ન શકાય. આ વાતોમાં ચર્ચા કરવામાં વધારે સમય નથી કરવાનો. તમારું કામ છે બાપ ને યાદ કરવાં. ફાલતું વાતોમાં બુદ્ધિ ન જવી જોઈએ. બાપ થી યોગ લગાડવો, ચક્ર ને જાણવાનું છે. બાકી પાપ નષ્ટ થશે યાદ થી. આમાં જ મહેનત છે એટલે ભારત નો પ્રાચીન યોગ કહે છે, જે બાપ જ શીખવાડે છે. સતયુગ, ત્રેતા માં તો યોગની વાત જ નથી. પછી ભક્તિમાર્ગ માં હઠયોગ શરૂ થાય છે. આ છે સહજ રાજયોગ. બાપ કહે છે - મને યાદ કરવાથી પાવન બનશો. મૂળ વાત યાદ ની છે. કોઈ પણ પાપ નથી કરવાનું. દેવી-દેવતાઓનાં મંદિર છે કારણ કે પાવન છે. પૂજારી લોકો તો પતિત છે. પાવન દેવતાઓને સ્નાન વગેરે કરાવે છે. હકીકતમાં પતિતનાં હાથ પણ ન લાગવાં જોઈએ. આ બંધી છે ભક્તિમાર્ગ ની રીત-રિવાજ. હમાણાં તો આપણે પાવન બની રહ્યાં છીએ. પવિત્ર બની જઈશું તો પછી દેવતા બની જઈશું. ત્યાં તો પૂજા વગેરે ની દરકાર નથી રહેતી. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે જ એક બાપ. એમને જ ભોળાનાથ કહે છે. હું આવું છું પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં જૂનાં રાવણ રાજ્ય માં. હાં, કોઈના પણ તન માં પ્રવેશ કરી મુરલી ચલાવી શકું છું. એનો અર્થ એ નથી કે સર્વવ્યાપી છું. દરેકમાં તો પોત-પોતાની આત્મા છે. ફોર્મ માં પણ લખાય છે તમારી આત્માનાં બાપ કોણ છે? પરંતુ સમજતાં નથી. આત્માઓનાં બાપ તો એક જ હશે. આપણે બંધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. પિતા એક છે. એમનાથી વારસો મળે છે જીવન મુક્તિનો. એ જ લિબ્રેટર, ગાઈડ છે. બંધી આત્માઓને લઈ જશે સ્વીટ હોમ એટલે જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય છે. હોળિકા થાય છે ને. શરીર બંધાં ખતમ થઈ જશે. બાકી આત્માઓ બંધી પાછી ચાલી જશે. સતયુગ માં તો પછી ખુબ થોડા હશે. સમજવું જોઈએ કે સ્વર્ગની સ્થાપના કોણ કરાવે છે, કળયુગ નો વિનાશ કોણ કરાવે છે? એ તો સ્પષ્ટ લખેલું છે. કહે છે પ્રેમ કરો

તો પ્રેમ મળશે બાપ કહે છે જે મારા અર્થ બહુજ સેવા કરે છે, મનુષ્યો ને દેવતા બનાવવાની તે વધારે પ્રિય લાગે છે.

જે પુરુષાર્થ કરશે તે જ ઊંચ વારસો પામશે. વારસો આત્માઓએ પામવાનો છે પરમાત્મા બાપ થી. આત્મ-અભિમાની બનવું પડે. ઘણાં બહુજ ભૂલો પણ કરે છે, જૂની આદતો પાકકી થઈ ગઈ છે. તો કેટલું પણ સમજવો તે છૂટતી નથી, એનાથી પોતાનું જ પદ ઓછું કરી દે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ વાતની ચર્ચા માં પોતાનો સમય વ્યર્થ નથી કરવાનો. વ્યર્થની વાતોમાં બુદ્ધિ વધારે ન જાય. જેટલું થઈ શકે યાદની યાત્રા થી વિકર્મ વિનાશ કરવાનાં છે. આત્મ-અભિમાની રહેવાની આદત પાડવાની છે.
2. આ જુની દુનિયાથી પોતાનું મુખ ફેરવી લેવાનું છે. શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરવાનાં છે. નવું મકાન બની રહ્યું છે તો જૂના થી દિલ હટાવી લેવાનું છે.

વરદાન :-

માયાનાં વિદ્નો ને ખેલ નાં સમાન અનુભવ કરવા વાળા માસ્ટર વિશ્વ - નિર્માતા ભવ

જેમ કોઈ વડીલો ની આગળ નાનાં બાળકો પોતાના બાળપણ નાં અલબેલાપણા નાં કારણે કાંઈ પણ બોલી દે, કોઈ એવું કર્તવ્ય પણ કરી લે તો વડીલ લોકો સમજે છે કે આ નિર્દોષ, અજાણ, નાનાં બાળકો છે. કોઈ અસર નથી થતી. એમ જ જ્યારે તમે પોતાને માસ્ટર વિશ્વ-નિર્માતા સમજશો તો આ માયાનાં વિદ્ન બાળકોનાં ખેલ સમાન લાગશે. માયા કોઈ પણ આત્મા દ્વારા સમસ્યા, વિદ્ન કે પરીક્ષા પેપર બનીને આવી જાય તો એમાં ગભરાશે નહીં પરંતુ એમને નિર્દોષ સમજશે.

સ્વોગન :-

સ્નેહ, શક્તિ અને ઈશ્વરીય આકર્ષણ સ્વયમાં ભરો તો બધાં સહયોગી બની જશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ જે છે , જેવાં છે , આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર ઓળખે છે , જો બધાં ઓળખી લે તો ખૂબ ભીડ થઈ જાય”

પ્રશ્ન :- ચારેય તરફ પ્રત્યક્ષતા નો અવાજ કયારે ફેલાશે?

ઉત્તર :- જ્યારે મનુષ્યો ને ખબર પડશે કે સ્વયં ભગવાન આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરાવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા આવ્યાં છે. ૨. આપણા બધાની સદ્ગતિ કરવા વાળા બાપ આપણને ભક્તિનું ફળ આપવા આવ્યાં છે. આ નિશ્ચય હોય તો પ્રત્યક્ષતા થઈ જાય. ચારેય તરફ હલચલ થઈ જાય.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકોએ ગીતની બે લાઈન સાંભળી. જો પિયા (પ્રિયતમ) કે સાથ હૈ, હવે પિયા કોણ છે? આ દુનિયા નથી જાણતી. ભલે અસંખ્ય બાળકો છે, એમાં પણ ઘણાં છે જે નથી જાણતાં કે કયાં પ્રકાર થી બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ. તે યાદ કરતા નથી આવડતું. ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. બાપ સમજાવે છે બાળકો સ્વયં ને આત્મા સમજો, આપણે બિંદી છીએ. બાપ, જ્ઞાનનાં સાગર છે, એમને જ યાદ કરવાનાં છે. યાદ કરવાની એવી પ્રેક્ટિસ પડી જાય જે નિરંતર યાદ રહી જાય. અંતમાં આ જ યાદ રહે કે અમે આત્મા છીએ, શરીર તો છે પરંતુ આ જ્ઞાન બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે કે અમે આત્મા છીએ. બાપનું ડાયરેક્શન મળ્યું છે હું જે છું, એ રૂપમાં કોઈ વિરલા યાદ કરે છે. દેહ-અભિમાનમાં બાળકો ખૂબ આવી જાય છે. બાપે સમજાવ્યું છે, કોઈને પણ જ્યાં સુધી બાપ નો પરિચય નથી આપ્યો ત્યાં સુધી કાંઈ પણ સમજી નહીં શકશે. પહેલાં તો તેમને આ ખબર પડે કે એ નિરાકાર આપણાં બાપ, ગીતાનાં ભગવાન છે, એ જ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. એ આ સમયે સદ્ગતિ કરવાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છે. આ પોઈન્ટ (વાત) માં નિશ્ચયબુદ્ધિ થઈ જાય તો પછી જે પણ આટલાં સાધુ-સંત વગેરે છે બધાં એક સેકન્ડમાં આવી જાય. ભારતમાં મોટો હંગામો થઈ જાય. હમણાં ખબર પડી જાય કે આ દુનિયા વિનાશ થવાની છે. આ વાતનો નિશ્ચય થઈ જાય તો મુંબઈ થી લઈને આબુ સુધી લાઈન લાગી જાય. પરંતુ આટલો જલ્દી કોઈને નિશ્ચય થઈ નથી શકતો. તમે જાણો છો વિનાશ થવાનો છે, આ બધાં ઘોર નિદ્રામાં સૂતા જ રહેવાનાં છે. પછી અંત સમયે તમારો પ્રભાવ નીકળશે. માસીનું ઘર નથી જે આ વાત માં નિશ્ચય થઈ જાય કે ગીતાનાં ભગવાન પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે. આ પ્રસિદ્ધ થઈ જાય તો આખાં ભારતમાં અવાજ થઈ જાય. હમણાં તો તમે એક ને સમજાવશો તો બીજો કહેશે તમને જાદુ લાગી ગયું છે. આ ઝાડ ખૂબ ધીર-ધીર વધવાનું છે. હજી થોડો સમય છે છતાં પણ પુરુષાર્થ કરવામાં વાંધો નથી. તમે મોટા-મોટા લોકોને સમજાવો છો, પરંતુ તે કાંઈ પણ સમજે થોડી છે. બાળકોમાં પણ ઘણાં આ નોલેજ ને સમજતાં નથી. બાપની યાદ નથી તો તે અવસ્થા નથી. બાપ જાણે છે નિશ્ચય કોને કહેવાય છે. હમણાં તો કોઈ ૧-૨ ટકા પણ મુશ્કિલ બાપ ને યાદ કરે છે. ભલે અહીંયા બેઠાં છે, બાપની સાથે તે પ્રેમ નથી રહેતો. આમાં પ્રેમ જોઈએ, તકદીર (ભાગ્ય) જોઈએ. બાપ થી પ્રેમ હોય તો સમજે, અમારે કદમ-કદમ શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. અડધાકલ્પનું દેહ-અભિમાન બેઠેલું છે તો હવે દેહી-અભિમાની બનવામાં ખૂબ મહેનત લાગે છે. પોતાને આત્મા સમજી મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને યાદ કરવાં માસીનું ઘર નથી. તેમના ચહેરામાં જ રોનક આવી જાય. કન્યા લગ્ન કરે છે, ઘરેણાં વગેરે પહેરે છે તો ચહેરામાં એકદમ ખુશી આવી જાય છે. પરંતુ અહીંયા તો સાજન ને યાદ જ નથી કરતાં તો તે ચહેરો મુરઝાયેલો રહે છે. વાત નહીં પૂછો. કન્યા લગ્ન કરે છે તો ચહેરો ખુશનુમા: થઈ જાય છે. કોઈનો તો લગ્નનાં પછી પણ ચહેરો મુદ્દા જેવો રહે છે. જાત-જાતનાં હોય છે. કોઈ તો બીજા ઘરમાં જઈને મુંઝાય પડે છે. તો અહીંયા પણ એવું છે. બાપ ને યાદ કરવાની મહેનત છે. આ ગાયન અંતનું છે કે અતીન્દ્રિય સુખ ગોપી વલ્લભનાં ગોપ-ગોપીઓથી પૂછો. પોતાને ગોપ-ગોપી સમજાવું અને નિરંતર બાપ ને યાદ કરવાં, તે અવસ્થા થવાની છે. બાપ નો પરિચય બધાને આપવાનો છે. બાપ આવેલા છે તે વારસો આપી રહ્યાં છે. આમાં બધું નોલેજ આવી જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણે જ્યારે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા ત્યારે બાપે અંતમાં આવીને એમને રાજયોગ શીખવાડી રાજાઈ આપી. લક્ષ્મી-નારાયણનું આ ચિત્ર છે નંબરવન. તમે જાણો છો એમણે આગળનાં જન્મમાં એવાં કર્મ કર્યાં છે, તે કર્મ હવે બાપ શીખવાડી રહ્યાં છે. કહે છે મનમનાભવ, પવિત્ર રહો. કોઈ પણ પાપ નહીં કરો કારણ કે તમે હવે સ્વર્ગનાં માલિક, પુણ્ય આત્મા બનો છો. અડધોકલ્પ માયા રાવણ પાપ કરાવતી આવી છે. હવે પોતાનાથી પૂછવાનું છે - અમારાથી કોઈ પાપ તો નથી થતું? પુણ્યનું કામ કરતાં રહીએ છીએ? આંધળાઓ ની લાઠી બન્યાં છીએ? બાપ કહે છે મનમનાભવ. આ પણ પૂછવાનું હોય છે કે મનમનાભવ કોણે કહ્યું? તે કહેશે કૃષ્ણએ કહ્યું. તમે માનો છો પરમપિતા પરમાત્માએ શિવે કહ્યું. રાત દિવસનો ફરક છે. શિવજયંતી ની સાથે છે ગીતા જયંતી. ગીતાજયંતી ની સાથે કૃષ્ણજયંતી.

તમે જાણો છો આપણે ભવિષ્ય માં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનશું. બેગર ટૂ પ્રિન્સ (કંગાળ થી રાજકુમાર) બનવાનું છે. આ લક્ષ્ય-હેતુ જ

રાજ્યોગ નો છે. તમે સિદ્ધ કરી બતાવો કે ગીતાનાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ નહોતાં, એ તો નિરાકાર હતાં. તો સર્વવ્યાપી નું જ્ઞાન ઉડી જાય. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા, પતિત-પાવન બાપ છે. કહે પણ છે કે એ લિબરેટર (મુક્તિદાતા) છે, પછી સર્વવ્યાપી કહી દે. જે કંઈ બોલે છે, સમજતાં નથી. ધર્મ ની વાતમાં જે આવે છે, બોલી દે છે. મુખ્ય ધર્મ છે ત્રણ. દેવી-દેવતા ધર્મ તો અડધોકલ્પ ચાલે છે. તમે જાણો છો બાપ બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ધર્મ સ્થાપન કરે છે. આ દુનિયા નથી જાણતી. તે તો સતયુગ ને જ લાખો વર્ષ કહી દે છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે સૌથી ઊંચો, પરંતુ તે પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલી ઈરીલીજિયસ (નાસ્તિક) બની ગયાં છે. ક્રિશ્ચિયન લોકો પોતાનાં ધર્મ ને નથી છોડતાં. તેઓ જાણે છે - કાઈસ્ટે અમારો ધર્મ સ્થાપન કર્યો હતો. ઈસ્લામી, બોદ્ધી પછી ક્રિશ્ચિયન આ છે મુખ્ય ધર્મ. બાકી તો નાનાં-નાનાં ઘણાં છે. ક્યાંથી વૃદ્ધિ થઈ? આ કોઈ નથી જાણતું. મોહમ્મદ ને હજી થોડો સમય થયો છે. ઈસ્લામી જૂનાં છે. ક્રિશ્ચિયન પણ પ્રસિદ્ધ છે. બાકી તો કેટલાં અસંખ્ય છે. બધાનો પોત-પોતાનો ધર્મ છે. પોતાનાં ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મ, ભિન્ન-ભિન્ન નામ છે તો મૂંઝાઈ ગયાં છે. આ નથી જાણતાં કે મુખ્ય ધર્મશાસ્ત્ર જ ૪ છે. આમાં ડીટીજમ (દેવીધર્મ), બ્રાહ્મણીજમ (બ્રાહ્મણધર્મ) પણ આવી જાય છે. બ્રાહ્મણ સો દેવતા, દેવતા સો ક્ષત્રિય, આ કોઈ ને ખબર નથી. ગાયન છે બ્રાહ્મણ દેવતાય નમઃ. પરમપિતાએ બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ધર્મ ની સ્થાપના કરી, અક્ષર છે પરંતુ વાંચે એવી રીતે છે જેમકે પોપટ.

આ છે કાંટાઓનું જંગલ. ભારત ગાર્ડન ઓફ ફ્લાવર (ફૂલોનો બગીચો) હતું, આ પણ માને છે. પરંતુ તે ક્યારે, કેવી રીતે, કોણે બનાવ્યું, પરમાત્મા શું વસ્તુ છે, આ કોઈ નથી જાણતું. તો ઓરફન (અનાથ) થઈ ગયાં ને એટલે આ લડાઈ-ઝઘડા વગેરે છે. ફક્ત ભક્તિમાં ખુશ થતાં રહે છે. હવે બાપ આવ્યાં છે અજવાળું કરવાં, સેકન્ડમાં જીવનમુક્ત બનાવી દે છે. જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા, અજ્ઞાન અંધારા વિનાશ. હમણાં તમે જાણો છો આપણે અજવાળા માં છીએ. બાપે ત્રીજું નેત્ર આપ્યું છે. ભલે દેવતાઓને ત્રીજું નેત્ર દેખાડે છે પરંતુ અર્થ નથી જાણતાં. હકીકત માં ત્રીજું નેત્ર તમને છે. તેમણે પછી આપી દીધું છે દેવતાઓને. ગીતામાં બ્રાહ્મણોની કોઈ વાત નથી. તેમાં તો પછી કૌરવો, પાંડવો વગેરેની લડાઈ, ઘોડા-ગાડી વગેરે લખી દીધું છે, કંઈ પણ સમજતાં નથી. તમે સમજવશો તો કહેશે તમે શાસ્ત્રો વગેરે ને નથી માનતાં. તમે કહી શકો છો અમે શાસ્ત્રો ને માનતાં કેમ નથી, જાણીએ છીએ - આ બધી ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી છે. ગવાયેલું છે જ્ઞાન અને ભક્તિ. જ્યારે રાવણ રાજ્ય હોય છે ત્યારે ભક્તિ શરૂ થાય છે. ભારતવાસી વામમાર્ગ માં જઈને ધર્મ ભ્રષ્ટ અને કર્મ ભ્રષ્ટ બની જાય છે એટલે હવે હિન્દુ કહેવડાવે છે. પતિત બની ગયાં છે. પતિત કોણે બનાવ્યાં? રાવણએ. રાવણને બાળે પણ છે, સમજે છે આ પરંપરા થી ચાલ્યું આવે છે. પરંતુ સતયુગ માં તો રાવણ રાજ્ય જ નહોતું. કંઈ પણ સમજતાં નથી. માયા બિલકુલ જ પથ્થરબુદ્ધિ બનાવી દે છે. પથ્થર થી પારસ બાપ જ બનાવે છે. જ્યારે આયરન એજ (કળયુગ) માં આવે ત્યારે તો આવીને ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) સ્થાપન કરે. બાપ સમજાવે છે છતાં પણ ખૂબ મુશ્કેલ કોઈની બુદ્ધિમાં બેસે છે.

આપ કુમારીઓની હવે સગાઈ થાય છે. તમને પટરાણી બનાવે છે. તમને ભગાવ્યાં અર્થાત્ આપ આત્માઓને કહે છે - તમે મારા હતાં પછી તમે મને ભૂલી ગયાં છો. દેહ-અભિમાની બની માયાનાં બની ગયાં છો. બાકી ભગાવવા વગેરેની તો વાત નથી. મામેકમ્ યાદ કરો. યાદની જ મહેનત છે. ખૂબ દેહ-અભિમાન માં આવીને વિકર્મ કરે છે. બાપ જાણે છે આ આત્મા મને યાદ જ નથી કરતી. દેહ-અભિમાન માં આવીને ખૂબ પાપ કરે છે તો પાપ નો ઘડો સો ગણો ભરાઈ જાય છે. બીજાઓને રસ્તો બતાવવાનાં બદલે સ્વયં જ ભૂલી જાય છે. વધારે જ વધારે દુર્ગતિને પામી લે છે. ખૂબ ઉંચી મંજિલ છે. ચઢે તો ચાખે વૈકુંઠ રસ, પડે તો ચકનાચૂર. આ રાજઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. આમાં ફરક જુઓ કેટલો પડી જાય છે. કોઈ તો ભાણીને આકાશ માં ચઢી જાય છે, કોઈ પટ (નીચે) માં પડી જાય છે. બુદ્ધિ ડલ હોય છે તો ભાણી નથી શકતાં. કોઈ-કોઈ કહે છે બાબા અમે કોઈ ને સમજાવી નથી શકતાં. કહું છું સારું ફક્ત પોતાને આત્મા સમજો, મુજ બાપ ને યાદ કરો તો હું તમને સુખ આપીશ. પરંતુ યાદ જ નથી કરતાં. યાદ કરે તો બીજાઓને યાદ અપાવતાં રહે. બાપ ને યાદ કરે તો પાપ નષ્ટ થઈ જાય. એમની યાદ વગર તમે સુખધામ માં જઈ નથી શકતાં. ૨૧ જન્મો નો વારસો નિરાકાર બાપ થી મળી શકે છે. બાકી તો બધાં અલ્પકાળ નું સુખ આપવા વાળા છે. કોઈને રિદ્ધિ-સિદ્ધિ થી બાળક મળી ગયું કે આશીર્વાદ થી લોટરી મળી ગઈ તો બસ વિશ્વાસ બેસી જાય છે. કોઈને ૨-૪ કરોડ ફાયદો થઈ જશે બસ ખૂબ મહિમા કરશે. પરંતુ તે તો છે અલ્પકાળ માટે. ૨૧ જન્મોનાં માટે હેલ્થ-વેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય-સંપત્તિ) તો મળી નથી શકતી ને. પરંતુ મનુષ્ય નથી જાણતાં. દોષ પણ ન આપી શકાય. અલ્પકાળ નાં સુખમાં જ ખુશ થઈ જાય છે. બાપ આપ બાળકોને રાજ્યોગ શીખવાડી સ્વર્ગની બાદશાહી આપે છે. કેટલું સહજ છે. કોઈ તો બિલકુલ સમજાવી નથી શકતાં. કોઈ સમજે પણ છે પરંતુ યોગ પૂરો ન હોવાનાં કારણે કોઈને તીર નથી લાગતું. દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી કંઈ ન કંઈ પાપ થતાં રહે છે. યોગ જ મુખ્ય છે. તમે યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બનો છો. પ્રાચીન યોગ ભગવાને શીખવાડ્યો હતો, ન કે શ્રીકૃષ્ણએ. યાદ ની યાત્રા ખૂબ સારી છે. તમે ડ્રામા જોઈને આવો તો બુદ્ધિમાં બંધું સામે આવી જશે. કોઈને બતાવવામાં સમય લાગશે. આ પણ એવું છે. બીજા અને ઝાડ. આ ચક્ર ખૂબ ક્લીયર (સ્પષ્ટ) છે. શાંતિધામ, સુખધામ, દુઃખધામ... સેકન્ડ નું કામ છે ને. પરંતુ યાદ પણ રહે ને. મુખ્ય વાત છે બાપનો પરિચય. બાપ કહે છે - મને યાદ કરવાથી તમે બંધું જાણી જશો. અરછા.

શિવબાબા આપ બાળકો ને યાદ કરે છે, બ્રહ્મા બાબા યાદ નથી કરતાં. શિવબાબા જાણે છે મારા સપૂત બાળકો કોણ-કોણ છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) સપૂત બાળકોને યાદ કરે છે. આ થોડી કોઈને યાદ કરશે. આની આત્માને તો ડાયરેક્શન છે મામેકમ્ યાદ કરો. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. તકદીરવાન બનવા માટે એક બાપ થી સાર્યો-સાર્યો પ્રેમ રાખવાનો છે. પ્રેમ રાખવો અર્થાત્ કદમ-કદમ એકની જ શ્રીમત પર ચાલતાં રહેવું.
2. રોજ પુણ્યનું કામ અવશ્ય કરવાનું છે. સૌથી મોટું પુણ્ય છે બધાને બાપ નો પરિચય આપવો. બાપ ને યાદ કરવાં અને બધાને બાપ ની યાદ અપાવવી.

વરદાન :- સ્થૂળ કાર્ય કરતાં પણ મનસા દ્વારા વિશ્વ પરિવર્તન ની સેવા કરવા વાળી જવાબદાર આત્મા ભવ કોઈ પણ સ્થૂળ કાર્ય કરતાં સદા આ સ્મૃતિ રહે કે હું વિશ્વ ની સ્ટેજ પર વિશ્વ કલ્યાણની સેવા અર્થ નિમિત્ત છું. મને પોતાની શ્રેષ્ઠ મનસા દ્વારા વિશ્વ પરિવર્તન નાં કાર્યની ખૂબ મોટી જવાબદારી મળેલી છે. આ સ્મૃતિ થી અલબેલાપણું સમાપ્ત થઈ જશે અને સમય પણ વ્યર્થ જવાથી બચી જશે. એક-એક સેકન્ડ અમૂલ્ય સમજતાં વિશ્વ કલ્યાણનાં અથવા જડ-ચૈતન્ય ને પરિવર્તન કરવાનાં કાર્યમાં સફળ કરતાં રહેશો.

સ્લોગન :- હવે યોદ્ધા બનવાનાં બદલે નિરંતર યોગી બનો.

“ મીઠા બાળકો - અંતર્મુખી બની જ્ઞાન રુપ અવસ્થામાં રહીને આ મહાવાક્યો ને ધારણ કરો ત્યારે પોતાનું તથા અન્ય આત્માઓનું કલ્યાણ કરી શકશો , પોતાનાં મન કે દિલ રુપી મંદિર ને ઈશ્વરીય ગુણો રુપી મૂર્તિઓથી સજાવો અને પવિત્ર સંકલ્પોની સુગંધ ફેલાવો”

પ્રશ્ન :- સર્વોત્તમ સાચી સેવા કઈ છે? યથાર્થ સેવાનું સૂક્ષ્મ અને મહીન રહસ્ય શું છે?

ઉત્તર :- જ્યારે કોઈનાથી કોઈ ભૂલ થાય છે તો તેને સાવધાન કરવાની સાથે સૂક્ષ્મ રીતે પોતાની યોગશક્તિ એમનાં સુધી પહોંચાડીને એમનાં અશુદ્ધ સંકલ્પો ને ભસ્મ કરવાં, આ જ સર્વોત્તમ સાચી સેવા છે. સાથે-સાથે પોતાનાં ઉપર પણ અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું, મનસામાં પણ કોઈ અશુદ્ધ સંકલ્પ ઉત્પન્ન ન થાય. આમાં પોતે પણ સાવધાન રહેવું અને બીજાનાં પ્રતિ એવી દિવ્ય સેવા કરવી, આ જ સેવાનું સૂક્ષ્મ અને મહીન રહસ્ય છે.

ઓમ શાંતિ ! દરેક પુરુષાર્થી બાળકે પહેલાં અંતર્મુખ અવસ્થા અવશ્ય ધારણ કરવાની છે. અંતર્મુખતા માં ખુબજ કલ્યાણ સમાયેલું છે, આ અવસ્થાથી જ અચલ, સ્થિર, ધૈર્યતા, નિર્માણ ચિત વગેરે દૈવી ગુણોની ધારણા થઈ શકે છે તથા સંપૂર્ણ જ્ઞાનમયી અવસ્થા પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. અંતર્મુખ ન હોવાનાં કારણે તે સંપૂર્ણ જ્ઞાન રુપ અવસ્થા પ્રાપ્ત નથી થતી કારણ કે જે પણ કંઈ “મહાવાક્ય” સન્મુખ સાંભળે છે, જો એને ગહેરાઈ (ડીંડાણ) માં જઈને ગ્રહણ નથી કરતાં ફક્ત એ મહાવાક્યો ને સાંભળીને રીપીટ કરી દે છે તો તે મહાવાક્ય, વાક્ય થઈ જાય છે. જે જ્ઞાન રુપ અવસ્થામાં રહીને મહાવાક્ય નથી સાંભળતાં, એ મહાવાક્યો પર માયા નો પડછાયો પડી જાય છે. હવે એવી માયાનાં અશુદ્ધ વાઈબ્રેશન થી ભરેલાં મહાવાક્ય સાંભળીને ફક્ત રીપીટ કરવાથી પોતાની સાથે બીજાઓનું કલ્યાણ થવાનાં બદલે અકલ્યાણ થઈ જાય છે એટલે હેં બાળકો એકદમ અંતર્મુખી બની જાઓ.

તમારું આ મન મંદિર સદૃશ્ય છે. જેમ મંદિર થી સદૈવ સુગંધ આવે છે એમ મન મંદિર જ્યારે પવિત્ર બને છે તો સંકલ્પ પણ પવિત્ર ઈમર્જ (જાગૃત) થાય છે. જેમ મંદિરમાં ફક્ત પવિત્ર દેવી-દેવતાઓનાં જ ચિત્ર રખાય છે, ન કે દૈત્યોનાં. એમ આપ બાળકો પોતાનાં મન કે દિલ રુપી મંદિર ને સર્વ ઈશ્વરીય ગુણોની મૂર્તિઓથી સજાવી દો, તે ગુણ છે - નિર્મોહ, નિર્લોભ, નિર્ભય, ધૈર્યતા, નિરંહકાર વગેરે કારણ કે આ બધાં તમારા જ દિવ્ય લક્ષણ છે. આપ બાળકોએ પોતાનાં મન મંદિર ને પ્રકાશિત અર્થાત્ સંપૂર્ણ શુદ્ધ બનાવવાનું છે. જ્યારે મન મંદિર પ્રકાશિત બને ત્યારે જ પોતાનાં પ્રકાશિત પ્રિય વૈકુંઠ દેશમાં જઈ શકો. તો હવે પોતાના મનને ઉજવળ બનાવવાનો પ્રયત્ન કરવાનો છે તથા મન સહિત વિકારી કર્મેન્દ્રિયો ને વશ કરવાની છે. પરંતુ ન ફક્ત પોતાનાં પ્રતિ પણ અન્ય પ્રતિ પણ આ જ દિવ્ય સર્વિસ કરવાની છે.

હકીકત માં સર્વિસ નો અર્થ અતિ સૂક્ષ્મ અને મહીન છે. એવું નહીં કે કોઈની ભૂલ પર ફક્ત સાવધાન કરવાં એટલે સુધી સેવા છે. પરંતુ ના, એમને સૂક્ષ્મ રીતે પોતાની યોગની શક્તિ પહોંચાડી એમનાં અશુદ્ધ સંકલ્પ ને ભસ્મ કરી દેવાં, આ જ સર્વોત્તમ સાચી સેવા છે અને સાથે-સાથે પોતાનાં ઉપર પણ અટેન્શન રાખવાનું છે. ન ફક્ત વાચા અથવા કર્મણા સુધી પરંતુ મનસા માં પણ કોઈ અશુદ્ધ સંકલ્પ ઉત્પન્ન થાય છે તો એનાં વાઈબ્રેશન અન્ય સુધી જઈ સૂક્ષ્મ રીતે અકલ્યાણ કરે છે, જેનો બોજ પોતાનાં પર આવે છે અને એ જ બોજ બંધન બની જાય છે એટલે હેં બાળકો પોતે સાવધાન રહો પછી અન્ય પ્રતિ તે જ દિવ્ય સેવા કરો, આ જ આપ સેવાધારી બાળકોનું અલૌકિક કર્તવ્ય છે. આવી સેવા કરવા વાળાઓએ પછી પોતાનાં પ્રતિ કોઈ પણ સેવા નથી લેવાની. ભલે ક્યારેક કોઈ અનાયાસે ભૂલ થઈ પણ જાય તો એને પોતાનાં બુદ્ધિયોગ બળ થી સદૈવ માટે સુધારી દેવાની છે. આવાં તીવ્ર પુરુષાર્થી થોડો પણ ઈશારો મળવાથી તરત મહેસૂસ કરીને પરિવર્તન કરી લે છે અને આગળ માટે સારી રીતે અટેન્શન રાખી ચાલે છે, આ જ વિશાળ બુદ્ધિ બાળકોનું કર્તવ્ય છે.

હેં મારા પ્રાણો, પરમાત્મા દ્વારા રચાયેલાં આ અવિનાશી રાજસ્વ જ્ઞાન યજ્ઞ પ્રતિ તન, મન, ધન ને સંપૂર્ણ રીતે સ્વાહા કરવાનું રહસ્ય બહુજ મહીન (સૂક્ષ્મ) છે. જે ઘડી આપ કહો છો કે હું તન મન ધન સહિત યજ્ઞમાં સ્વાહા અર્થાત્ અર્પણ થઈ મરી ચૂક્યો, એ ઘડી થી લઈને પોતાનું કંઈ પણ નથી રહેતું. એમાં પણ પહેલાં તન, મન ને સંપૂર્ણ રીતે સેવામાં લગાવવાનું છે. જ્યારે સર્વસ્વ યજ્ઞ અથવા પરમાત્મા નાં પ્રતિ છે તો પછી પોતાનાં પ્રતિ કંઈ રહી નથી શકતું, ધન પણ વ્યર્થ ગુમાવી ન શકાય. મન પણ અશુદ્ધ સંકલ્પ વિકલ્પ તરફ દોડી ન શકે કારણ કે પરમાત્મા ને અર્પણ કરી દીધું. હવે પરમાત્મા તો છે જ શુદ્ધ શાંત સ્વરુપ. આ કારણે અશુદ્ધ સંકલ્પ સ્વતઃ શાંત થઈ જાય છે. જો મન માયાનાં હાથમાં આપી દો છો તો માયા વેરાઈટી (વિવિધ) રુપ હોવાનાં કારણે અનેક પ્રકારનાં વિકલ્પ

ઉત્પન્ન કરી મન રૂપી ઘોડા પર આવી સવારી કરે છે. જો કોઈ બાળકને હમણાં સુધી પણ સંકલ્પ વિકલ્પ આવે છે તો સમજવું જોઈએ કે હજું મન પૂર્ણ રીતે સ્વાહા નથી થયું અર્થાત્ ઈશ્વરીય મન નથી બન્યું એટલે હું સર્વત્યાગી બાળકો, આ ગુહ્ય રહસ્યો ને સમજી કર્મ કરતાં સાક્ષી થઈ પોતાને જોઈ બહુજ ખબરદારી થી ચાલવાનું છે.

સ્વયં ગોપી વલ્લભ તમે પોતાનાં પ્રિય ગોપ-ગોપીઓ ને સમજાવી રહ્યાં છે કે આપ દરેકનો વાસ્તવિક સાચો પ્રેમ કયો છે! હું પ્રાણો, તમારે એક-બીજાની પ્રેમ ભરી સાવધાની ને સ્વીકાર કરવાની છે કારણ કે જેટલું પ્રિય ફૂલ એટલી જ શ્રેષ્ઠ પરવરિશ. ફૂલ ને વેલ્યુએબલ (કિંમતી) બનાવવા અર્થ માળીને કાંટાઓ થી નીકળવું જ પડે છે. તેમ તમને પણ જ્યારે કોઈ સાવધાની આપે છે તો સમજવું જોઈએ જેમકે એમણે મારી પરવરિશ કરી અર્થાત્ મારી સેવા કરી. એ સેવા અથવા પરવરિશ ને રિગાર્ડ (સન્માન) આપવાનો છે, આ જ સંપૂર્ણ બનાવવાની યુક્તિ છે. આ જ જ્ઞાન સહિત આંતરિક સાચો પ્રેમ છે. આ દિવ્ય પ્રેમ માં એક-બીજાનાં માટે બહુ જ રીગાર્ડ હોવો જોઈએ. દરેક વાતમાં પહેલા પોતાને જ સાવધાન કરવાનું છે, આ જ નિર્માણયિત અતિ મધુર અવસ્થા છે. આમ પ્રેમપૂર્વક ચાલવાથી તમને જેમ અહીંયા જ તે સતયુગનાં સુખદ દિવસ આંતરિક મહેસૂસ થશે. ત્યાં તો આ પ્રેમ નેચરલ રહે છે પરંતુ આ સંગમનાં સ્વીટેસ્ટ (અતિ મધુર) સમય પર એક-બીજા માટે સેવા કરવાનો આ અતિ મીઠો રમણીક પ્રેમ છે, આ જ શુદ્ધ પ્રેમ દુનિયામાં ગવાયો છે.

આપ દરેક ચૈતન્ય ફૂલો ને દરેક પળ હર્ષિત મુખ થઈ રહેવાનું છે કારણ કે નિશ્ચય બુદ્ધિ હોવાનાં કારણે તમારી નસ નસ માં સંપૂર્ણ ઈશ્વરીય તાકાત સમાયેલી છે. આવી આકર્ષણ શક્તિ પોતાનો દિવ્ય ચમત્કાર અવશ્ય બતાવે છે. જેમ નાનાં નિદોષ બાળકો શુદ્ધ પવિત્ર હોવાનાં કારણે સદૈવ હસતાં રહે છે અને પોતાનાં રમણીક ચરિત્ર થી સૌને બહુજ ખેંચે છે. તેમ આપ દરેકનું એવું ઈશ્વરીય રમણીક જીવન હોવું જોઈએ, એનાં માટે તમારે કોઈ પણ યુક્તિ થી પોતાનાં આસુરી સ્વભાવ પર જીત પ્રાપ્ત કરવાની છે. જ્યારે કોઈ ને જુઓ કે આ ક્રોધ વિકારનાં વશ થઈ મારી સામે આવે છે તો એમની સામે જ્ઞાન રુપ થઈ બાળપણની મીઠી રીત થી હસતાં રહો તો તે પોતે શાંત ચિત્ત થઈ જશે અર્થાત્ વિસ્મૃતિ સ્વરુપ થી સ્મૃતિ માં આવી જશે. ભલે એમને ખબર ન પણ પડે પરંતુ સૂક્ષ્મ રીતે એમનાં ઉપર જીત પામીને માલિક બની જવું, આ જ માલિક અને બાળકપણા ની સર્વોચ્ચ શિરોમણી વિધિ છે.

ઈશ્વર જેમ સંપૂર્ણ જ્ઞાન રુપ તેમ પછી સંપૂર્ણ પ્રેમ રુપ પણ છે. ઈશ્વરમાં બંનેવ વિશેષતા સમાયેલી છે પરંતુ પહેલા જ્ઞાન, બીજી પ્રેમ. જો કોઈ પહેલા જ્ઞાનરુપ બન્યા વગર ફક્ત પ્રેમ રુપ બની જાય છે તો તે પ્રેમ અશુદ્ધ ખાતામાં લઈ જાય છે એટલે પ્રેમને મર્જ (વિસ્મૃત) કરી પહેલાં જ્ઞાન રુપ બની ભિન્ન-ભિન્ન રુપો માં આવેલી માયા પર જીત પામીને પછી પ્રેમ રુપ બનવાનું છે. જો જ્ઞાન વગર પ્રેમ માં આવ્યા તો ક્યાંય વિચલિત પણ થઈ જશે. જેમ જો કોઈ જ્ઞાન રુપ બન્યાં વગર ધ્યાનમાં જાય છે તો ઘણી વાર માયા માં ફસાઈ જાય છે, એટલે બાબા કહે છે બાળકો, આ ધ્યાન પણ એક સુત્તર ની સાંકળ છે પરંતુ જ્ઞાન રુપ બની પછી ધ્યાન માં જવાથી અતિ મોજ નો અનુભવ થાય છે. તો પહેલાં છે જ્ઞાન પછી છે ધ્યાન. ધ્યાનિષ્ઠ અવસ્થા થી જ્ઞાનીષ્ઠ અવસ્થા શ્રેષ્ઠ છે. એટલે હું બાળકો, પહેલા જ્ઞાન રુપ બની પછી પ્રેમ ઈમર્જ કરવાનો છે. જ્ઞાન વગર ફક્ત પ્રેમ આ પુરુષાર્થી જીવન માં વિઘ્ન નાખે છે.

સાક્ષીપણા ની અવસ્થા અતિ મીઠી, રમણીક અને સુંદર છે. આ અવસ્થા પર જ આગળનાં જીવનનો બધો આધાર છે. જેમ કોઈ ની પાસે કોઈ શારીરિક ભોગના આવે છે. એ સમયે જો તે સાક્ષી, સુખસ્વરુપ અવસ્થામાં ઉપસ્થિત થઈ એને ભોગવે છે તો પાસ્ટ કર્મોની ભોગના ચૂકતું પણ કરે છે અને સાથે-સાથે ભવિષ્ય માટે સુખ નો હિસાબ પણ બને છે. તો આ સાક્ષીપણાની સુખરુપ અવસ્થા ભૂત અને ભવિષ્ય બંને થી કનેક્શન (સંબંધ) રાખે છે. તો આ રહસ્યને સમજવાથી કોઈ પણ એવું નહીં કહેશે કે મારો આ સુખદ સમય ફક્ત ચૂકતું કરવામાં ચાલ્યો ગયો. ના, આ જ સુખદ પુરુષાર્થ નો સમય છે જે સમયે બંને કાર્ય સંપૂર્ણ રીતે સિદ્ધ થાય છે. એમ બંને કાર્યને સિદ્ધ કરવા વાળા પુરુષાર્થી જ અતીન્દ્રિય સુખ કે આનંદ નાં અનુભવમાં રહે છે.

આ વેરાઈટી વિરાટ ડ્રામાની દરેક વાતમાં આપ બાળકોને સંપૂર્ણ નિશ્ચય હોવો જોઈએ કારણ કે આ બન્યો બનેલ ડ્રામા બિલકુલ વફાદાર છે. જુઓ, આ ડ્રામા માં દરેક જીવ પ્રાણી એમનો પાર્ટ પૂર્ણ રીતે થી ભજવે છે. ભલે કોઈ ખોટું છે, તો તે ખોટો પાર્ટ પણ પૂર્ણ રીતે ભજવે છે. આ પણ ડ્રામા ની નોંધ છે. જ્યારે ખોટું અને સાચું બંનેય પ્લાનમાં નોંધાયેલું છે તો પછી કોઈ વાતમાં સંશય ઉઠાવવો, આ જ્ઞાન નથી કારણ કે દરેક એક્ટર પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યો છે. જેમ બાઈસ્કોપ (સિનેમા) માં અનેક ભિન્ન-ભિન્ન નામ રુપધારી એક્ટર્સ પોત-પોતાની એક્ટિંગ કરે છે તો એમને જોઈ, કોઈનાથી નફરત આવે અને કોઈનાથી હર્ષિત થાય, એવું નથી થતું. ખબર છે કે આ એક ખેલ છે, જેમાં દરેક ને પોતપોતાનો સારો કે ખરાબ પાર્ટ મળેલો છે. તેમજ આ અનાદિ બનેલાં સિનેમા ને પણ સાક્ષી થઈ એકરસ અવસ્થા થી હર્ષિતમુખ થઈ જોતા રહેવાનું છે. સંગઠન માં આ પોઈન્ટ (વાત) બહુજ સારી રીતે ધારણ કરવાની છે. એક-બીજા ને ઈશ્વરીય રુપ થી જોવાનું છે, મહેસૂસતા નું જ્ઞાન ઉઠાવી/ધારણ કરી સર્વ ઈશ્વરીય ગુણો ની ધારણા કરવાની છે. પોતાનાં લક્ષ્ય સ્વરુપ ની સ્મૃતિ થી શાંત ચિત્ત, નિર્માણ ચિત્ત, ધૈર્યતા, મીઠાશ, શીતળતા વગેરે સર્વ દૈવી ગુણ ઈમર્જ (જાગૃત) કરવાનાં

છે.

ધૈર્યવત અવસ્થા ધારણ કરવાનું મુખ્ય ફાઉન્ડેશન - વેટ એન્ડ સી (થોભો અને જુઓ). હેં મારા પ્રિય બાળકો, વેટ અર્થાત્ ધૈર્ય ધરવું, સી અર્થાત જોવું. પોતાનાં દિલની અંદર પહેલાં ધૈર્યતા ધારણ કરી એનાં પછી બહાર વિરાટ ડ્રામા ને સાક્ષી થઈ જોવાનું છે. જ્યાં સુધી કોઈ પણ રહસ્ય સાંભળવાનો સમય સમીપ આવે ત્યાં સુધી ધૈર્યતાનાં ગુણની ધારણા કરવાની છે. સમય આવવા પર એ ધૈર્યતાનાં ગુણ થી રહસ્ય સાંભળવામાં ક્યારેય પણ વિચલિત નહીં થશો. એટલે હેં પુરુષાર્થી પ્રાણો, જરા થોભો અને આગળ વધીને રહસ્ય જોતા જાઓ. આ જ ધૈર્યવત અવસ્થા થી બધાં કર્તવ્ય સંપૂર્ણ રીતે સિદ્ધ થાય છે. આ ગુણ નિશ્ચય થી બંધાયેલો છે. એવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ સાક્ષી દૃષ્ટા થઈ દરેક ખેલ ને હર્ષિત ચહેરા થી જોતા આંતરિક ધૈર્યતા અને અડોલચિત રહે છે, આ જ જ્ઞાનની પરિપક્વ અવસ્થા છે જે અંતમાં સંપૂર્ણતા નાં સમયે પ્રેક્ટિકલ માં રહે છે એટલે લાંબા સમય થી લઈને આ સાક્ષીપણા ની અવસ્થા માં સ્થિત રહેવાનો પરિશ્રમ કરવાનો છે.

જેમ નાટક માં એક્ટરને પોતાને મળેલો પાર્ટ પૂર્ણ ભજવવા આગળ થી જ રિહર્સલ (અભ્યાસ) કરવી પડે છે, તેમ આ પ્રિય કૂલોને પણ આવવા વાળી ભારે પરીક્ષાઓથી યોગબળ દ્વારા પાસ થવા માટે આગળ થી રિહર્સલ અવશ્ય કરવાની છે. પરંતુ લાંબા સમય થી લઈને જો આ પુરુષાર્થ કરેલો નહીં હશે તો એ સમયે ગભરાહટ માં ફેલ (નપાસ) થઈ જશો, એટલે પહેલાં પોતાનાં ઈશ્વરીય ફાઉન્ડેશન ને પાકું રાખી દૈવી ગુણધારી બની જવાનું છે.

જ્ઞાન સ્વરુપ સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાથી સ્વતઃ શાંત રુપ અવસ્થા થઈ જાય છે. જ્યારે જ્ઞાની તૂ આત્મા બાળકો, ભેગા બેસી મુરલી સાંભળે છે તો ચારેય તરફ શાંતિનું વાયુમંડળ બની જાય છે કારણ કે તેઓ કાંઈ પણ મહાવાક્ય સાંભળે છે તો આંતરિક ડીપ (ઊંડાણ) માં ચાલ્યા જાય છે. ઊંડાણમાં જવાનાં કારણે આંતરિક એમને શાંતિની મીઠી મહેસૂસતા થાય છે. હવે એનાં માટે કોઈ ખાસ બેસીને મહેનત નથી કરવાની પરંતુ જ્ઞાનની અવસ્થા માં સ્થિત રહેવાથી આ ગુણ અનાયાસ આવી જાય છે. આપ બાળકો જ્યારે સવારે સવારે ઊઠીને એકાંતમાં બેસો છો તો શુદ્ધ વિચારો રુપી લહેરો ઉત્પન્ન થાય છે, એ સમયે બહુ જ ઉપરામ અવસ્થા હોવી જોઈએ. પછી પોતાના નિજ શુદ્ધ સંકલ્પ માં સ્થિત થવાથી અન્ય બધાં સંકલ્પ જાતે જ શાંત થઈ જશે અને મન અમન થઈ જશે કારણ કે મનને વશ કરવા અર્થે પણ કોઈ તાકાત તો અવશ્ય જોઈએ એટલે પહેલાં પોતાનાં લક્ષ્ય સ્વરુપનાં શુદ્ધ સંકલ્પ ને ધારણ કરો. જ્યારે આંતરિક બુદ્ધિયોગ કાયદા પ્રમાણે હશે તો તમારી આ નિરસંકલ્પ અવસ્થા સ્વતઃ થઈ જશે. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા, જ્ઞાન ગુલ્ઝારી, જ્ઞાન તારાઓ પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાના લક્ષ્ય સ્વરુપની સ્મૃતિ થી શાંત ચિત, નિર્માણ ચિત, ધૈર્યવત, મીઠાશ, શીતળતા વગેરે સર્વ દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે.
2. નિશ્ચયબુદ્ધિ સાક્ષી દૃષ્ટા થઈ આ ખેલ ને હર્ષિત ચહેરા થી જોતા આંતરિક ધૈર્યવત અને અડોલ ચિત રહેવાનું છે. લાંબા સમય થી લઈને આ સાક્ષીપણાની અવસ્થામાં સ્થિત રહેવાનો પરિશ્રમ કરવાનો છે.

વરદાન :-

સ્નેહ અને શક્તિ રુપ નાં બેલેન્સ (સંતુલન) દ્વારા સેવા કરવા વાળા સફળતા મૂર્ત ભવ

જેમ એક આંખ માં બાપનો સ્નેહ અને બીજી આંખમાં બાપ દ્વારા મળેલું કર્તવ્ય (સેવા) સદા સ્મૃતિમાં રહે છે. એમ સ્નેહી-મૂર્ત ની સાથે-સાથે હવે શક્તિ રુપ પણ બનો. સ્નેહની સાથે-સાથે શબ્દોમાં એવું બળ હોય જે કોઈ નું પણ હૃદય વિદીરાણ કરી દે. જેમ માં બાળકોને કેવાં પણ શબ્દોમાં શિક્ષા આપે છે તો મા નાં સ્નેહનાં કારણે તે શબ્દ તેજ કે કડવા મહેસૂસ નથી થતાં. એમજ જ્ઞાનની જે પણ સત્ય વાતો છે એને સ્પષ્ટ શબ્દો માં આપો - પરંતુ શબ્દો માં સ્નેહ સમાયેલો હોય તો સફળતા મૂર્ત બની જશો.

સ્વોગન :-

સર્વશક્તિમાન બાપ ને સાથી બનાવી લો તો પશ્ચાતાપ થી છુટી જશો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ સમાન રહેમદિલ બની અનેકો ને રસ્તો બતાવો , જે બાળકો દિવસ - રાત સર્વિસ માં લાગ્યાં રહે છે - તે જ બહાદુર છે”

પ્રશ્ન :- ઉંચી તકદીર નો મુખ્ય આધાર કઈ વાત પર છે?

ઉત્તર :- યાદ ની યાત્રા પર. જેટલું જે યાદ કરે છે એટલી ઉંચી તકદીર બનાવે છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ કરતા બાપ અને વારસા ને યાદ કરતાં રહો તો તકદીર ઉંચી બનતી જશે.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો જ્યારે જન્મે છે તો પોતાની સાથે કર્મો અનુસાર તકદીર લઈ આવે છે. કોઈ સાહુકાર પાસે, કોઈ ગરીબની પાસે જન્મ લે છે. બાપ પણ સમજે છે કે વારીસ આવ્યો છે. જેમ-જેમ દાન-પુણ્ય કર્યું છે, તે અનુસાર જન્મ મળે છે. હવે આપ મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોને કલ્પ પછી ફરીથી બાપે આવીને સમજાવ્યું છે. બાળકો પણ જાણે છે કે અમે પોતાની તકદીર લઈ આવ્યાં છીએ. સ્વર્ગની બાદશાહી ની તકદીર લઈ આવ્યાં છીએ, જેમણે સારી રીતે જાણ્યું છે અને બાપ ને યાદ કરી રહ્યાં છે. યાદની સાથે તકદીર નું કનેક્શન (સંબંધ) છે. જન્મ લીધો છે - તો બાપ ની યાદ પણ હોવી જોઈએ. જેટલું યાદ કરશે એટલી તકદીર ઉંચી રહેશે. કેટલી સહજ વાત છે. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ મળી જાય છે. તમે આવ્યાં છો સુખધામ ની તકદીર પ્રાપ્ત કરવાં. હમણાં દરેક પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. દરેક પોતાને જોઈ રહ્યાં છે કે અમે કેવી રીતે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. જેવી રીતે મમ્મા-બાબા અને સર્વિસેબલ બાળકો પુરુષાર્થ કરે છે તેમને ફોલો (અનુસરણ) કરવું જોઈએ. બધાને બાપનો પરિચય આપવો જોઈએ. બાપ નો પરિચય આપ્યો તો રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નો પણ આવી જશે. ઋષિ-મુનિ વગેરે કોઈ પણ રચના અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ આપી નથી શકતાં. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં આખું ચક્ર સ્મૃતિમાં રહે છે. દુનિયામાં કોઈપણ બાપ અને વારસા ને નથી જાણતું. આપ બાળકો હવે બાપ ને અને પોતાની તકદીર ને જાણો છો. હવે બાપને યાદ કરવાનાં છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ પણ કરવાનું છે. ઘરબાર પણ સંભાળવાનું છે. કોઈ નિર્બંધન છે તો તે સારી સર્વિસ કરી શકે છે. બાળકો કોઈ નથી તો તેમને સર્વિસ કરવાનો સારો ચાન્સ (તક) છે. સ્ત્રી ને પતિ કે બાળકોનું બંધન હોય છે. જો બાળકો નથી તો બંધનમુક્ત થયાં ને. તે જેમકે વાનપ્રસ્થી થઈ ગયાં. પછી મુક્તિધામ માં જવા માટે સંગ જોઈએ. ભક્તિમાર્ગ માં તો સંગ મળે છે - સાધુઓ વગેરે નો, નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાઓનો. તે નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા પ્રવૃત્તિ માર્ગ નો વારસો અપાવી ન શકે. આપ બાળકો જ અપાવી શકો છો. તમને બાપે રસ્તો બતાવ્યો છે. ભારતની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ૮૪ જન્મો ની બેસી સમજાવો. ભારતવાસી જ ૮૪ જન્મ લે છે. એક ની વાત નથી. સૂર્યવંશી તે પછી ચંદ્રવંશી, પછી વૈશ્યવંશી.... કુળમાં આવે છે, નંબરવાર તો હોય છે ને. ભારતનો પહેલો નંબર પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે શ્રીકૃષ્ણ, જેમને ઝૂલામાં ઝુલાવે છે. બીજા નંબરને ઝુલાવતા જ નથી કારણ કે કળા ઓછી થઈ ગઈ. જે પહેલો નંબર છે, પૂજા એની થાય છે. મનુષ્ય સમજતાં નથી કે કૃષ્ણ એક છે કે બે-ત્રણ છે. કૃષ્ણની ડિનાયસ્ટી (વંશજ) ચાલે છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. પૂજા ફક્ત નંબરવન ની થાય છે. માક્સ (ગુણાંક) તો નંબરવાર જ મળે છે. તો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ કે કેમ નહીં અમે પહેલાં નંબર માં આવીએ. મમ્મા-બાબા ને ફોલો કરીએ, તેમની રાજધાની લઈએ. જે સારી સર્વિસ કરશે તે સારા મહારાજા નાં ઘરમાં જન્મ લેશે. ત્યાં તો છે જ મહારાજા-મહારાણી. તે સમયે કોઈ રાજા-રાણી નું ટાઈટલ (પદ) નથી હોતું. તે પછી શરૂ થાય છે. દ્વાપર થી જ્યારે પતિત બને છે તો તેમાં મોટી પ્રોપર્ટી (મિલકત) વાળા ને રાજા કહેવાય છે. પછી મહારાજા નું લકબ ઓછું થઈ જાય છે, પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. પછી જ્યારે ભક્તિમાર્ગ હોય છે તો ગરીબ સાહુકાર માં ફરક તો રહે છે ને. હવે આપ બાળકો જ શિવબાબા ને યાદ કરો છો અને એમનાથી વારસો લઈ રહ્યાં છો. બીજા સતસંગો માં મનુષ્ય બેસી કથા સાંભળાવે છે, મનુષ્ય, મનુષ્ય ને ભક્તિ શીખવાડે છે. તે જ્ઞાન આપીને સદ્ગતિ નથી કરી શકતાં. વેદ, શાસ્ત્ર વગેરે બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં. સદ્ગતિ તો જ્ઞાન થી થાય છે. પુનર્જન્મ ને પણ માને છે. વયમાં તો કોઈ પણ પાછું જઈ નથી શકતું. અંતમાં જ બાપ આવીને બધાને લઈ જાય છે. આટલી બધી આત્માઓ ક્યાં જઈને રહેશે? બધાં ધર્મ વાળાનાં વિભાગ તો અલગ-અલગ છે ને. તો આ પણ સમજાવવાનું છે. આ કોઈને ખબર નથી કે આત્માઓનું પણ ઝાડ છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આખાં ઝાડનું જ્ઞાન રહે છે. આત્માઓનું ઝાડ પણ છે, જીવાત્માઓનું પણ ઝાડ છે. બાળકો જાણે છે કે અમે આ જૂનું શરીર છોડીને ઘરે જઈ રહ્યાં છીએ. “હું આત્મા” આ શરીર થી અલગ છું - આ સમજાવું એટલે જીવતે જીવ મરવું. આપ મુયે મર ગઈ દુનિયા. મિત્ર, સંબંધી વગેરે બધાને છોડી દીધાં. પહેલાં પૂરી શિક્ષા લઈને, પદનાં અધિકારી બની પછી જવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાં તો ખૂબ સહજ છે. ભલે કોઈ બીમાર હોય, તેમને પણ કહેતાં રહેવું જોઈએ કે શિવબાબા ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. જે પાકકા યોગી છે તેમનાં માટે જલ્દી મરવાનું (શરીર છોડવાનું) પણ સારું નથી કારણ કે તે યોગમાં રહીને રુહાની સેવા કરે છે. મરી જશે તો સેવા કરી નહીં શકે. સેવા કરવાથી પોતાનું ઉંચ પદ બનાવતા રહેશે બીજા ભાઈ-બહેનો ની સેવા પણ થશે. તે પણ બાપ થી વરસો પામી

લેશે. આપણે પરસ્પર ભાઈ-ભાઈ છીએ, એક બાપ નાં બાળકો છીએ.

બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. પહેલાં પણ આવું કહ્યું હતું. કોઈને પણ સમજાવી શકો છો, બહેન જી અથવા ભાઈ જી, તમારી આત્મા તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. જે સતોપ્રધાન હતી હવે ફરી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની સતોપ્રધાન દુનિયાના ચાલવાનું છે. આત્મા ને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે યાદની યાત્રા થી. યાદનો પૂરો ચાર્ટ રાખવો જોઈએ. જ્ઞાનનો ચાર્ટ નહીં રાખી શકાય. બાપ તો જ્ઞાન આપતાં રહે છે. તપાસ રાખવાની છે કે અમારી ઉપર જે વિકર્મો નો બોજો છે, તે કેવી રીતે ઉતરે એટલે યાદનો ચાર્ટ રખાય છે. અમે કેટલાં કલાક યાદ કર્યા? મૂળવતન ને પણ યાદ કરે છે પછી નવી દુનિયાને પણ યાદ કરે છે. ઉથલ-પાથલ થવાની છે. તેની પણ તૈયારી થઈ રહી છે. બોમ્બસ વગેરે પણ બનતા જશે. એક તરફ કહે છે કે અમે એવાં-એવાં મોતનાં માટે સામાન બનાવી રહ્યાં છીએ. બીજી તરફ કહેશે મોતનો સામાન નહીં બનાવો. સમુદ્રની નીચે પણ મારવાનો સામાન રાખ્યો છે, ઉપર આવીને બોમ્બસ છોડી પછી સમુદ્રમાં ચાલ્યાં જશે. એવી-એવી વસ્તુઓ બનાવતાં રહે છે. આ પોતાનાં જ વિનાશ માટે કરી રહ્યાં છે. મોત સામે ઉભું છે. આટલાં મોટા-મોટા મહેલ બનાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આ બધાં માટીમાં મળી જશે. કિનકી દબી રહી ધૂલ મેં..... લડાઈ જરૂર થશે. કોશિશ કરી પાકીટ બધાનાં ખાલી કરશે. ચોર પણ કેટલાં ઘૂસી જાય છે. લડાઈ પર કેટલાં ખર્ચા કરે છે. આ બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. મકાન વગેરે બધું પડશે. બોમ્બસ વગેરે પડવાથી સૃષ્ટિનાં ૩ ભાગ ખલાસ થઈ જાય છે. બાકી એક ભાગ બચી જાય છે. ભારત એક ભાગમાં છે ને. બાકી તો બધાં પછી આવેલાં છે. હવે ભારતનો જ ભાગ બચશે. મોત તો બધાનું થવાનું જ છે તો કેમ નહીં આપણે બાપ થી પૂરો વારસો લઈ લઈએ એટલે બાપ કહે છે કે લૌકિક સંબંધીઓથી પણ તોડ નિભાવવાનો છે. બાકી બંધન નથી તો બાબા સલાહ આપશે કે કેમ નથી સર્વિસ પર લાગતાં. સ્વતંત્ર છો તો અનેકોઓનું ભવું કરી શકો છો. સારું ક્યાંય બહાર ન જાઓ તો પોતાનાં મિત્ર-સંબંધીઓ પર જ રહેમ કરવો જોઈએ. પહેલાં કહેતા હતાં ને કે બાબા રહેમ કરો. હવે તો તમને રસ્તો મળ્યો છે તો બીજા ઉપર પણ રહેમ કરવો જોઈએ, જેમ બાપ રહેમ કરે છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. સંન્યાસી લોકો તો હઠયોગ વગેરે ની કેટલી મહેનત કરે છે. અહીંયા તો તેવું કંઈ નથી. ફક્ત યાદ કરો તો પાપ ભસ્મ થઈ જશે, આમાં કોઈ તકલીફ નથી. ફક્ત યાદની યાત્રાની વાત છે. ઉઠો, બેસો, કર્મેન્દ્રિયો થી ભલે કર્મ પણ કરો, ફક્ત બુદ્ધિનો યોગ બાપ થી લગાવો. સાચ્યા-સાચ્યા આશિક બનવાનું છે એ માશૂક નાં. સ્વયં કહે છે હું આશિકો, હું બાળકો! ભક્તિમાર્ગમાં તો ખૂબ યાદ કર્યા. પરંતુ હવે મુજ માશૂક ને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે. હું ગેરેન્ટી (ખાતરી) કરું છું. કોઈ-કોઈ વાત શાસ્ત્રોમાં આવી ગઈ છે. ભગવાન દ્વારા ગીતા સાંભળવાથી તમે જીવનમુક્તિ પામો છો. મનુષ્ય દ્વારા ગીતા સાંભળવાથી જીવનબંધ માં આવી ગયાં છો, સીડી ઉતરતા આવ્યાં છો. દરેક વાતમાં વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. પોતાની બુદ્ધિ ચલાવવાની છે. આ બુદ્ધિની યાત્રા છે. જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. વેદ, શાસ્ત્ર, યજ્ઞ, તપ વગેરે કરવાથી પાપ નાશ નહીં થશે. નીચે જ ઉતરતાં આવ્યાં. હવે તમારે ઉપર જવાનું છે. ફક્ત સીડી થી કોઈ સમજી નહીં શકે, જ્યાં સુધી તેનાં પર કોઈ સમજાવે નહીં. જેવી રીતે નાનાં બાળકોને ચિત્ર દેખાડી શિખવાડવું પડે છે - આ હાથી છે. જ્યારે હાથી જોશે તો ચિત્ર પણ યાદ આવશે. જેવી રીતે તમારી બુદ્ધિમાં આવી ગયું છે. ચિત્રમાં હંમેશા નાની વસ્તુ દેખાડાય છે. તમે જાણો છો કે વૈકુંઠ તો મોટું હશે ને. મોટી રાજધાની હશે. ત્યાં હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ હોય છે, તે પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. બધી વસ્તુ ગાયબ થઈ જાય છે. નહીં તો આ ભારત ગરીબ કેવી રીતે બન્યું? સાલૂકાર થી ગરીબ, ગરીબ થી સલૂકાર બનવાનું છે. આ ડ્રામા બન્યો-બનેલ છે, એટલે સીડી પર સમજાવાય છે, નવાં-નવાં આવે છે તો તેમને સમજાવવા થી પ્રેક્ટિસ થશે, મુખ ખુલી જશે. સર્વિસ લાયક બાળકોને બનાવાય છે. ઘણાં સેવાકેન્દ્રો પર તો ઘણાં બાળકો અશાંતિ ફેલાવતાં રહે છે. બુદ્ધિયોગ બહાર ભટકે છે તો નુકસાન કરી દે છે. વાયુમંડળ ખરાબ કરી દે છે. નંબરવારતો છે ને. પછી બાપ કહેશે તમે ભણ્યાં નહીં તો આ હાલત પોતાની જુઓ. દિવસ-પ્રતિદિવસ વધારે સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. પાપ કરવા વાળાઓને સજાઓ પણ મળતી રહેશે. પછી કહેશે - નાહેક અમે પાપ કર્યા. બાપને સંભળાવીને પ્રાર્થિત કરવાથી કંઈક ઓછું થઈ શકે છે. નહીં તો વૃદ્ધિ થતી રહેશે. એવું થતું રહે છે. સ્વયં પણ મહેસૂસ કરશે પરંતુ પછી કહેશે શું કરીએ - અમારી આ આદત મટતી નથી, આનાથી તો ઘરે જઈને રહો. કોઈ તો સારી સર્વિસ કરે છે. કોઈ ડીસ-સર્વિસ પણ કરે છે. આપણી સેનામાં કોણ-કોણ બહાદુર છે, આ બાપ બેસી નામ બતાવે છે. બાકી લડાઈ વગેરેની અહીંયા વાત નથી. આ છે બેહદની વાતો. સારા બાળકો હશે તો બાપ જરૂર મહિમા પણ કરશે. બાળકોએ ખૂબ રહેમદિલ, કલ્યાણકારી બનવાનું છે. આંધળાઓની લાઠી બનવાનું છે. બધાંને રસ્તો બતાવવાનો છે કે બાપને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. પાપ આત્મા અને પુણ્ય આત્મા કહે છે ને. એવું થોડી કે અંદર પરમાત્મા છે કે આત્મા કોઈ પરમાત્મા બની જાય છે. આ બધું ખોટું છે. પરમાત્મા પર થોડી પાપ લાગે છે. એમનો તો ડ્રામામાં પાર્ટ છે સર્વિસ કરવાનો. મનુષ્ય જે પાપાત્મા, પુણ્યાત્મા બને છે. જે સતોપ્રધાન હતાં, તે જ તમોપ્રધાન બને છે. તેમનાં તનમાં બાપ બેસી સતોપ્રધાન બનાવે છે તો એમની મત પર ચાલવું પડે ને.

હવે બાપે આપ બાળકોને વિશાળ બુદ્ધિ બનાવ્યાં છે. હવે તમે જાણો છો કે રાજધાની કેવી રીતે સ્થાપન થઈ રહી છે. બાપ જ બ્રહ્મા તન માં આવીને બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બાળકોને રાજયોગ શીખવાડી દેવી-દેવતા બનાવે છે. પછી પુનર્જન્મ લઈ સીડી ઉતરે છે. હવે ફરી બધું રિપીટ કરવાનું છે. બાપ ફરી બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપન કરાવી રહ્યાં છે. યોગબળ થી તમે ૫ વિકારો પર જીત પામીને જગતજીત

બનો છો. બાકી લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બંધનમુક્ત બની બાપની સર્વિસ માં લાગી જવાનું છે, ત્યારે જ ઉંચી તકદીર બનશે. રહેમદિલ બની અનેકો ને રસ્તો બતાવવાનો છે. આંધળાઓની લાઠી બનવાનું છે.
2. આ શરીર થી મમત્વ નીકાળી જીવતે જીવ મરવાનું છે, કારણ કે હવે પાછું ઘરે જવાનું છે. બીમારીમાં પણ એક બાપની યાદ રહે તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે.

વરદાન :-

અન્ય આત્માઓની સેવાની સાથે - સાથે સ્વયં ની પણ સેવા કરવા વાળા સફળતામૂર્ત બવ સેવામાં સફળતામૂર્ત બનવું છે તો બીજાઓની સર્વિસ ની સાથે-સાથે પોતાની પણ સર્વિસ કરો. જ્યારે કોઈ પણ સર્વિસ પર જાઓ છો તો એવું સમજો કે સર્વિસ ની સાથે-સાથે પોતાનાં પણ જૂનાં સંસ્કારોનો અંતિમ સંસ્કાર કરો છો. જેટલાં સંસ્કારો નો સંસ્કાર કરશો એટલો જ સત્કાર મળશે. બધી આત્માઓ તમારી આગળ મન થી નમસ્કાર કરશે. પરંતુ બહાર થી નમસ્કાર કરવા વાળા નહીં બનાવતાં, માનસિક નમસ્કાર કરવા વાળા બનાવજો.

સ્વોગન :-

બેહદ ની સેવાનું લક્ષ્ય રાખો તો હદનાં બંધન બધાં તૂટી જશે.

“ મીઠા બાળકો - અલ્ફ અને બે ને યાદ કરો તો રમણીક બની જશો , બાપ પણ રમણીક છે તો એમનાં બાળકો પણ રમણીક હોવાં જોઈએ”

પ્રશ્ન :- દેવતાઓનાં ચિત્રોની કશિશ (આકર્ષણ) બધાને કેમ થાય છે? એમનામાં કયો વિશેષ ગુણ છે?

ઉત્તર :- દેવતાઓ ખુબ રમણીક અને પવિત્ર છે. રમણીકતા નાં કારણે એમનાં ચિત્રોની પણ કશિશ થાય છે. દેવતાઓમાં પવિત્રતાનો વિશેષ ગુણ છે, જે ગુણનાં કારણે જ અપવિત્ર મનુષ્ય નમતાં રહે છે. રમણીક તે જ બને જેમનામાં સર્વ દૈવી ગુણ છે, જે સદા ખુશ રહે છે.

ઓમ્ શાંતિ ! આત્માઓ અને પરમાત્મા નો મેળો કેટલો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. એવાં બેહદનાં બાપ નાં તમે બધાં બાળકો છો તો બાળકો પણ કેટલાં રમણીક હોવા જોઈએ. દેવતાઓ પણ રમણીક છે ને. પરંતુ રાજધાની છે બહુજ મોટી. બધાં એકરસ રમણીક હોઈ ન શકે. તો પણ કોઈ-કોઈ બાળકો બહુજ રમણીક છે જરૂર. રમણીક કોણ હોય છે? જે સદૈવ ખુશીમાં રહે છે, જેમાં દૈવી ગુણ છે. આ રાધા-કૃષ્ણ વગેરે રમણીક છે ને. એમનામાં બહુજ-બહુજ કશિશ છે. કઈ કશિશ છે? પવિત્રતાની કારણ કે એમની આત્મા પણ પવિત્ર છે તો શરીર પણ પવિત્ર છે. તો પવિત્ર આત્માઓ અપવિત્ર ને કશિશ કરે છે. એમનાં ચરણોમાં પડે છે. કેટલી એમનામાં તાકાત છે. ભલે સંન્યાસી છે, પરંતુ તેઓ દેવતાઓનાં આગળ જરૂર ઝૂકે છે. ભલે કોઈ-કોઈ બહુ જ ઘમંડી હોય છે, તો પણ દેવતાઓની આગળ અથવા શિવનાં આગળ ઝુકશે જરૂર. દેવીઓનાં ચિત્રો આગળ પણ ઝૂકે છે કારણ કે બાપ પણ રમણીક છે તો બાપનાં બનાવેલાં દેવી-દેવતાઓ પણ રમણીક છે. એમનામાં કશિશ છે પવિત્રતા ની. તે કશિશ એમની હમણાં સુધી પણ ચાલી રહી છે. તો જેટલી એમનામાં કશિશ છે એટલી તમારામાં પણ કશિશ હોવી જોઈએ, જે સમજે છે કે અમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનીશું. તમારી આ સમયની કશિશ પછી અવિનાશી થઈ જાય છે. બધાંની નથી થતી. નંબરવાર તો છે ને. ભવિષ્ય માં જે ઊંચ પદ પામવા વાળા હશે, એમનામાં અહીંયા જ કશિશ થશે કારણ કે આત્મા પવિત્ર બની જાય છે. તમારામાં વધારે કશિશ એમનામાં છે જે ખાસ યાદની યાત્રા માં રહે છે. યાત્રામાં પવિત્રતા જરૂર હોય છે. પવિત્રતામાં જ કશિશ છે. પવિત્રતાની કશિશ પછી ભણવામાં પણ કશિશ લઈ આવે છે. આ તમને હમણાં ખબર પડી છે. તમે એમનાં (લક્ષ્મીનારાયણ નાં) કર્તવ્ય ને જાણો છો. એમણે પણ કેટલાં બાપ ને યાદ કર્યા હશે. આ જે એમણે આટલી રાજાઈ પામી છે, તે જરૂર રાજ્યોગ થી જ પામી છે. આ સમયે તમે આ પદ પામવા માટે આવ્યા છો. બાપ બેસી તમને રાજ્યોગ શીખવાડે છે. આ તો પાકકો નિશ્ચય કરીને અહીંયા આવ્યાં છો ને. બાપ પણ એ જ છે, ભણાવવા વાળા પણ એ જ છે. સાથે પણ એ જ લઈ જવા વાળા છે. તો આ ગુણ સદૈવ રહેવો જોઈએ. સદૈવ હર્ષિત મુખ રહો. સદૈવ હર્ષિત ત્યારે રહેશે જ્યારે બાપ અલ્ફ ની યાદ માં રહેશે. ત્યારે બે (વારસા) ની પણ યાદ રહેશે અને તેથી રમણીક પણ બહુજ હશે. આપ બાળકો જાણો છો - આપણે અહીંયા રમણીક બની પછી ભવિષ્યમાં એવા રમણીક બનીશું. અહીંયાનું ભણતર જ અમરપુરી માં લઈ જાય છે. આ સાચાં બાબા તમને સાચી કમાણી કરાવી રહ્યાં છે. આ સાચી કમાણી જ સાચે ચાલે છે - ૨૧ જન્મ માટે. પછી ભક્તિમાર્ગ માં જે કમાની કરો છો તે તો છે જ અલ્પકાળ સુખ માટે. તે કોઈ સદૈવ સાથ નથી આપતી. આ ભણતરમાં બાળકોએ બહુજ ખબરદાર રહેવું જોઈએ. તમે છો સાધારણ, તમને ભણાવવા વાળા પણ બિલકુલ સાધારણ રૂપમાં છે. તો ભણવા વાળા પણ સાધારણ જ રહેશે. નહીં તો શરમ આવશે. અમે ઊંચા કપડા કેવી રીતે પહેરીએ. અમારા મમ્મા-બાબા કેટલાં સાધારણ છે તો અમે પણ સાધારણ છીએ. આ કેમ સાધારણ રહે છે? કારણ કે વનવાસ માં છે ને. હવે તમારે જવાનું છે, અહીંયા કંઈ લગ્ન નથી કરવાનાં. તે લોકો જ્યારે લગ્ન કરે છે તો કુમારી વનવાસ માં રહે છે. મેલા કપડાં પહેરે, તેલ વગેરે લગાડે છે કારણ કે સાસરે જાય છે. બ્રાહ્મણ દ્વારા સગાઈ થાય છે. તમારે પણ જવાનું છે સાસરે. રાવણપુરી થી રામપુરી અથવા વિષ્ણુપુરી માં જવાનું છે. તો આ વનવાસ નો રિવાજ એટલે રાખ્યો છે કે કોઈ પણ અભિમાન દેહનું કે કપડા વગેરે નું ન આવે. કોઈને હલકી સાડી છે, બીજાને જુએ છે કે એમની પાસે તો ઊંચી (કિંમતી) સાડી છે તો વિચાર ચાલે છે. વિચારે છે કે આ તો વનવાસ માં નથી. પરંતુ તમે વનવાસ માં એવાં સાધારણ રહેતાં કોઈને એટલું ઊંચું જ્ઞાન આપો, એટલો નશો ચઢેલો હોય તો એમને પણ તીર લાગી જાય. ભલે વાસણ માંજતા રહો કે કપડા સાફ કરતાં રહો, તમારી સામે કોઈ આવે તો તમે ઝટ એમને અલ્ફ ની યાદ અપાવો. તમને તે નશો ચઢેલો હોય અને સાદા કપડા માં બેસી કોઈને જ્ઞાન આપશો તો તે પણ વંડર (આશ્ચર્ય) ખાશે, આમનામાં આટલું ઊંચું જ્ઞાન છે! આ જ્ઞાન તો ગીતાનું છે અને ભગવાનનું આપેલું છે. રાજ્યોગ તો ગીતાનું જ્ઞાન જ છે. તો એવો નશો ચઢે છે? જેમ બાબા પોતાનું દૃષ્ટાંત બતાવે છે. સમજો હું બાળકોની સાથે કોઈ ખેલ કરી રહ્યો છું. કોઈ જિજ્ઞાસુ સામે આવી જાય છે તો ઝટ એમને બાપ નો પરિચય આપું છું. યોગ ની તાકાત, યોગબળ હોવાનાં કારણે તે પણ ત્યાં જ ઉભા રહી જશે તો વન્ડર ખાશે કે આ આટલા સાધારણ, આમનામાં આટલી તાકાત! પછી તે કંઈ પણ બોલી નહીં શકશે. મુખ થી કોઈ વાત નીકળશે નહીં. જેમ તમે વાણી થી પરે છો તેમ તે પણ વાણી થી પરે થઈ જશે. આ નશો અંદર માં હોવો જોઈએ. કોઈ પણ

ભાઈ અથવા બહેન આવે તો એમને એકદમ ઉભા રાખીને વિશ્વનાં માલિક બનવાની મન આપી શકો છો. અંદર માં એટલો નશો હોવો જોઈએ. પોતાની લગન માં ઉભા થઈ જવું જોઈએ. બાબા સદૈવ કહે છે - તમારી પાસે જ્ઞાન તો છે પરંતુ યોગનું બળ નથી. પવિત્રતા અને યાદ માં રહેવાથી જ બળ આવે છે. યાદની યાત્રા થી તમે પવિત્ર બનો છો. તાકાત મળે છે. જ્ઞાન તો છે ધનની વાત. જેમ સ્કૂલમાં ભણીને એમ.એ., બી.એ. વગેરે કરે છે તો એટલાં પછી પૈસા મળે છે. અહીંયાની બીજી વાત છે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ તો પ્રસિદ્ધ છે. આ છે યાદ. બાપ સર્વ શક્તિમાન છે તો બાળકો ને બાપ થી શક્તિ મળે છે. બાળકોને અંદરમાં રહેવું જોઈએ - અમે આત્માઓ બાબા નાં સંતાન છીએ, પરંતુ બાબા જેટલાં અમે પવિત્ર નથી. હમણાં છે લક્ષ-હેતુ. યોગ થી જ તમે પવિત્ર બનો છો. જે અનન્ય બાળકો છે તે આખો દિવસ આ જ વિચાર કરતાં રહેશે. કોઈ પણ આવે તો એમને અમે રસ્તો બતાવીએ, તરસ (દયા) પડવી જોઈએ, બિયારા આંધળા છે. આંધળા ને લાકડી પકડાવીને ને લઈ જાય છે ને. આ બધાં આંધળા છે, જ્ઞાન ચક્ષુ છે નહીં.

હમણાં તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે, તો બધુંજ જાણી ગયાં છો. આખી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને આપણે હમણાં જાણીએ છીએ. આ બધી ભક્તિમાર્ગ ની વાતો છે. તમને પહેલા પણ શું ખબર હતી કે ખરાબ સાંભળવું નહીં, ખરાબ જોવું નહીં.....આ ચિત્ર કેમ બન્યાં છે? દુનિયામાં કોઈ પણ આનો અર્થ નથી સમજતાં, તમે હમણાં જાણો છો. જેમ બાપ નોલેજકુલ છે, તમે એમનાં બાળકો પણ હમણાં નોલેજકુલ બની રહ્યાં છો, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. કોઈ-કોઈને તો બહુજ નશો ચઢે છે. વાહ! બાબાનાં બાળક બનીને અને બાબા થી પૂરો વારસો નહીં લીધો તો બાળક બનીને જ શું કર્યું! રોજ રાત્રે પોતાનો પોતામેલ જોવાનો છે. બાબા વ્યાપારી છે ને. વ્યાપારીઓનો પોતામેલ કાઢવો સહજ હોય છે. ગવર્મેન્ટ સર્વેન્ટ (સરકારી કર્મચારી) ને પોતામેલ કાઢતાં નથી આવડતું, ન તે સોદાગર હોય છે. વ્યાપારી લોકો સારું સમજશે. તમે વ્યાપારી છો. તમે પોતાનાં નફા નુકસાન ને સમજો છો, રોજ ખાતું જુઓ. મુરાદી સંભાળો. નુકસાન છે કે ફાયદો છે? સોદાગર છો ને. ગાયન છે ને - બાબા સોદાગર, રત્નાગર છે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નો સોદો આપે છે. આ પણ તમે જાણો છો - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બધાં કોઈ તિક્ષ્ણ બુદ્ધિ નથી, એક કાન થી સાંભળે છે પછી બીજા થી નીકળી જાય છે. ઝોલીમાં કાણા થી નીકળી જાય છે. ઝોલી ભરાતી નથી. બાપ કહે છે ધન આપે ધન ન ખૂટે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન છે ને. બાપ છે રૂપ વસંત. આત્મા તો છે, એમનામાં જ્ઞાન છે. તમે એમનાં બાળકો પણ રૂપ વસંત છો. આત્મામાં નોલેજ ભરાય છે. એનું રૂપ છે, ભલે આત્મા નાની છે. રૂપ તો છે ને. એને જાણી શકાય છે, આત્માને પણ જાણી શકાય છે. સોમનાથ ની ભક્તિ કરે છે તો આટલાં નાના સ્ટાર ની શું પૂજા કરશે. પૂજા માટે કેટલાં લિંગ બનાવે છે. શિવલિંગ છત જેટલી મોટી-મોટી પણ બનાવે છે. આમ તો છે નાનાં પરંતુ પદ તો ઊંચું છે ને.

બાપે કલ્પ પહેલાં પણ કહ્યું હતું કે આ જપ, તપ વગેરે થી કોઈ પ્રાપ્તિ નથી થતી. આ બધું કરતાં નીચે ઉતરતાં જ જાય છે. સીડી નીચે જ ઉતરો છો. તમારી તો હવે ચઢતી કળા છે. આપ બ્રાહ્મણ પહેલા નંબરનાં જિન્ન છો. વાર્તા છે ને - જિન્નએ કહ્યું, મને કામ નહીં આપશો તો ખાઈ જઈશું. તો તેને કામ આપ્યું-સીડી ચઢો અને ઉતરો. તો તેને કામ મળી ગયું. બાબાએ પણ કહ્યું છે કે આ બેહદની સીડી તમે ઉતરો છો પછી ચઢો છો. તમે જ આખી સીડી ઉતરો અને ચઢો છો. જિન્ન તમે છો. બીજા કોઈ આખી સીડી નથી ચઢતાં. આખી સીડીનું જ્ઞાન પામવાથી તમે કેટલું ઊંચું પદ પામો છો. ફરી ઉતરો છો, ચઢો છો. બાપ કહે છે - હું તમારો બાપ છું. તમે મને પતિત-પાવન કહો છો ને, હું સર્વશક્તિમાન ઓલમાઈટી છું કારણ કે મારી આત્મા સદૈવ ૧૦૦ ટકા પવિત્ર હોય છે. હું બિંદી રૂપ ઓથોરિટી છું. બધાં શાસ્ત્રોનું રહસ્ય જાણું છું. આ કેટલું વંડર છે. આ બધું વન્ડરકુલ જ્ઞાન છે. એવું ક્યારેય સાંભળ્યું નહીં હશે કે આત્મામાં ૮૪ જન્મોનો અવિનાશી પાર્ટ છે. તે ક્યારેય ઘસાતો નથી. ચાલતો જ આવે છે. ૮૪ જન્મોનું ચક્ર ફરતું આવે છે. ૮૪ જન્મોનો રેકૉર્ડ ભરેલો છે. આટલી નાની આત્મા માં આટલું જ્ઞાન છે. બાબામાં પણ છે તો આપ બાળકોમાં પણ છે. કેટલો પાર્ટ ભજવે છે. આ પાર્ટ ક્યારેય ખલાસ નથી થવાનો. આત્મા આ આંખો થી જોવામાં નથી આવતી. છે બિંદી, બાબા પણ કહે છે હું આવો બિંદી છું. આ પણ આપ બાળકો હવે સમજો છો. તમે છો બેહદનાં ત્યાગી અને રાજઋષિ. કેટલો નશો ચઢવો જોઈએ. રાજઋષિ બિલકુલ પવિત્ર રહે છે. રાજઋષિ હોય છે - સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી, જે અહીંયા રાજાઈ પ્રાપ્ત કરે છે. જેમ હમણાં તમે કરી રહ્યાં છો. આ તો બાળકો સમજે છે કે અમે જઈ રહ્યાં છીએ. ખેવૈયા ની સ્ટીમર માં બેઠા છીએ. અને આ પણ જાણે છે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. જવાનું પણ જરૂર છે, જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં, વાયા શાંતિધામ. આ સદૈવ બાળકોની બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. જ્યારે આપણે સતયુગમાં હતાં તો કોઈ ખંડ નહોતો. આપણું જ રાજ્ય હતું. હવે ફરીથી યોગ બળથી પોતાનું રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ કારણ કે સમજાવ્યું છે યોગબળ થી જ વિશ્વની રાજાઈ પામી શકાય છે. બાહુબળ થી કોઈ નથી પામી શકતું. આ બેહદ નો ડ્રામા છે. ખેલ બનેલો છે. આ ખેલની સમજણ બાપ જ આપે છે. શરૂથી લઈને આખી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સંભળાવે છે. તમે સૂક્ષ્મવતન, મૂળવતન નાં રહસ્ય ને પણ સારી રીતે જાણો છો. તમે કેવી રીતે સીડી ઉતરો છો, તે પણ યાદ આવી ગયું. સીડી ચઢવું અને ઉતરવું આ ખેલ બાળકોની બુદ્ધિ માં બેસી ગયો છે. બુદ્ધિમાં છે કે કેવી રીતે આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રિપીટ થાય છે, એમાં અમારો હીરો-હીરોઈન નો પાર્ટ છે. આપણે જ હાર ખાઈએ છીએ અને પછી જીત પામીએ છીએ એટલે નામ રાખ્યું છે હીરો,

હીરોઈન. અરુણા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હમાણાં આપણે વનવાસ માં છીએ-એટલે બહુજ-બહુજ સાધારણ રહેવાનું છે. કોઈ પણ અભિમાન દેહનું કે કપડા વગેરે નું નથી રાખવાનું. કોઈ પણ કર્મ કરતાં બાપ ની યાદ નો નશો ચઢ્યો રહે.
2. આપણે બેહદનાં ત્યાગી અને રાજક્રુષિ છીએ-આ જ નશામાં રહી પવિત્ર બનવાનું છે. જ્ઞાન ધન થી ભરપુર બની દાન કરવાનું છે. સાચાં-સાચાં સોદાગર બની સ્વયં નો પોતામેલ રાખવાનો છે

વરદાન :-

યાદની સર્ચ લાઈટ દ્વારા વાયુમંડળ બનાવવા વાળા વિજય રત્ન ભવ

સેવાધારી આત્માઓનાં મસ્તક પર વિજય નું તિલક લાગેલું છે જ પરંતુ જે સ્થાનની સેવા કરવાની છે, એ સ્થાન પર પહેલાથી જ સર્ચ લાઈટ નો પ્રકાશ નાખવો જોઈએ. યાદની સર્ચ લાઈટ થી એવું વાયુમંડળ બની જશે જે અનેક આત્માઓ સહજ સમીપ આવી જશે. પછી ઓછા સમયમાં સફળતા હજાર ગુણા હશે. એનાં માટે દૃઢ સંકલ્પ કરો કે અમે વિજય રત્ન છીએ તો દરેક કર્મ માં વિજય સમાયેલી છે.

સ્વોગન :-

જે સેવા સ્વયંને કે બીજાને ડિસ્ટર્બ (ખલેલ) કરે તે સેવા, સેવા નથી બોજ છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ ની પાસે જે વખર (સામાન) છે , તેમનો પૂરો અંત તમને મળ્યો છે , તમે તેને ધારણ કરો અને કરાવો”

પ્રશ્ન :- ત્રિકાળદર્શી બાપ ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવાં છતાં કાલની વાત આજે નથી બતાવતાં- કેમ?

ઉત્તર :- બાબા કહે - બાળકો જો હું પહેલાં થી જ બતાવી દઉં તો ડ્રામાની મજા જ જતી રહે. આ લો (કાયદો) નથી કહેતો. બધુંજ જાણવાં છતાં હું પણ ડ્રામાનાં વશ છું. પહેલાં સંભળાવી નથી શકતો, એટલે શું થશે તમે તેની ચિંતા છોડી દો.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં...

ઓમ શાંતિ ! આ છે પારલૌકિક આત્માઓનાં બાપ. આત્માઓથી જ વાત કરે છે. એમને બાળકો-બાળકો કહેવાની પ્રેક્ષિતસ થઈ જાય છે. ભલે શરીર બાળકીનું છે પરંતુ આત્માઓ તો બધાં બાળકો જ છે. દરેક આત્મા વારિસ છે અર્થાત્ વારસો લેવાની હકદાર છે. બાપ આવીને કહે છે બાળકો તમને દરેકને વારસો લેવાનો હક છે. બેહદનાં બાપને ખૂબ યાદ કરવાનાં છે, આમાં જ મહેનત છે. બાબા પરમધામ થી આવ્યાં છે આપણ ને ભણાવવાં. સાધૂ-સંત તો પોતાનાં ઘરે થી આવે છે કે કોઈ ગામડા થી આવે છે. બાબા તો પરમધામ થી આવ્યાં છે આપણને ભણાવવાં. આ કોઈને ખબર નથી. બેહદનાં બાપ એ જ પતિત-પાવન ગોડફાધર છે. એમને ઓશન ઓફ નોલેજ (જ્ઞાનનાં સાગર) પણ કહે છે, ઓથોરિટી (સત્તા) છે ને. ક્યું નોલેજ છે? ઈશ્વરીય નોલેજ છે. બાપ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજ રુપ. સત-ચિત્-આનંદ સ્વરુપ. એમની ખૂબ ભારે મહિમા છે. એમની પાસે આ વખર (સામગ્રી) છે. કોઈની પાસે દુકાન હોય છે, કહેશે અમારી દુકાનમાં આ-આ વેરાયટી છે. બાપ પણ કહે છે હું જ્ઞાનનો સાગર, આનંદનો સાગર, શાંતિનો સાગર છું. મારી પાસે આ બધાં વખર ઉપલબ્ધ છે. હું સંગમ પર આવું છું ડિલેવરી (વિતરણ) કરવાં, જે કંઈ મારી પાસે છે બધું ડિલેવરી કરું છું પછી જેટલું જે ધારણ કરે અથવા જેટલો પુરુષાર્થ કરે. બાળકો જાણે છે - બાપની પાસે શું-શું છે અને એક્યુરેટ જાણે છે. આજકાલ કોઈને પોતાનો અંત કોઈ બતાવતું નથી. ગવાયેલું છે - કિનકી દબી રહી ધૂલ મેં.... આ બધી હમણાંની વાત છે. આગ લાગશે બધું ખતમ થઈ જશે. રાજાઓની પાસે અંદર ખૂબ મોટી મજબૂત ગુફાઓ હોય છે. ભલે અર્થકવેક થાય, જોર થી આગ લાગે તો પણ અંદર થી નીકળી આવે છે. આપ બાળકો જાણો છો અહિંયાંની કોઈપણ વસ્તુ ત્યાં કામ નથી આવવાની. ખાણીઓ પણ બધી નવેસર ભરપૂર થઈ જાય છે. સાઈન્સ પણ રિકાર્ડન થઈ તમારા કામ આવે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં હવે બધું જ્ઞાન છે. બાળકો જાણે છે અમે સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણીએ છીએ. બાકી અંત નો થોડો ટુકડો છે, જેને પણ જાણી જશો. બાબા પહેલાંથી જ બધું કેવી રીતે બતાવી દે, બાબા કહે છે - હું પણ ડ્રામાનાં વશ છું, જે જ્ઞાન હમણાં સુધી મળ્યું છે તે જ ડ્રામામાં નોંધ છે. જે સેકન્ડ પસાર થઈ, તેને ડ્રામા સમજવાનું છે. બાકી જે કાલે થશે તે જોવાશે. કાલની વાત આજે નહીં સંભળાવે. આ ડ્રામાનાં રહસ્ય ને મનુષ્ય સમજતાં નથી. કલ્પની આયુ જ કેટલી લાંબી-પહોળી કરી દીધી છે. આ ડ્રામા ને સમજવાની પણ હિંમત જોઈએ. અમ્મા મરે તો ભી હલુઆ ખાના....સમજે છે મરી ગયાં જઈને બીજો જન્મ લીધો. અમે રડીએ કેમ? બાબાએ સમજાવ્યું છે - સમાચાર પત્રમાં તમે લખી શકો છો, આ પ્રદર્શની આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ તારીખે, આજ જ સ્થાન પર આ જ રીતે થયેલી હતી. આ વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થઈ રહી છે, લખી દેવું જોઈએ. આ તો જાણો છો - આ દુનિયા બાકી થોડા દિવસ છે, આ બધું ખતમ થઈ જશે. આપણે તો પુરુષાર્થ કરી વિકર્માજીત બની જઈશું પછી દ્વાપર થી થી વિક્રમ સંવત શરૂ થાય છે અર્થાત્ વિક્રમ થવાનું સવંત. આ સમયે તમે વિકર્મો પર જીત પામો છો તો વિકર્માજીત બની જાઓ છો. પાપ કર્મો ને શ્રીમત થી જીતીને વિકર્માજીત બની જાઓ છો. ત્યાં તમે આત્મ-અભિમાની હોવ છો. ત્યાં દેહ-અભિમાન હોતું નથી. કળયુગ માં દેહ-અભિમાન છે. સંગમ પર તમે દેહી-અભિમાની બનો છો. પરમપિતા પરમાત્મા ને પણ જાણો છો. આ છે શુદ્ધ અભિમાન. તમે બ્રાહ્મણ સૌથી ઉંચે છો. તમે છો સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુળભૂષણ. આ નોલેજ ફક્ત તમને મળે છે, બીજા કોઈને મળતું નથી. તમારો આ સર્વોત્તમ કુળ છે. ગવાય પણ છે અતીન્દ્રિય સુખ ગોપી વલ્લભનાં બાળકો થી પૂછો. તમને હવે લોટરી મળે છે. કોઈ વસ્તુ મળી જાય છે, તેની એટલી ખુશી નથી હોતી. જ્યારે ગરીબ થી સાલુકાર બની જાય છે તો ખુશી થાય છે. તમે પણ જાણો છો કે જેટલો આપણે પુરુષાર્થ કરીશું એટલો બાપ થી રાજધાની નો વારસો લઈશું. જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે એટલું પામશે. મુખ્ય વાત બાપ કહે છે બાળકો પોતાનાં મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને યાદ કરો. એ સર્વનાં બિલવેડ બાપ છે. એજ બધાને સુખ શાંતિ આપે છે. હવે દેવી-દેવતાઓની રાજધાની સ્થાપનની થઈ રહી છે. ત્યાં કિંગ-ક્વીન (રાજા-રાણી) નથી હોતાં. ત્યાં કહેશે મહારાજા-મહારાણી. જો ભગવાન ભગવતી કહે તો પછી યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા, બધાં ભગવાન-ભગવતી થઈ જાય એટલે ભગવાન-ભગવતી કહેવાતું નથી. ભગવાન એક છે. મનુષ્ય ને ભગવાન નથી કહેવાતું. સૂક્ષ્મવતન વાસી બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ દેવતા કહે છે. સ્થૂળવતન વાસી ને આપણે ભગવાન-ભગવતી કેવી રીતે કહેશું. ઊંચેથી ઊંચું છે મૂળવતન પછી સૂક્ષ્મવતન, આ છે ત્રીજો નંબર. આ તમારી બુદ્ધિમાં રહેલું

જોઈએ. આપણાં આત્માઓનાં બાપ શિવબાબા જ છે પછી શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. સોની, બેરિસ્ટર વગેરે બધું છે. બધાને રાવણ થી જેલ થી છોડાવે છે. શિવબાબા કેટલાં મોટા બેરિસ્ટર છે. તો એવાં બાપને કેમ ભૂલવાં જોઈએ. કેમ કહો છો, બાબા અમે ભૂલી જઈએ છીએ. માયાનાં ખુબ તોફાન આવે છે. બાબા કહે છે આ તો થશે. કંઈક તો મહેનત કરવી પડે. આ છે માયા થી લડાઈ. આપ પાંડવોની કોઈ કૌરવો થી લડાઈ નથી. પાંડવ કેવી રીતે લડાઈ કરશે. પછી તો હિંસક થઈ જશે. બાપ ક્યારેય હિંસા નથી શીખવાડતાં. કંઈ પણ સમજી નથી શકતાં. હકીકત માં આપણી કોઈ લડાઈ છે નહીં. બાબા ફક્ત યુક્તિ બતાવે છે કે મને યાદ કરો, માયા નો વાર નહીં થશે. આનાં પર પણ એક વાર્તા છે, પૂછ્યું - પહેલાં સુખ જોઈએ કે દુઃખ? તો કહ્યું સુખ. દુઃખ હોઈ ન શકે સતયુગ માં.

તમે જાણો છો - આ સમયે બધી સીતાઓ રાવણની શોક વાટિકા માં છે. આ આખી દુનિયા સાગર ની વચમાં લંકા છે. હમણાં બધાં રાવણ ની જેલમાં પડ્યાં છે. સર્વની સદ્ગતિ કરવા માટે બાપ આવ્યાં છે. બધાં શોક વાટિકા માં છે. સ્વર્ગ માં છે સુખ, નર્ક માં છે દુઃખ. આને શોક વાટિકા કહેશે. તે છે અશોક, સ્વર્ગ. ખૂબ મોટું અંતર છે. આપ બાળકોએ કોશિશ કરી બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ તો ખુશી નો પારો ચઢશે. બાપની સલાહ પર નહીં ચાલશો તો સોતેલા થયાં. પછી પ્રજામાં ચાલ્યાં જશો. માતેલા હશો તો રાજધાની માં આવી જશો. રાજધાનીમાં આવવા ઈચ્છો છો તો શ્રીમત પર ચાલવું પડે. કૃષ્ણની મત નથી મળતી. મત છે જ બે. હમણાં તમે શ્રીમત લો છો પછી સતયુગમાં તેનું ફળ ભોગવો છો. પછી દ્વાપરમાં રાવણ ની મત મળે છે. બધાં રાવણ ની મત પર અસુર બની જાય છે. તમને મળે છે ઈશ્વરીય મત. મત આપવા વાળા એક જ બાપ છે. એ છે ઈશ્વર. તમે ઈશ્વરીય મત થી કેટલાં પવિત્ર બનો છો. પહેલું પાપ છે - વિષય સાગર માં ગોતા ખાવાં. દેવતાઓ વિષય સાગરમાં ગોતા નહીં ખાશે. કહેશે શું ત્યાં બાળકો નથી હોતાં? બાળકો કેમ નહીં હોય! પરંતુ તે છે જ વાઈસલેસ દુનિયા, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. ત્યાં આવાં કોઈ વિકાર હોતાં નથી. બાપે સમજાવ્યું છે - દેવતા ફક્ત આત્મ-અભિમાની છે, પરમાત્મ-અભિમાની નથી. તમે આત્મ-અભિમાની પણ છો, પરમાત્મ-અભિમાની પણ છો. પહેલાં બંને નહોતાં. સતયુગ માં પરમાત્મા ને નથી જાણતાં. આત્માને જાણે છે કે અમે આત્મા આ જુનું શરીર છોડી પછી જઈ નવું શરીર લઈશું. પહેલાં ખબર પડી જાય છે, હવે જુનું છોડી નવું લેવાનું છે. બાળક થાય છે તો પણ પહેલાં થી સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. યોગબળ થી તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. તો શું યોગબળ થી બાળકો નથી થઈ શકતાં! યોગબળ થી કોઈ પણ ચીજને તમે પાવન બનાવી શકો છો. પરંતુ તમે યાદ ભૂલી જાઓ છો. કોઈને અભ્યાસ થઈ જાય છે. ઘણાં સંન્યાસી લોકો પણ હોય છે જેમને ભોજન ની કદર હોય છે, તો તે સમયે ખૂબ મંત્ર ભણીને પછી ખાય છે. તમને પણ પરહેજ તો બતાવી છે. કંઈ પણ માસ-મદિરા નથી ખાવાનું. તમે દેવતા બનો છો ને. દેવતાઓ ક્યારેય કીચડપટ્ટી નથી ખાતાં. તો એવાં પવિત્ર બનવાનું છે. બાપ કહે છે મારા દ્વારા તમે મને જાણવાથી બધું જાણી જશો. પછી જાણવાનું કંઈ રહેશે નહીં. સતયુગ માં પછી ભણતર પણ બીજું હોય છે. આ મૃત્યુલોક નાં ભણતર નો હવે અંત છે. મૃત્યુલોક નો બધો કારોબાર ખતમ થયા પછી અમરલોક નો શરૂ થશે. આટલો બાળકો ને નશો ચઢવો જોઈએ. અમરલોકનાં માલિક હતાં, આપ બાળકોને અતીન્દ્રિય સુખ, પરમસુખ માં રહેવું જોઈએ. પરમપિતા પરમાત્માનાં આપણે બાળકો છીએ અથવા સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ. પરમપિતા પરમાત્મા આપણ ને હવે ઘરે લઈ જશે, આને જ પરમાનંદ કહેવાય છે. સતયુગ માં આ વાતો હોતી નથી. આ તમે હમણાં સાંભળો છો, આ સમયે ઈશ્વરીય ફેમિલી (પરિવાર) નાં છો. હમણાંનું જ ગાયન છે - અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓથી પૂછો. પરમધામનાં રહેવાવાળા બાબા આવીને આપણા બાપ, શિક્ષક, ગુરુ બને છે. ત્રણેવ સર્વન્ટ (સેવક) થયાં. કોઈ અભિમાન નથી રાખતાં. કહે છે હું તમારી સેવા કરી તમને બધું આપી નિર્વાણધામ માં બેસી જઈશ, તો સર્વન્ટ થયાં ને. વાઈસરોય વગેરે હંમેશા હસ્તાક્ષર કરે છે તો ઓબીડીયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવક) લખે છે. બાબા પણ નિરાકારી, નિરંકારી છે. કેવી રીતે બેસી ભણાવે છે. આટલું ઊંચું ભણતર બીજું કોઈ ભણાવી ન શકે. આટલાં પોઈન્ટસ કોઈ આપી ન શકે. મનુષ્ય તો જાણી નથી શકતાં, એમને કોઈ ગુરુએ નથી શીખવાડ્યું. ગુરુ હોત તો ઘણાનાં હોત. એક નાં હોય છે શું? આ બાપ જ પતિતો ને પાવન બનાવે છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. બાબા કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું. કહે છે ને - બાબા આપણે કલ્પ પહેલાં પણ મળ્યાં હતાં. બાપ જ આવીને પછી પતિતો ને પાવન બનાવશે. ૨૧ જન્મોનાં માટે આપ બાળકોને પાવન બનાવું છું. તો આ બધી ધારણા કરવી જોઈએ પછી બતાવવું જોઈએ - બાબાએ શું સમજાવ્યું. બાપ થી આપણે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નો વારસો લઈએ છીએ. આ યાદ રહેવાથી પછી ખુશીમાં રહેશો. આ પરમ-આનંદ છે. માસ્ટર નોલેજફુલ, બ્લીસફુલ આ બધાં વરદાન બાપ થી હમણાં તમને મળે છે. સતયુગમાં તો બુદ્ધિ હશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને તો કંઈ પણ નોલેજ નથી. એને હોત તો પરંપરા થી ચાલ્યું આવત. તમારા જેવો પરમ આનંદ દેવતાઓ ને પણ નથી હોઈ શકતો. અરછા-

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેવતા બનવા માટે ખાવા-પીવાની ખૂબ શુદ્ધિ રાખવાની છે. ખૂબ જ પરહેજ થી ચાલવાનું છે. યોગબળ થી ભોજન ને દૃષ્ટિ આપી શુદ્ધ બનાવી સ્વીકાર કરવાનું છે.

2. પરમપિતા પરમાત્મા નાં આપણે બાળકો અથવા સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ, એ આપણને હવે આપણા ઘરે લઈ જશે, આ નશા માં રહી પરમ સુખ, પરમ આનંદ નો અનુભવ કરવાનો છે.

વરદાન :- સ્વયંનાં ટેન્શન પર અટેન્શન આપી વિશ્વ નું ટેન્શન સમાપ્ત કરવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ જયારે બીજાનાં પ્રતિ વધારે અટેન્શન આપો છો તો પોતાની અંદર ટેન્શન ચાલે છે, એટલે વિસ્તાર કરવાનાં બદલે સાર સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈ જાઓ, કોન્ટીટીનાં (અસંખ્ય) સંકલ્પો ને સમાવીને કોવોલિટી (ગુણવત્તા) વાળા સંકલ્પ કરો. પહેલાં પોતાનાં ટેન્શન પર અટેન્શન આપો ત્યારે વિશ્વમાં જે અનેક પ્રકારનાં ટેન્શન છે તેને સમાપ્ત કરી વિશ્વ કલ્યાણકારી બની શકશો. પહેલાં પોતે પોતાને જુઓ, પોતાની સર્વિસ પહેલાં, પોતાની સર્વિસ કરી તો બીજાઓની સર્વિસ સ્વતઃ થઈ જશે.

સ્લોગન :- યોગ ની અનુભૂતિ કરવી છે તો દૃઢતા ની શક્તિ થી મન ને કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) કરો.

“સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જીવનની ત્રણ વિશેષતાઓ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં સર્વ, સદા સાથે રહેવા વાળા, સદા સહયોગી બની, સેવાનાં સાથી બની સેવા કરવા વાળા અને સાથે ચાલવા વાળા શ્રેષ્ઠ બાળકો ને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. સાથે રહેવા વાળા અર્થાત્ સહજ સ્વતઃ યોગી આત્માઓ. સદા સેવામાં સહયોગી સાથી બની ચાલવા વાળા અર્થાત્ જ્ઞાની તૂ આત્માઓ, સાચાં સેવાધારી. સાથે ચાલવા વાળા અર્થાત્ સમાન અને સંપન્ન કર્મીનીત આત્માઓ. બાપદાદા બધાં બાળકોમાં આ ત્રણેય વિશેષતાઓ જોઈ રહ્યાં છે કે ત્રણેય વાતોમાં ક્યાં સુધી સંપૂર્ણ બન્યાં છે? સંગમયુગનાં શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ જીવન ની વિશેષતાઓ આ ત્રણેય આવશ્યક છે. યોગી તૂ આત્મા, જ્ઞાની તૂ આત્મા અને બાપ સમાન કર્મીનીત આત્મા - આ ત્રણે માંથી જો એક પણ વિશેષતામાં કમી છે તો બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતાઓનાં અનુભવી ન બનવું અર્થાત્ સંપૂર્ણ બ્રાહ્મણ જીવનનું સુખ કે પ્રાપ્તિઓથી વંચિત રહેવું છે કારણ કે બાપદાદા બધાં બાળકોને સંપૂર્ણ વરદાન આપે છે. એવું નથી કે યથાશક્તિ યોગી ભવ કે યથાશક્તિ જ્ઞાની તૂ આત્મા ભવ - એવું વરદાન નથી આપતાં સાથે-સાથે સંગમયુગ જે આખાં કલ્પમાં વિશેષ યુગ છે, આ યુગ અર્થાત્ સમયને પણ વરદાની સમય કહેવાય છે કારણ કે વરદાતા બાપ વરદાન વહેંચવા આ સમયે જ આવે છે. વરદાતા નાં આવવાનાં કારણે સમય પણ વરદાની થઈ ગયો. આ સમય ને આ વરદાન છે. સર્વ પ્રાપ્તિઓમાં પણ સંપૂર્ણ પ્રાપ્તિઓનો આ જ સમય છે. સંપૂર્ણ સ્થિતિ ને પ્રાપ્ત કરવાનો પણ આ જ વરદાની સમય છે. અને આખાં કલ્પ માં કર્મ અનુસાર પ્રાલબ્ધ પ્રાપ્ત કરે છે અથવા જેવું કર્મ તેવું ફળ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થતું રહે છે પરંતુ આ વરદાની સમય પર એક કદમ તમારું કર્મ અને પદમ ગુણા બાપ દ્વારા મદદ નાં રૂપમાં સહજ પ્રાપ્ત થાય છે. સતયુગમાં એક નું પદમ ગુણા પ્રાપ્ત નથી થતું પરંતુ હમણાં પ્રાપ્ત થયેલ પ્રાલબ્ધ નાં રૂપમાં ભોગવવાનાં અધિકારી બનો છો. ફક્ત જમા કરેલું ખાતાં નીચે આવતા જાઓ છો. કળા ઓછી થતી જાય છે. એક યુગ પૂરો થવાથી કળા પણ ૧૬ કળા થી ૧૪ થઈ જાય છે ને. પરંતુ સંપૂર્ણ પ્રાપ્તિ ક્યા સમયની જે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બન્યાં? તે પ્રાપ્તિનો સમય આ સંગમયુગ નો છે. આ સમયમાં બાપ ખુલ્લા દિલ થી સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં ભંડાર વરદાન નાં રૂપમાં, વારસા નાં રૂપમાં અને ભણતર નાં ફળસ્વરૂપ પ્રાપ્તિ નાં રૂપમાં ત્રણેય સંબંધ થી ત્રણ રૂપમાં વિશેષ ખુલ્લા ભંડાર, ભરપૂર ભંડાર બાળકોની આગળ રાખે છે. જેટલું-તેટલું નો હિસાબ નથી રાખતાં, એકનો પદમ ગુણા નો હિસાબ રાખે છે. ફક્ત પોતાનો પુરુષાર્થ કર્યો અને પ્રાલબ્ધ પામ્યાં, એવું નથી કહેતાં. પરંતુ રહેમદિલ બની દાતા બની, વિધાતા બની, સર્વ સંબંધી બની સ્વયં દરેક સેકન્ડ મદદગાર બને છે. એક સેકન્ડ ની હિંમત અને અનેક વર્ષો નાં સમાન મહેનત ની મદદનાં રૂપમાં સદા સહયોગી બને છે કારણ કે જાણે છે કે અનેક જન્મોની ભટકેલી નિર્બળ આત્માઓ છે, થાકેલી છે એટલે આટલાં સુધી સહયોગ આપે છે, મદદગાર બને છે. સ્વયં ઓફર કરે છે કે સર્વ પ્રકારનાં બોજ બાપ ને આપી દો. બોજ ઉઠાવવાની ઓફર કરે છે. ભાગ્યવિધાતા બની નોલેજફુલ બનાવી શ્રેષ્ઠ કર્મોનું જ્ઞાન સ્પષ્ટ સમજાવી ભાગ્યની રેખા ખેંચવાની કલમ તમારા હાથમાં આપે છે. ભાગ્યની રેખા જેટલી લાંબી ખેંચવા ઈચ્છો એટલી ખેંચી લો. સર્વ ખુલ્લા ખજાનાઓની ચાવી તમારા હાથમાં આપી છે. અને ચાવી પણ કેટલી સહજ છે. જો માયાના તોફાન આવે પણ છે તો છત્રછાયા બની સદા સેફ (સુરક્ષિત) પણ રાખે છે. જ્યાં છત્રછાયા છે ત્યાં તોફાન શું કરશે. સેવાધારી પણ બનાવે પરંતુ સાથે-સાથે બુદ્ધિવાનો ની બુદ્ધિ બની આત્માઓને ટય પણ કરે છે જેનાથી નામ બાળકોનું, કામ બાપનું સહજ થઈ જાય છે. આટલાં લાડ અને પ્રેમ થી લાડકા બનાવી પાલના કરે જે સદા અનેક ઝૂલામાં ઝુલાવતાં રહે છે. પગ નીચે નથી રાખવાં દેતાં. ક્યારેક ખુશીનાં ઝૂલામાં, ક્યારેક સુખનાં ઝૂલામાં, બાપનાં ગોદી (ખોળા) નાં ઝૂલામાં; આનંદ, પ્રેમ, શાંતિ નાં ઝૂલામાં ઝુલતાં રહો. ઝુલવું અર્થાત્ મોજ મનાવવી. આ સર્વ પ્રાપ્તિઓ આ વરદાની સમયની વિશેષતા છે. આ સમયે વરદાતા વિધાતા હોવાનાં કારણે, બાપ અને સર્વ સંબંધ નિભાવવાનાં કારણે બાપ રહેમદિલ છે. એક નું પદમ આપવાની વિધિ આ સમયની છે. અંત માં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવા વાળા પોતાના સાથી થી કામ લેશે. સાથી કોણ છે, જાણો છો ને? પછી આ એક નો પદમ ગુણા નો હિસાબ સમાપ્ત થઈ જશે. હમણાં રહેમદિલ છે, પછી હિસાબ-કિતાબ શરૂ થશે. આ સમય તો માફ પણ કરી દે છે. કઠોર ભૂલ ને પણ માફ કરી વધારે જ મદદગાર બની આગળ ઉડાવે છે. ફક્ત દિલ થી મહેસૂસ કરવું અર્થાત્ માફ થવું. જેમ દુનિયા વાળા માફી લે છે, અહીંયા એ રીતે થી માફી નથી લેવાની હોતી. મહેસૂસતા ની વિધિ જ માફી છે. તો દિલ થી મહેસૂસ કરવું, કોઈનાં કહેવાથી કે સમય પર ચલાવવાના લક્ષ થી, આ માફી મંજૂર નથી થતી. કેટલાંક બાળકો ચતુર પણ હોય છે. વાતાવરણ જુવે છે તો કહે છે - હમણાં તો મહેસૂસ કરી લો, માફી લઈ લો, આગળ જોઈશું. પરંતુ બાપ પણ નોલેજફુલ છે, જાણે છે, પછી હસી ને છોડી દે છે પરંતુ માફી મંજૂર નથી કરતાં. વગર વિધિ થી સિદ્ધિ તો નહીં મળશે ને. વિધિ એક કદમ ની છે અને સિદ્ધિ પદમ કદમ જેટલી હશે. પરંતુ એક કદમ ની વિધિ તો યથાર્થ હોવી જોઈએ ને. આ સમય ની વિશેષતા કેટલી છે કે વરદાની સમય કેવી રીતે છે-આ સંભળાવ્યું.

વરદાની સમય પર પણ વરદાન નહિં લેશો તો બીજા ક્યાં સમયે લેશો? સમય સમાપ્ત થયો અને સમય પ્રમાણે આ સમયની વિશેષતાઓ પણ બધી સમાપ્ત થઈ જશે એટલે જે કરવું છે, જે લેવું છે, જે બનવું છે તે હમણાં વરદાન નાં રૂપમાં બાપ ની મદદનાં સમય માં કરી લો, બનાવી લો. પછી આ ડાયમંડ ચાન્સ મળી નહીં શકે. સમયની વિશેષતાઓ તો સાંભળી. સમયની વિશેષતાઓનાં આધાર પર બ્રાહ્મણ જીવનની જે ૩ વિશેષતાઓ બતાવી - એ ત્રણેમાં સંપૂર્ણ બનો. તમારા લોકોનું વિશેષ સ્લોગન પણ આ જ છે - 'યોગી બનો, પવિત્ર બનો. જ્ઞાની બનો, કર્મીતીત બનો' જ્યારે સાથે જવાનું જ છે તો સદા સાથે રહેવા વાળાની જ સાથે ચાલશો. જે સાથે નથી રહેતાં તે સાથે ચાલશે કેવી રીતે? સમય પર તૈયાર જ નહીં હશે સાથે ચાલવા માટે કારણ કે બાપ સમાન બનવું અર્થાત્ તૈયાર થવાનું છે. સમાનતા જ હાથ અને સાથ છે. નહીં તો શું થશે? આગળ વાળાને જોતાં પાછળ-પાછળ આવતા રહે તો આ સાથી ન થયાં. સાથી તો સાથે ચાલશે. લાંબાકાળ નું સાથે રહેવું, સાથી બની સહયોગી બનવું - આ લાંબાકાળ નાં સંસ્કાર જ સાથી બનાવી સાથે લઈ જશે. હમણાં પણ સાથે નથી રહેતાં, એનાથી સિદ્ધ છે કે દૂર રહે છે. તો દૂર રહેવાનાં સંસ્કાર સાથે ચાલવાનાં સમયે પણ દૂર નો અનુભવ કરાવશે એટલે હમણાથી ત્રણેય વિશેષતાઓ ચેક કરો. સદા સાથ રહો. સદા બાપનાં સાથી બની સેવા કરો. કરાવનહાર બાપ, નિમિત્ત કરનહાર હું છું. તો ક્યારેય પણ સેવા હલચલ માં નહીં લાવશે. જ્યાં એકલા છો તો હું-પણ માં આવો છો, પછી માયા બિલાડી મ્યાઉ-મ્યાઉ કરે છે. તમે મેં-મેં (હું-હું) કરો છો, તે કહે - મેં આવું, મેં આવું. (હું આવું...). માયાને બિલાડી કહો છો ને. તો સાથી બની સેવા કરો. કર્મીતીત બનવાની પણ પરિભાષા બહુજ ગુઘ્ય છે, તે પછી સંભળાવશે.

આજે ફક્ત આ ૩ વાતો ચેક કરજો. અને સમયની વિશેષતાઓ નો લાભ ક્યાં સુધી પ્રાપ્ત કર્યો છે? કારણ કે સમયનું મહત્વ જાણવું અર્થાત્ મહાન બનવું, સ્વયં ને જાણવું, બાપ ને જાણવાં - જેટલું આ મહત્વનું છે તેમ સમય ને જાણવો પણ આવશ્યક છે. તો સમજ્યાં, શું કરવાનું છે? બાપદાદા બેસી રીઝલ્ટ સંભળાવે - એનાં પહેલાં પોતાનું રીઝલ્ટ પોતે સ્વયં નીકાળો કારણ કે બાપદાદા એ રીઝલ્ટ એનાઉન્સ કરી દીધું, તો રીઝલ્ટ ને સાંભળી વિચારશો કે હવે તો એનાઉન્સ (જાહેર) થઈ ગયું, હવે શું કરશું, હવે જે છું જેવી છું ઠીક છું એટલે તો પણ બાપદાદા કહે છે - આ ચેક કરો, આ ચેક કરો. આ ઈનડાયરેક્ટ રીઝલ્ટ સંભળાવી રહ્યાં છે કારણ કે પહેલાથી કહેલું છે કે રીઝલ્ટ સંભળાવશે અને સમય પણ આપેલો છે. ક્યારેક ૬ મહિના, ક્યારેક ૧ વર્ષ આપ્યું છે. પછી કોઈ આ પણ વિચારે છે કે ૬ મહિના તો પૂરા થઈ ગયાં, કંઈ સંભળાવ્યું નહીં. પરંતુ કહ્યું ને કે હમણાં તો પણ થોડો સમય રહેમદિલ નો છે, વરદાન નો છે. હમણાં ચિત્રગુપ્ત, ગુપ્ત છે. પછી પ્રત્યક્ષ થશે એટલે તો પણ બાપ ને રહેમ આવે છે - ચલો એક વર્ષ હજું આપી દો, તો પણ બાળકો છે. બાપ ઈચ્છે તો શું નથી કરી શકતાં. બધાની એક-એક વાત એનાઉન્સ કરી શકે છે. કેટલાંક ભોળાનાથ સમજે છે ને. તો ઘણાં બાળકો હમણાં પણ બાપ ને ભોળા બનાવતાં રહે છે. ભોળાનાથ તો છે પરંતુ મહાકાળ પણ છે. હમણાં તે રૂપ બાળકોનાં આગળ નથી દેખાડતાં. નહીં તો સામે ઉભા નહીં રહી શકે એટલે જાણવા છતાં પણ ભોળાનાથ બને છે, અજાણ પણ બની જાય છે. પરંતુ શા માટે? બાળકોને સંપૂર્ણ બનાવવા માટે. સમજ્યાં? બાપદાદા આ બધાં દૃશ્યો જોઈ હર્ષીતા રહે છે. શું-શું ખેલ કરે છે - બધાં જોતા રહે છે એટલે બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતાઓ ને સ્વયં માં ચેક કરો અને સ્વયં ને સંપન્ન બનાવો. અરજા!

ચારે બાજુનાં સર્વ યોગી તૂ આત્મા, જ્ઞાની તૂ આત્મા, બાપ સમાન કર્મીતીત શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા સ્વયં નાં, સમયનાં મહત્વ ને જાણી મહાન બનવા વાળી મહાન આત્માઓ ને, સદા બાપનાં સર્વ સંબંધો નો, પ્રાપ્તિ નો લાભ લેવા વાળા સમજદાર વિશાળ બુદ્ધિ, સ્વચ્છ બુદ્ધિ, સદા પાવન બાળકો ને બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓથી મુલાકાત :- સદા પોતાને સર્વ શક્તિઓથી સંપન્ન માસ્ટર સર્વશક્તિવાન આત્માઓ અનુભવ કરો છો? બાપે સર્વ શક્તિઓનો ખજાનો વારસામાં આપી દીધો. તો સર્વ શક્તિઓ પોતાનો વારસો અર્થાત્ ખજાનો છે. પોતાનો ખજાનો સાથે રહે છે ને. બાપે આપ્યો બાળકો નો થઈ ગયો. તો જે વસ્તુ પોતાની હોય છે તે સ્વતઃ યાદ રહે છે. તે જે પણ વસ્તુ હોય છે, તે વિનાશી હોય છે અને આ વારસો કે શક્તિઓ અવિનાશી છે. આજે વારસો મળ્યો, કાલે સમાપ્ત થઈ જાય, એવું નથી. આજે ખજાનો છે, કાલે કોઈ બાળી દે, કોઈ લૂંટી લે - એવો ખજાનો નથી, જેટલો ખર્ચો એટલો વધવા વાળો છે. જેટલો જ્ઞાનનો ખજાનો વહેંચશો એટલો જ વધતો રહેશે. સર્વ સાધન પણ સ્વતઃ જ પ્રાપ્ત થતાં રહેશે. તો સદા માટે વારસાનાં અધિકારી બની ગયાં - આ ખુશી રહે છે ને. વારસો પણ કેટલો શ્રેષ્ઠ છે! કોઈ અપ્રાપ્તિ નથી, સર્વ પ્રાપ્તિઓ છે. અરજા!

અમૃતવેલા વિદાય નાં સમયે દાદીઓથી તથા દાદી નિર્મલશાંતા થી બાપદાદા ની મુલાકાત :-

મહારથીઓનાં દરેક કદમ માં સેવા છે. ભલે બોલે, ભલે ન બોલે પરંતુ દરેક કર્મ, દરેક ચલન માં સેવા છે. સેવા વગર એક સેકન્ડ પણ રહી નથી શકતાં. ભલે મનસા સેવામાં હોય, ભલે વાચા સેવામાં, ભલે સંબંધ-સંપર્ક થી - પરંતુ નિરંતર યોગી પણ છે તો નિરંતર સેવાધારી પણ છે. સારું છે - જે મધુબન માં ખજાનો જમા કર્યો તે બધાને વહેંચી ખવડાવવા માટે જઈ રહ્યાં છો. મહારથીઓનું સ્થાન પર રહેવું પણ અનેક આત્માઓનો સ્થૂળ સહારો થઈ જાય છે. જેમ બાપ છત્રછાયા છે, એમ બાપ સમાન બાળકો પણ

છત્રછાયા બની જાય છે. બધાં જોઈને કેટલાં ખુશ થાય છે! તો આ વરદાન છે બધા મહારથીઓનું. આંખોનું વરદાન, માથાનું વરદાન કેટલાં વરદાન છે! દરેક કર્મ કરવાવાળી નિમિત્ત કર્મેન્દ્રિયો ને વરદાન છે. નયનો થી જુએ છે તો શું સમજે છે? બધાં સમજે છે ને કે બાપની નજર, આ આત્માઓની નજર થી અનુભવ થાય છે. તો નયનો ને વરદાન થઈ ગયું ને. મુખ ને વરદાન છે, આ ચહેરા ને વરદાન છે, કદમ-કદમ ને વરદાન છે. કેટલાં વરદાન છે, શું ગણતરી કરશો! બીજાઓને તો વરદાન આપે છે પરંતુ તમને પહેલાથી જ વરદાન મળેલાં છે. જે પણ કદમ ઉઠાવો, વરદાનો થી ઝોલી ભરેલી છે. જેમ લક્ષ્મી ને દેખાડે છે ને-એના હાથથી ધન બધાને મળતું જ રહે છે. થોડા સમય માટે નહીં, સદા સંપત્તિ ની દેવી બની સંપત્તિ આપતી રહે છે. તો આ કોનું ચિત્ર છે?

તો કેટલા વરદાન છે! બાપ તો કહે છે-કોઈ વરદાન રહ્યું જ નથી. તો પછી શું આપે? વરદાનો થી જ સજેલાં ચાલી રહ્યાં છો. જેમ કહે છે ને - હાથ ફરાવ્યો તો વરદાન મળી ગયું. તો બાપે તો ‘સમાન ભવ’ નું વરદાન આપ્યું, એનાથી બધાં વરદાન મળી ગયાં. જ્યારે બાપ અવ્યક્ત થયાં તો બધાને ‘સમાન ભવ’ નું વરદાન આપ્યું ને. ફક્ત સામેવાળા ને નહીં, બધાને આપ્યું. સૂક્ષ્મ રુપમાં બધાં મહાવીર બાપ ની સામે રહ્યાં અને વરદાન મળ્યું. અરહા!

આપ સૌની સાથે બધાની દુવાઓ અને દવા છે જ, એટલે મોટી બીમારી પણ નાની થઈ જાય છે. ફક્ત રુપરેખા દેખાડે છે પણ પોતાનો દાવ નથી લગાડી શકતી. આ શૂળી થી કાંટાનું રુપ દેખાડે છે. બાકી તો બાપ નો હાથ અને સાથ સદા છે જ. દરેક કદમ માં, દરેક બોલ માં બાપની દુવા-દવા મળતી રહે છે. એટલે બેફિકર રહો. (આનાથી ફી ક્યારે થઈશું?) આમ ફી થઈ જાઓ તો પછી સુક્ષ્મવતન માં પહોંચી જાઓ. આનાથી બીજાને પણ બળ મળે છે. આ બીમારી પણ તમારા લોકો ની સેવા કરે છે. તો બીમારી, બીમારી નથી, સેવાનું સાધન છે. નહીં તો બીજા બધાં સમજશે કે આમને તો મદદ છે, આમને અનુભવ થોડી છે. પરંતુ અનુભવી બનાવી બીજાને હિંમત અપાવવાની સેવા માટે થોડીક રુપરેખા દેખાડે છે. નહીં તો બધાં દિલશિકસ્ત થઈ જાય. તમે બધાં દૃષ્ટાંત નાં રુપમાં જુઓ છો, બાકી ચૂકતું થઈ ગયું છે, ફક્ત રુપરેખા માત્ર રહી ગયું છે. અરહા!

વિદેશી ભાઈ - બહેનો થી :- દિલથી દરેક આત્માનાં પ્રતિ શુભ ભાવના રાખવી - આ જ દિલ થી ધન્યવાદ છે. બાપ થી દરેક કદમ માં દરેક બાળકો ને દિલ થી ધન્યવાદ મળતો રહે છે. સંગમયુગ ને સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ સદા માટે ધન્યવાદ આપવાનો સમય કહેશું. સંગમયુગ આખો જ ધન્યવાદ દિવસ છે. સદા એકબીજા ને શુભકામના, શુભ ભાવના આપતાં રહો અને બાપ પણ આપે છે. અરહા!

વરદાન :- ખુશીની સાથે શક્તિને ધારણ કરી વિદ્વનો ને પાર કરવા વાળા વિદ્વન્જીત ભવ .
જે બાળકો જમા કરવાનું જાણે છે તે શક્તિશાળી બને છે. જો હમણાં-હમણાં કમાયા, હમણાં હમણાં વહેંચ્યું, સ્વયં માં સમાવ્યું નહીં તો શક્તિ નથી રહેતી. ફક્ત વહેંચવાની કે દાન કરવાની ખુશી રહે છે. ખુશી નાં સાથે શક્તિ હોય તો સહજ જ વિદ્વનો ને પાર કરી વિદ્વન્જીત બની જશો. પછી કોઈ પણ વિદ્વન્ લગન ને ડિસ્ટર્બ (ખલેલ) નહીં કરશે એટલે જેમ ચહેરા થી ખુશીની ઝલક દેખાઈ આવે છે એમ શક્તિ ની ઝલક પણ દેખાઈ આવે.

સ્વોગન :- પરિસ્થિતિઓમાં ગભરાવાનાં બદલે એને શિક્ષક સમજીને પાઠ શીખી લો.

સુચના :- આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, બાબાનાં બધાં બાળકો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી વિશેષ પરમધામ નાં ઊંચા સ્થાન પર સ્થિત થઈ લાઈટ, માઈટ હાઉસ બની પ્રકૃતિ સહિત આખાં વિશ્વ ને સર્યેલાઈટ આપવાની સેવા કરે.

“ મીઠા બાળકો - જ્યારે પણ સમય મળે તો એકાંત માં બેસી સાચાં માશૂક ને યાદ કરો કારણ કે યાદ થી જ સ્વર્ગની બાદશાહી મળશે”

પ્રશ્ન :- બાપ મળ્યાં છે તો ક્યું અલબેલાપણું સમાપ્ત થઈ જવું જોઈએ?

ઉત્તર :- કેટલાંક બાળકો અલબેલા થઈ કહે છે અમે તો બાબાનાં છીએ જ. યાદ ની મહેનત નથી કરતાં. ઘડી-ઘડી યાદ ભુલાઈ જાય છે. આ જ છે અલબેલાપણું. બાબા કહે બાળકો, જો યાદ માં રહો તો અંદર સ્થાઈ ખુશી રહેશે. કોઈ પણ પ્રકારનાં ઘુટકા નહીં આવશે. જેમ બાંધેલીઓ યાદ માં તડપે છે, દિવસ-રાત યાદ કરે છે, એમ તમને પણ નિરંતર યાદ રહેવી જોઈએ.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં...

ઓમ્ શાંતિ ! બાપે બાળકોને સમજાવ્યું છે - તમે પણ કહો છો ઓમ્ શાંતિ. બાબા પણ કહે છે ઓમ્ શાંતિ અર્થાત્ તમે આત્માઓ શાંત સ્વરૂપ છો. બાપ પણ શાંત સ્વરૂપ છે, આત્માનો સ્વધર્મ શાંત છે. પરમાત્મા નો પણ સ્વધર્મ શાંત છે. તમે પણ શાંતિધામમાં રહેવા વાળા છો. બાપ પણ કહે છે - હું પણ ત્યાંનો રહેવા વાળો છું. આપ બાળકો પુનર્જન્મ માં આવો છો, હું નથી આવતો. હું આ રથમાં પ્રવેશ કરું છું. આ મારો રથ છે. શંકર થી જો પૂછશે, પૂછી તો નથી શકતાં પરંતુ સમજો સૂક્ષ્મવતન માં જઈને કોઈ પૂછે તો કહેશે આ સૂક્ષ્મ શરીર મારું છે. શિવબાબા કહે છે આ મારું શરીર નથી. આ મેં ઉધાર લીધું છે કારણ કે મને પણ કર્મેન્દ્રિયો નો આધાર જોઈએ. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત સમજાવવાની છે કે પતિત-પાવન, જ્ઞાનનાં સાગર શ્રીકૃષ્ણ નથી. શ્રીકૃષ્ણ સર્વ આત્માઓને પતિત થી પાવન નથી બનાવતાં, તે તો આવીને પાવન દુનિયામાં રાજ્ય કરે છે. પહેલાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બને છે પછી મહારાજા બને છે. તેમનામાં પણ આ જ્ઞાન નથી. રચના નું જ્ઞાન તો રચતામાં જ હશે ને. શ્રીકૃષ્ણ ને રચના કહેવાય છે. રચતા બાપ જ આવીને જ્ઞાન આપે છે. હમણાં બાપ રચી રહ્યાં છે, કહે છે તમે મારા બાળકો છો. તમે પણ કહો છો બાબા અમે તમારા છીએ. કહેવાય પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણોની સ્થાપના. નહીં તો બ્રાહ્મણ ક્યાંથી આવ્યાં. સૂક્ષ્મવતન વાળા બ્રહ્મા કોઈ બીજા નથી. ઉપરવાળા સો નીચેવાળા સો ઉપરવાળા. એક જ છે. અરછા વિષ્ણુ અને લક્ષ્મી-નારાયણ પણ એક જ વાત છે. તે ક્યાનાં છે? બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ બને છે. બ્રહ્મા-સરસ્વતી સો લક્ષ્મી-નારાયણ પછી એ જ આખાં કલ્પ ૮૪ જન્મોનાં પછી આવીને સંગમ પર બ્રહ્મા-સરસ્વતી બને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ પણ મનુષ્ય છે, એમનો દેવી-દેવતા ધર્મ છે. વિષ્ણુ ને પણ ૪ ભુજાઓ આપી છે. આ પ્રવૃત્તિ માર્ગ દેખાડ્યો છે. ભારતમાં શરુ થી જ પ્રવૃત્તિ માર્ગ ચાલ્યો આવે છે એટલે વિષ્ણુ ને ૪ ભુજાઓ આપી છે. અહીંયા છે બ્રહ્મા-સરસ્વતી, તે સરસ્વતી એડોપ્ટેડ બાળકી છે. આમનું અસલ નામ લખીરાજ હતું, પછી આમનું નામ રાખ્યું બ્રહ્મા. શિવબાબા એ આમનામાં પ્રવેશ કર્યો અને રાધે ને પોતાની બનાવી, નામ રાખ્યું સરસ્વતી. સરસ્વતી નાં બ્રહ્મા કોઈ લૌકિક બાપ નથી. આ બંને નાં લૌકિક બાપ પોત-પોતાના હતાં. હવે તે નથી. આ શિવબાબાએ બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કર્યા છે. તમે છો એડોપ્ટેડ બાળકો. બ્રહ્મા પણ શિવબાબાનું બાળક છે. બ્રહ્માનાં મુખ કમળ થી રચે છે એટલે બ્રહ્મા ને પણ માતા કહેવાય છે. તુમ માત પિતા હમ બાલક તેરે, તુમહરી કૃપા સે સુખ ઘનેરે... ગાએ છે ને. તમે બ્રાહ્મણ આવીને બાળક બન્યાં છો. આમાં સમજવાની બુદ્ધિ ખૂબ સારી જોઈએ. આપ બાળકો શિવબાબા થી વારસો લો છો. બ્રહ્મા કોઈ સ્વર્ગનાં રચયિતા કે જ્ઞાન સાગર નથી. જ્ઞાનનાં સાગર એક જ બાપ છે. આત્માનાં બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે. આત્મા પણ જ્ઞાન સાગર બને છે પરંતુ આમને જ્ઞાન સાગર નહીં કહેશું કારણ કે સાગર એક જ છે. તમે બધી નદીઓ છો. સાગર ને પોતાનું શરીર નથી. નદીઓ ને છે. તમે છો જ્ઞાન નદીઓ. કલકત્તા માં બ્રહ્મપુત્રા નદી ખૂબ મોટી છે કારણ કે તેનું સાગર થી કનેક્શન (સંબંધ) છે. તેનો મેળો ખૂબ મોટો લાગે છે. અહીંયા પણ મેળો લાગે છે. સાગર અને બ્રહ્મપુત્રા બંને કમ્બાઈન્ડ (સંયુક્ત) છે. આ છે ચૈતન્ય, તે છે જડ. આ વાતો બાપ સમજાવે છે. શાસ્ત્રોમાં નથી. શાસ્ત્ર છે ભક્તિમાર્ગ નો ડિપાર્ટમેન્ટ (વિભાગ). આ છે જ્ઞાનમાર્ગ, તે છે ભક્તિમાર્ગ. અડધોકલ્પ ભક્તિમાર્ગ ની ડિપાર્ટમેન્ટ ચાલે છે. તેમાં જ્ઞાન સાગર છે નહીં. પરમપિતા પરમાત્મા, જ્ઞાન નાં સાગર બાપ સંગમ પર આવીને જ્ઞાન સ્નાન થી સર્વની સદ્ગતિ કરે છે.

તમે જાણો છો કે આપણે બેહદનાં બાપ થી સ્વર્ગનાં સુખો ની તકદીર બનાવી રહ્યાં છીએ. બરાબર આપણે સતયુગ, ત્રેતામાં પૂજ્ય દેવી-દેવતા હતાં. હમણાં આપણે પુજારી મનુષ્ય છીએ. પછી મનુષ્ય થી તમે દેવતા બનો છો. બ્રાહ્મણ સો દેવતા ધર્મમાં આવ્યાં પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બન્યાં. ૮૪ જન્મ લેતા-લેતા નીચે ઉતરવું પડ્યું છે. આ પણ તમને બાપે બતાવ્યું છે. તમે પોતાનાં જન્મોને નહોતાં જાણતાં. ૮૪ જન્મ પણ તમે જ લો છો. જે પહેલાં-પહેલાં આવે છે, તે જ પૂરાં ૮૪ જન્મ લે છે. યોગ થી જ ખાદ નીકળે છે, યોગમાં જ મહેનત છે. ભલે કેટલાંક બાળકો જ્ઞાનમાં હોશિયાર છે પરંતુ યોગ માં કાયાં છે. બાંધેલીઓ યોગમાં છૂટેલીઓ થી પણ સારી છે. તે

તો શિવબાબા થી મળવા માટે રાત-દિવસ તડપે છે. તમે મળ્યાં છો. તમને કહેવાય છે યાદ કરો તો તમે ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો. તમને તોફાન ખૂબ આવે છે. તે યાદમાં તડપે છે. તમે તડપતાં નથી. તેમનું ઘરે બેઠાં પણ ઊંચ પદ થઈ જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો - બાબાની યાદમાં રહેવાથી આપણ ને સ્વર્ગ ની બાદશાહી મળશે. જેમ બાળક ગર્ભ થી નીકળવા માટે તડપે છે. તેમ બંધેલીઓ તડપતાં-તડપતાં પોકારે છે, શિવબાબા આ બંધન થી નીકાળો. દિવસ-રાત યાદ કરે છે. તમને બાપ મળ્યાં છે તો તમે અલબેલા બની ગયાં છો. આપણે બાબાનાં બાળકો છીએ. અમે આ શરીર છોડી જઈ પ્રિન્સ બનીશું, આ અંદર માં સ્થાઈ ખુશી રહેવી જોઈએ. પરંતુ માયા યાદ રાખવા નથી દેતી. યાદ થી ખુશીમાં ખૂબ રહેશો. યાદ નહીં કરશો તો ઘુટકા ખાતા રહેશો. અડધોકલ્પ તમે રાવણ રાજ્ય માં દુઃખ જોયું છે. અકાળે મૃત્યુ થતું આવ્યું છે. દુઃખ તો છે જ છે. ભલે કેટલાં પણ સાહુકાર હોય, દુઃખ તો થાય છે. અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે. સતયુગ માં આવી રીતે અકાળે નથી મરતાં, ક્યારેય બીમાર નહીં થશે. સમય પર બેઠા-બેઠા જાતે જ એક શરીર છોડી બીજું લઈ લે છે. એનું નામ જ છે-સુખધામ. મનુષ્ય તો સ્વર્ગની વાતો ને કલ્પના સમજે છે. કહેશે, સ્વર્ગ ક્યાંથી આવ્યું. તમે જાણો છો આપણે તો સ્વર્ગ માં રહેવા વાળા છીએ પછી ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. આ આખો ખેલ ભારત પર જ બનેલો છે. તમે જાણો છો આપણે ૨૧ જન્મ પાવન દેવતા હતાં પછી આપણે ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બન્યાં. હવે ફરી બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ. આ સ્વદર્શન ચક્ર ખૂબ સહજ છે. આ શિવબાબા બેસી સમજાવે છે.

તમે જાણો છો શિવબાબા બ્રહ્માનાં રથ માં આવ્યાં છે, જે બ્રહ્મા છે તે જ સતયુગ આદિ માં શ્રીકૃષ્ણ હતાં. ૮૪ જન્મ થઈ પતિત બન્યાં છે પછી આમનામાં બાપે પ્રવેશ કરી એડોપ્ટ કર્યા છે. સ્વયં કહે છે મેં આ તન નો આધાર લઈ તમને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. પછી તમને સ્વર્ગની રાજધાની નાં લાયક બનાવું છું, જે લાયક બનશે તે જ રાજધાની માં આવશે. આમાં મેનર્સ (સભ્યતા) સારા જોઈએ. મુખ્ય છે જે પવિત્રતા. આનાં પર અબળાઓ પર અત્યાચાર થાય છે. ક્યાંક-ક્યાંક પુરુષો પર પણ અત્યાચાર થાય છે. વિકાર માટે એક-બીજા ને હેરાન કરે છે. અહીંયા માતાઓ ખુબ હોવાનાં કારણે શક્તિ સેના નામ ગવાયેલું છે, વેદે માતરમ્. હમાણાં તમે જ્ઞાન-ચિતા પર બેઠા છો કામ-ચિતા થી ઉતરી ગોરા બનવા માટે. દ્વાપર થી લઈને કામ-ચિતા પર બેઠા છો. એક-બીજા ને વિકાર આપવાનું બંધન વિકારી બ્રાહ્મણ બાંધે છે. તમે છો નિર્વિકારી બ્રાહ્મણ. તમે તે કેન્સલ કરાવી જ્ઞાન-ચિતા પર બેસાડો છો. કામ-ચિતા થી કાળા બન્યાં છે, જ્ઞાન-ચિતા થી ગોરા બની જશે. બાપ કહે છે ભલે સાથે રહો પરંતુ પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે અમે વિકારમાં નહીં જઈશું, એટલે બાબા વીંટી પણ પહેરાવે છે. શિવબાબા, બાબા પણ છે, સાજન પણ છે. બધી સીતાઓનાં રામ છે. એ જ પતિત-પાવન છે. બાકી રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ ની વાત નથી. એમણે સંગમ પર જ આ પ્રાલબ્ધ પામી હતી. એમને હિંસક બાણ દેખાડવું ખોટું છે. ચિત્ર માં પણ ન આપવું જોઈએ. ફક્ત લખવાનું છે ચંદ્રવંશી. બાળકો ને સમજાવવું જોઈએ શિવબાબા આમનાં દ્વારા આપણને આ ચક્રનું રહસ્ય સમજાવી રહ્યાં છે. સત્ય-નારાયણની કથા હોય છે ને. તે છે મનુષ્યો ની બનાવેલી કથા. નર થી નારાયણ તો કોઈ બનતાં નથી. સત્ય નારાયણની કથા નો અર્થ જ છે નર થી નારાયણ બનવું. અમરકથા પણ સંભળાવે છે પરંતુ અમરપુરી માં તો કોઈ જતું નથી. મૃત્યુલોક ૨૫૦૦ વર્ષ ચાલે છે. ત્રીજરી ની કથા માતાઓ સાંભળે છે. હકીકત માં આ છે ત્રીજું જ્ઞાનનું નેત્ર આપવાની કથા. હવે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આત્મા ને મળ્યું છે તો આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. હું આ શરીર દ્વારા હવે દેવતા બનું છું. મારામાં જ સંસ્કાર છે. મનુષ્ય બધાં દેહ-અભિમાની છે. બાપ આવીને દેહી-અભિમાની બનાવે છે. લોકો પછી કહી દે છે આત્મા પરમાત્મા એક છે. પરમાત્માએ આ બધાં રુપ ધારણ કર્યાં છે. બાપ કહે છે આ બધું ખોટું છે, આને મિથ્યા અભિમાન, મિથ્યા જ્ઞાન કહેવાય છે. બાપ બતાવે છે હું બિંદી માફક છું. તમે પણ નહોતાં જાણતાં, આ પણ નહોતાં જાણતાં. હવે બાપ સમજાવે છે - આમાં સંશય ન આવવો જોઈએ. નિશ્ચય હોવો જોઈએ. બાબા જરૂર સત્ય જ બોલે છે, સંશયબુદ્ધિ વિનશ્યન્તી. તે પૂરો વારસો નહીં પામશે. આત્મ-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. ખાવાનું બનાવતાં બુદ્ધિ બાપની તરફ લાગેલી રહે. દરેક વાતમાં આ પ્રેક્ટિસ કરવી જોઈએ. રોટલી વાણતાં, પોતાનાં માથૂક ને યાદ કરતાં રહેવું - આ અભ્યાસ દરેક વાતમાં જોઈએ. જેટલો સમય કુરસદ મળે યાદ કરવાનાં છે. યાદ થી જ તમે સતોપ્રધાન બનશો. ૮ કલાક કર્મ કરવા માટે છૂટ છે. વય માં પણ એકાંતમાં જઈને બેસવું જોઈએ, તમારે બધાને બાપ નો પરિચય પણ સંભળાવવાનો છે. આજે નહીં સાંભળશે તો કાલે સાંભળશે. બાપ સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે, આપણે સ્વર્ગમાં હતાં પછી હમાણાં નર્કવાસી થયાં છીએ. હવે ફરી બાપ થી વારસો મળવો જોઈએ. ભારતવાસીઓ ને સમજાવે છે. બાપ આવે પણ ભારતમાં જ છે. જુઓ, તમારી પાસે મુસલમાન લોકો પણ આવે છે, તે પણ સેવાકેન્દ્ર સંભાળે છે. કહે છે શિવબાબા ને યાદ કરો. સિકખ પણ આવે છે, ક્રિશ્ચિયન પણ આવે છે, આગળ ચાલીને ઘણાં આવશે. આ જ્ઞાન બધાં માટે છે કારણ કે આ છે જ સહજ યાદ અને સહજ વારસો બાપનો. પરંતુ પવિત્ર તો જરૂર બનવું પડશે. દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. હમાણાં ભારત પર રાહુ નું ગ્રહણ છે પછી બૃહસ્પતિની દશા શરૂ થશે ૨૧ જન્મોનાં માટે. પહેલાં હોય છે બૃહસ્પતિની દશા. પછી શુક્રની દશા. સૂર્યવંશીઓ પર બૃહસ્પતિની દશા, ચંદ્રવંશીઓ પર શુક્રની દશા કહેશે. પછી દશા ઓછી થતી જાય છે. સૌથી ખરાબ છે રાહુની દશા. બૃહસ્પતિ કોઈ ગુરુ નથી હોતાં. આ દશા છે વૃક્ષપતિની. વૃક્ષપતિ બાપ આવે છે તો બૃહસ્પતિ અને શુક્રની દશા થાય છે. રાવણ આવે છે તો રાહુની દશા થઈ જાય છે. આપ બાળકો પર હમાણાં બૃહસ્પતિની દશા બેસે છે. ફક્ત વૃક્ષપતિ ને યાદ કરો, પવિત્ર બનો, બસ. અરઘા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દરેક કાર્ય કરતાં આત્મ-અભિમાની બનાવવાની પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. દેહનો અહંકાર સમાપ્ત થઈ જાય. આનાં માટે જ મહેનત કરવાની છે.
2. સતયુગી રાજઈ નાં લાયક બનવા માટે પોતાનાં મેનર્સ (સભ્યતા) રોયલ બનાવવાનાં છે. પવિત્રતા જ સૌથી ઉંચી ચલન છે. પવિત્ર બનવાથી જ પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો.

વરદાન :-

ભોળપણ ની સાથે ઓલમાઈટી ઓથોરિટી બની માયાનો સામનો કરવાવાળા શક્તિ સ્વરુપ ભવ ક્યારેક-ક્યારેક ભોળપણ ખૂબ ભારે નુકસાન કરી દે છે. સરળતા ભોળું રુપ ધારણ કરી લે છે. પરંતુ એવાં ભોળા નહીં બનો જે સામનો ન કરી શકો. સરળતા ની સાથે સમાવવાની અને સહન કરવાની શક્તિ જોઈએ. જેમ બાપ ભોળાનાથ ની સાથે ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વ શક્તિવાન સત્તા) છે, એમ તમે પણ ભોળપણ ની સાથે-સાથે શક્તિ સ્વરુપ પણ બનો તો માયા નો ગોળો નહીં લાગશે, માયા સામનો કરવાનાં બદલે નમસ્કાર કરી દેશે.

સ્લોગન :-

પોતાનાં દિલમાં યાદ નો ઝંડો લહેરાવો તો પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે દેહ - અભિમાન નો દ્વાર બંધ કરી દો તો માયા નાં તોફાન આવવાનાં બંધ થઈ જશે”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોની વિશાળ બુદ્ધિ છે, એમની નિશાનીઓ સંભળાવો!

ઉત્તર :- ૧. એમને આખો દિવસ સેવાનાં જ વિચાર ચાલતાં રહેશે. ૨. તે સેવા વગર રહી નથી શકતાં. ૩. એમની બુદ્ધિમાં રહેશે કે કેવી રીતે આખાં વિશ્વમાં ઘેરાવ નાખી બધાને પતિત થી પાવન બનાવીએ. તે વિશ્વને દુઃખધામ થી સુખધામ બનાવવાની સેવા કરતાં રહેશે. ૪. તે અનેકોને આપ સમાન બનાવતાં રહેશે.

ઓમ્ શાંતિ ! રુહાની બાપ મીઠા-મીઠા બાળકો ને બેસી સમજાવે છે, બાળકો પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમારું બધું દુઃખ સદાનાં માટે મટી જશે. પોતાને આત્મા સમજી બધાને ભાઈ-ભાઈની દૃષ્ટિ થી જુઓ તો પછી દેહ ની દૃષ્ટિ વૃત્તિ બદલાઈ જશે. બાપ પણ અશરીરી છે, આપ આત્મા પણ અશરીરી છો. બાપ આત્માઓને જ જુએ છે, બધાં અકાળતપ્ત પર વિરાજમાન આત્માઓ છે. તમે પણ આત્મા ભાઈ-ભાઈ ની દૃષ્ટિ થી જુઓ, એમાં બહુ મહેનત છે. દેહનાં ભાનમાં આવવાથી જ માયાનાં તોફાન આવે છે. આ દેહ-અભિમાનનો દ્વાર બંધ કરી દો તો માયાનાં તોફાન આવવાનાં બંધ થઈ જશે. આ દેહી-અભિમાની બનવાની શિક્ષા આખાં કલ્પમાં આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર બાપ જ આપ બાળકોને આપે છે.

મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો તમે જાણો છો હમણાં આપણે નર્ક નો કિનારો છોડી આગળ જઈ રહ્યાં છીએ, આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ બિલકુલ અલગ છે વચ્ચે નો. વચ્ચે દરિયામાં (સમુદ્રમાં) તમારી બોટ (નાવ) છે. તમે ન સતયુગી છો, ન કળયુગી છો. તમે છો પુરુષોત્તમ સંગમયુગી સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ. સંગમયુગ હોય જ છે બ્રાહ્મણો નો. બ્રાહ્મણ છે ચોટી. આ બ્રાહ્મણોનો બહુજ નાનો યુગ છે. આ એક જ જન્મ નો યુગ હોય છે. આ છે તમારી ખુશી નો યુગ. ખુશી કઈ વાતની છે? ભગવાન આપણને ભણાવે છે! એવાં વિદ્યાર્થી ને કેટલી ખુશી હશે! તમને હવે આખાં ચક્ર નું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે. હમણાં હમ સો બ્રાહ્મણ છીએ પછી હમ સો દેવતા બનીશું. પહેલાં પોતાનાં ઘરે સ્વીટ હોમ માં જઈશું પછી નવી દુનિયામાં આવીશું. આપણે બ્રાહ્મણ જ સ્વદર્શનચક્રધારી છીએ. આપણે જ બાજોલી રમીએ છીએ. આ વિરાટ રુપ ને પણ આપ બ્રાહ્મણ બાળકો જ જાણો છો, બુદ્ધિમાં આખો દિવસ આ વાતો સિમરણ થવી જોઈએ. મીઠા બાળકો તમારો આ બહુજ પ્રેમાળ પરિવાર છે, તો આપ દરેકે ખુબ-ખુબ પ્રેમાળ હોવું જોઈએ. બાપ પણ મીઠા છે તો બાળકો પણ એવાં મીઠા બનાવે છે. ક્યારેય કોઈ પર ગુસ્સો ન કરવો જોઈએ. મનસા વાચા કર્મણા કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. બાપ ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલાં મીઠા બનતાં જશો. બસ આ યાદ થી જ બેડો પાર છે - આ છે યાદની યાત્રા. યાદ કરતાં-કરતાં વાચા શાંતિધામ સુખધામ જવાનું છે. બાપ આવ્યાં જ છે બાળકોને સદા સુખી બનાવવાં. ભૂતો ને ભગાવવા ની યુક્તિ બાપ બતાવે છે મને યાદ કરો તો આ ભૂત નીકળતાં જશે. કોઈ પણ ભૂત ને સાથે નહીં લઈ જાઓ. કોઈ પણ ભૂત હોય તો અહીંયા જ મારી પાસે છોડી જાઓ. તમે કહો જ છો બાબા આવીને અમારા ભૂતો ને કાઢી પતિત થી પાવન બનાવો. તો બાપ કેટલાં ગુલ-ગુલ બનાવે છે. બાપ અને દાદા બંને મળીને આપ બાળકોનો શૃંગાર કરે છે. માતા-પિતા જ બાળકો નો શૃંગાર કરે છે ને. તે છે હદ નાં બાપ-આ છે બેહદનાં બાપ. તો બાળકોએ બહુજ પ્રેમ થી ચાલવાનું અને ચલાવવાનું છે. બધાં વિકારો નું દાન આપવું જોઈએ, દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. આમાં કોઈ બહાના વગેરેની વાત નથી. પ્રેમ થી તમે કોઈને પણ વશ કરી શકો છો. પ્રેમ થી સમજાવો, પ્રેમ બહુજ મીઠી વસ્તુ છે - વાઘ ને, હાથી ને, જાનવરો ને પણ મનુષ્ય પ્રેમ થી વશ કરી લે છે. તે તો, તો પણ આસુરી મનુષ્ય છે. તમે તો હવે દેવતા બની રહ્યાં છો. તો દૈવી ગુણ ધારણ કરી બહુજ-બહુજ મીઠા બનવાનું છે. એક-બીજા ને ભાઈ-ભાઈ અથવા ભાઈ-બહેન ની દૃષ્ટિ થી જુઓ. આત્મા, આત્માને ક્યારેય દુઃખ નથી આપી શકતી. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો હું તમને સ્વર્ગનું રાજ્ય-ભાગ્ય આપવા આવ્યો છું. હમણાં તમને જે જોઈએ તે મારા થી લો. હું તો વિશ્વનાં માલિક ઉબલ સિરતાજ તમને બનાવવાં આવ્યો છું. પરંતુ મહેનત તમારે કરવાની છે. હું કોઈનાં ઉપર તાજ નહીં રાખીશ. તમારે પોતાનાં પુરુષાર્થ થી જ સ્વયંને રાજતિલક આપવાનું છે. બાપ પુરુષાર્થ ની યુક્તિ બતાવે છે કે આમ-આમ વિશ્વનાં માલિક ઉબલ સિરતાજ પોતાને બનાવી શકો છો. ભણતર પર પૂરું ધ્યાન આપો. ક્યારેય પણ ભણતર ને નહીં છોડો. કોઈ પણ કારણ થી રિસાઈને ભણતર ને છોડી દીધું તો ખુબ-ખુબ ઘાટો થઈ જશે. નુકસાન અને ફાયદા ને જોતાં રહો. તમે ઈશ્વરીય યુનિવર્સિટી નાં વિદ્યાર્થી છો, ઈશ્વર બાપ થી ભણી રહ્યાં છો, ભણીને પૂજ્ય દેવતા બની રહ્યાં છો. તો વિદ્યાર્થી પણ એવાં નિયમિત બનવાં જોઈએ. સ્ટુડન્ટ લાઈફ ઈઝ ધ બેસ્ટ (વિદ્યાર્થી જીવન જ શ્રેષ્ઠ છે). જેટલું ભણશો ભણાવશો અને મેનર્સ સુધારશો એટલા ધી બેસ્ટ બનશો.

મીઠા બાળકો હવે તમારી રિટર્ન યાત્રા છે, જેમ સતયુગ થી ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ સુધી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો તેમ હવે તમારે આઈરન એજ (કળયુગ) થી ઉપર ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) સુધી જવાનું છે. જ્યારે સિલવર એજ (ત્રેતાયુગ) સુધી પહોંચશો તો પછી આ કર્મેન્દ્રિયો ની ચંચળતા ખતમ થઈ જશે એટલે જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલી આપ આત્માઓથી રજો તમો ની કટ નીકળતી જશે અને જેટલી કટ નીકળતી જશે એટલી બાપ ચુંબકની તરફ કશિશ (આકર્ષણ) વધતી જશે. કશિશ નથી હોતી તો જરૂર કટ લાગેલી છે-કટ એકદમ નીકળી પ્યોર (શુદ્ધ) સોનું બની જાય તે છે અંતિમ કર્માતીત અવસ્થા.

તમારે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં, પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં પણ કમળ પુષ્પ સમાન બનવાનું છે. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો ઘર ગૃહસ્થ ને પણ સંભાળો, શરીર નિર્વાહ અર્થ કામકાજ પણ કરો. સાથે-સાથે આ ભણતર પણ ભણતાં રહો. ગાયન પણ છે હથ કાર કે દિલ યાર કે. કામકાજ કરતાં એક માથૂક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તમે અડધાકલ્પ નાં આશિક છો. નૌધા ભક્તિમાં પણ જુઓ કૃષ્ણ વગેરે ને કેટલાં પ્રેમ થી યાદ કરે છે. તે છે નૌધા ભક્તિ, અટલ ભક્તિ. કૃષ્ણની અટલ યાદ રહે છે પરંતુ એનાથી કોઈ ને મુક્તિ નથી મળતી. આ પછી છે નિરંતર યાદ કરવાનું જ્ઞાન. બાપ કહે છે મુજ પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરો તો તમારા પાપ નાશ થઈ જશે, પરંતુ માયા પણ ખુબ પહેલવાન છે. કોઈને છોડતી નથી. માયા થી વારંવાર હાર ખાવાથી તો માથું નીચે કરી પશ્ચાત્તાપ કરવો જોઈએ. બાપ મીઠા બાળકોને શ્રેષ્ઠ મત આપે જ છે શ્રેષ્ઠ બનવા માટે. બાપ જુએ છે એટલી મહેનત બાળકો કરતાં નથી એટલે બાપ ને તરસ આવે છે. જો આ અભ્યાસ હમણાં નહીં કરશે તો પછી સજ્જઓ બહુજ ખાવી પડશે અને કલ્પ-કલ્પ પાઈ પૈસાનું પદ પામતાં રહેશે.

મૂળ વાત મીઠા બાળકોને બાપ સમજાવે છે દેહી-અભિમાની બનો. દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધો ને ભૂલી મામેકમ્ યાદ કરો, પાવન પણ જરૂર બનવાનું છે. કુમારી જ્યારે પવિત્ર છે તો બધાં એને માથું ટેકવે છે. લગ્ન કરવાથી પછી પૂજારી બની જાય છે. બધાની આગળ માથું ઝુકાવવું પડે છે. કન્યા પહેલાં પિયરઘર માં હોય છે તો એટલાં વધારે સંબંધ યાદ નથી આવતાં. લગ્ન પછી દેહનાં સંબંધ પણ વધતાં જાય પછી પતિ બાળકોમાં મોહ વધતો જાય. સાસુ-સસરા વગેરે બધાં યાદ આવતા રહેશે. પહેલાં તો ફક્ત મા-બાપમાં જ મોહ હોય છે. અહીંયા તો પછી એ બધાં સંબંધો ને ભૂલવા પડે છે કારણ કે આ એક જ તમારા સાચાં-સાચાં માતા-પિતા છે ને. આ છે ઈશ્વરીય સંબંધ. ગાએ પણ છે ત્વમેવ માતા ય પિતા ત્વમેવ... આ માત પિતા તો તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે એટલે બાપ કહે છે મુજ બેહદનાં બાપ ને નિરંતર યાદ કરો બીજા કોઈ પણ બેહદધારી થી મમત્વ નહીં રાખો. સ્ત્રી ને કળયુગી પતિની કેટલી યાદ રહે છે, તે તો ગટર માં પાડે છે. આ બેહદનાં બાપ તો તમને સ્વર્ગમાં લઈ જાય છે. આવાં મીઠા બાપ ને બહુજ પ્રેમ થી યાદ કરો અને સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં રહો. આ જ યાદનાં બળ થી જ તમારી આત્મા કંચન બની સ્વર્ગની માલિક બની જશે. સ્વર્ગનું નામ સાંભળીને જ દિલ ખુશ થઈ જાય છે. જે નિરંતર યાદ કરતાં અને બીજાઓ ને પણ યાદ ફરાવતાં રહેશે તે જ ઊંચ પદ પામશે. આ પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં અંતમાં તમારી તે અવસ્થા જામી જશે. આ તો દુનિયા પણ જૂની છે, દેહ પણ જૂનો છે, દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ પણ જૂનાં છે. એ બધાથી બુદ્ધિયોગ હટાવી એક બાપ નો સંગ જોડવાનો છે, છે અંતકાળે પણ એ એક બાપની યાદ રહે બીજા કોઈનો સંબંધ યાદ હશે તો પછી અંતમાં પણ તે યાદ આવી જશે અને પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. અંતકાળે જે બેહદ બાપની યાદમાં રહેશે તે જ નર થી નારાયણ બનશે. બાપની યાદ છે તો પછી શિવાલય દૂર નથી.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો બેહદનાં બાપ પાસે આવે જ છે રિક્કેશ થવા માટે કારણ કે બાળકો જાણે છે બેહદનાં બાપ થી બેહદ વિશ્વની બાદશાહી મળે છે. આ ક્યારેય ભુલવું ન જોઈએ. તે સદૈવ યાદ રહે તો પણ બાળકોને અપાર ખુશી રહે. આ બેજ ચાલતાં-ફરતાં ઘડી-ઘડી જોતાં રહો-એકદમ હૃદય થી લગાવી દો. ઓહો! ભગવાન ની શ્રીમત થી અમે આ બની રહ્યાં છીએ. બસ બેજ ને જોઈ એને પ્રેમ કરતાં રહો. બાબા, બાબા કરતાં રહો તો સદૈવ સ્મૃતિ રહેશે. આપણે બાપ દ્વારા આ બનીએ છીએ. બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. મીઠા બાળકોની ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. આખો દિવસ સર્વિસ નાં જ વિચાર ચાલતાં રહે. બાબાને તો તે બાળકો જોઈએ જે સર્વિસ (સેવા) વગર રહી ન શકે. આપ બાળકોએ આખાં વિશ્વ પર ઘેરાવ નાખવાનો છે અર્થાત્ પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવાની છે. આખાં વિશ્વને દુઃખધામ થી સુખધામ બનાવવાનું છે. શિક્ષક ને પણ ભણાવવામાં મજા આવે છે ને. તમે તો હવે બહુજ ઊંચા શિક્ષક બન્યાં છો. જેટલાં સારા શિક્ષક, તે અનેકોને આપ સમાન બનાવશે, ક્યારેય થાકશે નહીં. ઈશ્વરીય સર્વિસમાં બહુજ ખુશી રહે છે. બાપની મદદ મળે છે. આ મોટો બેહદનો વ્યાપાર પણ છે, વ્યાપારી લોકો જ ધનવાન બને છે. તેઓ આ જ્ઞાનમાર્ગ માં પણ વધારે ઉછળે છે. બાપ પણ બેહદનાં વ્યાપારી છે ને. સોદો બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે પરંતુ આમાં ખુબ સાહસ ધારણ કરવું પડે છે. નવાં-નવાં બાળકો જૂનાંથી પણ પુરુષાર્થ માં આગળ જઈ શકે છે. દરેકની વ્યક્તિગત તકદીર છે, તો પુરુષાર્થ પણ દરેકે વ્યક્તિગત કરવો જોઈએ. પોતાની પૂરી ચેકિંગ કરવી જોઈએ. આવી ચેકિંગ કરવાવાળા એકદમ રાત-દિવસ પુરુષાર્થ માં લાગી જશે, કહેશે અમે પોતાનો સમય વ્યર્થ કેમ કરીએ. જેટલું થઈ શકે સમય સફળ કરીએ. પોતાનાથી પાકું પ્રણ કરી લે છે, અમે બાપ ને ક્યારેય નહીં ભૂલશું. સ્કોલરશિપ લઈને જ છોડશું. એવાં બાળકોને પછી મદદ પણ મળે છે. એવાં પણ નવાં-નવાં પુરુષાર્થી બાળકો તમે જોશો. સાક્ષાત્કાર કરતાં રહેશો. જેમ શરૂ માં થયું એ જ પછી પાછળ માં પણ જોશો. જેટલા નજીક થતાં

જશો એટલી ખુશી માં નાચતાં રહેશો. ત્યાં ખુને નાહક ખેલ પણ ચાલતો રહેશે.

આપ બાળકોની ઈશ્વરીય રેસ ચાલી રહી છે, જેટલાં આગળ દોડતાં જશો એટલા નવી દુનિયાનાં દૃશ્યો પણ નજીક આવતાં જશે, ખુશી વધતી જશે. જેમને દૃશ્ય નજીક નથી દેખાતા એમને ખુશી પણ નહીં થશે. હમણાં તો કળયુગી દુનિયાથી વૈરાગ્ય અને સતયુગી દુનિયાથી બહુજ પ્રેમ હોવો જોઈએ. શિવબાબા યાદ રહેશે તો સ્વર્ગ નો વારસો પણ યાદ રહેશે. સ્વર્ગ નો વારસો યાદ રહેશે તો શિવબાબા પણ યાદ રહેશે. આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણે સ્વર્ગ તરફ જઈ રહ્યાં છીએ, પગ નર્ક તરફ છે, માથું સ્વર્ગ તરફ છે. હમણાં તો નાનાં-મોટાં બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. બાબાને સદૈવ આ નશો રહે છે ઓહો! હું જઈને આ બાલકૃષ્ણ બનીશ, જેનાં માટે ઈનએડવાન્સ (પહેલાથી) ભેટ પણ મોકલતાં રહે છે. જેમને પૂરો નિશ્ચય છે તે જ ગોપિકાઓ ભેટ મોકલે છે, તેમને અતિન્દ્રિય સુખની ભાસના આવે છે. આપણે જ અમરલોક માં દેવતા બનીશું. કલ્પ પહેલાં પણ આપણે જ બન્યાં હતાં પછી આપણે ૮૪ પુનર્જન્મ લીધાં છે. આ બાજોલી યાદ રહે તો પણ અહો સૌભાગ્ય- સદૈવ અથાહ ખુશી માં રહો, બહુજ મોટી લોટરી મળી રહી છે. ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં પણ આપણે રાજ્ય ભાગ્ય પામ્યું હતું ફરી કાલે પામશું. ડ્રામામાં નોંધ છે. જેમ કલ્પ પહેલાં જન્મ લીધો હતો તેમજ લઈશું, તે જ આપણાં મા-બાપ હશે. જે કૃષ્ણનાં બાપ હતાં તેજ પછી બનશે. આવા-આવા જે આખો દિવસ વિચાર કરતાં રહેશે તો તે ખુબ જ રમણીકતા માં રહેશે. વિચાર સાગર મંથન નથી કરતાં તો એટલે અનહેલ્દી (અસ્વસ્થ) છે. ગાય ભોજન ખાય છે તો આખો દિવસ વાગોળતી રહે છે, મુખ ચાલતું જ રહે છે. મુખ ન ચાલે તો સમજાય છે બીમાર છે, આ પણ એવું જ છે.

બેહદનાં બાપ અને દાદા બંને નો મીઠા-મીઠા બાળકોથી બહુ જ પ્રેમ છે, કેટલાં પ્રેમ થી ભણાવે છે. કાળા થી ગોરા બનાવે છે. તો બાળકોને પણ ખુશી નો પારો ચઢવો જોઈએ. પારો ચઢશે યાદની યાત્રા થી. બાપ કલ્પ-કલ્પ બહુજ પ્રેમ થી લવલી સર્વિસ કરે છે. પ તત્વો સહિત બધાને પાવન બનાવે છે. કેટલી મોટી બેહદની સેવા છે. બાપ બહુજ પ્રેમ થી બાળકો ને શિક્ષા પણ આપતાં રહે છે કારણ કે બાળકો ને સુધારવા બાપ કે શિક્ષકનું જ કામ છે. બાપની છે શ્રીમત, જેનાથી જ શ્રેષ્ઠ બનશો. જેટલાં પ્રેમ થી યાદ કરશો એટલાં શ્રેષ્ઠ બનશો. આ પણ ચાર્ટ માં લખવું જોઈએ અમે શ્રીમત પર ચાલીએ છીએ કે પોતાની મત પર ચાલીએ છીએ? શ્રીમત પર ચાલવાથી જ તમે એક્યુરેટ બનશો. અરછા-

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં પોતાનાથી પ્રણ કરવાનું છે કે અમે પોતાનો સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) નહીં કરીશું. સંગમ ની દરેક પળ સફળ કરીશું. અમે બાબા ને ક્યારેય નહીં ભૂલશું. સ્કોલરશિપ લઈને જ રહીશું.
2. સદા સ્મૃતિ રહે કે હમણાં આપણી વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. પગ નર્ક તરફ, માથું સ્વર્ગ તરફ છે. બાજોલી ને યાદ કરી અથાહ ખુશીમાં રહેવાનું છે. દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- પોતાની પાવરફુલ વૃત્તિ દ્વારા પતિત વાયુમંડળ ને પરિવર્તન કરવાવાળા માસ્ટર પતિત - પાવની ભવ કેવું પણ વાયુમંડળ હોય પરંતુ સ્વયંની શક્તિશાળી વૃત્તિ વાયુમંડળ ને બદલી શકે છે. વાયુમંડળ વિકારી હોય પરંતુ સ્વયંની વૃત્તિ નિર્વિકારી હોય. જે પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે તે પતિત વાયુમંડળ નાં વશીભૂત ન થઈ શકે. માસ્ટર પતિત-પાવની બની સ્વયંની પાવરફુલ વૃત્તિ થી અપવિત્ર કે કમજોરીનાં વાયુમંડળને મિટાવો, એનું વર્ણન કરી વાયુમંડળ નહીં બનાવો. કમજોર કે પતિત વાયુમંડળ નું વર્ણન કરવું પણ પાપ છે.

સ્વોગન :- હવે ધરણીમાં પરમાત્માનાં પરિચયનું બીજ નાખો તો પ્રત્યક્ષતા થશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં સત્ય બાપ દ્વારા સાચી વાતો સાંભળી અજવાળા માં આવ્યાં છો તો તમારું કર્તવ્ય છે બધાને અંધકાર થી નીકાળી અજવાળા માં લાવવાં”

પ્રશ્ન :- જ્યારે આપ બાળકો કોઈને જ્ઞાન સંભળાવો છો તો કઈ એક વાત જરૂર યાદ રાખો?

ઉત્તર :- મુખથી વારંવાર બાબા-બાબા કહેતાં રહો, આનાથી હું-પણું સમાપ્ત થઈ જશે. વારસો પણ યાદ રહેશે. બાબા કહેવાથી સર્વવ્યાપી નું જ્ઞાન પહેલાથી જ ખતમ થઈ જાય છે. જો કોઈ કહે ભગવાન સર્વવ્યાપી છે તો બોલો બાપ બધાની અંદર કેવી રીતે હોઈ શકે છે.

ગીત :- આજ અંધિરે મેં હૈ ઈન્સાન...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ શું કહ્યું અને કોને પોકાર્યા? હૈ જ્ઞાનનાં સાગર અથવા હૈ જ્ઞાન સૂર્ય બાબા.... ભગવાન ને બાબા કહેવાય છે ને. ભગવાન બાપ છે તો તમે બધાં બાળકો છો. બાળકો કહે છે અમે અંધકાર માં આવીને પડ્યાં છીએ. તમે અમને અજવાળા માં લઈ જાઓ. બાબા કહેવાથી સિદ્ધ થાય છે કે બાપ ને પોકારે છે. બાબા અક્ષર કહેવાથી પ્રેમ આવી જાય છે કારણ કે બાપ થી વરસો લેવાય છે. ફક્ત ઈશ્વર કે પ્રભુ કહેવાથી બાપનાં વારસાની રસના નથી આવતી. બાબા કહેવાથી વારસો યાદ આવી જાય છે. તમે પોકારો છો બાબા અમે અંધકાર માં આવીને પડ્યાં છીએ, આપ હવે ફરી જ્ઞાનથી અમારો દીપક જગાડો કારણ કે આત્માઓનાં દીપક બુઝાયેલાં છે. મનુષ્ય મરે છે તો ૧૨ દિવસ દીવો પ્રગટાવે છે. એક ઘી નાખવા માટે બેઠા રહે છે કે ક્યાંક દીવો બુઝાઈ ન જાય.

બાપ સમજાવે છે - તમે ભારતવાસી અજવાળામાં અર્થાત્ દિવસમાં હતાં. હવે રાત માં છો. ૧૨ કલાક દિવસ, ૧૨ કલાક રાત. તે હદની વાત. આ તો બેહદનો દિવસ અને બેહદની રાત છે. જેને કહેવાય છે કે બ્રહ્માનો દિવસ-સતયુગ ત્રેતા, બ્રહ્માની રાત-દ્વાપર કળયુગ. રાત્રે અંધકાર હોય છે. મનુષ્ય ઠોકરો ખાતા રહે છે. ભગવાન ને શોધવા માટે ચારેય તરફ ફેરા લગાવે છે, પરંતુ પરમાત્મા ને પામી નથી શકતાં. પરમાત્મા ને પામવા માટે જ ભક્તિ કરે છે. દ્વાપર થી ભક્તિ શરૂ થાય છે અર્થાત્ રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. દશેરા ની પણ એક કથા બનાવી છે. કથા હંમેશા મનોમન બનાવે છે, જેવી રીતે બાઈસ્કોપ, નાટક વગેરે બનાવે છે. શ્રીમત્ ભગવત ગીતા જ છે સાચી. પરમાત્માએ બાળકોને રાજયોગ શીખવાડ્યો, રાજઈ આપી. પછી ભક્તિમાર્ગ માં બેસીને કથાઓ બનાવે છે. વ્યાસે ગીતા બનાવી અર્થાત્ કથા બનાવી. સાચી વાત તો બાપ દ્વારા તમે હમણાં સાંભળી રહ્યાં છો. હંમેશા બાબા-બાબા કહેવું જોઈએ. પરમાત્મા આપણાં બાબા છે, નવી દુનિયાનાં રચયિતા છે. તો જરૂર એમનાથી આપણને સ્વર્ગનો વારસો મળવો જોઈએ. હમણાં તો ૮૪ જન્મ ભોગવી આપણે નર્કમાં આવીને પડ્યાં છીએ. બાપ સમજાવે છે બાળકો, તમે ભારતવાસી સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી હતાં, વિશ્વનાં માલિક હતાં, બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો, એને સ્વર્ગ અથવા કૃષ્ણપુરી કહેવાય છે. અહીંયા છે કંસપુરી. બાપદાદા યાદ અપાવે છે, લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. બાપ જ જ્ઞાનનાં સાગર, શાંતિનાં સાગર પતિત-પાવન છે, ન કે પાણીની ગંગા. બધી બ્રાઈડ્સ (સજનીઓ) નાં એક જ ભગવાન બ્રાઈડગ્રૂમ (સાજન) છે-આ મનુષ્ય નથી જાણતાં, એટલે પૂછાય છે - આત્માનાં બાપ કોણ છે? તો મુંઝાઈ જાય છે. કહે છે અમે નથી જાણતાં. અરે આત્મા, તમે પોતાનાં બાપને નથી જાણતાં? કહે છે ગોડ ફાધર, પછી પૂછાય છે-એમનું નામ રૂપ શું છે? ગોડ ને ઓળખો છો? તો કહી દે છે સર્વવ્યાપી છે. અરે બાળકોનાં બાપ ક્યારેય સર્વવ્યાપી હોય છે શું? રાવણની આસુરી મત પર કેટલાં બેસમજ બની જાય છે. દેહ-અભિમાન છે નંબરવન. પોતાને આત્મા નિશ્ચય નથી કરતાં. કહી દે છે હું ફૂલાણો છું. આ તો થઈ ગઈ શરીરની વાત. અસલ માં સ્વયં કોણ છે - આ નથી જાણતાં. હું જજ છું, હું આ છું.... ‘હું’ ‘હું’ કહેતાં રહે છે, પરંતુ આ ખોટું છે. હું અને મારું આ બે વસ્તુ છે. આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. નામ શરીરનું પડે છે. આત્માનું કોઈ નામ નથી રખાતું. બાપ કહે છે - મારું નામ શિવ જ છે. શિવજયંતી પણ મનાવે છે. હવે નિરાકાર ની જયંતી કેવી રીતે હોઈ શકે? એ કોનામાં આવે છે, આ કોઈને ખબર નથી. બધી આત્માઓનું નામ આત્મા જ છે. પરમાત્માનું નામ છે શિવ. બાકી બધાં છે સાલિગ્રામ. આત્માઓ બાળક છે. એક શિવ સર્વ આત્માઓનાં બાપ છે. એ છે બેહદનાં બાપ. એમને બધાં પોકારે છે કે આવીને અમને પાવન બનાવો. અમે દુઃખી છીએ. આત્મા પોકારે છે, દુઃખમાં બધાં બાળકો યાદ કરે છે અને પછી આ જ બાળકો સુખમાં હોય છે તો કોઈ પણ યાદ નથી કરતાં. દુઃખી બનાવ્યાં છે રાવણએ.

બાપ સમજાવે છે - આ રાવણ તમારો જૂનો દુશ્મન છે. આ પણ દ્રામાનો ખેલ બનેલો છે. તો હમણાં બધાં અંધકારમાં છે એટલે પોકારો છો હૈ જ્ઞાન સૂર્ય આવો, અમને અજવાળા માં લઈ જાઓ. ભારત સુખધામ હતું તો કોઈ પોકારતાં નહોતાં. કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ

નહોતી. અહીંયા તો ચિલ્લાવતાં રહે છે, હેં શાંતિ દેવા. બાપ આવી ને સમજાવે છે - શાંતિ તો તમારો સ્વધર્મ છે. ગળાનો હાર છે. આત્મા શાંતિધામની રહેવાસી છે. શાંતિધામ થી પછી સુખધામ માં જાય છે. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. તમારે ચિલ્લાવવાનું નથી હોતું. દુઃખમાં જ ચિલ્લાવે છે - રહેમ કરો, દુઃખહર્તા સુખકર્તા બાબા આવો. શિવબાબા, મીઠા બાબા ફરીથી આવો. આવે જરૂર છે ત્યારે તો શિવજયંતી મનાવે છે. શ્રીકૃષ્ણ છે સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ. તેમની પણ જયંતી મનાવે છે. પરંતુ કૃષ્ણ ક્યારે આવ્યાં, આ કોઈને ખબર નથી. રાધે કૃષ્ણ જ સ્વયંવર નાં પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. આ કોઈપણ નથી જાણતું. મનુષ્ય જ પોકારતાં રહે છે - ઓ ગોડ ફાધર.... સારું એમનું નામ-રુપ શું છે તો કહી દેશે નામ-રુપ થી ન્યારા છે. અરે, તમે કહો છો ગોડ ફાધર પછી નામ રુપ થી ન્યારા કહી દો છો. આકાશ પોવાર છે, તેનું પણ નામ છે આકાશ. તમે કહો છો અમે બાપનાં નામ-રુપ વગેરે ને નથી જાણતાં, સારું પોતાને જાણો છો? હા અમે આત્મા છીએ. સારું આત્માનું નામ-રુપ બતાવો. પછી કહી દેશે આત્મા સો પરમાત્મા છે. આત્મા નામ-રુપ થી ન્યારી તો હોઈ ન શકે. આત્મા એક બિંદી સ્ટાર માફક છે. ભ્રુકુટી ની વચમાં રહે છે. જે નાની એવી આત્મામાં ૮૪ જન્મો તો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આ ખૂબ સમજવાની વાત છે એટલે ૭ દિવસ ભઠ્ઠી ગવાયેલી છે. દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું છે ત્યારથી વિકારોની પ્રવેશતા થઈ છે. સીડી ઉતરતા આવ્યાં છે. હવે બધાને ગ્રહણ લાગેલું છે, કાળા થઈ ગયાં છે એટલે પોકારે છે હેં જ્ઞાન સૂર્ય આવો. આવીને અમને અજવાળા માં લઈ જાઓ. જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા, અજ્ઞાન અંધાર વિનાશ.... બુદ્ધિમાં બાપ આવે છે. એવું નથી જ્ઞાન અંજન ગુરુ દિયા.... ગુરુ તો અનેક છે, તેમનામાં જ્ઞાન ક્યાં છે. એમનું થોડી ગાયન છે. જ્ઞાન-સાગર, પતિત-પાવન, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. પછી બીજું કોઈ જ્ઞાન આપી કેવી રીતે શકે. સાધુ લોકો કહી દે છે ભગવાન થી મળવાનાં અનેક રસ્તા છે. શાસ્ત્ર વાંચવા, યજ્ઞ, તપ વગેરે કરવાં - આ બધાં ભગવાન થી મળવાનાં રસ્તા છે પરંતુ પતિત પછી પાવન દુનિયામાં જઈ કેવી રીતે શકે છે. બાપ કહે છે - હું સ્વયં આવું છું. ભગવાન તો એક જ છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર પણ દેવતા છે, તેમને ભગવાન નહીં કહેશે. એમનાં પણ બાપ શિવ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો અહીંયા જ હશે ને. પ્રજા અહીંયા છે. નામ પણ લખેલું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈન્સ્ટીટ્યૂશન (સંસ્થા). તો બાળકો થયાં. અસંખ્ય બી.કે. છે. વારસો શિવ થી મળે છે, ન કે બ્રહ્મા થી. વારસો દાદા થી મળે છે. બ્રહ્મા દ્વારા બેસીને સ્વર્ગમાં જવાનાં લાયક બનાવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા બાળકોને એડોપ્ટ કરે છે. બાળકો પણ કહે છે બાબા અમે તમારા જ છીએ, તમારાથી વારસો લઈએ છીએ. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થાય છે વિષ્ણુપુરી ની. શિવબાબા રાજ્યોગ શીખવાડે છે. શ્રીમત અથવા શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ ભગવાન ની ગીતા છે. ભગવાન એક જ નિરાકાર છે. બાપ સમજાવે છે - આપ બાળકોએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ... બહુકાળ થી અલગ તો ભારતવાસી જ હતાં. બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. તે જ પહેલાં-પહેલાં છૂટા પડ્યાં છે. બાપ થી છૂટા પડીને અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છે. બાબા કહે છે - હેં આત્માઓ હવે મુજ બાપને યાદ કરો. આ છે યાદ ની યાત્રા અથવા યોગ અગ્નિ. તમારા માથા પર જે પાપો નો બોજો છે, તે આ યોગ અગ્નિ થી ભસ્મ થશે. હેં મીઠા બાળકો, તમે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) થી આઈરન એજ (કળયુગ) માં આવી ગયાં છો. હવે મને યાદ કરો. આ બુદ્ધિનું કામ છે ને. દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધ છોડી મામેકમ્ યાદ કરો. તમે આત્મા છો ને. આ તમારું શરીર છે. હું, હું આત્મા કરે છે. તમને રાવણે પતિત બનાવ્યાં છે. આ ખેલ બનેલો છે. પાવન ભારત અને પતિત ભારત. જ્યારે પતિત બને છે તો બાપ ને પોકારે છે. રામરાજ્ય જોઈએ. કહે પણ છે, પરંતુ અર્થ ને નથી સમજતાં. જ્ઞાન આપવા વાળા જ્ઞાનનાં સાગર તો એક જ બાપ છે. બાપ જ આવીને સેકન્ડમાં વારસો આપે છે. હમણાં તમે બાપનાં બન્યાં છો. બાપ થી સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી વારસો લેવાં. પછી સતયુગ, ત્રેતા માં તમે અમર બની જાઓ છો. ત્યાં એવું નહીં કહેશે કે ફલાણા મરી ગયાં. સતયુગ માં અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. તમે કાળ પર જીત પામો છો. દુઃખ નું નામ નથી રહેતું. એને કહેવાય છે સુખધામ. બાપ કહે છે હું તો તમને સ્વર્ગની બાદશાહી આપું છું. ત્યાં તો ખૂબ વૈભવ છે. ભક્તિમાર્ગ માં મંદિર બનાવ્યાં છે તે સમયે પણ કેટલું ધન હતું. ભારત શું હતું! બાકી બીજી બધી આત્માઓ નિરાકારી દુનિયામાં હતી. બાળકો જાણી ગયાં છે - ઊંચે થી ઊંચા બાબા હવે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. ઊંચેથી ઊંચા છે શિવબાબા, પછી છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર સૂક્ષ્મવતન વાસી. પછી આ દુનિયા.

જ્ઞાનથી જ આપ બાળકોની સદ્ગતિ થાય છે. ગવાય પણ છે-જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય આવે છે, કારણ કે સતયુગની બાદશાહી મળે છે. હવે બાપ કહે છે - બાળકો, મામેકમ્ યાદ કરો. મને યાદ કરતાં તમે મારી પાસે આવી જશો. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માથા પર જે પાપો નો બોજ છે તેને યોગ અગ્નિ થી ભસ્મ કરવાનો છે. બુદ્ધિ થી દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધો છોડી એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે.
2. પોકારવા કે ચિલ્લાવવાનાં બદલે પોતાનાં શાંત સ્વરુપ માં સ્થિત રહેવાનું છે, શાંતિ ગળાનો હાર છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને “હું” અને “મારું” શબ્દ નથી કહેવાનો, સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરવાનું છે.

વરદાન :- પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ દ્વારા માયા ને સ્વયંની આગળ ઝુકાવવા વાળા હાઈએસ્ટ પદ નાં અધિકારી ભવ

જેમ મહાન આત્માઓ ક્યારેય કોઈની આગળ ઝુકતી નથી, તેમની આગળ બધાં ઝુકે છે. એમ તમે બાપની પસંદ કરેલી સર્વશ્રેષ્ઠ આત્માઓ ક્યાંય પણ, કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં કે માયાનાં ભિન્ન-ભિન્ન આકર્ષણ કરવાવાળા રૂપોમાં પોતાને ઝુકાવી નથી સકતી. જ્યારે હમણાંથી સદા ઝુકાવવાની સ્થિતિમાં સ્થિત રહેશો ત્યારે હાઈએસ્ટ (સર્વોચ્ચ) પદનો અધિકાર પ્રાપ્ત થશે. એવી આત્માઓની આગળ સતયુગ માં પ્રજા સ્વમાન થી ઝુકશે અને દ્વાપર માં તમારા લોકોનાં યાદગાર આગળ ભક્ત ઝુકતાં રહેશે.

સ્લોગન :-

કર્મનાં સમયે યોગ નું બેલેન્સ (સંતુલન) ઠીક હોય ત્યારે કહેશે કર્મયોગી.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યા છે , ભારત ને સૈલવેજ (મુક્ત) કરવાં , આપ બાળકો આ સમયે બાપ નાં મદદગાર બનો છો , ભારત જ પ્રાચીન ખંડ છે”

પ્રશ્ન :- ઉંચી મંઝિલ માં રુકાવટ (અડચણ) નાખવા વાળી નાની-નાની વાતો કઈ છે?

ઉત્તર :- જો જરા પણ કોઈ શોખ છે, અનાસક્ત વૃત્તિ નથી. સારું પહેરવાં, ખાવામાં બુદ્ધિ ભટકતી રહે છે... તો આ વાતો ઊંચી મંઝિલ પર પહોંચવામાં અડચણ નાખે છે એટલે બાબા કહે છે બાળકો, વનવાસ માં રહો. તમારે તો બધું જ ભુલવાનું છે. આ શરીર પણ યાદ ન રહે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને આ સમજાવ્યું છે કે આ ભારત જ અવિનાશી ખંડ છે અને આનું અસલ નામ છે જ ભારત ખંડ. હિન્દુસ્તાન નામ તો પછી પડ્યું છે. ભારત ને કહેવાય છે-આધ્યાત્મિક ખંડ. આ પ્રાચીન ખંડ છે. નવી દુનિયામાં જ્યારે ભારત ખંડ હતો તો બીજો કોઈ ખંડ હતો નહીં. મુખ્ય છે જ ઈસ્લામી, બૌદ્ધી અને ક્રિશ્ચન. હવે તો બહુજ ખંડ થઈ ગયાં છે. ભારત અવિનાશી ખંડ છે, આને જ સ્વર્ગ, હેવન કહે છે. નવી દુનિયામાં નવો ખંડ એક ભારત જ છે. નવી દુનિયા રચવા વાળા છે પરમપિતા પરમાત્મા, સ્વર્ગનાં રચયિતા હેવનલી ગોડફાધર. ભારતવાસી જાણે છે કે આ ભારત અવિનાશી ખંડ છે. ભારત સ્વર્ગ હતું. જ્યારે કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગ પધાર્યા, સમજે છે સ્વર્ગ ક્યાંક ઉપરમાં છે. દેલવાડા મંદિરમાં પણ વૈકુંઠનાં ચિત્ર ઉપર માં દેખાડ્યાં છે. આ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે ભારત જ સ્વર્ગ હતું, હમણાં નથી. હમણાં તો નર્ક છે. તો આ પણ અજ્ઞાન થયું. જ્ઞાન અને અજ્ઞાન બે વસ્તુ હોય છે. જ્ઞાન ને કહેવાય છે દિવસ, અજ્ઞાન ને રાત. ઘોર અજવાળું અને ઘોર અંધારું કહેવાય છે. અજવાળું એટલે રાઈઝ (ઉદય થવો), અંધારું એટલે ફોલ (અસ્ત થવું). મનુષ્ય સૂર્ય ને આયમતા જોવા માટે સનસેટ પર જાય છે. હવે તે તો છે હદ ની વાત. આનાં માટે કહેવાય છે બ્રહ્માનો દિવસ, બ્રહ્માની રાત. હવે બ્રહ્મા તો છે પ્રજાપિતા. તો જરૂર પ્રજાનાં પિતા થયાં. જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા, અજ્ઞાન અંધેર વિનાશ. આ વાતો દુનિયામાં કોઈ પણ નથી સમજતું. આ છે નવી દુનિયા માટે નવું નોલેજ. સ્વર્ગ માટે સ્વર્ગનાં રચયિતાનું નોલેજ જોઈએ. ગવાય પણ છે કે ફાધર ઈઝ નોલેજફુલ (પરમપિતા જ્ઞાનનાં સાગર છે). તો શિક્ષક થઈ ગયાં. ફાધર ને કહેવાય જ છે પતિત-પાવન બીજા કોઈ ને પતિત-પાવન કહી નહીં શકાય. શ્રીકૃષ્ણ ને પણ કહી ન શકાય. ફાધર તો બધાનાં એક જ છે. શ્રીકૃષ્ણ તો બધાનાં ફાધર નથી. તે તો જ્યારે મોટા થાય લગ્ન કરે ત્યારે એક-બે બાળકોનાં બાપ બનશે. રાધા-કૃષ્ણ ને પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) કહેવાય છે. ક્યારેક સ્વયંવર પણ થયો હશે. લગ્ન પછી જ મા-બાપ બની શકે છે. એમને ક્યારેય કોઈ વર્લ્ડ ગોડફાધર (વિશ્વનાં પરમપિતા) કહી ન શકે. વર્લ્ડ ગોડફાધર ફક્ત એક જ નિરાકાર બાપ ને કહેવાય છે. ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર શિવબાબા ને ન કહી શકાય. ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. એમનાથી સંપ્રદાય નીકળે છે. એ નિરાકાર ગોડફાધર, નિરાકાર આત્માઓનાં બાપ છે. નિરાકારી આત્માઓ જ્યારે અહીંયા શરીરમાં છે ત્યારે ભક્તિમાર્ગ માં પોકારે છે. આ બધી તમે નવી વાતો સાંભળો છો. યથાર્થ રીતે કોઈ પણ શાસ્ત્રમાં નથી. બાપ કહે છે, હું સન્મુખ બેસી આપ બાળકોને સમજાવું છું. પછી આ જ્ઞાન બધું ગુમ થઈ/ખોવાઈ જાય છે. પછી જ્યારે બાપ આવે ત્યારે આવીને યથાર્થ જ્ઞાન સંભળાવે. બાળકો ને જ સન્મુખ સમજાવીને વારસો આપે છે. પછી પાછળ થી શાસ્ત્ર બને છે. યથાર્થ તો બની ન શકે કારણ કે સત્યની દુનિયા જ ખતમ થઈ જુદ્દાખંડ થઈ જાય છે. તો જુદ્દી વસ્તુ જ હશે કારણ કે ઉતરતી કળા જ હોય છે. સત્ય થી તો ચઢતી કળા થાય છે. ભક્તિ છે રાત, અંધારામાં ઠોકરો ખાવી પડે છે. માથા ટેકતાં રહે છે. એવું ઘોર અંધારું છે. મનુષ્ય ને તો કંઈ પણ ખબર નથી હોતી. દર-દર ધક્કા ખાતા રહે છે. આ સૂર્યનો પણ ઉદય અને અસ્ત થાય છે, જે બાળકો જઈને જુએ છે. હવે તો આપ બાળકોએ જ્ઞાન સૂર્ય નો ઉદય થતો જોવાનું છે. રાઈઝ ઓફ ભારત અને ડાઉન ફોલ ઓફ ભારત (ભારત નું ઉત્થાન અને પતન). ભારત એવું ડુબે છે જેમ સૂર્ય ડુબે છે. સત્યનારાયણ ની કથામાં આ દેખાડે છે કે ભારતનો બેડો નીચે ચાલ્યો જાય છે પછી બાપ આવીને એને મુક્ત કરે છે. તમે આ ભારત ને ફરીથી મુક્ત કરો છો. આ આપ બાળકો જ જાણો છો. તમે નિમંત્રણ પણ આપો છો, નવનિર્માણ પ્રદર્શની પણ નામ ઠીક છે. નવી દુનિયા કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે, એની પ્રદર્શની. ચિત્રો દ્વારા સમજાણ અપાય છે. તો એ જ નામ ચાલ્યું આવે તો સારું છે. નવી દુનિયા કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે અથવા ઉત્થાન કેવી રીતે થાય છે, આ તમે દેખાડો છો. જરૂર જૂની દુનિયાનું પતન થાય છે ત્યારે દેખાડે છે કે ઉત્થાન કેવી રીતે થાય છે. આ પણ એક કથા છે-રાજ્ય લેવું અને ગુમાવવું. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં શું હતું? કહેશે, સૂર્યવંશીઓનું રાજ્ય હતું. પછી ચંદ્રવંશી રાજ્ય સ્થાપન થયું. તેઓ તો એક-બીજા થી જ રાજ્ય લે છે. દેખાડે છે ફલાણા થી રાજ્ય લીધું. તેઓ કોઈ સીડી નથી સમજતાં. આ તો બાપ સમજાવે છે કે તમે ગોલડન એજ (સતયુગ) થી સિલ્વર એજ (ત્રેતાયુગ) માં ગયાં, સીડી ઉતરતા આવ્યાં. આ ૮૪ જન્મોની સીડી છે. સીડી ઉતરવાની હોય છે પછી ચઢવાની પણ હોય છે. ડાઉન ફોલ (પતન) નું પણ રહસ્ય સમજાવવાનું હોય છે. ભારતનું

ડાઉન ફોલ કેટલો સમય, રાઈઝ કેટલો સમય? ફોલ અને રાઈઝ ઓફ ભારતવાસી. વિચાર સાગર મંથન કરવાનું હોય છે. મનુષ્યો ને પ્રલોભન માં કેવી રીતે લાવીએ અને પછી નિમંત્રણ પણ આપવાનું છે. ભાઈઓ-બહેનો આવીને સમજો. બાપની મહિમા તો પહેલાં બતાવવાની છે. શિવબાબા ની મહિમાનું એક બોર્ડ હોવું જોઈએ. પતિત-પાવન જ્ઞાનનાં સાગર, પવિત્રતા, સુખ શાંતિનાં સાગર, સંપત્તિનાં સાગર, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, જગત-પિતા, જગત-શિક્ષક, જગત-ગુરુ શિવબાબાથી આવીને પોતાનો સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી વારસો લો. તો મનુષ્યો ને બાપ ની ખબર પડે. બાપની અને શ્રીકૃષ્ણની મહિમા અલગ-અલગ છે. આ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં બેસેલું છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બાળકો જે છે તે આખો દિવસ દોડા-દોડી કરતાં રહે છે. પોતાની લૌકિક સર્વિસ હોવા છતાં પણ છુટ્ટી (રજા) લઈ સેવામાં લાગી જાય છે. આ છે જ ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ. ખાસ બાળકીઓ જો એવી સર્વિસમાં લાગી જાય તો બહુજ નામ નીકળી શકે છે. સેવાધારી બાળકોની પાલના તો સારી રીતે થતી જ રહે છે, કારણ કે શિવબાબાનો ભંડારો ભરપૂર છે. જે ભંડારા થી ખાધું તે ભંડારો ભરપૂર, કાલ કંટક દૂર.

તમે છો શિવવંશી. તે રચતા છે, આ રચના છે. બાબુલ નામ બહુ જ મીઠું છે. શિવ સાજન પણ તો છે ને. શિવબાબા ની મહિમા જ અલગ છે. નિરાકાર અક્ષર લખવાથી સમજે છે કે એમનો કોઈ આકાર નથી. બિલવેડ મોસ્ટ (સૌથી પ્રિય) શિવબાબા છે - પરમપ્રિય તો લખવાનું જ છે. આ સમયે લડાઈ નું મેદાન એમનું પણ છે તો તમારું પણ છે. શિવશક્તિઓ અહિંસક ગવાય છે. પરંતુ ચિત્રોમાં દેવીઓને પણ હથિયાર આપી હિંસા દેખાડી દીધી છે. હકીકતમાં તમે યોગ અથવા યાદનાં બળ થી વિશ્વની બાદશાહી લો છો. હથિયારો વગેરે ની વાત જ નથી. ગંગા નો પ્રભાવ બહુજ છે. અનેકોને સાક્ષાત્કાર પણ થશે. ભક્તિમાર્ગ માં સમજે છે કે ગંગાજળ મળે ત્યારે ઉદ્ધાર થાય, એટલે ગુપ્ત ગંગા કહેતાં રહે છે. કહે છે, બાણ માર્યું અને ગંગા નીકળી. ગૌમુખ થી પણ ગંગા દેખાડે છે. તમે પૂછશો તો કહેશે કે ગુપ્ત ગંગા નીકળી રહી છે. ત્રિવેણી પર પણ સરસ્વતી ને ગુપ્ત દેખાડી છે. મનુષ્યોએ તો ખુબ વાતો બનાવી દીધી છે. અહીંયા તો એક જ વાત છે. ફક્ત અલ્ફ, બસ. અલ્લાહ આવીને બહિષ્ટ સ્થાપન કરે છે. ખુદા હેવન (સ્વર્ગ) સ્થાપન કરે છે. ઈશ્વર સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે. હકીકતમાં ઈશ્વર તો એક છે. આ તો પોત-પોતાની ભાષામાં ભિન્ન-ભિન્ન નામ રાખી દીધાં છે. પરંતુ આ સમજે છે કે અલ્લાહ થી જરુર સ્વર્ગની બાદશાહી મળશે. અહીંયા તો બાપ કહે છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરવાથી વારસો જરુર યાદ આવશે. રચતા ની રચના છે જ સ્વર્ગ. એવું થોડી કહેશે કે રામે નર્ક રચ્યું. ભારતવાસીઓને આ ખબર જ નથી કે નિરાકાર રચતા કોણ છે? તમે જાણો છો કે નર્ક નો રચતા રાવાણ છે, જેને બાળે છે. રાવાણ રાજ્ય માં ભક્તિમાર્ગ ની કલમ કેટલી મોટી છે. રાવાણનું રુપ પણ ખુબ ભયંકર બનાવ્યું છે. બોલે પણ છે કે રાવાણ અમારો દુશ્મન છે. બાપે અર્થ સમજાવ્યો છે - વિસ્તાર મોટો છે તો રાવાણનું શરીર પણ મોટું બનાવે છે. શિવબાબા તો બિંદી છે. પરંતુ ચિત્ર મોટું બનાવી દીધું છે. નહીં તો બિંદી ની પૂજા કેવી રીતે થાય. પૂજારી તો બનવાનું છે ને. આત્મા માટે તો કહે છે-ભ્રુકુટીનાં વચમાં ચમકે છે અજબ તારો. અને પછી કહે છે-આત્મા સો પરમાત્મા. તો પછી હજાર સૂર્ય થી વધારે તેજ કેવી રીતે હશે? આત્માનું વર્ણન તો કરે છે પરંતુ સમજતાં નથી. જો પરમાત્મા હજાર સૂર્ય થી તેજ હોય, તો દરેકમાં પ્રવેશ કેવી રીતે કરે? કેટલી અયથાર્થ વાતો છે, જે સાંભળીને શું બની ગયાં છે. કહે છે આત્મા સો પરમાત્મા તો બાપનું રુપ પણ એવું જ હશે ને, પરંતુ પૂજા માટે મોટું બનાવ્યું છે. પથ્થર નાં કેટલા મોટા-મોટા ચિત્ર બનાવે છે. જેમ ગુફામાં મોટા-મોટા પાંડવ દેખાડ્યાં છે, જાણતા કંઈ નથી. આ છે ભણતર. ધંધો અને ભણતર અલગ-અલગ છે. બાબા ભણાવે પણ છે અને ધંધો પણ શીખવાડે છે. બોર્ડ માં પણ પહેલા બાપની મહિમા હોવી જોઈએ. બાપની ફુલ (પૂરી) મહિમા લખવાની છે. આ વાતો આપ બાળકોની પણ બુદ્ધિમાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર આવે છે એટલે મહારથી, ઘોડેસવાર કહેવાય છે. હથિયાર વગેરેની કોઈ વાત નથી. બાપ બુદ્ધિનું તાળું ખોલી દે છે. આ ગોદરેજ નું તાળું કોઈ ખોલી ન શકે. બાપની પાસે મળવા આવે છે તો બાબા બાળકોથી પૂછે છે કે પહેલાં ક્યારે મળ્યાં છો? આ જગ્યા પર, આ દિવસે ક્યારે મળ્યાં છો? તો બાળકો કહે હા બાબા, પ હજાર વર્ષ પહેલાં મળ્યાં છીએ. હવે આ વાતો આવી રીતે કોઈ પૂછી ન શકે. કેટલી ગુઘ્ય સમજવાની વાતો છે. કેટલી જ્ઞાનની યુક્તિઓ બાબા સમજાવે છે. પરંતુ ધારણા નંબરવાર હોય છે. શિવબાબાની મહિમા અલગ છે, બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ની મહિમા અલગ છે. દરેક નો પાર્ટ અલગ-અલગ છે. એક ન મળે બીજા થી. આ અનાદિ ડ્રામા છે. એ જ પછી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થશે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં બેસેલું છે કે આપણે કેવી રીતે મૂળવતન માં જઈએ છે પછી આવીએ છીએ પાર્ટ ભજવવા માટે. જઈએ છીએ વાયા સૂક્ષ્મવતન. આવતાં સમયે સૂક્ષ્મવતન નથી. સૂક્ષ્મવતન નો સાક્ષાત્કાર ક્યારેય કોઈને થતો જ નથી. સૂક્ષ્મવતન નો સાક્ષાત્કાર કરવા માટે કોઈ તપસ્યા નથી કરતાં કારણ કે એને કોઈ જાણતું જ નથી. સૂક્ષ્મવતન નો કોઈ ભગત થોડી હશે. સૂક્ષ્મવતન હમણાં રચે છે વાયા સૂક્ષ્મવતન જઈ પછી નવી દુનિયામાં આવશું. આ સમયે તમે ત્યાં આવતાં-જતાં રહો છો. તમારી સગાઈ થઈ છે, આ પિયરઘર છે. વિષ્ણુ ને પિતા નહીં કહેશું. તે છે સસુરઘર. જ્યારે કન્યા સાસરે જાય છે તો જૂનાં કપડા બધું છોડી જાય છે. તમે જૂની દુનિયાને જ છોડી દો છો. તમારા અને એમનાં વનવાસ માં કેટલો ફરક છે. તમારે પણ બહુજ અનાસક્ત રહેવું જોઈએ. દેહ-અભિમાન તોડવાનું છે. ઉંચી સાડી પહેરશો તો ઝટ દેહ-અભિમાન આવી જશે. હું આત્મા છું, આ ભૂલી જશો. આ સમયે તમે છો જ વનવાસ માં. વનવાસ અને વાનપ્રસ્થ એક જ વાત છે. શરીર જ છોડવાનું છે તો સાડી નહીં છોડશો શું! હલકી સાડી મળે છે તો દિલ જ નાનું થઈ જાય છે. એમાં તો ખુશી થવી જોઈએ-સારું થયું છે હલકું વસ્ત્ર મળ્યું. સારી વસ્તુ ને તો સંભાળવી પડે છે. આ પહેરવાં, ખાવાની નાની-નાની વાતો

પણ ઉંચી મંઝિલ પર પહોંચવામાં અટકાવે છે. મંઝિલ ખુબ મોટી છે. કથામાં પણ સંભળાવે છે ને કે પતિએ કહ્યું-આ લાકડી પણ છોડી દો. બાપ કહે છે આ જૂનાં કપડા, જૂની દુનિયા બધું ખલાસ થવાનું છે, એટલે આ આખી દુનિયાથી બુદ્ધિયોગ તોડવાનો છે, આને બેહદનો સન્યાસ કહેવાય છે. સંન્યાસીઓએ તો હદ નો સન્યાસ કર્યો છે હવે તો ફરી તે અંદર આવી ગયાં છે. પહેલાં તો એમનામાં બહુજ તાકાત હતી. ઉતરવા વાળાની મહિમા શું થઈ શકે છે. નવી-નવી આત્માઓ પણ પાછળ સુધી આવતી રહે છે પાર્ટ ભજવવાં, એમનામાં શું તાકાત હશે. તમે તો પૂરા ૮૪ જન્મ લો છો. આ બધું સમજવા માટે કેટલી સારી બુદ્ધિ જોઈએ. સર્વિસેબલ બાળકો સેવામાં ઉછળતા રહેશે. જ્ઞાન સાગરનાં બાળકો એવું ભાષણ કરે જેવી રીતે બાબા ઉછળે છે, એમાં ફંક નથી થવાનું. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બુદ્ધિ થી બેહદનો સન્યાસ કરવાનો છે. પાછાં ઘરે જવાનો સમય છે એટલે જૂની દુનિયા અને જૂનાં શરીર થી અનાસક્ત રહેવાનું છે.
2. ડ્રામા નાં દરેક દૃશ્ય ને જોવાં છતાં સદા હર્ષિત રહેવાનું છે.

વરદાન :-

પોતાની હાઈએસ્ટ પોઝિશન માં સ્થિત રહીને દરેક સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ કરવા વાળા સંપૂર્ણ નિર્વિકારી ભવ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી અર્થાત્ કોઈ પણ પરસેન્ટ (ટકાવારી) માં કોઈ પણ વિકાર તરફ આકર્ષણ ન જાય, ક્યારેય એમનાં વશીભૂત ન થાય. હાઈએસ્ટ પોઝિશન વાળી આત્માઓ કોઈ સાધારણ સંકલ્પ પણ ન કરી શકે. તો જ્યારે કોઈ પણ સંકલ્પ કે કર્મ કરો છો તો ચેક કરો કે જેવું ઊંચું નામ તેવું ઊંચું કામ છે? જો નામ ઊંચું, કામ નીચું તો નામ બદનામ કરો છો એટલે લક્ષ પ્રમાણે લક્ષણ ધારણ કરો ત્યારે કહેશે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી અર્થાત્ હોલીએસ્ટ આત્મા.

સ્વોગન :-

કર્મ કરતાં કરન-કરાવનહાર બાપ ની સ્મૃતિ રહે તો સ્વ-પુરુષાર્થ અને યોગનું બેલેન્સ (સંતુલન) ઠીક રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપની આ વન્ડરફુલ હટ્ટી (અદ્ભુત દુકાન) છે , જેનાં પર બધો વેરાઈટી સામાન મળે છે , તે હટ્ટી નાં તમે માલિક છો”

પ્રશ્ન :- આ વન્ડરફુલ દુકાનદાર ની કોપી કોઈ પણ નથી કરી શકતું - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે આ સ્વયં જ સર્વ ખજાનાઓનાં ભંડાર છે. જ્ઞાનનાં, સુખનાં, શાંતિનાં, પવિત્રતાનાં, સર્વ વસ્તુઓનાં સાગર છે, જેને જે જોઈએ તે મળી શકે છે. નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાઓની પાસે આ સામાન મળી નથી શકતો. કોઈ પણ પોતાને બાપ સમાન સાગર કહી નથી શકતું.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને...

ઓમ્ શાંતિ ! હવે બાળકો બેઠા છે બેહદનાં બાપની સામે. આમને બેહદનાં બાપ પણ કહેવાય તો બેહદનાં દાદા પણ કહેવાય અને પછી બેહદનાં બાળકો બેઠાં છે અને બાપ બેહદનું જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. હદની વાતો હવે છૂટી. હવે બાપ થી બેહદનો વારસો લેવાનો છે. આ એક જ હટ્ટી છે. મનુષ્યો ને ખબર નથી કે અમે શું ઈચ્છીએ છીએ. બેહદનાં બાપની હટ્ટી તો ખૂબ મોટી છે. એમને કહેવાય છે સુખનાં સાગર, પવિત્રતાનાં સાગર, આનંદનાં સાગર, જ્ઞાનનાં સાગર.... કોઈ દુકાનદાર હોય છે તો એની પાસે ઘણી વેરાઈટી હોય છે. તો આ છે બેહદનાં બાપ. આમની પાસે પણ વેરાઈટી સામાન છે. શું-શું છે? બાબા જ્ઞાનનાં સાગર છે, સુખનાં, શાંતિનાં સાગર છે. એમની પાસે આ વન્ડરફુલ, અલૌકિક સામાન છે. પછી ગવાય પણ છે - સુખકર્તા. આ એક જ દુકાન છે બીજા તો કોઈ ની આવી દુકાન છે નહીં. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ની પાસે શું સામાન છે? કાંઈ પણ નથી. સૌથી ઊંચો સામાન છે બાપની પાસે, એટલે એમની મહિમા ગવાય છે. ત્વમેવ માતાશ્ય પિતા... આવી મહિમા ક્યારેય કોઈની ગવાતી નથી. મનુષ્ય શાંતિ માટે ભટકતાં રહે છે. કોઈને દવા જોઈએ, કોઈને કંઈક જોઈએ. તે બધી હદની દુકાન છે. આખી દુનિયામાં બધાની પાસે હદની વસ્તુઓ છે. આ એક જ બાપ છે જેમની પાસે બેહદની વસ્તુઓ છે એટલે એમની મહિમા પણ ગાય છે કે પતિત-પાવન છે, વિબરેટર (મુક્તિદાતા) છે, જ્ઞાનનાં સાગર છે, આનંદનાં સાગર છે. આ બધો વેરાઈટી વખર (સામાન) છે. લિસ્ટ લખશો તો ખુબ થઈ જશે. જે બાપની પાસે આ વસ્તુઓ છે તો બાળકો નો પણ હક છે તેનાં પર. પરંતુ આ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે જ્યારે એવાં બાપનાં આપણે બાળકો છીએ તો બાપની વસ્તુનાં આપણે માલિક હોવાં જોઈએ. બાપ આવે પણ છે ભારતમાં. બાપની પાસે જે બધી વસ્તુઓ છે - તે જરૂર લઈ આવશે. તેમની પાસે લેવાં માટે તો જઈ નથી શકતાં. બાપ કહે છે મારે આવવું પડે છે. કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમ પર હું આવીને તમને બધી વસ્તુ આપી જાઉં છું. હું જે તમને વખર (સમાન) આપું છું, તે પછી ક્યારેય નથી મળી શકતો. અડધાકલ્પ માટે તમારા ભંડારા ભરાઈ જાય છે. એવી કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી રહેતી જેનાં માટે પોકારવું પડે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તમે બધાં વારસો લઈને પછી ધીરે-ધીરે સીડી ઉતરો છો. પુનર્જન્મ પણ જરૂર લેવો પડે. ૮૪ જન્મ પણ લેવાનાં છે. ૮૪ નું ચક્ર કહે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. ૮૪ નાં બદલે ૮૪ લાખ જન્મ કહી દે છે. માયા ભૂલ કરાવી દે છે. આ હમણાં તમે સમજો છો પછી તો આ બધું ભૂલી જશો. આ સમયે વખર લો છો, સતયુગ માં રાજઈ કરો છો. પરંતુ તેમને આ ખબર નથી રહેતી કે આ રાજઈ અમને કોણે આપી? લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે હતું? સ્વર્ગનાં સુખ ગવાય પણ છે. બધાં પ્રકારનાં સુખ આપે છે. આનાથી વધારે કોઈ સુખ હોતું નથી. પછી તે સુખ પણ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. અડધાકલ્પ પછી રાવણ આવી બધાં સુખ છીનવી લે છે. કોઈને ગુસ્સો કરો છો તો કહે છે, તારી કળા કાયા જ ખતમ થઈ ગઈ છે. તમે પણ જે સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં. તે કળાઓ બધી ખતમ થઈ ગઈ છે. એક બાપ નાં સિવાય બીજા કોઈની આટલી મહિમા નથી. કહે છે ને - પૈસા હોય તો લાડકાના ફરી આવો.

તમે વિચાર કરો કે સ્વર્ગમાં કેટલાં અકીચાર ધન-માલ હતાં. હવે તે થોડી છે. બધું ગુમ થઈ જાય છે. ધર્મ ભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બની જાય છે. તો ધન-માલ પણ ગુમ થઈ જાય છે પછી નીચે પડવા લાગી જાય છે. બાપ સમજાવે છે - તમને આટલું ધન આપ્યું, તમને હીરા જેવાં બનાવ્યાં. પછી તમે ધન માલ ક્યાં ગુમાવી દીધું? હવે ફરી બાપ કહે છે કે પોતાનો વારસો, પુરુષાર્થ કરી લઈ લો. તમે જાણો છો કે બાબા આપણને ફરીથી સ્વર્ગની બાદશાહી આપી રહ્યાં છે અને કહે છે, હું બાળકો મને યાદ કરો તો તમારા ઉપર જે કટ છે, તે નીકળી જાય. બાળકો કહે છે, બાબા અમે ભૂલી જઈએ છીએ. આ શું? કન્યા જ્યારે લગ્ન કરે છે તો પતિ ને ક્યારેય ભૂલે છે શું! બાળકો ક્યારેય બાપ ને ભૂલે છે શું? બાપ તો દાતા છે. વારસો બાળકો ને લેવાનો છે તો જરૂર યાદ કરવાં પડે. બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો, યાદની યાત્રામાં રહેશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે બીજો કોઈ ઉપાય નથી. ભક્તિમાર્ગ માં તીર્થયાત્રા, ગંગા સ્નાન વગેરે જે કરતાં આવ્યાં છો તો સીડી નીચે ઉતરતાં જ આવ્યાં છો. ઉપર ચઢી જ નથી શકતાં. લો (કાયદો) નથી કહેતો. બધાની ઉતરતી કળા છે. આ જે કહે છે કે ફલાણા મુક્તિમાં ગયાં, આ જુદું બોલે છે. પાછું કોઈ જઈ નથી શકતું. બાબા આવ્યાં છે તમને ૧૬ કળા

સંપૂર્ણ બનાવવાં. તમે જ ગાતા હતાં કે મુજ નિર્ગુણ હારે મેં.... હવે તમે જાણો છો કે બાપ ગુણવાન બનાવે છે. આપણે જ ગુણવાન, પૂજ્ય હતાં. આપણે વારસો લીધો હતો. ૫ હજાર વર્ષ થયાં. બાપ પણ કહે છે કે તમને વારસો આપીને ગયો હતો. શિવજયંતી, રક્ષાબંધન, દશેરા વગેરે મનાવે પણ છે છતાં પણ કંઈ સમજતાં નથી. બધુંજ ભૂલી જાય છે. ફરી બાપ આવીને યાદ અપાવે છે. તમે જ હતાં પછી તમે રાજ્ય ભાગ્ય ગુમાવ્યું છે. બાપ સમજાવે છે - હવે આ આખી જૂની દુનિયા જડજડીભૂત છે. દુનિયા તો આ જ છે. આ જ ભારત નવું હતું, હવે જૂનું થયું છે. સ્વર્ગમાં સદા સુખ હોય છે. પછી દ્વાપર થી જ્યારે દુઃખ શરૂ થાય છે ત્યારે આ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બને છે. ભક્તિ કરતાં-કરતાં જ્યારે તમે ભક્તિ પૂરી કરો ત્યારે ભગવાન આવે ને. બ્રહ્માનો દિવસ, બ્રહ્માની રાત. અડધું-અડધું હશે ને. જ્ઞાન દિવસ, ભક્તિ રાત. તેમણે તો કલ્પ ની આયુ ઉલટી-સુલટી કરી દીધી છે.

તો પહેલાં-પહેલાં તમે બધાને બાપની મહિમા બેસી સંભળાવો. બાપ જ્ઞાનનાં સાગર, શાંતિનાં સાગર છે. કૃષ્ણ ને થોડી કહેશે - નિરાકાર પતિત-પાવન, સુખનાં સાગર....ના, તેમની મહિમા જ અલગ છે. રાત-દિવસ નો ફરક છે. શિવ ને કહે જ છે બાબા. કૃષ્ણ બાબા અક્ષર નથી શોભતો. કેટલી મોટી ભૂલ છે. પછી નાની-નાની ભૂલો કરતા ૧૦૦ ટકા ભૂલી ગયાં છે. બાપ કહે છે - સંન્યાસીઓથી ક્યારેય આ સોદો મળી ન શકે. તે છે જ નિવૃત્તિ માર્ગ નાં. તમે છો પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા. તમે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં, વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) હતું. આ છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). પછી કહે - શું સતયુગમાં બાળકો નથી જન્મતાં? ત્યાં પણ તો વિકાર હતો. અરે, તે છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી પછી વિકારી હોઈ કેવી રીતે શકે? પછી સતયુગમાં બધાં આટલાં મનુષ્ય હોય, આ કેવી રીતે હોઈ શકે. ત્યાં આટલાં મનુષ્ય થોડી હોય છે. ભારત સિવાય બીજો કોઈ ખંડ નહીં હશે. તેઓ કહે પણ છે અમે નથી માનતાં. દુનિયા તો સદૈવ ભરેલી રહે છે, કંઈ પણ સમજતાં નથી. બાપ સમજાવે છે કે ભારત ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) હતું. હવે તો આયરન એજ (કળયુગ) પથ્થર બુદ્ધિ છે. હવે આપ બાળકોએ ડ્રામાને સમજી લીધો છે. ગાંધી વગેરે બધાં રામરાજ્ય ઈચ્છતાં હતાં. પરંતુ દેખાડે છે કે મહાભારત લડાઈ લાગી. બસ, પછી ખેલ ખતમ. પછી શું થયું? કંઈ પણ દેખાડ્યું નથી. બાપ બેસી આ સમજાવે છે. આ તો બિલકુલ સહજ છે. શિવજયંતી મનાવે છે - તો જરૂર શિવબાબા આવે છે. એ છે હેવનલી ગોડફાધર તો જરૂર હેવન નાં ગેટ (સ્વર્ગનાં દ્વાર) ખોલવા આવશે. આવશે પણ ત્યારે, જ્યારે હેલ (નર્ક) હશે. હેવનનાં દ્વાર ખોલી હેલ નાં બંધ કરી દેશે. હેવન નાં દ્વાર ખુલે તો જરૂર બધાં હેવન માં જ આવશે. આ વાતો કોઈ ડિક્કલ્ટ નથી. મહિમા ફક્ત એક બાપની છે. શિવબાબા ની એક જ હટ્ટી છે. એ છે બેહદ નાં બાપ. બેહદ નાં બાપ દ્વારા ભારત ને સ્વર્ગનું સુખ મળે છે. બેહદ નાં બાપ સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે. બરાબર બેહદ નું સુખ હતું. પછી આપણે હેલ માં કેમ પડ્યાં છીએ? આ કોઈ પણ નથી જાણતું. બાપ સમજાવે છે કે તમે જ હતાં પછી તમે જ પડ્યાં છો. દેવતાઓને જ ૮૪ જન્મ લેવા પડે છે. હમણાં આવીને પતિત બન્યાં છે. એમને જ પછી પાવન બનવાનું છે. બાપનો પણ જન્મ છે તો રાવણનો પણ જન્મ થાય છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી. કોઈથી પણ પૂછો તો રાવણ ને ક્યારથી બાળો છો? કહેશે તે તો અનાદિ ચાલ્યું આવે છે. આ બધું રહસ્ય બાપ સમજાવે છે. એ બાપની એક જ હટ્ટી ની મહિમા છે. સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા મનુષ્ય થી મનુષ્યને નથી મળી શકતી. ફક્ત એક ને જ થોડી શાંતિ મળી હતી. આ ખોટું બોલે છે કે ફ્લાણા થી શાંતિ મળી. અરે શાંતિ તો મળવાની છે - શાંતિધામ માં. અહીંયા તો એક ને શાંતિ હશે તો પછી બીજો અશાંત કરશે તો શાંતિ માં રહી ન શકે. સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા બધી ચીજો નાં વ્યાપારી એક જ શિવબાબા છે. એમનાથી કોઈ આવીને વ્યાપાર કરે. એને કહેવાય જ છે સોદાગર, પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ-સંપત્તિ બધું એની પાસે છે. અપ્રાપ્ત કોઈ વસ્તુ નથી. સ્વર્ગનું તમે રાજ્ય પામો છો. બાપ તો આપવા આવ્યાં છે, લેવાવાળા લેતાં-લેતાં થાકી જાય છે. હું આવું જ છું આપવા માટે અને તમે ઠંડા પડી જાઓ છો લેવામાં. બાળકો કહે છે, બાબા માયાનાં તોફાન આવે છે. હાં, પદ પણ ખૂબ ઊંચું પામવાનું છે. સ્વર્ગનાં માલિક બનો છો. આ ઓછી વાત છે શું! તો મહેનત કરવાની છે. શ્રીમત પર ચાલતાં રહો. વખર જ મળે છે એ પછી બીજાઓને પણ આપવું પડે. દાન કરવું પડે. પવિત્ર બનવું છે તો ૫ વિકારોનું દાન જરૂર આપવાનું છે. મહેનત કરવાની છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, ત્યારે જ કટ ઉતરશે. મુખ્ય છે યાદ. પ્રતિજ્ઞા ભલે કરો કે બાબા અમે વિકાર માં ક્યારેય નહીં જઈશું, કોઈ પર કોષ નહીં કરીશું. પરંતુ યાદ માં જરૂર રહેવાનું છે. નહીં તો આટલાં પાપ કેવી રીતે વિનાશ થશે. બાકી નોલેજ તો ખૂબ સહજ છે. ૮૪ જન્મનું ચક્ર કેવી રીતે લગાવ્યું છે, આ કોઈને પણ તમે સમજાવી શકો છો. બાકી યાદની યાત્રામાં મહેનત છે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ પ્રસિદ્ધ છે. કયું જ્ઞાન આપે છે? મનમનાભવ અર્થાત્ મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે ગાતા પણ હતાં કે તમે જ્યારે આવશો તો બીજાઓનો સંગ તોડી એક સંગ જોડીશું. તમારા પર બલિહાર જઈશું. તમારા સિવાય બીજા કોઈને યાદ નહીં કરીશું. પ્રતિજ્ઞા કરી છે પછી ભૂલી કેમ જાઓ છો? કહો પણ છો હાથ કર કે દિલ યાર કે... કર્મયોગી તો તમે છો. ધંધો વગેરે કરતાં બુદ્ધિયોગ બાપ થી લગાવવાનો છે. માશૂક બાપ સ્વયં કહે છે, આપ આશિકોએ અડધોકલ્પ યાદ કર્યો છે. હવે હું આવ્યો છું, મને યાદ કરો. આ યાદ જ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે, આમાં જ મહેનત છે. કર્મોત્તીત અવસ્થા થઈ જાય તો પછી આ શરીર જ છોડવું પડે. જ્યારે રાજધાની સ્થાપન થઈ જશે ત્યારે તમે કર્મોત્તીત અવસ્થા ને પામશો. હમણાં તો બધાં પુરુષાર્થી છે. સૌથી વધારે મમ્મા-બાબા યાદ કરે છે. સૂક્ષ્મવતન માં પણ તે જોવામાં આવે છે.

બાપ સમજાવે છે - હું જેમાં પ્રવેશ કરું છું તે અનેક જન્મનાં અંત વાળો જન્મ છે. તે પણ પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. કર્મોત્તીત અવસ્થામાં

હમણાં કોઈ પહોંચી નથી શકતું. કર્મોત્તીત અવસ્થા આવી જાય તો પછી આ શરીર રહી ન શકે. બાબા તો ખૂબ સારી રીતે સમજાવે છે. હવે સમજવા વાળાઓની બુદ્ધિ પર છે. હેવનલી ગોડફાધર એક જ છે. એની પાસે જ જ્ઞાનનો બધો વખર છે. એ જ જાદુગર છે. બીજા કોઈ થી સુખ-શાંતિ-પવિત્રતાનો વારસો મળી ન શકે. બાપ ખૂબ સારી રીતે સમજાવે છે. બાળકોએ ધારણ કરી બીજા ને ધારણ કરાવવાનું છે. જેટલી ધારણા કરે છે, એટલો વારસો લે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ ખૂબ તરાવટી માલ મળે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ જુઓ કેટલાં મીઠા છે. તેમના જેવું મીઠું બનવું જોઈએ. અરછા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે. બીજા કોઈ પણ સતસંગ માં આવી રીતે કહે છે શું? આ આપણી બિલકુલ જ નવી ભાષા છે, જેને આધ્યાત્મિક જ્ઞાન કહેવાય છે. અરછા.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ દ્વારા જે સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા નો વખર (સમાન) મળ્યો છે, તે બધાને આપવાનો છે. પહેલાં વિકારોનું દાન આપી પવિત્ર બનવાનું છે પછી અવિનાશી જ્ઞાન ધન નું દાન કરવાનું છે.
2. દેવતાઓ જેવું મીઠું બનવાનું છે. જે બાપદાદા થી પ્રતિજ્ઞા કરી છે તેને સદા યાદ રાખવાની છે અને બાપ ની યાદ માં રહી વિકર્મ પણ વિનાશ કરવાનાં છે.

વરદાન :- પોતાના પ્રતિ કે સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ લો કુલ બનવા વાળા લો મેકર સો ન્યુ વર્લ્ડ મેકર ભવ જે સ્વયં પ્રતિ લો કુલ (કાયદેસર) બને છે તેજ બીજાઓનાં પ્રતિ પણ લો કુલ બની શકે છે. જે સ્વયં લો ને બ્રેક કરે (તોડે) છે તે બીજાઓ ઉપર લો નથી ચલાવી શકતાં એટલે પોતે પોતાને જુઓ કે સવાર થી રાત સુધી મન્સા સંકલ્પ માં, વાણી માં, કર્મ માં, સંપર્ક કે એકબીજા ને સહયોગ આપવામાં કે સેવામાં ક્યાંય પણ લો બ્રેક તો નથી થતો! જે લો મેકર (કાયદો બનાવનાર) છે તે લો બ્રેકર (કાયદો તોડનાર) ન બની શકે. જે આ સમયે લો મેકર બને છે તે જ પીસ મેકર, ન્યુ વર્લ્ડ મેકર બની જાય છે.

સ્લોગન :- કર્મ કરતાં કર્મ નાં સારા કે ખરાબ પ્રભાવ માં ન આવવું જ કર્મોત્તીત સ્થિતિ છે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમે એવી દુનિયાનાં માલિક બનો છો જ્યાં કોઈ હદ નથી , યોગબળ થી આખાં વિશ્વની રાજઈ લેવી આ પણ વન્ડર (અદ્ભુત) છે”

પ્રશ્ન :- ડ્રામા નાં ક્યાં બંધન માં બાપ પણ બંધાયેલાં છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે, મારે આપ બાળકોનાં સન્મુખ આવવાનું જ છે, હું આ બંધનમાં બંધાયેલો છું. જ્યાં સુધી હું ન આવું ત્યાં સુધી મૂંઝાયેલું સૂત (દોરો) સુલજી નથી શકતું. બાકી હું તમારા પર કોઈ કૃપા કે આશીર્વાદ કરવા નથી આવતો. હું કોઈ મરેલાને જીવતા નથી કરતો. હું તો આવું છું, તમને પતિત થી પાવન બનાવવાં.

ગીત :- તુમહેં પાકે હમને...

ઓમ્ શાંતિ ! ગીત નાં અક્ષર સાંભળીને આપ બાળકોનાં રોમાંચ ઉભાં થઈ જવાં જોઈએ કારણ કે સન્મુખ બેઠા છે. આખી દુનિયામાં ભલે કેટલાં પણ વિદ્વાન, પંડિત, આચાર્ય છે, કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર ને આ ખબર નથી કે બેહદનાં બાપ દર ૫૦૦૦ વર્ષ પછી આવે છે. બાળકો જ જાણે છે. બાળકો કહે પણ છે, જેવો છું, તેવો છું, તમારો છું. બાપ પણ એવું કહે છે-જેવાં છો તેવાં છો-મારા બાળકો છો. તમે પણ જાણો છો તે બધી આત્માઓનાં બાપ છે. બધાં પોકારે છે. બાપ સમજાવે છે-જુઓ રાવાણ નો કેટલો પડછાયો છે. એક પણ સમજી નથી શકતાં કે જેમને આપણે પરમપિતા પરમાત્મા કહીએ છીએ, પછી પિતા કહેવાથી ખુશી કેમ નથી થતી, આ ભૂલી ગયાં છે. એ બાબા જ આપણને વારસો આપે છે. બાપ પોતે જ સમજાવે છે, આ આટલી સહજ વાત પણ કોઈ સમજી નથી શકતાં. બાપ સમજાવે છે આ તો એ જ છે, જેમને આખી દુનિયા પોકારે છે - ઓ ખુદા, હેં રામ...એમ પોકારતાં-પોકારતાં પ્રાણ છોડી દે છે. અહીંયા એ બાપ તમને ભણાવે છે. તમારી બુદ્ધિ હવે ત્યાં ચાલી ગઈ છે. બાબા આવેલાં છે-કલ્પ પહેલા માફક. કલ્પ-કલ્પ બાબા આવીને પતિત થી પાવન બનાવી દુર્ગતિ થી સદ્ગતિ માં લઈ જાય છે. ગાએ પણ છે સર્વ નાં પતિત-પાવન બાપ. હમણાં આપ બાળકો એમનાં સન્મુખ બેઠા છો. તમે છો મોસ્ટ બિલવેડ સ્વીટ ચિલ્ડ્રન (સૌથી પ્રિય મીઠા બાળકો). ભારતવાસીઓની જ વાત છે. બાપ પણ ભારતમાં જ જન્મ લે છે. બાપ કહે છે, હું ભારતમાં જન્મ લઉં છું તો જરૂર એ જ પ્યારા લાગશે. યાદ પણ બધાં એમને કરે છે, જેઓ જે ધર્મનાં છે તે પોતાના ધર્મ સ્થાપક ને યાદ કરે છે. ભારતવાસી જ નથી જાણતાં કે અમે આદિ સનાતન ધર્મના હતાં. બાબા સમજાવે છે - ભારત જ પ્રાચીન દેશ છે તો કહી દે છે, કોણ કહે છે કે ભારત જ ફક્ત હતો. અનેકાનેક વાતો સાંભળે છે. કોઈ શું કહેશે, કોઈ શું. કોઈ કહે છે કોણે કહ્યું છે કે ગીતા શિવ પરમાત્માએ જ ગાઈ છે. કૃષ્ણ પણ તો પરમાત્મા હતાં, એમણે ગાઈ. પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. એમનો જ બધો ખેલ છે. ભગવાનનાં આ બધાં રૂપ છે. ભગવાન જ અનેક રૂપ ધરી લીલા કરે છે. ભગવાન જે ઈચ્છે તે કરી શકે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો, માયા પણ કેટલી પ્રબળ છે. આજે કહે છે, બાબા અમે વારસો જરૂર લઈશું, નર થી નારાયણ બનશું. કાલે હશે નહીં. તમે જાણો પણ છો કે કેટલાં ચાલ્યાં ગયાં, ફારકતી (દગો) આપી દીધી. મમ્મા ને મોટર માં ફરાવતાં હતાં. આજે છ નહીં. એવાં સારા-સારા પણ માયાનાં સંગ માં આવી ને એવા પડે છે જે એકદમ નીચે પડી જાય છે. જેમણે કલ્પ પહેલા સમજ્યું છે તે જ સમજશે. આજકાલ દુનિયામાં શું લાગેલું છે અને આપ બાળકો પોતાને જુઓ શું બનો છો. ગીત સાંભળ્યું ને. કહે છે, અમે એવો વારસો લઈએ છે જે અમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બની જઈએ છીએ. ત્યાં કોઈ હદ ની વાત જ નથી. અહીંયા હદો (સીમા) લાગેલી છે. કહે છે, અમારા આકાશ માં તમારું એરોપ્લેન (વિમાન) આવશે તો ગોળી મારી દઈશું. ત્યાં તો કોઈ હદ ની વાત જ નથી રહેતી. આ પણ ગીત ગાએ છે પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. તમે તો જાણો છો બરાબર બાબા થી ફરી થી આપણે વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. અનેકવાર આ ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે. થોડો સમય દુઃખ પામ્યું છે, સુખ તો બહુજ છે એટલે બાબા કહે છે આપ બાળકોને અપાર સુખ આપું છું. હવે માયા થી હારો નહીં. બાબાનાં બાળકો અનેક છે. બધાં તો એક જેવા સપૂત હોઈ ન શકે. કોઈને ૫-૭ બાળકો હોય છે-એમાં એક બે કપૂત હોય છે તો માથું જ ખરાબ કરી દે છે. લાખો-કરોડો રૂપિયા ઉડાવી દે છે. બાપ એકદમ ધર્માત્મા, બાળકો બિલકુલ ચટ ખાતા માં. બાબાએ એવાં બહુજ ઉદાહરણ જોયાં છે.

આપ બાળકો જાણો છો, આખી દુનિયા આ બેહદ બાપનાં બાળકો છે. બાપ કહે છે, મારી જન્મભૂમિ આ ભારત છે. દરેકને પોતાની ધરતી ની કદર હોય છે. બીજી કોઈ જગ્યાએ શરીર છોડે છે તો પછી એમને પોતાના ગામમાં લઈ આવે છે. બાપ પણ ભારતમાં જ આવે છે. આપ ભારતવાસીઓ ને ફરીથી બેહદ નો વારસો આપે છે. આપ બાળકો કહેશે અમે ફરીથી સો દેવતા વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. આપણે માલિક હતાં, હવે તો શું હાલ થઈ ગયો છે. ક્યાંથી ક્યાં આવીને પડ્યાં છીએ. ૮૪ જન્મ ભોગવતાં-ભોગવતાં આ હાલ થયો છે. ડ્રામા ને તો સમજવાનો છે ને. આને કહેવાય છે હાર અને જીત નો ખેલ. ભારતનો જ આ

ખેલ છે, આમાં તમારો પાર્ટ છે. આપ બ્રાહ્મણો નો સૌથી ઊંચેથી ઊંચો પાર્ટ છે-આ ડ્રામા માં. તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો, બહુજ સુખ ભોગવો છો. તમારા જેટલું સુખ બીજા કોઈ ભોગવી નથી શકતાં. નામ જ છે સ્વર્ગ. આ છે નર્ક. અહીંયાનાં સુખ કાગ વિષ્ટા સમાન છે. આજે લખપતિ છે, બીજા જન્મ માં શું બનશે? કંઈ ખબર થોડી છે. આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. સતયુગ છે પુણ્યાત્માઓની દુનિયા. તમે પુણ્યાત્મા બની રહ્યાં છો, તો ક્યારેય પણ પાપ ન કરવું જોઈએ. હંમેશા બાબા થી સીધા ચાલવું જોઈએ. બાપ કહે છે મારી સાથે ધર્મરાજ સદૈવ છે જ છે, દ્રાપર થી લઈને. સતયુગ ત્રેતા માં મારી સાથે ધર્મરાજ નથી રહેતો. દ્વાપર થી તમે મારા અર્થ દાન-પુણ્ય કરતાં આવ્યાં છો. ઈશ્વર અર્પણ કહો છો ને. ગીતામાં શ્રીકૃષ્ણ નું નામ નાખવાથી લખી દીધું છે - શ્રીકૃષ્ણ અર્પણમ્. રિટર્ન (ફળ) આપવા વાળા તો એક બાપ જ છે એટલે શ્રીકૃષ્ણ અર્પણમ્ કહેવું રોગ (ખોટું) છે. ઈશ્વર અર્પણ કહેવું ઠીક છે. શ્રી ગણેશ અર્પણ કહેવાથી કંઈ પણ મળશે નહીં. તો પણ ભાવના નું કંઈ ને કંઈ આપતો આવ્યો છું બધાને. મને તો કોઈ જાણતું જ નથી. હમણાં આપ બાળકો જ જાણો છો આપણે બધું જ શિવબાબાને સમર્પણ કરી રહ્યાં છીએ. બાબા પણ કહે છે, હું આવ્યો છું તમને ૨૧ જન્મ નો વારસો આપવાં. હમણાં છે જ ઉતરતી કળા. રાવણ રાજ્ય માં જે પણ દાન પુણ્ય વગેરે કરે છે, પાપ આત્માઓને જ આપે છે. કળા ઉતરતી જ જાય છે. કરીને કંઈક મળે પણ છે તો પણ અલ્પકાળ માટે. હમણાં તો તમને ૨૧ જન્મ માટે મળે છે. એને કહે છે રામરાજ્ય. એવું નહીં કહેશે ત્યાં ઈશ્વરનું રાજ્ય છે. રાજ્ય તો દેવી-દેવતાઓનું છે. બાપ કહે છે, હું રાજ્ય નથી કરતો. તમારો જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, જે હવે પ્રાય:લોપ છે. તે હમણાં ફરી થી સ્થાપન થઈ રહ્યો છે. બાપ તો કલ્યાણકારી છે જ, એમને કહેવાય છે સાચાં બાબા. તમને સાચું જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે, પોતાનું અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું. બાબા તમને બેહદની હિસ્ત્રી-જોગ્રાફી સંભળાવે છે. કેટલી જબરજસ્ત કમાણી છે. તમે ચક્રવર્તી રાજા બનો છો. તેમણે પછી તે હિંસા નું ચક્ર આપી દીધું છે. અસલ આ છે જ્ઞાન નું ચક્ર. પરંતુ આ જ્ઞાન તો પ્રાય:લોપ થઈ જાય છે. તમારા આ મુખ્ય ચિત્ર છે. એક તરફ ત્રિમૂર્તિ, બીજી તરફ ઝાડ અને ચક્ર. બાબાએ સમજાવ્યું છે-શાસ્ત્રોમાં તો કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. આખું સૂત જ મૂંઝાયેલું (ગૂંચવાયેલું) છે. બાપ નાં સિવાય કોઈ થી સૂત સુલજી નથી શકતું. બાપ સન્મુખ પોતે આવ્યાં છે. કહે છે મારે ડ્રામા અનુસાર આવવું જ પડે છે. હું આ ડ્રામા માં બંધાયેલો છું. આ થઈ નથી શકતું કે હું આવું જ નહીં. એવું પણ નથી કે આવીને મરેલાને જીવતાં કરી દઉં કે કોઈને બીમારી થી છોડાવી દઉં. ઘણાં બાળકો કહે છે-બાબા અમારા પર કૃપા કરો. પરંતુ અહીંયા કૃપા વગેરેની વાત નથી. તમે મને એટલે થોડી બોલાવ્યો છે કે આશીર્વાદ કરો-અમને કોઈ નુકસાન ન થાય. તમે બોલાવો જ છો, હું પતિત-પાવન આવો. દુઃખ-હર્તા સુખ-કર્તા આવો. શરીર નાં દુઃખ-હર્તા તો ડોક્ટર લોકો પણ હોય છે. હું કાંઈ એટલાં માટે આવું છું શું! તમે કહો છો નવી દુનિયા સ્વર્ગનાં માલિક બનાવો અથવા શાંતિ આપો. એવું નથી કહેતાં કે અમને બીમારી થી આવીને સારા કરો. હંમેશા માટે શાંતિ કે મુક્તિ તો મળી ન શકે, પાર્ટ તો ભજવવાનો જ છે. જે પાછળ થી આવે છે, એમને શાંતિ કેટલી મળે છે. હમણાં સુધી આવતાં રહે છે. આટલો સમય તો શાંતિધામ માં રહ્યાં ને. ડ્રામા અનુસાર જેનો પાર્ટ છે, તે જ આવશે. પાર્ટ બદલાઈ નથી શકતો. બાબા સમજાવે છે-શાંતિધામ માં તો બહુજ-બહુજ આત્માઓ રહે છે, જે પાછળ થી આવે છે. આ ડ્રામા બનેલો છે. પાછળ વાળા ને પાછળ જ આવવાનું છે. આ ઝાડ બનેલું છે. આ ચિત્ર વગેરે જે બનાવ્યાં છે બધાં તમારે સમજાવવાનાં છે. બીજા પણ ચિત્ર નીકળતાં રહેશે, કલ્પ પહેલાં માફક જ નીકળશે. ૮૪ નો વિસ્તાર ઝાડમાં પણ છે. ડ્રામા ચક્રમાં પણ છે. હવે પછી સીડી નીકાળી છે. મનુષ્ય તો કંઈ પણ જાણતાં નથી. બિલકુલ જ જેમ કે બુદ્ધ છે. હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે પરમપિતા પરમાત્મા જે જ્ઞાન નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર છે, તે આપણને આ તન દ્વારા ભણાવી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે, હું આવું જ છું એમનામાં જે પહેલાં-પહેલાં વિશ્વનાં માલિક હતાં. તમે પણ જાણો છો - બરાબર અમે પણ બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ બનીએ છીએ. ગીતામાં તો આ વાતો નથી. બાપ કહે છે આ પોતે જ નારાયણની પૂજા કરવા વાળા હતાં, ટ્રેનમાં પણ મુસાફરી કરતાં, ગીતા વાંચતાં હતાં. મનુષ્ય સમજશે, આ તો મોટા ધર્માત્મા છે. હમણાં તે બધી વાતો ભૂલતાં જાય છે. તો પણ એમણે ગીતા વગેરે વાંચી છે ને. બાબા કહે છે હું આ બધું જાણું છું. હમણાં તમે આ વિચાર કરો કે અમે કોની આગળ બેઠા છીએ, જેમનાથી વિશ્વનાં માલિક બનો છો પછી એમને ઘડી-ઘડી ભૂલી કેમ જાઓ છો? બાપ કહે છે તમને ૧૬ કલાક ફ્રી આપું છું, બાકી પોતાની સેવા કરો. પોતાની સેવા કરો છો અર્થાત્ વિશ્વની સેવા કરો છો. એટલો પુરુષાર્થ કરો જે કર્મ કરતાં ઓછામાં ઓછા ૮ કલાક બાપ ને યાદ કરો. હમણાં આખાં દિવસમાં ૮ કલાક યાદ નથી કરી શકતાં. તે અવસ્થા જ્યારે થશે ત્યારે સમજશે આ ખુબ સર્વિસ કરે છે. એવું નહીં સમજો અમે બહુજ સર્વિસ કરીએ છીએ. ભાષણ બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ કરે છે પરંતુ યોગ બિલકુલ નથી. યોગ ની યાત્રા જ મુખ્ય છે.

બાપ કહે છે માથા પરની વિક્રમો નો બોજો બહુજ છે એટલે સવારે ઉઠીને બાપ ને યાદ કરો. ૨ થી ૫ સુધી છે ફર્સ્ટક્લાસ વાયુમંડળ. આત્મા રાત્રે આત્મ-અભિમાની બની જાય છે, જેને નિદ્રા કહેવાય છે એટલે બાપ કહે છે જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરો. હવે બાપ કહે છે, મનમનાભવ. આ છે ચઢતી કળા નો મંત્ર. અરજા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી સીધા અને સાચાં થઈને ચાલવાનું છે. કલ્યાણકારી બાપ નાં બાળકો છીએ એટલે સર્વનું કલ્યાણ કરવાનું છે. સપુત્ર બનવાનું છે.
2. કર્મ કરતાં પણ ઓછામાં ઓછા ૮ કલાક યાદમાં જરૂર રહેવાનું છે. યાદ જ મુખ્ય છે - એનાથી જ વિકર્મો નો બોજ ઉતારવાનો છે.

વરદાન :- પુરુષાર્થ શબ્દને યથાર્થ રીતે યુક્ત કરી સદા આગળ વધવા વાળા શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ ભવ ઘણીવાર પુરુષાર્થ શબ્દ પણ હાર ખાવામાં કે અસફળતા પ્રાપ્ત થવામાં સારી ઢાલ બની જાય છે, જ્યારે કોઈ પણ ભૂલ થાય છે તો કહી દે છે અમે તો હમણાં પુરુષાર્થ છીએ. પરંતુ યથાર્થ પુરુષાર્થ ક્યારેય હાર નથી ખાઈ શકતાં કારણ કે પુરુષાર્થ શબ્દ નો યથાર્થ અર્થ છે સ્વયં ને પુરુષ અર્થાત્ આત્મા સમજીને ચાલવું. એવી આત્મિક સ્થિતિ માં રહેવા વાળા પુરુષાર્થ તો સદૈવ મંજિલ ને સામે રાખીને ચાલે છે, તે ક્યારેય અટકતાં નથી, હિંમત ઉલ્લાસ છોડતાં નથી.

સ્વોગન :- માસ્ટર સર્વશક્તિમાન્ ની સ્મૃતિ માં રહો, આ સ્મૃતિ જ માલિકપણા ની સ્મૃતિ અપાવે છે.

“ કર્માતીત સ્થિતિ ની ગુહ્ય પરિભાષા ”

આજે વિદેહી બાપદાદા પોતાનાં વિદેહી સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાવાળા શ્રેષ્ઠ બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા વિદેહી બનવાનાં કે કર્માતીત બનવાનાં શ્રેષ્ઠ લક્ષ ને લઈ સંપૂર્ણ સ્ટેજ નાં સમીપ આવી રહી છે. તો આજે બાપદાદા બાળકોની કર્માતીત વિદેહી સ્થિતિની સમીપતા ને જોઈ રહ્યાં હતાં કે કોણ-કોણ કેટલાં સમીપ પહોંચ્યા છે, ‘ફોલો બ્રહ્મા બાપ’ ક્યાં સુધી કર્યું છે કે કરી રહ્યાં છે? લક્ષ બધાનું બાપ નાં સમીપ અને સમાન બનવાનું જ છે. પરંતુ પ્રેક્ટિકલમાં નંબરવાર બની જાય છે. આ દેહ માં રહેતાં વિદેહી અર્થાત્ કર્માતીત બનવાનું એક્ઝામ્પલ (ઉદાહરણ) સાકાર માં બ્રહ્મા બાપ ને જોયાં. તો કર્માતીત બનવાની વિશેષતા શું છે? જ્યાં સુધી આ દેહ છે, કર્મેન્દ્રિયો ની સાથે આ કર્મક્ષેત્ર પર પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છો, ત્યાં સુધી કર્મ વગર સેકન્ડ પાણ રહી નથી શકતાં. કર્માતીત અર્થાત્ કર્મ કરતાં કર્મ નાં બંધન થી પરે. એક છે બંધન અને બીજો છે સંબંધ. કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા કર્મ નાં સંબંધમાં આવવું અલગ વસ્તુ છે, કર્મ નાં બંધનમાં બંધાવું તે અલગ વસ્તુ છે. કર્મબંધન, કર્મ નાં હદનાં ફળ ની વશીભૂત બનાવી દે છે. વશીભૂત શબ્દ જ સિદ્ધ કરે છે કે જે કોઈનાં પાણ વશમાં આવી જાય. વશ માં આવવા વાળા ભૂત નાં સમાન ભટકવા વાળા બની જાય છે. જેમ અશુદ્ધ આત્મા ભૂત બની જ્યારે પ્રવેશે છે તો મનુષ્ય આત્માની શું હાલત થાય છે? પરવશ થઈ ભટકતાં રહે છે. એવી રીતે કર્મનાં વશીભૂત અર્થાત્ કર્મનાં વિનાશી ફળની ઈચ્છા નાં વશીભૂત છે તો કર્મ પાણ બંધનમાં બાંધી બુદ્ધિ દ્વારા ભટકાવતું રહે છે. આને કહેવાય છે કર્મબંધન, જે સ્વયં ને પાણ પરેશાન કરે છે અને બીજાઓને પાણ પરેશાન કરે છે. કર્માતીત અર્થાત્ કર્મ નાં વશ થવાવાળા નહીં પરંતુ માલિક બની, ઓથોરિટી બની કર્મેન્દ્રિયો નાં સંબંધમાં આવી, વિનાશી કામનાઓથી ન્યારા થઈ કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા કર્મ કરાવે. આત્મા માલિક ને કર્મ પોતાનાં અધીન ન કરે પરંતુ અધિકારી બની કર્મ કરાવતી રહે. કર્મેન્દ્રિય પોતાનાં આકર્ષણ માં આકર્ષિત કરે છે અર્થાત્ કર્મ નાં વશીભૂત બને છે, અધીન થાય છે, બંધનમાં બંધાય છે. કર્માતીત અર્થાત્ આનાથી અતીત અર્થાત્ ન્યારા. આંખનું કામ છે જોવાનું પરંતુ જોવાનું કર્મ કરાવવા વાળું કોણ છે? આંખ કર્મ કરવા વાળી છે અને આત્મા કર્મ કરાવવા વાળી છે. તો કરાવવા વાળી આત્મા, કરવાવાળી કર્મેન્દ્રિયો નાં વશ થઈ જાય - આને કહેવાય છે કર્મબંધન. કરાવવા વાળા બની કર્મ કરાવો - આને કહેવાય છે કર્મ નાં સંબંધમાં આવવું. કર્માતીત આત્મા સંબંધમાં આવે છે પરંતુ બંધન માં નથી રહેતી. ક્યારેક-ક્યારેક કહો છો ને કે બોલવા નહોતાં ઈચ્છતાં પરંતુ બોલી દીધું, કરવા નહોતાં ઈચ્છતાં પરંતુ કરી લીધું. આને કહેવાય છે કર્મનાં બંધનમાં વશીભૂત આત્મા. આવી આત્મા કર્માતીત સ્થિતિ નાં નજીક કહેશું કે દૂર કહેશું?

કર્માતીત અર્થાત્ દેહ, દેહનાં સંબંધ, પદાર્થ, લૌકિક અથવા અલૌકિક બંને સંબંધ થી, બંધન થી અતીત અર્થાત્ ન્યારા. ભલે સંબંધ શબ્દ કહેવામાં આવે છે - દેહનો સંબંધ, દેહનાં સંબંધીઓનો સંબંધ, પરંતુ દેહ માં કે સંબંધમાં જો અધીન છો તો સંબંધ પાણ બંધન બની જાય છે. સંબંધ શબ્દ ન્યારા અને પ્યારા અનુભવ કરાવવા વાળો છે. આજની બંધી આત્માઓનો સંબંધ બંધન નાં રૂપમાં બદલાઈ ગયો છે. જ્યાં સંબંધ, બંધન નું રૂપ બની જાય છે તો બંધન સદા સ્વયં ને કોઈને કોઈ પ્રકાર થી પરેશાન કરતું રહેશે, દુઃખની લહેર અનુભવ કરાવશે, ઉદાસી નો અનુભવ કરાવશે. વિનાશી પ્રાપ્તિઓ હોવા છતાં પાણ અલ્પકાળ માટે તે પ્રાપ્તિઓનું સુખ અનુભવ કરશે. સુખની સાથે-સાથે હમણાં-હમણાં પ્રાપ્તિ સ્વરૂપનો અનુભવ થશે, હમણાં-હમણાં પ્રાપ્તિઓ હોવા છતાં પાણ અપ્રાપ્ત સ્થિતિ નો અનુભવ થશે. ભરપૂર હોવા છતાં પાણ પોતાને ખાલી-ખાલી અનુભવ કરશે. બધું હોવા છતાં પાણ ‘કંઈક હજું જોઈએ’ - એવો અનુભવ કરતાં રહેશે અને જ્યાં ‘જોઈએ-જોઈએ’ છે તો ત્યાં ક્યારેય પાણ સંતુષ્ટતા નહીં રહેશે. મન પાણ રાજ, તન પાણ રાજ રહે, બીજા પાણ રાજ રહે - આ સદા થઈ નથી શકતું. કોઈ ને કોઈ વાતમાં સ્વયં થી નારાજ કે બીજાઓથી નારાજ ન ઈચ્છતાં પાણ થતાં રહેશે કારણ કે નારાજ અર્થાત્ ન રાજ અર્થાત્ રાજ (રહસ્ય) ને નથી સમજ્યું. અધિકારી બની કર્મેન્દ્રિયો થી કર્મ કરાવવાનું રહસ્ય નથી સમજ્યું. તો નારાજ જ થશે ને. કર્માતીત ક્યારેય નારાજ નથી થતાં કારણ કે તે કર્મ-સંબંધ અને કર્મ-બંધન નાં રહસ્ય ને જાણે છે. કર્મ કરો પરંતુ વશીભૂત થઈને નહીં, અધિકારી માલિક થઈને કરો. કર્માતીત અર્થાત્ પોતાનાં પાછળનાં કર્મોનાં હિસાબ-કિતાબ નાં બંધન થી પાણ મુક્ત. ભલે પાછળ નાં કર્મો નાં હિસાબ-કિતાબ નાં ફળ સ્વરૂપ તન નો રોગ હોય, મન નાં સંસ્કાર અન્ય આત્માઓનાં સંસ્કારો થી ટક્કર પાણ ખાતા હોય પરંતુ કર્માતીત, કર્મભોગ નાં વશ ન થઈને માલિક બની ચૂકતું કરાવશે. કર્મયોગી બની કર્મભોગ ચૂકતું કરવું - આ છે કર્માતીત બનવાની નિશાની. યોગ થી કર્મભોગ ને હસતાં-હસતાં શૂળી થી કાંટો કરી ભસ્મ કરવું અર્થાત્ કર્મભોગ ને સમાપ્ત કરવાનું છે. વ્યાધિ નું રૂપ ન બને. જે વ્યાધિ નું રૂપ બની જાય છે તે સ્વયં સદા વ્યાધિ નું જ વર્ણન કરતાં રહેશે. મનમાં પાણ વર્ણન કરશે તો મુખ થી પાણ વર્ણન કરશે. બીજી વાત - વ્યાધિ નું રૂપ હોવાનાં કારણે સ્વયં પાણ પરેશાન થશે અને બીજાઓને પાણ પરેશાન કરશે. તે ચિલ્લાવશે અને કર્માતીત ચલાવી લેશે. કોઈને થોડુંક દર્દ થાય છે તો પાણ ચિલ્લાવે ખૂબ છે અને કોઈ ને વધારે

દર્દ થાય તો પણ ચલાવે છે. કર્મોત્તીત સ્થિતિવાળા દેહ નાં માલિક હોવાનાં કારણે કર્મભોગ હોવા છતાં પણ ન્યારા બનવાના અભ્યાસી છે. વચ-વચ માં અશરીરી સ્થિતિ નો અનુભવ બીમારી થી પરે કરી દે છે. જેવી રીતે સાયન્સનાં સાધન દ્વારા બેહોશ કરી દે છે તો દર્દ હોવા છતાં પણ ભૂલી જાય છે, દર્દ અનુભવ નથી કરતાં કારણ કે દવા નો નશો હોય છે. તો કર્મોત્તીત અવસ્થા વાળા અશરીરી બનવાના અભ્યાસી હોવાનાં કારણે વચ-વચ માં આ રુહાની ઈન્જેક્શન લાગી જાય છે. આનાં કારણે શૂળી થી કાંટો અનુભવ થાય છે. બીજી વાત - ફોલો ફાધર હોવાનાં કારણે વિશેષ આજ્ઞાકારી બનવાનું પ્રત્યક્ષ ફળ બાપ થી વિશેષ દિલની દુવાઓ પ્રાપ્ત થાય છે. એક પોતાનો અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ, બીજો આજ્ઞાકારી બનવાનું પ્રત્યક્ષ ફળ બાપની દુવાઓ, તે બીમારી અર્થાત્ કર્મભોગ ને શૂળી થી કાંટો બનાવી દે છે. કર્મોત્તીત શ્રેષ્ઠ આત્મા કર્મભોગ ને, કર્મયોગ ની સ્થિતિમાં પરિવર્તન કરી દેશે. તો એવો અનુભવ છે કે ખૂબ મોટી વાત સમજો છો? સહજ છે કે મુશ્કેલ છે? નાની ને મોટી વાત બનાવવી અથવા મોટી ને નાની વાત બનાવવી - આ પોતાની સ્થિતિ ઉપર છે. પરેશાન થવું કે પોતાનાં અધિકારીપણા ની શાન માં રહેવું - પોતાની ઉપર છે. શું થઈ ગયું કે જે થયું તે સારું થયું - આ પોતાની ઉપર છે. આ નિશ્ચય ખરાબ ને પણ સારા માં બદલી શકે છે કારણ કે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થવાનાં કારણે કે સમય પ્રતિ સમય પ્રેક્ટિકલ પેપર ડ્રામા અનુસાર હોવાનાં કારણે કોઈ વાત સારા રૂપમાં સામે આવશે અને ઘણીવાર સારા રૂપમાં હોવા છતાં પણ બહારનું રૂપ નુકસાન વાળું હશે અથવા જેને તમે કહો છો આ આ રૂપથી સારું નહીં થયું. વાતો આવશે, હમણાં સુધી પણ એવાં રૂપ ની વાતો આવતી રહે છે આવતી પણ રહેશે. પરંતુ નુકસાન નાં પડદા ની અંદર ફાયદો છુપાયેલો હોય છે. બહાર નો પડદો નુકસાન નો દેખાય છે, જો થોડોક સમય ધૈર્યવત અવસ્થા, સહનશીલ સ્થિતિ થી અંતર્મુખી થઈ જુઓ તો બહાર નાં પડદા ની અંદર જે છુપાયેલું છે, તમને તે જ દેખાશે, ઉપરનું જોવા છતાં પણ નહીં જોશો. હોલી હંસ છો ને? જ્યારે તે હંસ પથ્થર અને રત્નો ને અલગ કરી શકે છે તો હોલી હંસ પોતાનાં છુપાયેલા ફાયદા ને લઈ લેશે, નુકસાન ની વચ્ચે ફાયદા ને શોધી લેશે. સમજ્યાં? જલ્દી ગભરાઈ જાઓ છો ને. એનાથી શું થાય છે? જે સારું વિચારાય તે પણ ગભરાવા નાં કારણે બદલાઈ જાય છે. તો ગભરાઓ નહીં. કર્મ ને જોઈ કર્મ નાં બંધનમાં નહીં ફસાઓ. શું થઈ ગયું, કેવી રીતે થઈ ગયું, આવું તો થવું ન જોઈએ, મારા થી જ કેમ થાય, મારું જ ભાગ્ય કદાચ આવું છે - આ દોરીઓ બાંધતાં જાઓ છો. આ સંકલ્પ દોરી છે. એટલે કર્મ નાં બંધનમાં આવી જાઓ છો. વ્યર્થ સંકલ્પ જ કર્મબંધન ની સૂક્ષ્મ દોરીઓ છે. કર્મોત્તીત આત્મા કહેશે - જે થાય છે તે સારું છે, હું પણ સારો, બાપ પણ સારો, ડ્રામા પણ સારો. આ બંધન ને કાપવાની કાતર નું કામ કરે છે. બંધન કપાઈ ગયાં તો કર્મોત્તીત થઈ ગયાં ને. કલ્યાણકારી બાપ નાં બાળકો હોવાનાં કારણે સંગમયુગ ની દરેક સેકન્ડ કલ્યાણકારી છે. દરેક સેકન્ડ નો તમારો ધંધો જ કલ્યાણ કરવાનો છે, સેવા જ કલ્યાણ કરવાની છે. બ્રાહ્મણોનું ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) જ છે વિશ્વ-પરિવર્તક, વિશ્વ કલ્યાણકારી. એવી નિશ્ચયબુદ્ધિ આત્મા માટે દરેક ઘડી નિશ્ચિત કલ્યાણકારી છે. સમજ્યાં?

હમણાં તો કર્મોત્તીત ની પરિભાષા ઘણી છે. જેમ કર્મો ની ગતિ ગહન છે, કર્મોત્તીત સ્થિતિ ની પરિભાષા પણ ખૂબ મહાન છે, અને કર્મોત્તીત બનવું જરૂરી છે. કર્મોત્તીત બન્યાં વગર સાથે નહીં ચાલશો. સાથે કોણ જશે? જે સમાન હશે. બ્રહ્મા બાપ ને જોયાં - કર્મોત્તીત સ્થિતિ ને કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી? કર્મોત્તીત બનવાનું ફોલો કરવું અર્થાત્ સાથે ચાલવાં યોગ્ય બનવું. આજે આટલું જ સંભળાવે છે, આટલું ચેકિંગ કરજો, પછી બીજું સંભળાવશે. અરધા!

સર્વ અધિકારી સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવા વાળા, કર્મબંધન ને કર્મ નાં સંબંધમાં બદલવા વાળા, કર્મભોગ ને કર્મયોગ ની સ્થિતિ માં શૂળી થી કાંટો બનાવવાવાળા, દરેક સેકન્ડ કલ્યાણ કરવા વાળા, સદા બ્રહ્મા બાપ સમાન કર્મોત્તીત સ્થિતિ નાં સમીપ અનુભવ કરવાવાળા - એવી વિશેષ આત્માઓને બાપદાદાનો યાદખ્યાર અને નમસ્તે.

અવ્યક્ત બાપદાદાની પાર્ટીઓ થી મુલાકાત

૧. સદા પોતાને સમર્થ બાપનાં સમર્થ બાળકો અનુભવ કરો છો? ક્યારેક સમર્થ, ક્યારેક કમજોર - એવું તો નથી? સમર્થ અર્થાત્ સદા વિજયી. સમર્થ ની ક્યારેય હાર થઈ નથી શકતી. સ્વપ્ન માં પણ હાર નથી થઈ શકતી. સ્વપ્ન, સંકલ્પ અને કર્મ બધામાં સદા વિજયી - આને કહેવાય છે સમર્થ. એવાં સમર્થ છો? કારણ કે જે હમણાં નાં વિજયી છે, લાંબાકાળ થી તે જ વિજય માળામાં ગાયન-પૂજન યોગ્ય બને છે. જે લાંબાકાળનાં વિજયી નથી, સમર્થ નથી તો લાંબાકાળ નાં ગાયન-પૂજન યોગ્ય નથી બનતાં. જે સદા અને લાંબાકાળ નાં વિજયી છે તે જ લાંબોસમય વિજય માળા માં ગાયન-પૂજન માં આવે છે અને જે ક્યારેક-ક્યારેક નાં વિજય છે તે ક્યારેક-ક્યારેક ની અર્થાત્ ૧૬ હજાર ની માળામાં આવશે. તો લાંબાકાળ નો હિસાબ છે અને સદા નો હિસાબ છે. ૧૬ હજારની માળા બધાં મંદિરોમાં નથી હોતી, ક્યાંક-ક્યાંક હોય છે.

૨. બધાં પોતાને આ વિશાળ ડ્રામા ની અંદર હીરો પાર્ટધારી આત્માઓ અનુભવ કરો છો? તમારા બધાનો હીરો પાર્ટ છે. હીરો પાર્ટધારી કેમ બન્યાં? કારણ કે જે ઊંચેથી ઊંચા બાપ ઝીરો છે - એમની સાથે પાર્ટ ભજવવા વાળા છો. તમે પણ ઝીરો અર્થાત્ બિંદી છો. પરંતુ તમે શરીરધારી બનો છો અને બાપ સદા ઝીરો છે. તો ઝીરો ની સાથે પાર્ટ ભજવવા વાળા હીરો એકટર છીએ - આ સ્મૃતિ

રહે તો સદા યથાર્થ પાર્ટ ભજવશો, સ્વતઃ જ એટેન્શન જશે. જેમ હદનાં ડ્રામા ની અંદર હીરો પાર્ટધારી ને કેટલું એટેન્શન હોય છે! સૌથી મોટામાં મોટો હીરો પાર્ટ તમારો બધાનો છે. સદા આ નશા અને ખુશી માં રહો - વાહ, મારો હીરો પાર્ટ જે આખાં વિશ્વની આત્માઓ વારંવાર હેયર-હેયર કરે છે? આ દ્વાપર થી જે કીર્તન કરે છે આ તમારા આ સમય નાં હીરો પાર્ટ નું જ યાદગાર છે. કેટલું સરસ યાદગાર બનેલું છે! તમે સ્વયં હીરો બન્યાં છો ત્યારે તમારી પાછળ હજું સુધી પણ તમારું ગાયન ચાલતું રહે છે. અંતિમ જન્મમાં પણ પોતાનું ગાયન સાંભળી રહ્યાં છો. ગોપીવલ્લભ નું પણ ગાયન છે તો ગ્વાલ-બાળ નું પણ ગાયન છે, ગોપિકાઓ નું પણ ગાયન છે. બાપનું શિવનાં રૂપમાં ગાયન છે તો બાળકોનું શક્તિઓનાં રૂપમાં ગાયન છે. તો સદા હીરો પાર્ટ ભજવવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છીએ - આ જ સ્મૃતિમાં ખુશીમાં આગળ વધતાં ચાલો.

કુમારો થી :- ૧. સહજયોગી કુમાર છો ને? નિરંતર યોગી કુમાર, કર્મયોગી કુમાર કારણ કે કુમાર જેટલા પોતાને આગળ વધારવાં ઈચ્છે એટલું વધારી શકે છે. કેમ? નિર્બંધન છે, બોજ નથી અને જવાબદારી નથી એટલે હલકા છે. હલકા હોવાનાં કારણે જેટલાં ઊંચા જવા ઈચ્છે જઈ શકે છે. નિરંતર યોગી, સહજ યોગી - આ છે ઊંચી સ્થિતિ, આ છે ઊંચું જવું. આવી ઊંચ સ્થિતિ વાળા ને કહે છે - 'વિજયીકુમાર'. વિજયી છો કે ક્યારેક હાર, ક્યારેક જીત - આ રમત તો નથી રમતાં? જો ક્યારેક હાર ક્યારેક જીત નાં સંસ્કાર હશે તો એકરસ સ્થિતિ નો અનુભવ નહીં થશે. એક ની લગન માં મગન રહેવાનો અનુભવ નહીં કરશો.

૨. સદા દરેક કર્મમાં કમાલ કરવાવાળા કુમાર છો ને? કોઈ પણ કર્મ સાધારણ ન હોય, કમાલ નું હોય. જેમ બાપ ની મહિમા કરો છો, બાપ ની કમાલ ગાઓ છો. તેમ કુમાર અર્થાત્ દરેક કર્મ માં કમાલ દેખાડવા વાળા. ક્યારેક કેવાં, ક્યારેક કેવી રીતે વાળા નહીં. એવાં નહીં - જ્યાં કોઈ ખેંચે ત્યાં ખેંચાઈ જાઓ. ગબડવા વાળા લોટો નહીં. ક્યારેક ક્યાંક ગબડી જાઓ, ક્યારેક ક્યાંક. એવાં નહીં. કમાલ કરવાવાળા બનો. અવિનાશી, અવિનાશી બનાવવા વાળા છો - એવાં ચેલેન્જ કરવાવાળા બનો. એવી કમાલ કરી ને દેખાડો જે દરેક કુમાર હરતાં-ફરતાં ફરિશ્તા હોય, દૂર થી જ ફરિશ્તાપણા ની ઝલક અનુભવ થાય. વાણી થી સેવા નાં પ્રોગ્રામ તો ખુબ બનાવી લીધાં, તે તો કરશો જ પરંતુ આજકાલ પ્રત્યક્ષ પ્રુફ (પ્રમાણ) ઈચ્છે છે. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ, સૌથી શ્રેષ્ઠ પ્રમાણ છે. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ એટલાં થઈ જાય તો સહજ સેવા થઈ જશે. ફરિશ્તાપણા ની સેવા કરો તો મહેનત ઓછી સફળતા વધારે થશે. ફક્ત વાણી થી સેવા નહીં કરો પરંતુ મન વાણી અને કર્મ ત્રણેય સાથે-સાથે સેવા થાય - આને કહેવાય છે 'કમાલ'. અરહા!

વિદ્યાયનાં સમય :- ચારેય તરફ ની તીવ્ર પુરુષાર્થી, સદા સેવાધારી, સદા ડબલ લાઈટ બની બીજાઓને પણ ડબલ લાઈટ બનાવવાવાળી, સફળતા ને અધિકાર થી પ્રાપ્ત કરવાવાળી, સદા બાપ સમાન આગળ વધવા વાળી અને બીજાઓને પણ આગળ વધારવા વાળી, એવાં સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને, સ્નેહી બાળકો ને બાપદાદા નો ખૂબ-ખૂબ સિક વ પ્રેમ થી યાદપ્યાર ઔર ગુડમોર્નિંગ.

વરદાન :- કદમ - કદમ પર સાવધાની રાખતાં પદમો ની કમાણી જમા કરવા વાળા પદમપતિ ભવ
બાપ બાળકોને ખૂબ ઊંચી સ્ટેજ પર રહેવાની સાવધાની આપી રહ્યાં છે એટલે હમણાં જરા પણ ગફલત કરવાનો સમય નથી, હવે તો કદમ-કદમ પર સાવધાની રાખતાં, કદમો માં પદમો ની કમાણી કરતાં પદમપતિ બનો. જેવું નામ છે પદમાપદમ ભાગ્યશાળી, એવું કર્મ પણ હોય. એક કદમ પણ પદમ ની કમાણી વગર ન જાય. તો ખૂબ વિચારી-સમજી ને શ્રીમત પ્રમાણે દરેક કદમ ઉઠાવો. શ્રીમત માં મનમત મિક્સ નહીં કરો.

સ્વોગન :- મન ને ઓડર પ્રમાણે ચલાવો તો મનમનાભવ ની સ્થિતિ સ્વતઃ રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - દેવતા બનવું છે તો અમૃત પીવો અને પીવડાવો , અમૃત પીવા વાળા જ શ્રેષ્ઠાચારી બને છે”

પ્રશ્ન :- આ સમયે સતયુગી પ્રજા ક્યાં આધાર પર તૈયાર થઈ રહી છે ?

ઉત્તર :- જે આ જ્ઞાન થી પ્રભાવિત થાય છે, ખુબ સરસ, ખુબ સરસ કહે છે પરંતુ ભણતર નથી ભણતાં, મહેનત કરી નથી શકતાં, તે પ્રજા બની જાય છે. પ્રભાવિત થવું અર્થાત્ પ્રજા બનવું. સૂર્યવંશી રાજા-રાણી બનવા માટે તો મહેનત જોઈએ. ભણતર પર પૂરું અટેન્શન હોય. યાદ કરતાં અને કરાવતાં રહે તો ઊંચું પદ મળી શકે છે.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ સો કે...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું કે અમારું જીવન હીરા જેવું હતું. હમણાં કોડી જેવું થઈ ગયું છે. આ તો કોમન (સામાન્ય) વાત છે. નાનું બાળક પણ સમજી શકે છે. બાબા બહુજ સહજ રીતે સમજાવે છે, જે કોઈ નાનું બાળક પણ સમજી શકે. સત્ય નારાયણ ની કથા સંભળાવે છે તો નાનાં-નાનાં બાળકો પણ બેસી જાય છે. પરંતુ તે સતસંગો વગેરે માં જે સંભળાવે છે તે બધી છે કથાઓ. કથા કોઈ જ્ઞાન નથી, બની-બનાવેલી કથાઓ છે. ગીતા ની કથા, રામાયણ ની કથા ભિન્ન-ભિન્ન શાસ્ત્ર છે, જેમની કથાઓ બેસી સંભળાવે છે. તે બધી છે કથાઓ. કથાઓથી કોઈ ફાયદો થાય છે શું! આ છે સત્યનારાયણની અર્થાત્ નર થી નારાયણ બનવાની સાચી વાર્તા. આ સાંભળવાથી તમે નર થી નારાયણ બની જશો. આ અમરકથા પણ થઈ. તમે નિમંત્રણ આપો છો કે આવો અમરકથા તમને સંભળાવીએ તો તમે અમરલોક માં ચાલ્યાં જશો. તો પણ કોઈ નથી સમજતું. શાસ્ત્રો ની કથા સાંભળતા આવે છે. મળતું કંઈ પણ નથી. જશે લક્ષ્મી-નારાયણનાં મંદિરમાં, ચલો દર્શન કરીને આવીએ. મહાત્મા નાં દર્શન કરી આવીએ. આ એક રીત-રિવાજ ચાલતી આવી છે. ઋષિ-મુનિ વગેરે જે થઈ ને ગયાં છે એમનું માયું ટેકતાં આવ્યાં છે. પૂછો, રચતા અને રચના ની કથાની ખબર છે? તો કહેશે ના. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો કે આ રચતા અને રચના ની કથા તો ખુબ સહજ છે. અલ્ફ અને બે ની કથા છે. ભલે પ્રદર્શની માં જે જાય છે તે કથા તો ઠીક સાંભળી લે છે પરંતુ પવિત્ર નથી બનતાં. સમજ છે આ વિકારોમાં જવાની રીત-રિવાજ પણ અનાદિ છે. મંદિરમાં દેવતાઓની આગળ જઈને ગાએ છે આપ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છો.... પછી બહાર આવીને કહે છે વિકારમાં જવું તો અનાદિ છે. આનાં વગર દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે? લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે ને પણ તો બાળકો હતાં ને, એવું કહી દે છે તો એવાં ને શું કહીએ! મનુષ્યનું લકબ (પદ) તો આપી ન શકાય. દેવતાઓ પણ મનુષ્ય હતાં, કેટલાં સુખી હતાં - લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્યમાં. આપ બાળકો ને બાબા ખુબ સહજ વાત બતાવે છે, બરાબર અહીંયા ભારતમાં જ સ્વર્ગ હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ચિત્ર પણ છે, આ તો બધાં માનશે કે સતયુગમાં આમનું જ રાજ્ય હતું. ત્યાં કોઈ દુઃખી નહોતાં, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં, એમના મંદિરો પણ મોટા-મોટા બનેલાં હતાં. એમને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. હમણાં તેઓ નથી. આ તો કળયુગ નો અંત છે. મનુષ્ય આપસમાં લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. ભગવાન તો ઉપર જ રહે છે નિર્વાણધામ માં. અસલ માં આપણે આત્માઓ પણ ત્યાં રહીએ છીએ, અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ. પહેલાં આપણે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્ય માં હતાં. ત્યાં બહુજ સુખ-આનંદ હતું પછી આપણે ૮૪ જન્મ લેવા પડે. ગવાય પણ છે ૮૪ નું ચક્ર. આપણે સૂર્યવંશી માં ૧૨૫૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ત્યાં અથાહ સુખ હતું, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં, હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ હતાં. આપણે રાજ્ય કર્યું પછી ૮૪ જન્મો માં આવવું પડે. આ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નું ચક્ર ફરતું રહે છે. અડધોકલ્પ સુખ હતું. રામરાજ્ય માં હતાં પછી મનુષ્ય ની વૃદ્ધિ થતી ગઈ. સતયુગમાં ૮ લાખ હતાં. સતયુગ અંત માં વૃદ્ધિ થઈ ને ૮ લાખ થી ૨ કરોડ થઈ ગયાં, પછી ૧૨ જન્મ ત્રેતામાં બહુજ સુખ-ચેત માં હતાં. એક જ ધર્મ હતો. પછી શું થયું? પછી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું. રામરાજ્ય અને રાવણ રાજ્ય જુઓ ખુબ સહજ રીતે સમજાવું છું. નાનાં-નાનાં બાળકોને પણ આમ બતાવવું જોઈએ બીજું શું થયું? મોટાં-મોટાં સોના હીરા ઝવેરાતો નાં મહેલ ધરતીકંપ માં અંદર ચાલ્યાં ગયાં. ભારતવાસીઓનાં વિકારી બનવાથી જ ધરતીકંપ થયો, પછી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું. પવિત્ર થી અપવિત્ર થઈ ગયાં. કહે પણ છે સોનાની લંકા અંદર ચાલી ગઈ. કાંઈક તો બચ્યું હશે ને, જેનાથી પછી મંદિર વગેરે બનાવ્યાં હશે. ભક્તિમાર્ગ શરૂ થયો-મનુષ્ય વિકારી થવા લાગ્યાં. પછી રાવણ રાજ્ય ચાલ્યું તો આયુ (ઉંમર) પણ ઓછી થઈ ગઈ. આપણે નિર્વિકારી યોગી થી વિકારી ભોગી બની ગયાં, યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા બધાં વિકારી બની ગયાં. આ કથા કેટલી સહજ છે. નાની-નાની બાળકીઓ પણ આ સંભળાવે તો મોટા-મોટા વ્યક્તિઓનું મોઢું નીચું થઈ જાય. હમણાં બાપ બેસી સંભળાવે છે, તે જ જ્ઞાન નાં સાગર પતિત-પાવન છે. અચ્છા દ્વાપર માં ભોગી પતિત બની ગયાં પછી બીજા ધર્મ પણ શરૂ થતાં ગયાં. અમૃત નો જે નશો હતો તે ખલાસ થઈ ગયો. લડાઈ-ઝઘડા થવાં લાગ્યાં. દ્વાપર થી લઈને આપણે નીચે ઉતર્યા, કળયુગ માં આપણે વધારે જ વિકારી બન્યાં. પથ્થરની મૂર્તિઓ બનાવતાં રહ્યાં. હનુમાન, ગણેશની.... પથ્થર બુદ્ધિ થવાં લાગ્યાં તો પથ્થર ની પૂજા કરવાં લાગ્યાં. સમજતાં હતાં કે ભગવાન પથ્થર-ઠીકર માં છે. એમ કરતાં-કરતાં ભારતની આ હાલત થઈ ગઈ હમણાં ફરી બાપ

કહે છે વિષ છોડી અમૃત પી ને પવિત્ર બનો અને પછી રાજઈ લો. વિષ છોડો તો પછી તમે મનુષ્ય થી દેવતા બની જશો. પરંતુ વિષ છોડતાં નથી. વિષ નાં માટે કેટલું મારે, હેરાન કરે છે ત્યારે તો ટ્રોપીડી એ પોકાર્યું ને. તમે સમજો છો કે અમૃત પીધાં વગર અમે દેવતા કેવી રીતે બનશું. સતયુગમાં તો રાવણ હોતો જ નથી. બાપ કહે છે, જ્યાં સુધી શ્રેષ્ઠાચારી નહીં બનશો, સ્વર્ગમાં નહીં આવી શકો. જે શ્રેષ્ઠાચારી હતાં, તે હવે ભ્રષ્ટાચારી બન્યાં છે. પછી હમણાં અમૃત પી ને શ્રેષ્ઠાચારી બનવાનું છે. બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. શું ગીતા ભૂલી ગયાં છો? ગીતા રચી મેં, નામ નાખી દીધું કૃષ્ણ નું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ રાજઈ કોણે આપી? જરૂર ભગવાને આપી હશે. આગલા જન્મ માં ભગવાને રાજ્યોગ શીખવાડ્યો, નામ પછી નાખ્યું છે કૃષ્ણ નું. સમજાવવાની પ્રેક્ટિસ કરવી જોઈએ. ખુબ સહજ કથા છે. બાબા ને કેટલો સમય લાગ્યો? અડધા કલાકમાં આટલી સહજ વાત પણ સમજી નથી શકતાં એટલે બાપ કહે છે ફક્ત એક નાની કથા બેસી કોઈ ને સમજાવો. હાથ માં ચિત્ર લો. સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય, પછી ત્રેતા માં રામ-સીતા નું રાજ્ય...પછી દ્વાપર માં રાવણ નું રાજ્ય થયું. કેટલી સહજ કથા છે. બરાબર આપણે દેવતા હતાં પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બન્યાં. હમણાં પોતાને દેવતા ન સમજવાનાં કારણે હિન્દુ કહી દે છે. ધર્મ શ્રેષ્ઠ, કર્મ શ્રેષ્ઠ થી ધર્મ ભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બની ગયાં છે. આવું નાની-નાની બાળકીઓ બેસી ભાષણ કરે તો આખી સભામાં સાંભળો-સાંભળો થઈ જાય.

બાબા બધાં સેવાકેન્દ્રો વાળાઓ ને સંભળાવી રહ્યાં છે. હવે આ મોટાં-મોટાં નથી શીખતાં તો નાની-નાની કુમારીઓ ને શીખવાડો. કુમારીઓનું નામ પણ છે. દિલ્લી-બોમ્બે માં ખુબ સારી-સારી કુમારીઓ છે. ભણેલી છે. એમણે તો ઉભાં થઈ જવું જોઈએ. કેટલું કામ કરી શકો છો. જો કુમારીઓ ઉભી થઈ જાય તો નામ પ્રસિદ્ધ થઈ જાય. સાલૂકાર ઘરની જે છે તે મુશ્કેલ હિંમત રાખે છે. સાલૂકારી નો નશો રહે છે. દહેજ વગેરે મળે છે તો બસ. કુમારીઓ લગ્ન કરી કાળું મોઢું કરી દે અને બધાની આગળ ઝૂકવું પડે છે. તો બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે. પરંતુ પારસબુદ્ધિ બનવાનો વિચાર જ નથી આવતો. જુઓ જે નથી ભણતા તે પણ આજકાલ એમ.પી., એમ.એલ.એ વગેરે બની ગયાં છે. ભણતર થી તો શું-શું બની જાય છે. આ ભણતર તો ખુબ સહજ છે. બીજાઓને પણ જઈને શીખવાડવું જોઈએ. પરંતુ શ્રીમત પર નથી ચાલતાં તો ભણતાં પણ નથી. બહુજ સારી-સારી કુમારીઓ છે પરંતુ પોતાનો જ નશો ચઢેલો છે. થોડું કામ કર્યું તો સમજે છે અમે બહુજ કામ કર્યું છે. હજું તો બહુજ કામ કરવાનું છે. આજકાલ ફેશનમાં જ કુમારીઓ રહે છે. ત્યાં તો નેચરલ શૂંગાર રહે છે. અહીંયા તો કેટલો આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) શૂંગાર કરે છે. ફક્ત વાળ બનાવવામાં જ કેટલા પૈસા આપે છે. આ છે માયા નો પામ્પ. ફોલ ઓફ માયા રાવણ રાજ્ય, પછી રાઈઝ ઓફ રામરાજ્ય. હવે રામરાજ્ય સ્થાપન થાય છે. પરંતુ તમે મહેનત તો કરો ને. તમે શું બનશો! જો ભણશો નહીં તો ત્યાં જઈને પાઈ-પૈસા ની પ્રજા બનશો. આજકાલ નાં મોટા-મોટા વ્યક્તિ બધાં ત્યાંની પ્રજામાં આવી જશે. સાલૂકાર લોકો ફક્ત સારું-સારું કહી પોતાના ધંધામાં લાગી જાય છે. બહુ સારા પ્રભાવિત થાય છે પછી શું! અંતમાં શું થશે? ત્યાં જઈને પ્રજા બનશે. પ્રભાવિત એટલે પ્રજા. જે મહેનત કરે છે તે રામ રાજ્ય માં આવી જશે. સમજણ (જ્ઞાન) તો ખુબ સહજ છે. આ કથા નાં નશા માં કોઈ રહે તો બેડો પાર થઈ જાય. આપણે શાંતિધામ માં જઈશું પછી સુખધામ માં આવીશું બસ યાદ કરતાં-કરાવતાં રહેવાનું છે, ત્યારે જ ઊંચ પદ પામશો. અટેન્શન (ધ્યાન) ભણતર પર આપવાનું છે. ચિત્ર હાથ માં હોય. જેમ બાબા જ્યારે લક્ષ્મી-નારાયણની પૂજા કરતાં હતાં તો ચિત્ર ખિસ્સા માં પડ્યું રહેતું હતું. ચિત્ર નાના પણ છે, લોકેટ માં પણ છે. એનાં પર સમજાવવાનું છે. આ છે બાબા, એમનાં દ્વારા વારસો મળી રહ્યો છે. હવે પવિત્ર બનો, બાપ ને યાદ કરો. કેટલું નોલેજ છે આ મેડલ્સ (બેજ) માં. આમાં બધું જ્ઞાન છે. આનાં પર સમજાવું ખુબ સહજ છે. સેકન્ડ માં બાપ થી સ્વર્ગની જીવનમુક્તિ નો વારસો. કોઈ પણ સમજાવે તો જીવનમુક્તિ પદ નો અધિકારી બની જાય. બાકી ભણતર અનુસાર ઊંચ પદ પામશે. સ્વર્ગ માં તો આવશે ને. પછી થી આવશે તો જરૂર ને. વૃદ્ધિ તો થવાની છે. દેવી-દેવતા ધર્મ ઉંચ છે, તે પણ તો બનશે ને. પ્રજા તો લાખો બનશે. સૂર્યવંશી બનવામાં મહેનત છે. સેવા કરવા વાળા જ સારું પદ પામશે. એમનું નામ પણ પ્રસિદ્ધ છે - કુમારકા છે, જનક છે સારું સેન્ટર સંભાળી રહ્યાં છે. કોઈ ખિટપિટ નથી.

બાપ કહે છે ખરાબ ન જુઓ, ખરાબ ન બોલો તો પણ એવી-એવી વાતો કરતાં રહે છે. એવાં-એવાં શું જઈને બનશે. આટલી સહજ સેવા પણ નથી કરતાં. નાની-નાની બાળકીઓ પણ આ સમજાવી શકે છે. સંભળાવી શકે છે. વાનર સેના પણ પ્રસિદ્ધ છે. સીતાઓ જે રાવણની જેલમાં ફસાયેલી છે એમને છોડાવવાની છે. કથાઓ તો શું-શું બનાવી દીધી છે. આમ-આમ કોઈ ભાષણ કરે. બાકી ફક્ત કહે છે ફલાણા બહુજ પ્રભાવિત થયાં. પૂછો, તમે શું બનવા ઈચ્છો છો? ફક્ત બીજાઓને કહેશે એમનું જ્ઞાન બહુજ સારું છે. પોતે સમજતાં કંઈ નથી, એનાથી શું કાયદો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકલિયા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પારસ બુદ્ધિ બનવા માટે ભણતર પૂરે-પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. શ્રીમત પર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. હદની સાલૂકારી નો નશો, વગેરે છોડી આ બેહદ સેવામાં લાગી જવાનું છે.

2. ખરાબ ન સાંભળો, ખરાબ ન જુઓ.... કોઈ પણ વ્યર્થ વાતો નથી કરવાની. કોઈ પર પ્રભાવિત નથી થવાનું. બધાને સત્ય નારાયણ ની નાની એવી કથા સંભળાવવાની છે.

વરદાન :-

નોલેજ ની લાઈટ - માઈટ દ્વારા પોતાના ભાગ્ય ને જગાડવા વાળા સદા સફળતા મૂર્ત ભવ જે બાળકો નોલેજ ની લાઈટ અને માઈટ થી આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ને પુરુષાર્થ કરે છે, એમને સફળતા અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. સફળતા પ્રાપ્ત થવી એ પણ ભાગ્યની નિશાની છે. નોલેજકુલ બનવું જ ભાગ્ય ને જગાડવાનું સાધન છે. નોલેજ ફક્ત રચયિતા અને રચનાનું જ નહીં પરંતુ નોલેજકુલ અર્થાત્ દરેક સંકલ્પ, દરેક શબ્દ અને દરેક કર્મમાં જ્ઞાન સ્વરૂપ હોય ત્યારે સફળતા મૂર્ત બનશે. જો પુરુષાર્થ સાચો હોવા છતાં પણ સફળતા નથી દેખાતી તો આ જ સમજવું જોઈએ કે આ અસફળતા નહીં, પરિપક્વતા નું સાધન છે.

સ્લોગન :-

ન્યારા બનીને કર્મેન્દ્રિયો થી કર્મ કરાવો તો કર્માતીત સ્થિતિ નો અનુભવ સહજ કરી શકશો.

“ મીઠા બાળકો - તમારો સ્વધર્મ શાંત છે , સાચી શાંતિ શાંતિધામ માં મળી શકે છે , આ વાત બધાને સંભળાવવાની છે , સ્વધર્મ માં રહેવાનું છે”

પ્રશ્ન :- ક્યું નોલેજ એક બાપ ની પાસે છે જે હમણાં જ તમે ભણો છો?

ઉત્તર :- પાપ અને પુણ્યનું નોલેજ. ભારતવાસી જ્યારે બાપ ને ગાળ આપવા લાગે છે, ત્યારે પાપ આત્મા બને અને જ્યારે બાપ ને અને ડ્રામા ને જાણી લે છે, ત્યારે પુણ્ય આત્મા બની જાય છે. આ ભણતર આપ બાળકો હમણાં જ ભણો છો. તમે જાણો છો બધાને સદ્ગતિ આપવાવાળા એક જ બાપ છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને સદ્ગતિ અર્થાત્ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપી ન શકે.

ગીત :- ઈસ પાપ કી દુનિયા સે...

ઓમ્ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે કે આ છે પાપ આત્માઓની દુનિયા અથવા ભારતને જ કહેશું કે ભારત પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા હતી, જ્યાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. આ ભારત સુખધામ હતું બીજો કોઈ ખંડ નહોતો, એક જ ભારત હતું. એન અથવા સુખ એ સતયુગ માં હતું જેને સ્વર્ગ કહે છે. આ છે નર્ક. ભારત જ સ્વર્ગ હતું, હવે નર્ક બન્યું છે. નર્ક માં એન અથવા સુખ-શાંતિ ક્યાંથી આવે? કળયુગ ને નર્ક કહેવાય છે. કળયુગ અંત ને વધારે જ રૌરવ નર્ક કહેવાય છે. દુઃખધામ કહેવાય છે. ભારત જ સુખધામ હતું, જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. ભારતવાસીઓ નો ગૃહસ્થ-ધર્મ પવિત્ર હતો. પ્યોરિટી (પવિત્રતા) પણ હતી, સુખ-શાંતિ પણ હતી, સંપત્તિ પણ હતી. હવે એ જ ભારત પતિત બન્યું છે, બધાં વિકારી બન્યાં છે. આ છે દુઃખધામ. ભારત સુખધામ હતું. અને જ્યાં આપણે આત્માઓ નિવાસ કરીએ છીએ - તે છે શાંતિધામ. શાંતિ ત્યાં શાંતિધામ માં જ મળી શકે છે. આત્મા શાંત ત્યાંજ રહી શકે છે, જેને સ્વીટ હોમ નિરાકારી દુનિયા કહેવાય છે. તે છે આત્માઓનું ઘર. ત્યાં જ્યારે રહે છે તો આત્મા શાંતિ માં છે. બાકી શાંતિ કોઈ જંગલ વગેરે માં જવાથી નથી મળતી. શાંતિધામ તો તે જ છે. સતયુગમાં સુખ પણ છે, શાંતિ પણ છે. અહીંયા દુઃખધામ માં શાંતિ હોઈ ન શકે. શાંતિધામ માં મળી શકે છે. સુખધામ માં પણ કર્મ હોય છે, શરીર થી પાર્ટ ભજવવાનો હોય છે. આ દુઃખધામ માં એક પણ મનુષ્ય નથી, જેમને સુખ-શાંતિ હોય. આ છે ભ્રષ્ટાચારી પતિત ધામ, ત્યારે તો પતિત-પાવન ને બોલાવે છે. પરંતુ એ બાપ ને કોઈ જાણતાં નથી એટલે નિધન બની ગયાં છે. ઓરફન (અનાથ) હોવાનાં કારણે પરસ્પર માં લડે-ઝડે છે. કેટલી દુઃખ-અશાંતિ, મારા-મારી છે. આ છે જ રાવણ રાજ્ય. રામરાજ્ય માંગે છે. રાવણ રાજ્ય માં ન સુખ છે, ન શાંતિ છે. રામ રાજ્ય માં સુખ-શાંતિ બંને હતાં. પરસ્પર ક્યારેય લડતા-ઝડતા નહોતાં, ત્યાં ૫ વિકાર હોતાં જ નથી. અહીંયા ૫ વિકાર છે. પહેલું છે દેહ-અભિમાન મુખ્ય. પછી કામ, ક્રોધ. ભારત જ્યારે સ્વર્ગ હતું તો આ વિકાર નહોતાં. ત્યાં દેહી-અભિમાની હતાં. હવે બધાં મનુષ્ય દેહ-અભિમાની છે. દેવતાઓ હતાં દેહી-અભિમાની. દેહ-અભિમાન વાળા મનુષ્ય ક્યારેય કોઈને સુખ ન આપી શકે, એક બીજાને દુઃખ જ આપે છે. એવું નહીં સમજો - કોઈ લખપતિ, કરોડપતિ, પદ્મપતિ છે તો સુખી છે. ના, આ તો બધો છે માયાનો ભભકો. માયા નું રાજ્ય છે. હવે તેનાં વિનાશ માટે આ મહાભારત લડાઈ સામે ઉભી છે. આનાં પછી ફરી સ્વર્ગનાં દ્વાર ખુલવાનાં છે. અડધાકલ્પ પછી ફરી નર્કનાં દ્વાર ખૂલે છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. ભારતવાસી કહે છે જ્યારે ભક્તિ કરીશું ત્યારે ભગવાન મળશે. બાબા કહે છે જ્યારે ભક્તિ કરતાં-કરતાં બિલકુલ નીચે આવી જાય છે, ત્યારે મારે આવવું પડે છે - સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા અર્થાત્ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાં. ભારત જે સ્વર્ગ હતું, તે નર્ક કેવી રીતે બન્યું? રાવણએ બનાવ્યું. ગીતાનાં ભગવાન થી તમને રાજ્ય મળ્યું, ૨૧ જન્મ સ્વર્ગમાં રાજ્ય કર્યું. ફરી ભારત દ્વાપર થી કળયુગ માં આવી ગયું અર્થાત્ ઉત્તરની કળા થઈ ગઈ એટલે બધાં પોકારતાં રહે છે - હેં પતિત-પાવન આવો. પતિત મનુષ્ય ને સુખ-શાંતિ પતિત દુનિયામાં મળી જ નથી શકતી. કેટલું દુઃખ ઉઠાવે છે. આજે પૈસા ચોરી થયાં, આજે દેવાળું માર્યું, આજે રોગી થયાં. દુઃખ જ દુઃખ છે ને. હમણાં તમે સુખ-શાંતિ નો વારસો પામવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો, બાપ થી સ્વર્ગનો વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. સદા સુખી બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. સદા દુઃખી બનાવવા વાળો રાવણ છે. આ વાતો ભારતવાસી નથી જાણતાં. સતયુગમાં દુઃખની વાતો હોતી નથી. ક્યારેય રડવું નથી પડતું. સદૈવ સુખ જ સુખ છે. ત્યાં દેહ-અભિમાન અથવા કામ, ક્રોધ વગેરે હોતું નથી. જ્યાં સુધી ૫ વિકારોનું દાન ન આપે ત્યાં સુધી દુઃખ નું ગ્રહણ છૂટી નથી શકતું. કહે છે ને, દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. આ સમયે આખાં ભારત ને ૫ વિકારોનું ગ્રહણ લાગેલું છે. જ્યાં સુધી આ ૫ વિકારોનું દાન ન આપો ત્યાં સુધી ૧૬ કળા સંપૂર્ણ દેવતા બની ન શકો. બાપ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. કહે છે ગુરુ વગર ગતિ નથી. પરંતુ ગતિ નો પણ અર્થ સમજતાં નથી. મનુષ્યની ગતિ-સદ્ગતિ એટલે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ. તે તો બાપ જ આપી શકે છે. આ સમયે સર્વ ની સદ્ગતિ થવાની છે.

દિલ્લી ને કહે છે નવી દિલ્લી, જૂની દિલ્લી. પરંતુ હવે નવી તો છે નહીં. નવી દુનિયામાં નવી દિલ્લી હોય છે. જૂની દુનિયામાં જૂની દિલ્લી હોય છે. બરાબર જમુનાનો કિનારો હતો, દિલ્લી પરિસ્થિતિ હતું. સતયુગ હતું ને. દેવી-દેવતાઓ રાજ્ય કરતાં હતાં. હમણાં તો જૂની દુનિયામાં જૂની દિલ્લી છે. નવી દુનિયામાં તો આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. ભારતવાસી આ ભૂલી ગયાં છે. નવું ભારત, નવી દિલ્લી હતી તો એમનું રાજ્ય હતું બીજો કોઈ ખંડ જ નહોતો. આ કોઈ પણ નથી જાણતું. ગવર્મેન્ટ આ ભણાવતી નથી. જાણે છે કે આ તો અધુરી હિસ્ટ્રી છે. જ્યાર થી ઈસ્લામી, બૌદ્ધી આવ્યાં છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્યની કોઈને ખબર નથી. આ બાપ જ બેસી સમજાવે છે કે આખી સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. જ્યારે ભારત સ્વર્ગ હતું તો ગોલ્ડન એજ (સતોપ્રધાન) હતું. હવે તે જ ભારત જુઓ શું બની ગયું છે. પછી ભારત ને હીરા જેવું કોણ બનાવે? બાપ કહે છે જ્યારે તમે બહુજા પાપ આત્માઓ બની જાઓ છો ત્યારે હું આવું છું પુણ્ય આત્મા બનાવવાં. આ ડ્રામા બનેલો છે, જેને કોઈ પણ નથી જાણતું. આ નોલેજ સિવાય બાપનાં કોઈ આપી ન શકે. નોલેજફલ બાપ જ છે, એ આવી ને ભણાવે છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને ક્યારેય સદ્ગતિ આપી ન શકે. જ્યારે દેવી દેવતા હતાં તો બધાં એકબીજાને સુખ આપતાં હતાં. કોઈ પણ બીમાર, રોગી નહોતાં. અહીંયા તો બધાં રોગી છે. હવે બાપ આવ્યાં છે ફરીથી સ્વર્ગ બનાવવાં. બાપ સ્વર્ગ બનાવે છે, રાવાણ નર્ક બનાવે છે. આ રમત છે જેને કોઈ પણ નથી જાણતું. શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન છે ફિલોસોફી, ભક્તિમાર્ગ. તે કોઈ સદ્ગતિ માર્ગ નથી. આ કોઈ શાસ્ત્રોની ફિલોસોફી નથી. બાપ કોઈ શાસ્ત્ર નથી સંભળાવતાં. અહીંયા છે સ્પ્રિયુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન). બાપને સ્પ્રિયુઅલ ફાધર કહેવાય છે. એ છે આત્માઓનાં બાપ. બાપ કહે છે હું મનુષ્ય સૃષ્ટિનું બીજરૂપ છું એટલે નોલેજફલ છું. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિરૂપી ઝાડની આયુ કેટલી છે. કેવી રીતે વૃદ્ધિને પામે છે, પછી કેવી રીતે ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે, આ હું જાણું છું. આપ બાળકોને આ નોલેજ આપી સ્વર્ગનાં માલિક બનાવું છું પછી તમે માલિક બની જાઓ છો. આ નોલેજ તમને એક જ વાર મળે છે પછી ગુમ થઈ જાય છે પછી સતયુગ ત્રેતા માં આ નોલેજ ની દરકાર નથી રહેતી. આ નોલેજ ફક્ત આપ બ્રાહ્મણોને જ છે. દેવતાઓમાં આ નોલેજ નથી. તો પરંપરા થી આ નોલેજ આવી ન શકે. આ ફક્ત આપ બાળકોને એક જ વાર મળે છે, જેનાથી તમે જીવનમુક્ત બની જાઓ છો. બાપ થી વારસો પામો છો. તમારી પાસે ઘણાં આવે છે, બોલે છે મનની શાંતિ કેવી રીતે મળે. પરંતુ આ કહેવું ભૂલ છે. મન-બુદ્ધિ આત્મા નાં ઓરગન્સ (અવયવો) છે, જેવી રીતે શરીરનાં ઓરગન્સ છે. આત્માને પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ બાપ જ આવીને બનાવે છે - જે સતયુગ ત્રેતા સુધી ચાલે છે. પછી પથ્થરબુદ્ધિ બની જાય છે. હવે ફરી તમે પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ બનો છો. તમારી પારસબુદ્ધિ જે હતી તેમાં ખાદ્ય મળતી ગઈ છે. હવે ફરી પારસબુદ્ધિ કેવી રીતે થાઓ? બાપ કહે છે, હું આત્મા મને યાદ કરો. યાદની યાત્રા થી તમે પવિત્ર બનશો અને મારી પાસે આવી જશો. બાકી જે કહે છે મનની શાંતિ કેવી રીતે મળે? તેમને બતાવો કે અહીંયા શાંતિ કેવી રીતે હોઈ શકે? આ છે જ દુઃખધામ કારણ કે વિકારોની પ્રવેશતા છે. આ તો બેહદનાં બાપ થી જ વારસો મળી શકે છે. પછી રાવાણ નો સાથ મળવાથી પતિત બની જાઓ છો પછી બાપ દ્વારા પાવન બનવામાં સેકન્ડ લાગે છે. હમણાં તમે આવ્યાં છો બાપ થી જીવનમુક્તિ નો વારસો લેવાં. બાપ જીવનમુક્તિ નો વારસો આપે છે અને રાવાણ જીવનબંધન નો શ્રાપ આપે છે એટલે દુઃખ જ દુઃખ છે. ડ્રામા ને પણ જાણવાનું છે. દુઃખધામ માં કોઈને સુખ-શાંતિ મળી ન શકે. શાંતિ તો આપણો આત્માઓનો સ્વધર્મ છે, શાંતિધામ આત્માનું ઘર છે. આત્મા કહે છે - મારો સ્વધર્મ શાંત છે. આ (શરીર) વાજું નથી વાગતું, બેસી જાય છે. પરંતુ ક્યાં સુધી બેસેલા રહીશું. કર્મ તો કરવાનાં જ છે ને. જ્યાં સુધી મનુષ્ય ડ્રામાને નથી સમજતા ત્યાં સુધી દુઃખી રહે છે. બાપ કહે છે, હું છું જ ગરીબ નિવાજ. અહીંયા ગરીબ જ આવશે. સાલૂકારોને માટે તો સ્વર્ગ અહિંયાં છે. તેમની તકદીરમાં સ્વર્ગનાં સુખ છે નહીં. બાપ કહે છે હું ગરીબ નિવાજ છું. સાલૂકારો ને ગરીબ અને ગરીબોને સાલૂકાર બનાવું છું. સાલૂકાર આટલું ઉંચ પદ પામી નથી શકતાં કારણ કે અહીંયા સાલૂકારો ને નશો છે. હાં પ્રજામાં આવી જશે. સ્વર્ગ માં તો જરૂર આવશે. પરંતુ ઉંચ પદ ગરીબ પામે છે. ગરીબ સાલૂકાર બની જાય છે. તેમને દેહ-અભિમાન છે ને કે અમે ધનવાન છીએ. પરંતુ બાબા કહે - આ ધન-માલ બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. વિનાશ થઈ જવાનો છે, દેહી-અભિમાની બનવામાં ખૂબ મહેનત છે. આ સમયે બધાં દેહ-અભિમાની છે. હવે તમારે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આત્મા કહે છે અમે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યાં. નાટક પૂરું થાય છે, હવે પાછા જવાનું છે. હમણાં કળયુગ નો અંત, સતયુગ નો આદિ નો સંગમ છે. બાપ કહે છે, દરેક ૫ હજાર વર્ષ પછી આવું છું, ભારત ને ફરીથી હીરા જેવું બનાવવાં. આ હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી બાપ જ બતાવી શકે છે. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી જીવનમુક્તિ નો વારસો લેવા માટે પાવન જરૂર બનવાનું છે. ડ્રામાનાં નોલેજ ને બુદ્ધિમાં રાખી દુઃખધામ માં રહેતાં પણ દુઃખો થી મુક્ત થવાનું છે.
2. ધન-માલ કે સાલૂકારી નો નશો છોડી દેહી-અભિમાની રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- મહાન્ અને મહેમાન - આ બે સ્મૃતિઓ દ્વારા સર્વ આકર્ષણો થી મુક્ત બનવા વાળા ઉપરામ અને સાક્ષી ભવ ઉપરામ કે સાક્ષીપાણા ની અવસ્થા બનાવવા માટે બે વાતો ધ્યાન પર રહે - એક તો હું આત્મા મહાન્ આત્મા છું, બીજું હું આત્મા હવે આ જૂની સૃષ્ટિમાં કે આ જૂના શરીર માં મહેમાન છું. આ સ્મૃતિમાં રહેવાથી સ્વતઃ અને સહજ

જ સર્વ કમજોરીઓ કે લગાવ નું આકર્ષણ સમાપ્ત થઈ જશે. મહાન્ સમજવાથી જે સાધારણ કર્મ કે સંકલ્પ સંસ્કારો નાં વશ ચાલે છે, તે પરિવર્તિત થઈ જશે. મહાન્ અને મહેમાન સમજીને ચાલવાથી મહિમા યોગ્ય પણ બની જશે. સર્વ ની શુભ ભાવના અને સહયોગ નાં ટીપાં થી મોટું કાર્ય પણ સહજ થઈ જાય છે.

સ્લોગન :-

“મીઠા બાળકો - યોગ થી જ આત્માની ખાદ નીકળશે, બાપ થી પૂરો વારસો મળશે, એટલે જેટલું થઈ શકે યોગબળ વધારો”

પ્રશ્ન :- દેવી દેવતાઓનાં કર્મ શ્રેષ્ઠ હતાં, હમણાં બધાનાં કર્મ ભ્રષ્ટ કેમ બન્યાં છે?

ઉત્તર :- કારણ કે પોતાનાં મૂળ ધર્મ ને ભૂલી ગયાં છે. ધર્મ ભુલવાનાં કારણે જ જે કર્મ કરે છે તે ભ્રષ્ટ હોય છે. બાપ તમને પોતાના સત ધર્મ નો પરિચય આપે છે, સાથે-સાથે આખાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સંભળાવે છે, જે બધાને સંભળાવવાની છે, બાપ નો સત્ય પરિચય આપવાનો છે.

ગીત :- મુખડા દેખલે પ્રાણી...

ઓમ્ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું અને કોને? બાપે કહ્યું બાળકોને. જે બાળકોને પતિત થી પાવન બનાવી રહ્યાં છે. બાળકો જાણી ગયાં છે અમે ભારતવાસી જે દેવી-દેવતા હતાં, તે હમણાં ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવી સતોપ્રધાન ને પસાર કરી હવે સતો, રજો, તમો અને હવે તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. હવે ફરી પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા બાપ કહે છે, પોતાના દિલ ને પૂછો કે ક્યાં સુધી અમે પુણ્યાત્મા બન્યા છીએ? તમે સતોપ્રધાન પવિત્ર આત્મા હતાં, જ્યારે અહીંયા પહેલાં-પહેલાં તમે દેવી-દેવતા કહેવાતા હતાં, જેને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ કહેવાતો હતો. હમણાં કોઈ ભારતવાસી પોતાને દેવી-દેવતા ધર્મ નાં નથી કહેવડાવતાં. હિંદુ તો કોઈ ધર્મ છે નહીં. પરંતુ પતિત હોવાનાં કારણે પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં. સતયુગ માં દેવતાઓ પવિત્ર હતાં. પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ હતો, યથા રાજ-રાણી તથા પ્રજા પવિત્ર હતાં. ભારતવાસીઓ ને બાપ યાદ અપાવે છે કે તમે પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગવાળા આદિ સનાતન દેવી દેવતા ધર્મ વાળા હતાં, એને સ્વર્ગ કહેવાતું હતું. ત્યાં એક જ ધર્મ હતો. પહેલા નંબર નાં મહારાજ-મહારાણી, લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં. એમનું પણ કુળ હતું અને ભારત ખુબ ધનવાન હતું, તે સતયુગ હતું. પછી આવ્યું ત્રેતા માં ત્યારે પણ પૂજ્ય દેવી-દેવતા કે ક્ષત્રિય કહેવાતા હતાં. તે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય, તે સીતા-રામ નું રાજ્ય, તે પણ કુળ ચાલ્યું. જેમ ક્રિશ્ચન માં એડવર્ડ ધ ફર્સ્ટ, સેકન્ડ.....એમ ચાલે છે. તેમ ભારતમાં પણ એવું હતું. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે અર્થાત્ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત પર આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. પરંતુ એમણે આ રાજ્ય ક્યારે અને કેવી રીતે પામ્યું-આ કોઈ નથી જાણતું. તે જ સૂર્યવંશી રાજ્ય પછી ચંદ્રવંશી માં આવ્યું કારણ કે પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં સીડી ઉતરવાની છે. આ ભારતની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી કોઈ નથી જાણતું. રચતા છે બાપ તો જરૂર સતયુગી નવી દુનિયાનાં રચતા થયાં. બાપ કહે છે બાળકો, તમે આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગમાં હતાં. આ ભારત સ્વર્ગ હતું પછી નર્કમાં આવ્યાં છે. દુનિયા તો આ વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ને નથી જાણતી. એ તો અધુરી ફક્ત પાછળ ની હિસ્ટ્રી જાણે છે. સતયુગ-ત્રેતા ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ને કોઈ નથી જાણતું. ઋષિ-મુનિ પણ કહી ગયાં અમે રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. જાણે પણ કોઈ કેવી રીતે, બાપ તમને જ બેસી સમજાવે છે. શિવબાબા ભારત માં જ દિવ્ય જન્મ લે છે, જેમની શિવ જયંતી પણ થાય છે. શિવજયંતી નાં પછી જોઈએ ગીતાજયંતી. પછી સાથે-સાથે હોવી જોઈએ કૃષ્ણ જયંતી. આ જયંતી નું રહસ્ય ભારતવાસી જાણતાં નથી કે શિવજયંતી ક્યારે થઈ! બીજા ધર્મ વાળા તો ઝટ બતાવશે - બુદ્ધ જયંતી, ક્રાઈસ્ટ જયંતી ક્યારે થઈ. ભારતવાસીઓ ને પૂછો શિવજયંતી ક્યારે થઈ? કોઈ નહિં બતાવશે. શિવ ભારતમાં આવ્યાં, આવીને શું કર્યું? કોઈ નથી જાણતું. શિવ થયાં બધી આત્માઓ નાં બાપ. આત્મા છે અવિનાશી. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આ ૮૪ નું ચક્ર છે. શાસ્ત્રો માં તો ૮૪ લાખ જન્મ નાં ગપોડા લગાવી દીધાં છે. બાપ આવીને સાચી વાત બતાવે છે. બાપ નાં સિવાય બાકી બધાં રચતા અને રચના માટે ખોટું જ બોલે છે કારણ કે આ છે જ માયા નું રાજ્ય. પહેલાં તમે પારસ બુદ્ધિ હતાં, ભારત પારસપુરી હતું. સોના, હીરા, ઝવેરાતો નાં મહેલ હતાં. બાપ બેસી રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય અર્થાત્ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બતાવે છે. ભારતવાસી આ નથી જાણતાં કે અમે જ પહેલાં-પહેલાં દેવી-દેવતા હતાં, હમણાં પતિત, કંગાળ, ઈરિલિજિયસ (અધાર્મિક) બની ગયાં છીએ, પોતાના ધર્મ ને ભૂલી ગયાં છીએ. આ પણ ડ્રામા અનુસાર થવાનું છે. તો આ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બુદ્ધિ માં આવવી જોઈએ ને. ઊંચે થી ઊંચા સર્વ આત્માઓનાં બાપ મૂળ વતન માં રહે છે, પછી છે સૂક્ષ્મવતન. આ છે સ્થૂળવતન. સૂક્ષ્મવતન માં ફક્ત બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર રહે છે. એમની બીજી કોઈ હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નથી. આ ત્રણેવ ત્યાનાં છે. ભગવાન એક છે. એમની રચના પણ એક છે, જે ચક્ર ફરતું રહે છે. સતયુગ થી ત્રેતા પછી દ્વાપર, કળયુગ માં આવવું પડે. ૮૪ જન્મો નો હિસાબ જોઈએ ને, જો કોઈ પણ નથી જાણતાં. ન કોઈ શાસ્ત્ર માં છે. ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ આપ બાળકો જ ભજવો છો. બાપ તો આ ચક્રમાં નથી આવતાં. બાળકો જ પાવન થી પતિત બની જાય છે એટલે બુમો પાડે છે-બાબા આવીને અમને ફરીથી પાવન બનાવો. એકને જ બધાં પોકારે છે. રાવાણ રાજ્ય માં જે બધાં દુઃખી થઈ ગયાં છે એમને આવીને મુક્ત કરો પછી રામ રાજ્ય માં લઈ જાઓ. અડધો કલ્પ છે રામ રાજ્ય. અડધો કલ્પ છે રાવાણ રાજ્ય. ભારતવાસી જે પવિત્ર હતાં તે જ પતિત બને છે. વામમાર્ગ માં જવાથી પતિત થવાનું શરૂ થાય છે. ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે. હમણાં

આપ બાળકોને જ્ઞાન સંભળાવાય છે, જેનાથી અડધો કલ્પ, ૨૧ જન્મ માટે તમે સુખ નો વારસો પામો છો. અડધો કલ્પ જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ ચાલે છે, પછી રાવણ રાજ્ય હોય છે. ઉતરવા લાગે છે. તમે દૈવી રાજ્ય માં હતાં પછી આસુરી રાજ્યમાં આવી ગયાં છો, આને નર્ક પણ કહે છે. તમે સ્વર્ગમાં હતાં પછી ૮૪ જન્મ પસાર કરી નર્ક માં આવીને પડ્યાં છો. તે હવે સુખધામ. આ છે દુઃખધામ, ૧૦૦ ટકા ઈન સાલવેન્ટ (કંગાળ). ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવતાં, તે જ ભારતવાસી પૂજ્ય થી પૂજરી બની ગયાં છે. આને જ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી કહેવાય છે. આ છે બધું આપ ભારતવાસીઓનું ચક્ર, બીજા ધર્મ વાળા તો ૮૪ જન્મ નથી લેતાં. તે સતયુગમાં હોતાં જ નથી. સતયુગ ત્રેતા માં ફક્ત ભારત જ હતું. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી પછી વૈશ્યવંશી, શૂદ્રવંશી....હમણાં ફરી તમે આવીને બ્રાહ્મણ વંશી બન્યાં છો, દેવતા વંશી બનવા માટે. આ છે ભારત નાં વર્ણ. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બનવાથી શિવબાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. બાપ તમને ભણાવી રહ્યાં છે, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક. કલ્પ-કલ્પ તમે પાવન બની પછી પતિત બન્યાં છો. સુખધામ માં જઈને પછી દુઃખધામ માં આવો છો. પછી શાંતિધામ માં જવાનું છે, જેને નિરાકારી દુનિયા કહેવાય છે. આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે, આ કોઈ પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં. આત્મા પણ એક સ્ટાર બિંદી છે. કહે છે-ભ્રુકુટી નાં વચમાં તારો ચમકે છે, નાની બિંદી છે, જેને દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જોઈ શકાય છે. હકીકત માં સ્ટાર પણ નહીં કહેવાશે. સ્ટાર (તારો) તો બહુ મોટો છે-ફક્ત દૂર હોવાનાં કારણે નાનો દેખાય છે. આ ફક્ત એક મિસાલ અપાઈ જાય છે. આત્મા એટલી નાની છે જેમ ઉપરમાં સ્ટાર નાનો દેખાય આવે છે. બાપ ની આત્મા પણ એક બિંદી માફક છે. એમને સુપ્રીમ આત્મા કહેવાય છે. એમની મહિમા અલગ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનું ચૈતન્ય બીજા રૂપ હોવાનાં કારણે એમનામાં બધું જ્ઞાન છે. તમારી આત્મા ને પણ હમણાં નોલેજ મળી રહ્યું છે. આત્મા જ નોલેજ ગ્રહણ કરી રહી છે, આટલી નાની બિંદીમાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. તે પણ અવિનાશી, ૮૪ જન્મો નું ચક્ર લગાવતાં આવ્યાં છો. એનો અંત થઈ નથી શકતો. દેવતા હતાં, દૈત્ય બન્યાં તો ફરી દેવતા બનવાનું છે. આ ચક્ર ચાલતું આવ્યું છે. બાકી તો બધાં છે બાઈપ્લાટ. ઈસ્લામી, બૌદ્ધી વગેરે કોઈ ૮૪ જન્મ નથી લેતાં. આ જ સતયુગ ભારતમાં સતોપ્રધાન ભરપુર હતો પછી ૮૪ જન્મ લઈ વિકારી બન્યાં છે. આ વિકારી દુનિયા છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પવિત્રતા હતી, શાંતિ પણ હતી, સમૃદ્ધિ પણ હતી. બાપ બાળકોને યાદ અપાવે છે. મુખ્ય છે-પવિત્રતા એટલે કહેવાય છે વિકારી ને નિર્વિકારી બનાવવા વાળા આવો. એ જ સદ્ગતિ આપવા વાળા છે, એટલે એ જ સદ્ગુરુ છે. હમણાં તમે બાપ દ્વારા કંગાળ થી રાજકુમાર બની રહ્યાં છો અથવા નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનો છો. તમારો આ રાજ્યોગ છે. ભારત ને જ હમણાં બાપ દ્વારા રાજઈ મળે છે. આત્મા જ ૮૪ જન્મ લે છે. આત્મા જ ભણે છે, શરીર દ્વારા. શરીર નથી ભણતું. આત્મા સંસ્કાર લઈ જાય છે. હું આત્મા આ શરીર દ્વારા ભણું છું-આને દેહી-અભિમાની કહેવાય છે. આત્મા અલગ થઈ જાય છે તો શરીર કોઈ કામનું નથી રહેતું. આત્મા કહે છે, હવે હું પુણ્ય આત્મા બની રહી છું. મનુષ્ય દેહ-અભિમાન માં આવીને કહી દે છે આ કરું છું....તમે હમણાં સમજો છો અમે આત્મા છીએ, આ અમારું શરીર મોટું છે. પરમાત્મા બાપ દ્વારા હું આત્મા ભણી રહી છું. બાપ કહે છે, મામેકમ્ યાદ કરો. તમે સતયુગ માં સતોપ્રધાન હતાં પછી તમારા માં ખાદ પડી છે. ખાદ પડતાં-પડતાં તમે પાવન થી પતિત બની ગયાં છો. હવે ફરી પાવન બનવાનું છે એટલે કહે છે-હું પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો, બાપ સલાહ આપે છે હું પતિત આત્મા મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમારા માંથી ખાદ નીકળશે અને તમે પાવન બની જશો. એને પ્રાચીન યોગ કહેવાય છે. આ યાદ અર્થાત્ યોગ અગ્નિ થી ખાદ ભસ્મ થશે. મૂળ વાત છે - પતિત થી પાવન બનવું. સાધુ-સંત વગેરે બધાં પતિત છે. પાવન બનવાનો ઉપાય બાપ જ બતાવે છે - મામેકમ્ યાદ કરો. આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો. ખાતાં-પીતાં, ચાલતાં-ફરતાં મામેકમ્ યાદ કરો કારણ કે આપ સર્વ આત્માઓ (આશિકો) નો માશૂક, હું છું. તમને મેં પાવન બનાવ્યાં હતાં પછી પતિત બન્યાં છો. બધી ભક્તિઓ આશિક છે. માશૂક કહે છે કર્મ પણ ભલે કરો. બુદ્ધિ થી મને યાદ કરતાં રહો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ મહેનત છે. તો બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ ને, વારસો પામવા માટે. જે વધારે યાદ કરશે એમને વારસો પણ વધારે મળશે. આ છે યાદ ની યાત્રા. જે વધારે યાદ કરશે એ જ પાવન બની આવીને મારા ગળાનો હાર બનશે. બધી આત્માઓનો નિરાકારી દુનિયામાં એક સિજરો (વિભાગ) બનેલો છે. એને નિરાકાર ઝાડ કહેવાય છે આ છે સાકારી ઝાડ, નિરાકારી દુનિયાથી બધાએ નંબરવાર આવવાનું છે, આવતાં જ રહેવાનું છે. ઝાડ કેટલું મોટું છે. આત્મા અહીંયા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. જે પણ બધી આત્માઓ છે, બધાં આ ડ્રામાનાં એક્ટર્સ છે. આત્મા અવિનાશી છે, એમાં પાર્ટ પણ અવિનાશી છે. ડ્રામા ક્યારે બન્યો, આ કહી ન શકાય. આ ચાલતો જ રહે છે. ભારતવાસી પહેલાં-પહેલાં સુખ માં હતાં પછી દુઃખ માં આવ્યાં, ફરી શાંતિધામ માં જવાનું છે. પછી બાપ સુખધામ માં મોકલી દેશે. એમાં જે જેટલો પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામે, બાપ રાજધાની સ્થાપન કરે છે. એમાં પુરુષાર્થ અનુસાર રાજઈ માં પદ પામશે. સતયુગ માં તો જરૂર થોડાક મનુષ્ય હશે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું ઝાડ નાનું છે, બાકી બધું વિનાશ થઈ જશે. આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન થઈ રહ્યો છે અર્થાત્ સ્વર્ગનાં દ્વાર ખૂલી રહ્યાં છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આ લડાઈ નાં પછી સ્વર્ગ ની સ્થાપના થઈ હતી. અનેક ધર્મ વિનાશ થઈ ગયાં હતાં. આ લડાઈ ને કહેવાય છે, કલ્યાણકારી લડાઈ. હવે નર્ક નાં દ્વાર ખુલ્યાં છે, પછી સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલશે. સ્વર્ગ નાં દ્વાર બાપ ખોલે છે, નર્ક નાં દ્વાર રાવણ ખોલે છે. બાપ વારસો આપે છે, રાવણ શ્રાપ આપે છે. આ વાતો દુનિયા નથી જાણતી, આપ બાળકો ને સમજાવું છું. એજ્યુકેશન મિનિસ્ટર પણ બેહદ નું નોલેજ ઈચ્છે છે. તે તો તમે જ આપી શકો છો. પરંતુ તમે છો ગુપ્ત. તમને ઓળખતાં જ નથી. તમે યોગબળ થી પોતાની રાજઈ લઈ રહ્યાં છો. લક્ષ્મી-નારાયણ આ રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યાં તે આપ જાણો છો. આને કહેવાય છે ઓસ્પીશિયસ (શુભ) કલ્યાણકારી યુગ.

જ્યારે બાપ આવીને પાવન બનાવે છે. કૃષ્ણને તો બધાં બાપ નહીં કહેશે. બાપ નિરાકાર ને કહેવાય છે, એ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, પાવન પણ બનવાનું છે. વિકારો ને જરૂર છોડવાં પડે. ભારત નિર્વિકારી સુખધામ હતું, હવે વિકારી, દુઃખધામ છે. કોડી તુલ્ય છે. આ દ્રામા નો ખેલ છે, જેને બુદ્ધિ માં ધારણ કરીને બીજાઓને પણ કરાવવાનો છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદ થી પાવન બની બાપનાં ગળાનો હાર બનવાનું છે. કર્મ કરતાં પણ બાપની યાદમાં રહી વિકર્માજીત બનવાનું છે.
2. પુણ્ય આત્મા બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે.

વરદાન :- પાસ વિથ ઓનર બનવા માટે સર્વ દ્વારા સંતુષ્ટતા નો પાસપોર્ટ પ્રાપ્ત કરવા વાળા સંતુષ્ટમાણી ભવ જે બાળકો સ્વયં સ્વયંથી, સ્વયં નાં પુરુષાર્થ કે સેવા થી, બ્રાહ્મણ પરિવાર નાં સંપર્ક થી સદા સંતુષ્ટ રહે છે એમને જ સંતુષ્ટમાણી કહેવાય છે. સર્વ આત્માઓનાં સંપર્ક માં પોતાને સંતુષ્ટ રાખવું અથવા સર્વ ને સંતુષ્ટ કરવાં - એમાં જે વિજયી બને છે તે જ વિજયમાળા માં આવે છે. પાસ વિથ ઓનર બનવા માટે સર્વ દ્વારા સંતુષ્ટતા નો પાસપોર્ટ મળવો જોઈએ. આ પાસપોર્ટ લેવા માટે ફક્ત સહન કરવાની કે સમાવવાની શક્તિ ધારણ કરો.

સ્વોગન :- રહેમદિલ બની સેવા દ્વારા નિરાશ અને થાકેલી આત્માઓને સહારો આપો.

“ મીઠા બાળકો - પાવન બનો તો રુડાની સેવા નાં લાયક બનશો , દેહી - અભિમાની બાળકો રુડાની યાત્રા પર રહેશે અને બીજાઓને પણ આ જ યાત્રા કરાવશે”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર આપ બાળકો જે કમાણી કરો છો, એ જ સાચી કમાણી છે - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- હમણાની જે કમાણી છે તે ૨૧ જન્મ સુધી ચાલે છે, આનું ક્યારેય પણ દેવાળું નથી નીકળતું. જ્ઞાન સાંભળવું અને સંભળાવવું, યાદ કરવું અને કરાવવું - આ જ છે સાચી-સાચી કમાણી, જે સાચાં-સાચાં બાપ જ તમને શીખવાડે છે. આવી કમાણી આખાં કલ્પ માં કોઈ પણ કરી ન શકે. બીજી કોઈ પણ કમાણી સાથે નથી ચાલતી.

ગીત :- હમેં ઉન રાહો પર ચલના હૈ...

ઓમ શાંતિ ! ભક્તિમાર્ગ માં તો બાળકોએ ઘણી ઠોકરો ખાધી છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો ખૂબ જ ભાવના થી યાત્રા કરવાં જાય છે, રામાયણ વગેરે સાંભળે છે. એવી રીતે પ્રેમ થી બેસી કથાઓ સાંભળે છે - જે રડવું પણ આવી જાય છે. અમારા ભગવાન ની સીતા ભગવતી ને રાવણ ડાકૂ લઈ ગયો. પછી સાંભળવા સમયે બેસી રહે છે. આ છે બધી દંતકથાઓ, જેનાથી ફાયદો કાંઈ પણ નથી. પોકારે પણ છે - હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને દુઃખી આત્માઓને સુખી બનાવો. આ નથી સમજતાં કે આત્મા દુઃખી થાય છે કારણ કે તેઓ તો આત્મા ને નિર્લેપ કહી દે છે. સમજે છે આત્મા સુખ દુઃખ થી ન્યારી છે. કેમ કહે છે? કારણ કે સમજે છે - પરમાત્મા સુખ દુઃખ થી ન્યારા છે, તો બાળકો પછી સુખ દુઃખ માં કેવી રીતે આવશે? આ બધી વાતો ને હવે બાળકોએ સમજ્યું છે. આ જ્ઞાનમાર્ગમાં પણ ક્યારેક ગ્રહચારી બેસે છે, ક્યારેક કંઈ થાય છે. ક્યારેક પ્રકૃતિલિત રહેશે, ક્યારેક મુરઝાયેલો ચહેરો રહે છે. આ હોય છે માયા થી લડાઈ. માયા પર જીત પામવાની છે. જ્યારે બેહોશ હોય છે ત્યારે સંજીવની બૂટી અપાય છે - મનમનાભવ. ભક્તિમાર્ગ માં ભલકો ખૂબ છે. દેવતાઓની મૂર્તિઓ ને કેટલી શ્રંગારે છે, સાચાં ઘરેણા પહેરાવે છે. તે ઘરેણા તો ઠાકુર ની પ્રોપર્ટી (મિલકત) થઈ. ઠાકુર ની પ્રોપર્ટી સો પૂજારી કે ટ્રસ્ટી ની થઈ જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે ચૈતન્ય માં ખૂબ હીરા ઝવેરાત થી સજેલા હતાં. પછી જ્યારે પૂજારી બનીએ છીએ તો પણ ખૂબ ઘરેણા પહેરીએ છીએ. હવે કાંઈ પણ નથી. ચૈતન્ય રૂપમાં પણ પહેર્યો પછી જડ રૂપમાં પણ પહેર્યો. હવે કોઈ ઘરેણા નથી. બિલકુલ સાધારણ છીએ. બાપ કહે છે હું સાધારણ તનમાં આવું છું. કોઈ રાજાઈ વગેરેની ઠાઠ-બાઠ નથી. સંન્યાસીઓનાં પણ ખુબ ઠાઠ-બાઠ હોય છે. હવે તમે સમજી ગયાં તો બરાબર સતયુગમાં કેવી રીતે આપણે આત્માઓ પવિત્ર હતી. શરીર પણ આપણા પવિત્ર હતાં. તેમનો શ્રંગાર પણ ખુબ સરસ હોય છે. કોઈ રુપાળા હોય છે તો તેમને શ્રંગાર નો પણ શોખ રહે છે. તમે પણ ખૂબસૂરત હતાં તો ખૂબ સારા-સારા ઘરેણા પહેરતાં હતાં. હીરાનાં મોટા હાર વગેરે પહેરતા હતાં. અહીંયા દરેક વસ્તુ શ્યામ છે. જુઓ ગાયો પણ શ્યામ થતી ગઈ છે. બાબા જ્યારે શ્રીનાથ દ્વાર ગયાં હતાં તો ખૂબ સારી ગાયો હતી. કૃષ્ણ ની ગાયો ખૂબ સારી દેખાડે છે. અહીંયા તો જુઓ કોઈ કેવાં, કોઈ કેવાં છે કારણ કે કળયુગ છે. આવી ગાયો ત્યાં હોતી નથી. આપ બાળકો વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તમારી સજીવટ પણ ત્યાં એવી સુંદર હોય છે. વિચાર કરો - ગાયો તો જરૂર હોવી જોઈએ. ત્યાંની ગાયો નું ગોબર પણ કેવું હોતું હશે. કેટલી તાકાત હશે. જમીન ને ખાદ જોઈએ ને. ખાદ નખાય છે તો સારું અનાજ ઉત્પન્ન થાય છે. ત્યાં બધી વસ્તુ સારી તાકાતવાળી હોય છે. અહીંયા તો કોઈ ચીજમાં તાકાત નથી. દરેક વસ્તુઓ બિલકુલ જ પાવરલેસ (શક્તિહીન) થઈ ગઈ છે. બાળકીઓ સૂક્ષ્મવતન માં જતી હતી. કેટલાં સારા-સારા મોટા ફળ ખાતી હતી, શૂભીરસ વગેરે પીતી હતી. આ બધાં સાક્ષાત્કાર ક્ષાવતા હતાં. માળી ત્યાં કેવી રીતે ફળ વગેરે કાપીને આપે છે. સૂક્ષ્મવતન માં તો ફળ વગેરે હોઈ ન શકે. આ સાક્ષાત્કાર થાય છે. વૈકુંઠ તો છતાં પણ અહીંયા હશે ને. મનુષ્ય સમજે છે વૈકુંઠ કોઈ ઉપર માં છે. વૈકુંઠ ન સૂક્ષ્મવતન માં, ન મૂળવતન માં હોય છે. અહીંયા જ હોય છે. અહીંયા જે બાળકીઓ સાક્ષાત્કાર કરે છે. તે પછી આ આંખો થી જોઈશું. જેવી પોઝિશન એવી સામગ્રી પણ હોય છે. રાજાઓનાં મહેલ જુઓ કેવાં સારા-સારા હોય છે. જયપુર માં ખૂબ સારા-સારા મહેલ બનેલા છે. ફક્ત મહેલ જોવા માટે મનુષ્ય જાય છે તો પણ ટિકિટ હોય છે. ખાસ તે મહેલ જોવા માટે રાખે છે. પોતે પછી બીજા મહેલો માં રહે છે. તે પણ હમણાં કળયુગ માં. આ છે જ પતિત દુનિયા. કોઈ પોતાને પતિત સમજે થોડી છે. તમે હમણાં સમજો છો - આપણે તો પતિત હતાં. કોઈ કામ નાં નહોતા પછી આપણે ગોરા બનીશું. તે દુનિયા જ ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે. અહીંયા ભલે અમેરિકા વગેરે માં ફર્સ્ટ ક્લાસ મહેલ છે. પરંતુ ત્યાંની ભેટ માં આ તો કંઈ નથી કારણ કે આ તો અલ્પકાળ નું સુખ આપવા વાળા છે. ત્યાં તો ફર્સ્ટ ક્લાસ મહેલ હોય છે. ફર્સ્ટ ક્લાસ ગાયો હોય છે. ત્યાં ગોવાળિયા પણ હોય છે. કૃષ્ણને ગોવાળીયો કહે છે ને. અહીંયા જે ગાયો ને સંભાળવા વાળા છે, તે કહે છે અમે ગૂજર (ગોવાળિયા) છીએ. કૃષ્ણનાં વંશાવલી છીએ. હકીકત માં કૃષ્ણનાં વંશાવલી નહીં કહેશું. કૃષ્ણની રાજધાની નાં કહેશું. સાલૂકારો ની પાસે ગાયો હશે તો ગૂજર સંભાળવા વાળા પણ હશે. આ ગૂજર નામ સતયુગ નું છે. કાલ ની વાત છે. કાલે આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મના

હતાં પછી પતિત બન્યાં છીએ તો પોતાને હિંદુ કહીએ છીએ. પૂછો, તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છો કે હિંદુ ધર્મનાં છો? આજકાલ બધાં હિંદુ લખી દે છે. હિંદુ ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? દેવી દેવતા ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? આ પણ કોઈ નથી જાણતાં. બાબા આ પ્રશ્ન પૂછે છે બતાવો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કરી રહ્યાં છે. રામ કે શિવબાબા ની શ્રીમત પર આદિ સનાતન દેવી દેવતા ધર્મ સ્થાપન થયો. પછી રાવણ રાજ્ય થાય છે, વિકારમાં જાય છે. ભક્તિમાર્ગ શરૂ થઈ જાય છે ત્યારે હિંદુ કહેવા લાગે છે. હમણાં પોતાને કોઈ દેવતા કહી ન શકે. રાવણએ વિશશ (વિકારી) બનાવ્યાં, બાપ આવીને વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) બનાવે છે. તમે ઈશ્વરીય મત થી દેવતા બનો છો. બાપ જ આવીને આપ બ્રાહ્મણો ને દેવતા બનાવે છે. સીડી કેવી રીતે ઉતરીએ છીએ, આ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં નંબરવાર બેસે છે. તમે જાણો છો બીજા બધાં મનુષ્ય આસુરી મત પર ચાલી રહ્યાં છે અને તમે ઈશ્વરીય મત પર ચાલી રહ્યાં છો. રાવણ ની મત થી સીડી ઉતરતા આવ્યાં છો. ૮૪ જન્મોનાં પછી ફરી પહેલો નંબર જન્મ થશે. ઈશ્વરીય બુદ્ધિ થી તમે આખાં સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી જાઓ છો. આ તમારું જીવન ખૂબ અમૂલ્ય છે, આમની બહાદુરી છે. જ્યારે બાપ આવીને આપણને આટલાં પાવન બનાવે છે. આપણે રુહાની સેવાનાં લાયક બનીએ છીએ. તેઓ છે શારીરિક સોશલ વર્કર (સમાજસેવક), જે દેહ-અભિમાન માં રહે છે. તમે દેહી-અભિમાની છો. આત્માઓને રુહાની યાત્રા પર લઈ જાઓ છો. બાપ સમજાવે છે તમે સતોપ્રધાન હતાં, હવે તમોપ્રધાન બન્યાં છો. સતોપ્રધાન ને પાવન, તમોપ્રધાન ને પતિત કહેવાય છે. આત્મા માં ખાદ જ પડી છે. આત્માને જ સતોપ્રધાન બનાવવાની છે. જેટલાં યાદ માં રહેશો, એટલાં પવિત્ર બનશો. નહીં તો ઓછા પવિત્ર બનશો. પાપોનો બોજો માથા પર રહી જશે. આત્માઓ તો બધી પવિત્ર હોય છે પછી દરેક નો પાર્ટ અલગ છે. બધાનો એક જેવો પાર્ટ હોઈ ન શકે. સૌથી ઊંચો બાબા નો પાર્ટ પછી બ્રહ્મા સરસ્વતી નો કેટલો પાર્ટ છે. જે સ્થાપના કરે છે તે જ પાલના પણ કરે છે. મોટો પાર્ટ એમનો છે. પહેલાં છે શિવબાબા પછી છે બ્રહ્મા-સરસ્વતી, જે પુનર્જન્મ માં આવે છે. શંકર તો ફક્ત સૂક્ષ્મ રૂપ ધારણ કરે છે. એવું નથી કે શંકર કોઈ શરીર ની લોન (આધાર) લે છે. કૃષ્ણને પોતાનું શરીર છે. અહીંયા ફક્ત શિવબાબા શરીર ની લોન લે છે. પતિત શરીર, પતિત દુનિયામાં આવીને સેવા કરે છે, મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં લઈ જવા. પહેલાં મુક્તિ માં જવું પડે. નોલેજફુલ એક જ બાપ પતિત-પાવન છે, એમને જ કહે છે શિવબાબા. શંકર ને બાબા કહેતા શોભતું નથી. શિવબાબા અક્ષર ખૂબ મીઠો છે. શિવ ની ઉપર કોઈ અક ચઢાવે છે, કોઈ શું ચઢાવે છે. કોઈ દૂધ પણ ચઢાવે છે.

બાપ બાળકોને અનેક પ્રકારની સમજણ આપતાં રહે છે. બાળકોનાં માટે સમજાવાય છે, બધો આધાર યોગ પર છે. યોગ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. યોગ વાળા ને જ્ઞાનની ધારણા પણ સારી હશે. પોતાની ધારણા માં ચાલતા રહેશે કારણ કે પછી સંભળાવવું પણ પડે છે. આ છે નવી વાત - ભગવાને જેમને ડાયરેક્ટ સંભળાવ્યું, તેમણે સાંભળ્યું પછી તો આ જ્ઞાન રહેતું જ નથી. હમણાં બાપ તમને જે સંભળાવે છે તે હમણાં તમે સાંભળો છો. ધારણા થાય છે તો પછી તો પ્રાલબ્ધ નો પાર્ટ ભજવવાનો હોય છે. જ્ઞાન સાંભળવાનું, સંભળાવવાનું હમણાં હોય છે. સતયુગ માં આ પાર્ટ નહીં હશે. ત્યાં તો છે જ પ્રાલબ્ધ નો પાર્ટ. મનુષ્ય બેરિસ્ટર નું ભણે છે પછી બેરિસ્ટર બની કમાય છે. આ કેટલી મોટી કમાણી છે, આને દુનિયા વાળા નથી જાણતાં. તમે જાણો છો સાચાં બાબા આપણને સાચી કમાણી કરાવી રહ્યાં છે. આમનું ક્યારેય દેવાળું નીકળી ન શકે. હમણાં તમે સત્ય ની કમાણી કરો છો. તે પછી ૨૧ જન્મ સાથે રહે છે. તે કમાણી સાથ નથી આપતી. આ સાથ આપવા વાળી છે તો આવી કમાણી ને સાથ આપવો જોઈએ, આ વાતો તમારા સિવાય બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તમારામાં પણ ઘડી-ઘડી કોઈ ભૂલી જાય છે. બાપ અને વારસા ને ભુલવું ન જોઈએ. બસ, વાત એક જ છે. બાપ ને યાદ કરો. જે બાપ થી ૨૧ જન્મ નો વારસો મળે છે, ૨૧ જન્મ નિરોગી શરીર રહે છે. વૃદ્ધ અવસ્થા સુધી અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. બાળકોને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. બાપની યાદ છે મુખ્ય, આમાં જ માયા વિધન નાખે છે. તોફાન લાવે છે. અનેક પ્રકારનાં તોફાન આવે છે. તમે કહેશો - બાપ ને યાદ કરું, પરંતુ કરી નહીં શકશો. યાદમાં જ ખુબ ફેલ થાય છે. યોગની અનેકોમાં કમી છે. જેટલું થઈ શકે, યોગમાં મજબૂત થવું જોઈએ. બાકી બીજા અને ઝાડ નું જ્ઞાન કોઈ મોટી વાત નથી.

બાપ કહે છે મને યાદ કરો. મને યાદ કરવાથી, મને જાણવાથી તમે બધું જાણી જશો. યાદમાં જ બધું ભરેલું છે. સ્વીટ બાબા, શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ એ છે. ઊંચે થી ઊંચો વારસો આપે છે ૨૧ જન્મનાં માટે. સદા સુખી અમર બનાવે છે. તમે અમરપુરી નાં માલિક બનો છો. તો એવાં બાપને ખૂબ યાદ કરવાં જોઈએ. બાપ ને યાદ નહીં કરશો તો બીજું બધું યાદ આવી જશે. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ ઈશ્વરીય જીવન ખૂબ-ખૂબ અમૂલ્ય છે, આ જીવનમાં આત્મા અને શરીર બંનેવ ને પાવન બનાવવાનું છે. રુહાની યાત્રા માં રહી ને બીજાઓને આ જ યાત્રા શીખવાડવાની છે.
2. જેટલું થઈ શકે - સત્ય ની કમાણી માં લાગી જવાનું છે. નિરોગી બનવા માટે યાદ માં મજબૂત થવાનું છે.

વરદાન :-

માસ્ટર નોલેજકુલ બની અજાણ્યા પાણાને સમાપ્ત કરવા વાળા જ્ઞાન સ્વરુપ , યોગયુક્ત ભવ
માસ્ટર નોલેજકુલ બનવાવાળા માં કોઈ પણ પ્રકારનું અજાણ્યા પાણું નથી રહેતું, તેઓ એવું કહીને પોતાને છોડાવી
નહીં શકશે કે આ વાતની અમને ખબર જ નહોતી. જ્ઞાન સ્વરુપ બાળકોમાં કોઈ પણ વાત નું અજ્ઞાન ન રહી શકે,
અને જે યોગયુક્ત છે તેને અનુભવ થાય જેમ કે પહેલાં થી બધું જાણે છે. તે આ જાણે છે કે માયા ની છમ-છમ,
રિમઝિમ ઓછી નથી, માયા પણ ખૂબ રોનકદાર છે, એટલે તેનાથી બચીને રહેવાનું છે. જે બધાં રુપો થી માયાનાં
નોલેજને સમજી ગયાં તેમનાં માટે હાર ખાવી અસંભવ છે.

સ્વોગત :-

જે સદા પ્રસન્ન ચિત્ત છે, તે ક્યારેય પ્રશ્નચિત્ત નથી થઈ શકતાં.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપ દ્વારા સન્મુખ ભણી રહ્યાં છો , તમારે સતયુગી બાદશાહી નાં લાયક બનવા માટે પાવન જરૂર બનવાનું છે”

પ્રશ્ન :- બાપ નાં ક્યાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને આપ બાળકો જ જાણો છો?

ઉત્તર :- તમે જાણો છો કે અમારા બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ પણ છે. બાપ કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવે છે, જુની દુનિયા ને નવી બનાવવાં, એક આદિ સનાતન ધર્મની સ્થાપના કરવાં. બાપ હમણાં આપણને બાળકોને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા માટે ભણાવી રહ્યાં છે. આ કર્તવ્ય બાળકો નાં સિવાય બીજું કોઈ નથી જાણતું.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા...

ઓમ્ શાંતિ ! ઓમ્ શાંતિ નો અર્થ તો બાળકો ને વારંવાર સમજાવ્યો છે. ઓમ્ એટલે હું આત્મા છું અને મારું આ શરીર છે. શરીર પણ કહી શકે છે કે મારી આ આત્મા છે. જેમ શિવબાબા કહે છે તમે મારા છો. બાળકો કહે છે બાબા તમે અમારા છો. તેમ આત્મા પણ કહે છે મારું શરીર. શરીર કહેશે-મારી આત્મા. હવે આત્મા જાણે છે-હું અવિનાશી છું. આત્મા વગર શરીર કંઈ કરી ન શકે. શરીર તો છે, કહે છે મારી આત્મા ને તકલીફ નહીં આપો. મારી આત્મા પાપ આત્મા છે કે મારી આત્મા પુણ્ય આત્મા છે. તમે જાણો છો મારી આત્મા સતયુગ માં પુણ્ય આત્મા હતી. આત્મા પોતે પણ કહેશે-હું સતયુગ માં સતોપ્રધાન અથવા સાચું સોનું હતી. સોનું છે નહીં, આ એક દૃષ્ટાંત અપાય છે. આપણી આત્મા પવિત્ર હતી, સતોપ્રધાન હતી. હમણાં તો કહે છે અપવિત્ર છું. દુનિયા વાળા આ નથી જાણતાં. તમને તો શ્રીમત મળે છે. તમે હમણાં જાણો છો આપણી આત્મા સતોપ્રધાન હતી, હમણાં તમોપ્રધાન બની છે. દરેક ચીજ આમ થાય છે. બાળ, યુવા, વૃદ્ધ.... દરેક ચીજ નવા થી જૂની જરૂર થાય છે. દુનિયા પણ પહેલા સ્વર્ણિમ યુગ સતોપ્રધાન હતી પછી તમોપ્રધાન કળયુગ છે, ત્યારે જ દુઃખી છે. સતોપ્રધાન એટલે સુધરેલી, તમોપ્રધાન એટલે બગડેલી. ગીત માં પણ કહે છે, બગડેલા ને બનાવવા વાળા.... જૂની દુનિયા બગડેલી છે કારણ કે રાવણ રાજ્ય છે અને બધાં પતિત છે. સતયુગ માં બધાં પાવન હતાં, એને નવી નિર્વિકારી દુનિયા કહેવાય છે. આ છે જૂની વિકારી દુનિયા. હમણાં કળયુગ તમોપ્રધાન છે. આ બધી વાતો કોઈ સ્કૂલ, કોલેજ માં નથી ભણાવાતી. ભગવાન આવી ને ભણાવે છે અને રાજયોગ શીખવાડે છે. ગીતા માં લખેલું છે ભગવાનુવાચ-શ્રીમત ભગવત ગીતા. શ્રીમત એટલે શ્રેષ્ઠ મત. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન છે. એમનું નામ એક્યુરેટ (સચોટ) શિવ છે. રુદ્ર જયંતી કે રુદ્ર રાત્રિ ક્યારેય નહીં સાંભળ્યું હશે. શિવરાત્રી કહેવાય છે. શિવ તો નિરાકાર છે. હવે નિરાકારની રાત્રિ કે જયંતી કેવી રીતે મનાવાય. કૃષ્ણની જયંતી તો ઠીક છે. ફલાણા નું બાળક છે, એની તિથી તારીખ બતાવે છે. શિવ નાં માટે તો કોઈ જાણતું નથી કે ક્યારે જન્મ્યાં. આ તો જાણવું જોઈએ ને. હવે તમને સમજ મળી છે કે શ્રીકૃષ્ણે સતયુગ વગેરે માં કેવી રીતે જન્મ લીધો. તમે કહેશો એમને તો ૫ હજાર વર્ષ થયાં. તેઓ પણ કહે છે કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત પેરાડાઈઝ (વૈકુંઠ) હતું. ઈસ્લામી નાં આગળ ચંદ્રવંશી, એમના આગળ સૂર્યવંશી હતાં. શાસ્ત્રો માં સતયુગ ને લાખો વર્ષ આપી દીધાં છે. ગીતા છે મુખ્ય. ગીતા થી જ દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન થયો. તે સતયુગ-ત્રેતા સુધી ચાલ્યો અર્થાત્ ગીતા શાસ્ત્ર થી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના, પરમપિતા પરમાત્માએ કરી. પછી તો અડધો કલ્પ ન કોઈ શાસ્ત્ર થયાં, ન કોઈ ધર્મ સ્થાપક થયાં. બાપે આવીને બ્રાહ્મણોને દેવતા-ક્ષત્રિય બનાવ્યાં. એટલે બાપ ૩ ધર્મ સ્થાપન કરે છે. આ છે લીપ ધર્મ. આની આયુ થોડી રહે છે. તો સર્વ શાસ્ત્ર શિરોમાણી ગીતા ભગવાને ગાઈ છે. બાપ પુનર્જન્મ માં નથી આવતાં. જન્મ છે, પરંતુ બાપ કહે છે, હું ગર્ભમાં નથી આવતો. મારી પાલના નથી થતી. સતયુગ માં પણ જે બાળકો હોય છે તે ગર્ભ મહેલ માં રહે છે. રાવણ રાજ્ય માં ગર્ભ જેલ માં આવવું પડે છે. પાપ જેલ માં ભોગવાય છે. ગર્ભ માં અંજામ (પ્રતિજ્ઞા) કરે છે, અમે પાપ નહીં કરીશું, પરંતુ આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. બહાર નીકળવાથી પછી પાપ કરવા લાગી જાય છે. ત્યાં નું ત્યાં રહ્યું.... અહીંયા પણ બહુજ પ્રતિજ્ઞા કરે છે અમે પાપ નહીં કરીશું. એક-બે પર કામ કટારી નહીં ચલાવશું કારણ કે આ વિકાર આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે. સતયુગ માં વિષ નથી. તો મનુષ્ય આદિ-મધ્ય-અંત ૨૧ જન્મ દુઃખ ભોગવતાં નથી કારણ કે રામરાજ્ય છે. એની સ્થાપના હમણાં બાપ ફરીથી કરી રહ્યાં છે. સંગમ પર જ સ્થાપના થશે ને. જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરવાં આવે છે એમણે કોઈ પણ પાપ નથી કરવાનાં. અડધો સમય છે પુણ્ય આત્મા, પછી અડધો સમય પછી પાપ આત્મા બને છે. તમે સતયુગ ત્રેતા માં પુણ્ય આત્મા રહો છો, પછી પાપ આત્મા બનો છો. સતોપ્રધાન આત્મા જ્યારે ઉપર થી આવે છે તો તે સજાઓ ખાઈ નથી શકતી. કાઈસ્ટ ની આત્મા ધર્મ સ્થાપન કરવા આવી, એને કોઈ સજા મળી ન શકે. કહે છે-કાઈસ્ટ ને કોસ પર ચઢાવ્યાં પરંતુ એમની આત્માએ કોઈ વિકર્મ વગેરે કર્યા જ નથી. તે જેમનાં શરીર માં પ્રવેશ કરે છે એમને દુઃખ થાય છે. તે સહન કરે છે. જેમ આમનામાં બાબા આવે છે, એ તો છે જ સતોપ્રધાન. કોઈ પણ દુઃખ તકલીફ આમની આત્મા ને થાય છે, શિવબાબા ને નથી થતી. એ તો સંદેવ સુખ-શાંતિ માં રહે છે. હંમેશા સતોપ્રધાન છે. પરંતુ આવે તો આ જૂના શરીર માં છે ને. એમ કાઈસ્ટની આત્માએ જેમાં પ્રવેશ કર્યો એ

શરીરને દુઃખ થઈ શકે છે, કાર્ડિસ્ટ ની આત્મા દુઃખ ન ભોગવી શકે કારણ કે સતો-રજો-તમો માં આવે છે. નવી-નવી આત્માઓ આવે પણ તો છે ને. એમને પહેલા જરૂર સુખ ભોગવવું પડે, દુઃખ ભોગવી ન શકે. કાયદો નથી કહેતો. આમાં બાબા બેસે છે કોઈ પણ તકલીફ આમને (દાદાને) થાય છે ન કે શિવબાબા ને. પરંતુ આ વાતો તમે જાણો છો બીજા કોઈને ખબર નથી.

આ બધું રહસ્ય હમણાં બાપ બેસી સમજાવે છે. આ સહજ રાજયોગ થી જ સ્થાપના થઈ હતી પછી ભક્તિમાર્ગ માં આ જ વાતો ગવાય છે. આ સંગમ પર જે કંઈ થાય છે, તે ગવાય છે. ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે તો પછી શિવબાબા ની પૂજા થાય છે. પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ કોણ કરે છે, તે જ લક્ષ્મી-નારાયણ જ્યારે રાજ્ય કરતા હતાં તો પૂજ્ય હતાં પછી વામમાર્ગ માં આવી જાય છે તો ફરી પૂજ્ય થી પૂજારી બની જાય છે. બાપ સમજાવે છે, આપ બાળકોને પહેલાં-પહેલાં બુદ્ધિ માં આવવું જોઈએ કે નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા આમનાં દ્વારા અમને ભણાવે છે. આવી બીજી કોઈ જગ્યા આખાં વિશ્વમાં હોઈ ન શકે, જ્યાં આવું સમજાવતાં હોય. બાપ જ આવીને ભારત ને ફરીથી સ્વર્ગનો વારસો આપે છે. ત્રિમૂર્તિ નાં નીચે લખેલું છે - ડીટી વર્લ્ડ સાવરન્ટી ઈઝ યોર ગોડ ફાધરલી થર્થ રાઈટ. શિવબાબા આવીને આપ બાળકોને સ્વર્ગની બાદશાહી નો વારસો આપી રહ્યાં છે, લાયક બનાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો બાબા આપણે ને લાયક બનાવી રહ્યાં છે, આપણે પતિત હતાં ને. પાવન બની જઈશું પછી આ શરીર નહીં રહેશે. રાવાણ દ્વારા આપણે પતિત બન્યાં છીએ પછી પરમપિતા પરમાત્મા પાવન બનાવી પાવન દુનિયાનાં માલિક બનાવે છે. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર પતિત-પાવન છે. આ નિરાકાર બાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે. બધાં તો સાથે ન ભણી શકે. સન્મુખ તમે થોડાક બેઠાં છો બાકી બધાં બાળકો જાણે છે-હમણાં શિવબાબા બ્રહ્મા નાં તન માં બેસી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવતાં હશે. એ મુરલી લખાણ દ્વારા આવશે. બીજા સતસંગો માં આવું થોડી સમજશે. આજકાલ ટેપ મશીન પણ નીકળી છે એટલે ભરીને મોકલી દે છે. તે કહેશે ફ્લાણાં નામ વાળા ગુરુ સંભળાવે છે, બુદ્ધિમાં મનુષ્ય જ રહે છે. અહીંયા તો તે વાત છે નહીં. તો નિરાકાર બાપ નોલેજકુલ છે. મનુષ્ય ને નોલેજકુલ નથી કહેવાતું. ગાએ છે ગોડફાધર ઈઝ નોલેજકુલ (જ્ઞાન નાં સાગર), પીસકુલ (શાંતિ નાં સાગર), બ્લિસકુલ (આનંદ નાં સાગર) તો તેમનો વારસો પણ જોઈએ ને. એમનામાં જે ગુણ છે તે બાળકોને મળવાં જોઈએ, હમણાં મળી રહ્યાં છે. ગુણો ને ધારણ કરી આપણે એવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બની રહ્યાં છીએ. બધાં તો રાજ-રાણી નહીં બનશે. ગવાય છે રાજ-રાણી વજર... ત્યાં વજર પણ નથી હોતાં. મહારાજ-મહારાણી માં પાવર (શક્તિ) હોય છે. જ્યારે વિકારી બને છે ત્યારે વજર વગેરે હોય છે. પહેલા મિનિસ્ટર (મંત્રી) વગેરે પણ નહોતાં. ત્યાં તો એક રાજ-રાણી નું રાજ્ય ચાલતું હતું. એમને વજર ની શું જરૂર, સલાહ લેવાની જરૂર નથી, જ્યારે પોતે માલિક છે. આ છે હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી. પરંતુ પહેલાં-પહેલાં તો ઉઠતાં-બેસતાં આ બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ કે અમને બાપ ભણાવે છે, યોગ શીખવાડે છે. યાદ ની યાત્રા પર રહેવાનું છે. હમણાં નાટક પૂરું થાય છે, અમે બિલકુલ પતિત બની ગયાં છીએ કારણ કે વિકાર માં જઈએ છીએ એટલે પાપ આત્મા કહેવાય છે. સતયુગ માં પાપ આત્મા નથી હોતાં. ત્યાં છે પુણ્ય આત્મા. તે છે પ્રાલબ્ધ, જેનાં માટે તમે હમણાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. તમારી છે યાદ ની યાત્રા, જેને ભારતનો યોગ કહેવાય છે. પરંતુ અર્થ તો નથી સમજતાં યોગ અર્થાત્ યાદ. જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે પછી આ શરીર છોડી ઘરે ચાલ્યાં જશે, એને સ્વીટ હોમ કહેવાય છે. આત્મા કહે છે, અમે એ શાંતિધામ નાં રહેવાસી છીએ. અમે ત્યાંથી નગ્ન (અશરીરી) આવ્યાં છીએ, અહીંયા પાર્ટ ભજવવા માટે શરીર લીધું છે. આ પણ સમજાવ્યું છે માયા પ વિકારો ને કહેવાય છે. આ પાંચ ભૂત છે. કામ નું ભૂત, ક્રોધ નું ભૂત, નંબરવન છે દેહ-અભિમાન નું ભૂત.

બાપ સમજાવે છે-સતયુગ માં આ વિકાર હોતાં નથી, એને નિર્વિકારી દુનિયા કહેવાય છે. વિકારી દુનિયા ને નિર્વિકારી બનાવવી, આ તો બાપ નું જ કામ છે. એમને જ સર્વશક્તિમાન જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન કહેવાય છે. આ સમયે બધાં ભ્રષ્ટાચાર થી જન્મે છે. સતયુગ માં જ નિર્વિકારી દુનિયા છે. બાપ કહે છે હવે તમારે વિકારી થી નિર્વિકારી બનવાનું છે. કહે છે આનાં વગર બાળકો કેવી રીતે જન્મશે. બાપ સમજાવે છે હમણાં તમારો આ અંતિમ જન્મ છે. મૃત્યુલોક જ ખતમ થવાનો છે પછી આનાં પછી વિકારી લોકો હશે નહીં એટલે બાપ થી પવિત્ર બનવાની પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે. કહે છે બાબા અમે તમારાથી વારસો અવશ્ય લઈશું. તે કસમ ઉઠાવે છે જુદ્દી. ભગવાન જેનાં માટે કસમ ઉઠાવે છે, એમને તો જાણતા નથી. એ ક્યારે કેવી રીતે આવે છે એમનું નામ રુપ દેશ કાળ શું છે, કંઈ પણ નથી જાણતાં. બાપ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે. હમણાં તમને પરિચય મળી રહ્યો છે. દુનિયાભર માં કોઈ પણ ગોડ ફાધર ને નથી જાણતું. બોલાવે પણ છે, પૂજા પણ કરે છે પરંતુ કર્તવ્યને નથી જાણતાં. હમણાં તમે જાણો છો-પરમપિતા પરમાત્મા આપણા બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. આ બાપે સ્વયં પરિચય આપ્યો છે કે હું તમારો બાપ છું. મેં આ શરીરમાં પ્રવેશ કર્યો છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થાય છે. કોની? બ્રાહ્મણો ની. પછી તમે બ્રાહ્મણ ભણીને દેવતા બનો છો. હું આવીને તમને શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવું છું. બાપ કહે છે હું આવું જ છું-કલ્પ નાં સંગમયુગ પર. કલ્પ પ હજાર વર્ષ નું છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર તો ફરતું રહે છે. હું આવું છું, જૂની દુનિયાને નવી બનાવવાં. જૂના ધર્મોનો વિનાશ કરીને પછી હું આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરું છું. બાળકોને ભણાવું છું પછી તમે ભણીને ૨૧ જન્મ માટે મનુષ્ય થી દેવતા બની જાઓ છો. દેવતાઓ તો સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી પ્રજા બધું છે. બાકી પુરુષાર્થ અનુસાર ઊંચ પદ પામશે. હમણાં જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે તે જ કલ્પ-કલ્પ ચાલશે. સમજે છે, કલ્પ-કલ્પ એવો પુરુષાર્થ કરે છે, એવું

જ પદ જઈને પામશે. આ આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં છે કે અમને નિરાકાર ભગવાન ભાણાવે છે. એમને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. યાદ કર્યા વગર વિકર્મ વિનાશ થઈ નથી શકતાં. મનુષ્યને આ પણ ખબર નથી કે અમે કેટલા જન્મ લઈએ છીએ. શાસ્ત્રો માં કોઈએ ગણ્યા મારી દીધાં છે-૮૪ લાખ જન્મ. હવે તમે જાણો છો ૮૪ જન્મ છે. આ અંત નો જન્મ છે આપણે સ્વર્ગમાં જવાનું છે. પહેલા મૂળવતન માં જઈને પછી સ્વર્ગમાં આવીશું. અરછા

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી જે પવિત્ર બનવાની પ્રતિજ્ઞા કરી છે એનાં પર પાકું રહેવાનું છે. કામ, ક્રોધ વગેરે ભૂતો પર વિજય અવશ્ય પ્રાપ્ત કરવાની છે.
2. ચાલતાં-ફરતાં દરેક કાર્ય કરતાં ભાણાવવા વાળા બાપ ને યાદ રાખવાનાં છે. હવે નાટક પૂરું થઈ રહ્યું છે એટલે આ અંતિમ જન્મ માં પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે.

વરદાન :- એક લગન, એક ભરોસો, એકરસ અવસ્થા દ્વારા સદા નિર્વિઘ્ન બનવા વાળા નિવારણ સ્વરૂપ ભવ સદા એક બાપની લગન, બાપ નાં કર્તવ્ય ની લગન માં મગન રહો જે સંસારમાં કોઈ પણ વસ્તુ કે વ્યક્તિ છે પણ - આ અનુભવ જ ન થાય. એવી એક લગન, એક ભરોસા માં, એકરસ અવસ્થા માં રહેવા વાળા બાળકો સદા નિર્વિઘ્ન બની ચઢતી કળા નો અનુભવ કરે છે. તે કારણ ને પરિવર્તન કરી નિવારણ રૂપ બનાવી દે છે. કારણ ને જોઈ કમજોર નથી બનતાં, નિવારણ સ્વરૂપ બની જાય છે.

સ્લોગન :- અશરીરી બનવું વાયરલેસ સેટ છે, નિર્વિકારી બનવું વાયરલેસ સેટ ની સેટિંગ છે.